MIC. # 9944 (RAB. 1614)

SCHECHTER, SOLOMON,

HE-‘AROT ‘AL AVOT DE RABI NATAN.

הערות על אבות דרבי נתן.

ENGLAND: [END OF 19TH CENT.] ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

PRESENTED TO
THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA
BY MRS. SOLOMON SCHECHTER

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible]

מעשה [illegible] **אליעזר** [illegible] **שנפשים** [illegible]

[illegible]

[illegible]

בברלין יצחק ופעורתו כתבו ושנתפרסמו שיר הטורים [illegible] בשנת תקצ"ד
[illegible] תשר"ל [illegible] פעמים ומצות מוסתרים בה טו"ר [illegible] ... [illegible]
בשם אלה משלי טעמה אולי הזתקו לכל זה תפילותיו ופעורתו שכתבו ספר שדרה ומה כפמפרי ש"ב
מתקו לשון ולא מדשן ומשמן הדין הוא אומרים רק שקשיק ומפשט לרשקו כדי לד מו ופה
בשם לשון קלה כלומר שהדשיהו מתקשים ומתחמאים הדין לתתק רק ובנו הדין לאמרו [illegible]
שבת"ת יש בה שנים ספר ותפקצל כדו לגנוב שם בלל יפה שמה שספר קהלת ומשלי
ופמע שבתבר אהם מופרים זה אות ד' אבל מאיר הטורים לנו הזכר כ"
בם הרשע אין ספרו ספר פלק ואין מוד ספרי פרשה מלאת מלות
כל מה תנו לו עקבה ואין בבל ובמת שבוכ מוד. ובמות מ מותמו כמילות ומוד כי בבמרמו הדברים
מתמר קודים ובן במפרש ובמרשלו מרתמו בקבלין. בן עזאי מבטלה הקרמו מחק מה לבדים מרטן
בולמו ובבנו מרסים מה מוד הנמו עם רש פקמו מופלקים ולמו הבו קמו מודלמו [illegible]
[illegible] מרמס פולה מו מוד מלבם בדמו ומרנו מלה מו בנמוב פקמו מופלקמו הבת [illegible]
בכל הכלל הסמ שמשלמו ופרוש מופס על פרמו מעשה הקלה [illegible]
ה מלה מבלות מוד כבת מס בס מה הבמגמו אותם מלבים מלמ מלמו ומו תמו קל-מפרש רבה בם
[illegible] ובמלמת מכ [illegible] פרמת המפרש כי מוכם מדבמו הסמן ובמו שהמו כי

מלמ רה מה מה משלי שלמה מלמ הי [illegible] לחקור מוב מחר מקור הולקים
ה בקל מין בסחים מ"ו מא - והעמן [illegible] מחי אבא מנה מין מי
מקשו בהמלמו המאמר כמן קטנ כי מינו מסיים שלמה שכת מת בפרמ.
לעמ וסמתן מין מוב בתנחומא בלק ומקהדרין קלה כן מ"ב כן ומשלמו חלק מ"ש
[illegible] הקבה עשה סיב ומו מין בכם המאמרו שהבמא מאמר מה בשם המקבמ מכר מעמי
[illegible] המולן שבמת מוכ תבמומ רבל מאמה מין ולקוט ר רה בעמיתמ שם מ"כ
[illegible] בעשר רבה [illegible] הנחש לשנ קמ. ומהר מלל פשו נקרש כמין מה הש ר
[illegible] (כן) מל המדם ומנ.

גדולות השתנשה בין הנפלים

כן הוא בהתבוננות הדברים. שלא כן מאי דרשת הגלות דברו ה' בכו [illegible] גורם מדרתיים.
ובלשון לו לבדם והוא טמאת כי הנולד בעת מלה ולמת בגאולה - בהגלות אותנו שנשתבחו אבותינו בגלות שנו
בארה שבעצם שבירת הגלות הוא טה או טמ - גר מולה מעברים בת בלבד שהמורה בתורה ומצות וסמ
סרדיות אחד מולה ומעם בשעבודו ומעם להיכל היתה ובעצת הסנהדרין ולבו הנבחר ואמרה לדבר לדבר ע
בה מתנ אותה מלה ~~[illegible]~~ ומולם של ישראל (מורה מאד נ"ל ב) במאמין באב ומלך ופעמים קדר
ובמה מה ~~[illegible]~~ הבאמר הגלה חומל רק היה הנבחר חומל לגלות הקרבנות ~~[illegible]~~ ברמשות רבה ה בט-
טוב בגמרא לה לחודר לעולם אמ"ל. עשרה כקדושת עיין דרכו בדרכן בדש קדש ומ"ל
בה תשובה מרבה שלא טובו פעמים בדש נבדקן. בגאולת בדרך בדש בשר נבדה לפני הנבדל בר
בדש בתולים
בשר אבולים בעם (עלבבלשיק)
בשר הגוקר (הרונק)
בשר לובה
ושתוקקת על בעלה
המולה תנבדת בלם
שטופה כגרבל
מנובה מל מובש
הבולה בבנות המסורין
בדש בתולים
בשר הטבלר (הרונק)
בשר לובה (מולבטלבו)
~~[illegible]~~ ושתוקקת על בעלה
ו תנבדת בלם
ד שטופה כגרבל
~~[illegible]~~ המולה מל מובש
ו מנובה מל מובש
(ומ"כ הסר בה הקלה והשורות) והבו ושלום בגו עי' אבו ובעשק
בדש בתולים
בשר הטבלר (הרונק) בשר הטבלר (ב)
בשר הנבלים בשר הנבלים
ולבו בשר לובה
בעם בשר אבולו בעם
סיון בגמרא רבה בגבה
פרלה ופיוטין שם בבל
נתקלה הגלה
בעמון טיטוס ומבבת עיין הר"פ ליקרא רבה ה כב ובלבוש קהלת ה"ר תתקל"ב
מעמון טיטוס שבבת. ושפחת הגמרא ~~[illegible]~~ הרבה (שלבלת) מעלה בחרים
בת בלבה הה מבשלות הל
בעמון עשר קלות עיין עוד חבריקי דרא פ"ד ושם חשיב ט קלות, ומה הסבר הקלות
מי פנים קבת סם בחבלן לבלבה מבאהר ומין הפדרא לפנ ושל לעיין שם עוד)

ל"ה עם אחר רב אחא בר חנינא ל"ת עם עליה, גדלת בלו הוסם:

הקבר	עברת אחרי
א " "	הגדת אברו
ב נברא גדרתו	אטלה גוים
ג נטלה גוים	נמנתו אבריו
ד נתקלקל אבריו	נעבד בו נטלה
ה נתפצעו עקביו	קדש על רגלו
ו נתנה בו נטלה	קבצו טמאת
ז עמד על רגליו	נבדלנה לרחוה
ח נבדלנה לרחוה	ל לטלה ב ורבו לנעד
ט הכמסו לגן עדן	נטלו שלוה ומכולין החלן
י בוהו	סרח
יא סרח	בוהן
" " "	נטרד והלך לנטלה אדם בוקר לגלגן
" " "	

הזות אמור על דברי הגמרא בעלו לטלה ל"ל ורבו ב
כי אין זה בדת ושב המדרש בב"ר ל
אתה
ל"ח בטלה
נטלה אין בלוא נטלה אחר עד אחר החט
נטלה בדברי המדרש אומר מי ש קרחה להדיעק מאודרה הטיה
קבל עליה ם אותו רשע מתוך שראה אותן מתעסקין בדברי תורה
ונתאוה לו ממש נטלה להביאו שלומו עד קודם התלמוד
בדברי הגמרא היינו ב נטלה גוים, ג נתקלקלו אבריו
ונתפצעתו עקביו ד נתנה בו נטלה, ה עמד על רגליו, ו
קבצו טמאת, ז נבדלנה לו חוה, ח עלו לטלה ב ורבו ב, ט
הכמסו לגן ע, י בוהו, יא סרח יב נטרד ועיי
~~בטלה חלוים כל כולה את יצאו בעד~~
בויקא בחודש השביעי בסיקתא שלשה ומקלקלנה
ברלה שמות תנחומא ~~מו~~ אות הלה בסיקתא פרידמן מו ובעל שם מו ומקלקלנה שמשמע
סמן מה שחשב הנחש עיין עוד ב"ר כ"ד אסי דר אושעיא בשם ר' אחא ותנחומא סוטה ה"ב ואו--
גן. והנה הזוה"ר הראה מקום לבודבר רבה פ"ח דשם משמע שתקלתו משמעותו שמהם אוד
ל שבר יפת.

הגמרא שהנחש היה ידע לעשות אומנות עיין ב"ר פ"ט רשב"א אמר כגמל
ה. טובה בדולה חסר העולם שמלמא כן והיה מדבר משלח ~~הרבמטיא~~ הרבמטיא בידו והיה
נבא ונכנה טרה בדקא ומה בגמל היה רחוי ומשאות משא"כ אם היה בקנה
סופה בהמדבר כהזדים. ~~לבקיקא בראת ראה דן בעצמו רבת~~
ין בעמן הי"ב שעות ~~תנחומא~~ ויקרא רבה פ"ט כ"ט ותנחומא פקודי נקט ושם הספר משנה
= כיס עם הרקה ושל עמין סוד הפרקי ברבו פ"ח ומדרש ~~תהלים~~ תהלים כ"ב
= אחד אחרון. "עכ". ~~ובקיקא~~ ובקיקא אמרה. היה אדרבן טוני יותר מסכנות עם ~~הבקלה~~ הקורא אבל אותה שלא
יעשין מסכנות אתם עם המדרש לכן ——

הרב עזריאל הקוטר על תורה ושם הגדולים הנ"ל מדבר שיר לדעתו לבוא לידם שבועות שבת מאותה לתוך
בלשון פיוט, ובגמרא כה לא הרגשון מה הוא אותם על שם שקבה והקבה ושלום העולמו בשם.! . על שם שחולק את עשון ונלב
לוהים בשלשה.. . על שם שלמי ארל בריבתמו והבינת תבל לסדרו, ברבינעו. על שם שקרחו חמה ולבנה ומעמד לישקע מעלבבה
המשלים.. . על שם שברחו עבודת ובקרים שבשמו, בשלש, על שרש שלמר מלוכתו ומלק עליהם בשבועיו הוו אומרים..
אמר שיר לרגש בשבת לרגש שבועות שבת לקרון הסיר"ל שמן - ברכות בין יב"ל מרגלא בפומיה דרב הסולם הבן
ין בו לא ערבלה ולא שתבה ולא פריה ורביה ולא מלאה ומתן ולא קנאה ולא שנאה ולא תחרות אלא ושבים כדיקים ועטרותם
בראשם מפיו הלבינה - מקבלים פני שכינה בשמחה ב"ל. . בשבר אחר כבר שיבנים לסעודה מלכי
ל תהלים כב אי היה אומר אמר שותל בהיכלא של עולם אמר דוד המלך לאת ולאמה הראשון יות השמים ואת
הארץ מלמק אותם קנאו אותם. לה האדם ומלואה (ל"ל עוד. שם פב לו ובמו ולאו ובמו בחטיבה ותהלכו אינו ובמ
ין אחר הדבים ועל כבק בעולם מתמוטט - ושבי שבי ריין בבר"ר פ"ל ההמשל עם קובמיקין - קבלו הקב
ין בלי שנפחק בדבה אל הכר בשם התומות ושרים מחק דה. הגרמא ברים לא הד שמדש (דגלמן) הלא
נדרשת - וכן ברים הגרון ובדשבון אותה לל ולגין בבלא בבר ובר ובמרים הם בחיקים ובמ
ולון כפו פירוש תרבה אלה דמה שלה אותו המלך הלון מלחמה אדהר ולון הנחל ובן ובלל הכר -
ל מסרת הגרון בשלמן במה שמחק המלות הדבר דומה אושל שלין - בר בין
בדרשין לפל פיסקא כיבד שבת מנדש הרשלן. ודין בשם אל לפרל בל בה הומבדרו רשב"ל אבל סתמון דינא
לפל לון סברינה כו. ודין בב"ל נובדר קאי על יפו שלש מן הדומה. והלא בדבמן מפרל נובדר" כמו בבר
מלח בשם נובדר
הגרמא ברים בשבת נובדר בדומה ודין בב"ל בשם המפרל בקאי על השמה. ובחוק אמר כי קאי
בב"ל חמר לתשל ובמו בקאמר מלח"ב נתנה בו ושמה קאי על הנשמה שבבחנת בשמה ב. מבר
עם פירוש הב"ל הוא בחוק ובב"ל ודין מה לקמן - בו מדום עלו לשמה. סדין מפרל רבה פ כב אל"ל ובמו
ין קרחה עלו לשמה שמש ומרדו שבעה קדין ותאומתו והבל ושתם תאומותם. ובסלק בדין לח"ל אם מותנו עלו לשמה
בבל ב. ובתוספות שם בה"ה ומרדו מפרשים בהנק ב בם מבדם ומלה ובלי ותאומתו מבל הבל לון מולד באומתו בשם כבתב ות
לבת ושלם תומות עולבו עמו בבבדל בב"ר מבב מלחון מבת הבל אל ודין בדקלו על התשה ובמלש שם. ובמ כי בבבה
הגרמא בבבמות פ"ב בבבדו שם ושלם בבבב מבשם רק לון נבל לפרל. לון ב לבבד מבבם מלחה

[illegible] אבל אחרי שהבטיחו לבעלה [illegible] ולהמלך על הדבר. והקב"ה עשה [illegible] וירדו לבעלה וכשבאו

[illegible] בן ביום נגנדו אבדם ג' גבירות בסדרן א' קלל ודרדר ב' ואולת עלה ג' בו' כולן

[illegible] בסתרים כל אב קיים ושם אותו אחר כי בן לו בעלה שאמר בקבלה לובדם קלל [illegible] ודרדר [illegible]

[illegible] בלגלי עינו אמר לפנו [illegible] רבה ש"ל אמר ותעודו נעול בעוכים אותה כולן שאמר לו בגדת אופק תעול לחם

[illegible] אבל ביל קלל [illegible] עוד קלל בשם ר' יצחק

בלו בעשת אופק תאכל לחם נתקרה בגדת בגדת כל [illegible] אלו כמו [illegible] שלנו פה רק [illegible]

[illegible] ובתנאו בשלו פלא [illegible] כמו מת אם יחל האיש קלוע שם [illegible]

[illegible] הדומו [illegible] תחת [illegible] ופה נתנה הסרה הפירוש בגדת אופק (כל כולו עי דאת שהגיעו פנו) תגדה

לחם ולא עלה עם ההמתק — וכשם שנגדרו על הנודם ג' גבירות כך נגדרו על חוה ג' גבירות. דע

כי בתולים ב' [illegible] דבר הסבור ג'. ובאמת נראה דקא [illegible] ופרל שנולו הן הם דע [illegible] בתולים

כי הסבור ב', בסר גדול בלמס ג'. ונכון [illegible] נגדר כאן [illegible] לרוש לא יין עוד לאל הפיסקו ד"ו

[illegible] ובקלו [illegible] בגדיו בידיו בלשון הפרל [illegible] ערבה [illegible] בתולים ג"ל

והלרו גבים וכשם שנגדרו על הנודם ג' גבירות כך נגדרו על חוה ג' גבירות [illegible] יין [illegible] אולת [illegible] מה

[illegible] על הנודם ג"ל בגדר [illegible] ומלאכים [illegible] ד' [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] גבירות הנודם [illegible] יין בגין כשבא אדם [illegible] לפת ערב. קיין [illegible] ד"ח [illegible]

[illegible] רם והו [illegible] [illegible] לשבת שמח ומחולן [illegible] [illegible] [illegible]

הפרל משעה קלל. ודיין [illegible] ד' יא כולן בבר ד' יא כולן מלקה חוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] מלקה. ע"ל ודיין עוד בבר [illegible] בגדון קיין מה יין שחט ויבוו מותו הפרי. ע"ר

יין באמת שם ובברו מחלקים [illegible] — [illegible] [illegible] מותיבא לה משור פר מקרין ופרים מקרונין

[illegible] מקרמות. ובכל פעמים שקרמתה ק קדמות לפרסומה [illegible] פו"ל, שם בע"ב פסוק זורקן לו בסולם

[illegible] ונבדון ע"ל ודומה מתיבא פה גם אבנאב ובפר שהקרבים נח [illegible] ובאול של אברהם מחנו אב שאמר

[illegible] בסבר בשמלו של אברהם מלשת ימי ברלות לרק נבדו זו בה"ל וכמו שמדומה בקונבות — ובעכו בעקבו

[illegible] ומה שהקרבים את נת הפר רק על הבהמות [illegible] שהיו אותו. ודיין בבא — ובחוק — ודיין

בתו [illegible] — באותה שעה [illegible] בבר ה' [illegible] בשמלת [illegible]. ודיין [illegible] ומשלו תלמיד [illegible]

[illegible] תפירתו [illegible] מה מתוב אמר שאמר ע"ל — הבו' נפרל באותו שעה הוא בשלות הקרבת הפר.

[illegible] בהקרבים הפר בשמלת ועל אמר שור של שבת ובלו בתוספות הזוח. שלש כתות של מאורי הלרת [illegible]

[illegible] ועלו נפל ועלו הגיון בנגדר חבתוב בובאור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] תעלת שנל [illegible] באותה שעה אמר הקבה עם אומה כן אות הנאב. עוין נדול רבה

[illegible] נגדרו ג' גבירות כתב האבר רי הנ [illegible] זוהרה האדמה, הקדמון תאולה, קלל ודרדר ואולת.

[illegible] הלבה. והרא"ה ג"כ להאבר בעל הפירוש על הת נרה שאולה קלל ודרדר עם ואולת עלה הנ

[illegible] הבו' אות. ובה"א כה"ר. ועמון קלות [illegible] זוהרה האדמה בעקבות הא שתעלה לו קנים ופרעולים

[illegible] ובפר [illegible] הפירוש יש החמר [illegible] אז שהיה רעה העולם עיין בר הכה ופ"ו הכה ומדרש [illegible] ומדרש

[illegible] פרל ובתשנים [illegible] עם ויהי ביום שלפוט. והנה הגרא נצר הגיה כאן [illegible] יין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] בגדר רבה פה יין הוא בבהר [illegible] ודלש ... חוה ג' גבירות. הנ"ל הגיה עם כתב [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] יא עשר קללות ובו' [illegible] יין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] רק [illegible] עשר רק ברל הקרא והלם הוא מקאר עשר רי יין [illegible] שאמר עשר ובחוק

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] בר [illegible] שלקה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] הדרלה [illegible] הפ להגיה דבקר חבדק עיין [illegible] פרל פ"ל [illegible]

[illegible] שקיבל [illegible] יין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ואמר יתא [illegible] בתרא

[illegible] ר' אסי ר' אלעזר בשם ר' יוחנן אמר לו הקב"ה אל תשיתוך מלך על בריותי והחיה עליה
ואלו עברה קללתו בסופן כבר הודיע חזר על הגולה. וריבן אות לבוא ומפרש לומר זולת הנתון הקב"ה וקלל בשם
שקרא אותו מלה. ורבינו בחיי בשם המפרש ובדברו דמלכים אינו מסוים לקיים כבר בהקבות אודרן ובן בדפרש שם אמסר
ורסאו אלמלאו עברה קללתן בסופו. לשון ומפרש אבי דרך הצות. ובן עריס הרי ובן הנ"ר והגרא עריס והיקו בשם בנבו
אלמלאו אלמלאו ורבינו מעלה כאן עוד תנס דבר אלמלאו ואינם מחוק. ורבינו מרחבון בל"ת עוד דקו ולל מהרנו שיתוקם
בקלקלה מתחלין מן הקטן. ורבינו אור שלהדרין בטלבאוין טומנן לוסיות - ורבינו אור פרו עריס ומאחרן ב
המלכות ועשו ומנן מלך על כל העולם וקיא מפרש פקאו על האורים שקאו היה מלך ובמדבר מחוקים - ואלו לא מלכים
ורסאו שלמו אלמלאו לאו והאו בסוף בל"ל אלו לאו נמבקל כלל הנחל אחר אותן מלה - פשט בריאו הקב
ודם בר אותו פעמים ואחור - ורבינו ורבינן ות עצו אומר ורמיה בן אלעזר פירוש בשם פרשן פרשה היה לו לאב
ורבינו מרבות סמו שם אותו פרופסים קרוו הקבה מאודים הראשון - ורבינו מפרש ווק תהלים לל
פרשבין היה לו לאודים הראשון . . . ותשת עלו רק מרבנן לאודים שלבראן בשתו ודיקה
בהק כמדאו בפסק מעלו הרחב . . . ותשת עלו רק מרבנן לאודים שלבראן בשתו ודיקה
ומן לאודים שלבראן בשתו ודיו. ומן להאל שלבראן בשתו ודיו - ורבינו בבל"ו כי לבדמו הפירוש שלשון אחת מה
בהם והלא על הדבים כלומר שמעלת הנברא בשתו ודים מחלקה ומלא אחר החטאו ואמר קאו ותשת עלו רק
אחת ומלת ורבינו אבלעלו כלומר שלבראן בשתו ודים מקבדים בראלך לא היה ורל להמשל
והרחה מפרשים ובן מפרש הבאו. והאות מפרש אלת מהלסר ומלא פרבון חלחב אחר החטאו - ורבינו
בל"ל אלה ומהרבים ומהדברים לל"ל בחטאו בשם אלהים אלהים לא רק בראלך היה ובל להמשל
קבר סופו וכרון שסרת הלמת הקבה עליו ידו ומיטי שאמר ותשת עלו רק - והגרא ע
אין מלות ובכרון שסרת - ורבינו אור בהרבתבות בל"ה אקא. ורבינו אור מפרש שלא קלל
ראיה שעו רבות ד' ברים ושל בנון והמפרש קטוע ד' ברים אין סוף (ובמין צריך להשות עוד נוסחת הגרא)
ובאה לו רבינו ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ . . . ~~[illegible]~~ (לל נפיו ע"ה ה"ר)
היטות ~~[illegible]~~ כנפיו ~~[illegible]~~ אושיבתא ויות מלה ועיין ופרל רבה קהלת נ.
~~[illegible]~~ ומבנן ~~[illegible]~~ עיין את מפרל לא באלקין קאו אל הלאהר הראה ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
הלום קלל בנים שם מלמע ד' ינפיק פרל שלם ודים עלו. אבל מלמ ולפע הגיק יבל מדה מקבל

איזהו מגיד מודבר רבה פרשה ג' [illegible] ולא נשאה על פיה בשעה שעמדו
[illegible] ולדורות [illegible] אומרו שם: אמר תנאים הלו מתנאים בדין והשמיעו תלמידים הרבה [illegible] נד
[illegible] כיצד נשה אדם פשע לפניו נדרך מעשה תנשה פיע לדתריה הרי הלו אומר ומל אשה בעדה
ומאותה שאו תקרבה ומול ותבקעה ונשקעה ודברי אמה דברים מטלים ר"ל שאו תקרבה ומול תושן שאו בהעדיה על האשה
מי משקה ומול ותרחק את [illegible] ותבדקו את עומה ומטול הימנה את הכלים ר"ל ד' והבאה בעדה
ומרים שהיו דרה תרוה בגדו מכאן לו [illegible] מעבדה מיומו שבתה דרת תבדוים נותה הומנה לו [illegible]
ומו ומקרה חיין רוח נוחה הימנה הי' מ"ב - א' ומרים [illegible] ונקמה רבה פ' יט - ומיון שבת פרק [illegible]
[illegible] מהאו מקרה [illegible] שרב בקרבה שלגלו מרות אמור אבל לאו הלאו בהם והיו בהעדה ע"ל. ומיון פרק תמ"ד הרשה
[illegible] ומיון [illegible]
[illegible] על דרי הבתעב ושם מרים ומאמן שלאו יקרבו ר"ל אמ תקרבה כתב האמ"ר דהק פרל המבלת עדמה רוה תנאים נות ה
[illegible] הלאו לפי בעת בקמים הראשונים (תכ"ב מל"ל מדרש ושבת דל"ל ס"ד ע"ב) אבל לפי בעת ר"ע שם דהו לות
[illegible] ר"ל בהדי [illegible] בשלו ובקלו [illegible] בשם גורסת הגרא בקנו מחים ול המתבטלת עדמה לאמ ונשם דברו הבלו מלהו
[illegible] בשם הרשבה והרשבה דבחים בטלים [illegible] דברי [illegible] דברי תשלות
דברים מטלים ר"ל שאו מקרבה בדברים בטלים מרגלים ומרגלים ומרדה בו בשם הטוב ורבה דטה סי' קדהה
[illegible] גורולמו סל גטין דק מולחמו דבקמים הראשונים [illegible] ומיון תעשה
[illegible] ומיון מסרת שבת פל עמ"ב ותמו [illegible] דבו מולהו פ טו ר"ל
נוסחת הש"ס
נוסחת הגרא שבת: תנו דבו מולהו מעלה בתלמוד אחד טלנה מעלה בארבע מחד ומטל תח הרבה ובנם לבות עולמו בחדו ומו ומ
הרבה ומטל תח הרבה ומת בחדו ומו והיה חלתו ומולת תבולו ומשמו בשלוטה ומרבדת על פתחו של חברו בעלה ומאמר
נוסחת הגרא
תנאים דבו מולהו
לה מ רבותם בעלו לקרוו הרבה ומלה הרבה ומטל הבנים הר
ופנו מה מת הבחדו ומו ומו לאו היה מרים דלוק ומעשה לחדורה באחה ומלבה כשמו והיתה
ומרתם לה בתם ופנו מה מתה הלבה ומרה לו בעלו קרא הרבה ה
הרבה ומטל תח הרבה ומת בחדו ומו ומרתם לה בתו בלעת נבתה
מרו מלבה מרה לו רבו חו ומפלו בגדבע קנסתה לאו מעשה בת מנה ומלה בטומאות נדתה לאו תקרב ומול ותבקעה ונ
[illegible] ר"ל בהדי [illegible] בעמה בדברי חבלות ר"ל לאו תקרב ומול והאו ישן עמה
[illegible] בדברי חבלות ר"ל שאו תקרב, בדרי מלאו מרבדים לסמו מרבדים
בעמה אסור לבעלה ואסור לטחק פירשה מן הקה לאו תאמר לבעלה
אסור ולטחה מאר אחר לפיכך חדר ופירש ס"ו וחדקנל ומת מלת ב
לאו מלה מלה לו קרב ונקרבו הלה מלת נבה לאשת מלל לבו
נבה עליק בכל הבעלות האסורות בת מנה ע"ב
עיין עוד בהקדמה בחבור בפרס הנעלמים

[illegible] שלשה מאמרים שלקח הרב הגדול בדרך הסוד בעלו הנפש להרמב"ם. שמביא לאמתתו דולן לכן הרשב"ם
[illegible] (בשאלה בדרתק"ל אחת שלשה ומנם הראשונים מבינו מזלק" דיין בעה"ח מאוחר מלת שלשה
[illegible] בשם הרשב"ם בלי הסכמה. וכל זה הבו מאוחר למלת שלשה והגרא גרים "שבעה" וכן מבוא הרמ"ר בשם בעלו
[illegible] גרסת שבעה. אבל מלשון הראשונים נראה דהגירסא [illegible] שלשה והגא מוכר גרסת
[illegible] דהנק שלשה ומנם הראשונים הם ב' ומנם הראשונים שלשה הרב שניים. אבל המיקר נראה
[illegible] שהגרסא שם בשם בנים ב' ב' ומנם הראשונים מלת (שלשה) ולפי שדרך לרבות בהם נפה ונמצא
[illegible] ומנם הראשונים הם ושנו לובין) עדיין נגד מוסר [illegible] "שלו" בבא מצרא שלשה
[illegible] מלבעלים שלשה מבלים שמעו מפיהם לו לבדו ספר" הגאון גרים שלשה [illegible] לו והומנו בעיר ולל לבעלו לבדו
[illegible] שהה מאמרו הרמ"ם שם עיר בדה ד"ה בדומה לחמה לבמלך. ולכן אל תעשו [illegible] בלים נשאלה ונקבל
[illegible] בעלו ובהגות לו ולו) והגרא גרים אל תעשו בו כלום [illegible] הרב גרים בהגה ויקבל לפי
[illegible] היה כל שלשה חבמו אותם לאולו וחכן בקאמל הכלים שלשה ובאמו לבדו ספר [illegible]. אבל מדברי הרמ"ם נראה
[illegible] שלשה נגד הה. ושלמה עמו בבעבו על הטה ובשרו נגד בבשרו" הבו מאוחר מלת בבעבו. ההיא נאמר דנגד
[illegible] ובכן נכנה מהגאונים הגה מאוחר מלת בבעבו. אבל מקרים הגירסא בבשרו נגד בבשרה. אבל
הרב גרים ובשרו שלשה נגד בבשרו ומיוחד לדברי ילו בשבת שה מטה חבמו ל"ל - אבל מפשט
[illegible] בבשר [illegible] בחיוב שם שבעה בבשרו. והבאו נמי גרים לה ומבדל בהגיעת בשר
[illegible] ל"ל סיגר ובהגה ובאמרת מין אותו בשיבים אל לבאמת הבין. "הדי הוא אומר מראה אויל אל לל שאר
[illegible] מעבר בו ומכנן אל אמרו אל שיתיחד עדין קידושין בלא [illegible] ומדים עם בשרים בפונדק ומפלו עם
[illegible] בתו ועם בתו ומפלו בעת הבדות" עדיין תוכ בדלת אחרו בקו בדבל [illegible] לבדלו אחרונים, ומין
[illegible] לל הבשר) עדיין קידושין בלא [illegible] ושם אוכא בתמתן מתוחד אדם עם אמו ומעם בתו [illegible]
[illegible] הגמרא פ"ה ע"ב הוא דות שואל אל בבנק תנאי (ר' מאיר ור' טרפון) בדיחוד אסור בלל [illegible] הבדות. ו
[illegible] בדרין בלל כ"ו ע"ה ומ"ב ל"ו ע"ב בלסו הבדל מכי יסיתם מחוק בן אמק יחוד בל בשו לרי. ומין
[illegible] בטלת בבלה" ושם המאמרו הכי [illegible] הכי הוא מומר אול אל לל שאר [illegible] מכון אחרו אל ותיחד מבדם
[illegible] בל הנשים בבשלו מפלו עם אחותו ומפלו עם בתו (בתו) ועם חמותו ע"ב. עדיין [illegible] הגאון [illegible] והבכר שמותנים
[illegible] בתו נבות מפלו עם אחותו ועם בתו אבל בדת הבדות. אבל שהיקלה להם הלו עם בל הנשים היחוד אסור
[illegible] מבדות [illegible] לו בל אבל בסת הבדות ובלבד מוכנו ליה לל בלו מאו בבקבלבל שכיחי מנשים הבבבר ושבו".

אשה שאוחז את בעלה

ויין בבלי מדרשה להיות מקרים הצורסאי. ויין בבא שמקרים שמי הצורסאי ועל ופרט לה ~~מלבד~~ ~~בשעה~~ ~~בשלא~~ ~~בר~~ ~~לה~~ ~~השמש~~ דרסיסין ואבולו עם אחותו ועם בתו (וכ"ר אסו בקידושין פ"א ע"ב והה אמון הוא פרט של לא השמ
בשלא דאותו אסור רק משום בעת הבדות ובזמן בבר דוקא אבי שאותם ידיעים לך ויסברו הרשים שהשמ מתיחד
עם אשה בעלמא. ואחרי ועל פי מדרש בר"ל אסור להתיחד עם הנשים (בעלמא) אבולו אם אחותו או בתו
לא עמו בפונדק. ~~ואמר~~ ~~בר~~ אם כי בשעת שאותו עד עמו אחר לבשבר להתיחד עם נשים
בפונדק ובמתמ מתין בקידושין (ע"ט) ומבמ בסת הבדות הוא שיבאו להלל. ובחרן מאוד. לא האמור הנה
בריק עוד סוין בגדול לא יסגר עם הנשה בשוק ואבולו עם אותו ואחל עם אשה אחרת מבמ טעמ
הבדות" סוין בבר כות בל מג ע"בשם ירמיא ואל ויסגר עם אשה בשוק אחר רב חסדא ואבולו היו אותו
בלו היו אשתו ואבולו היא בתו ואבו היא אחותו. ובמדרש רבה בבר פ' אבו אמאה לו ויסגר עם אשה בשוק
אבו עם ואחל עם אשה אחרת מבמ טעמת הבדות. לא ילך אדם אחר הנשה אחרת בשוק אבולו עם
אותו ואחל עם אשה אחרת מבמ טעמת הבדות" (במדרש רבה לותו להק בבא בלא ולך אדם) עוין יסבר
בבאות בל סא ושם אותו בתו לא יהלך אדם אחרי אשה בדרך וכי ודין עוד דרבנן ח"ע. ומל
מדרש שם בטעם האיסור הוא משום שאנו הבדרך שלוק הגדול אחר הקטן והזות מהלך בין בשוק בא
ובין בדרך בלובא אלא משום אנאי ובמדרש. אבל הכר מדרש בשתמתא הוא הלס בדרך
בדרבנן בלוגי בבדות הבדר"ל וכן נראה ג"כ בכר. ועוין בשם אליהו דהגרא גירס בשאלה
לעמו הוא כי אחרי האשה הוא ג"כ אסור ולא משום טעמת הבדות בעלמא. ואמנם כי בלי ספק יקור אחר לבדרי
מת אמתו בה ומס - נאמר כאן לא תקרבו ואמר להלן לא תקרב לבבר הבאים ליבו עבירה לא תקרב." עוין בבר
בבלת ~~בבבב

[illegible] בדרך [illegible] הבריאה ואין בהבנה לבריאה [illegible] לפיכך אסור

[illegible] הדרך מתחת הכל שמעו ונתיעצו לתקן תמונה בלבד רק לעבוד לה טיקוניא לבד [illegible]

[illegible] רבה [illegible] ושם עמדתם הדרך מתחת הכל שמו ויקוניא לבדו תמונה הלו רק לעבוד לה טיקוניא לבדו

[illegible] ואין עוד עבודת ה' ב' ג' ד' [illegible] עוד מתפארת בא רבה ובטלו על ההאצטלא עבודת אחרים סעה

[illegible] ורק עבד לחרים עולם הבעל [illegible] מבדל רבה שרר הלרים [illegible] על פסוק שרבק שלן הספר [illegible]

[illegible] עוד סנהדרין [illegible] ובעבור הבושתו קטנה הנשמה [illegible] מיין [illegible] על עבודת הטלים [illegible]

מבדל לסר שלמדנו מלמן כתלים [illegible] בי עבודת הטלים [illegible] בעבודה [illegible] בטלים

קלות הברכות סלה בשולחנם בדמן לשולחן עולין אותן הן מהנינן אותן לשבר לחיי עולם [illegible] עיין [illegible]

ומרשו הנעו בטנק עבודת הטלים מקלות הברכות סלה בשולחנם [illegible] בלומר פסק שהם כל ודק בשולחן את [illegible]

[illegible] בטנק עבודת הטלים [illegible] מסה הברכות קלות לעבוד עליהם מסמלעין נוכל לבבק [illegible]

[illegible] בטנק עבודת הטלים עולו מקלות תמורות סלה בשולחנם אמו מקלות קלות הברכות בשולחנם [illegible]

כל שוב בשרים על פסוק דבר אומנו [illegible] בבבא [illegible] הכי אותנו שם עבודת הטלים עבודה [illegible] מקלות [illegible]

בשולחנם [illegible] אמו [illegible] מבדל [illegible] בשולחנם. [illegible] אומר לו [illegible] אומרים נוטלו אמה בין

[illegible] [illegible] הנעו בנו לבקק לה הנעו אומרת לו בשולחנה. אבל אמה [illegible] עיין פירשי בשורר בשרים שם

[illegible] עוד הנלבנו תשם בפסוקתנו [illegible] בפסוקתנו [illegible] רבתי [illegible] ובמאור עיין שם [illegible] בפסוקתנו

[illegible] המאמר הדבר בשם [illegible] ונתנן [illegible] עוד [illegible] בתנחומא [illegible] שם המאמר הדבר בשם [illegible] ונתנן. [illegible] עיין [illegible]

[illegible] ב על המקרא [illegible] בר" עיין [illegible] [illegible] בבבא [illegible] עיין בבבא [illegible]

[illegible] בסוף הפסיקא [illegible] מקלות הברכות בשולחנם שבדמן שולרגל [illegible] אומרת [illegible]

[illegible] [illegible] בשם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

לא אמר מלה. הלוים שלו בעצמו קול אמרו הם בחונים אם כי בלוי אבי. הה פעמים אלא רק" הם יגיעומים קבלת. והבו מחנה נקבל
ה"בשלמ ונבריס אלים שאמר מלה עופה ולק אדם מוטרגל כל" והנבט מחנה ג"כ" הנלמו רק" הה נבריס מסלמו אמר מלה ונ"כ
מחנה. ומבט מחנה (לאו אמרו "הה" ברכות ונשלמו הוא) "עולמו ענוסל להם ולק טלוטי" (סמו ולק ענחב הכל מחנה הוא)
הוו מהדרים ס"ל בנבט ברכה לעמנו מקבלים מקבלים מלה מלה מחנה" אל הנ"ר מנבט ומנבט מלה מלה
בנבל מקבלים מלה מלה מחנה" ומרין בנשק בהנהה בנות. כן מחנה שמו הנ"ר מן מן "כבו . . . עד מלוטי ומן ומנבט
. . עד סוגה ונבריס כל עולמו מוכל להם ולם טלוטי והוו מהדרים ומחנה המאר לנם הנהה בנות מוגה נחונה. בה מחנה
בהבריס טעמה מלה מפעמתו פין קל ומאמר והסכים בעתו לבעת המנוק עיין בהבריס שנבריו קל ומאמר
ה הנ"ר מחנה מלת קל ומאמר. ~~ונל בהבריס עולו מחנים מלבים מהלעיל עוד כל בנות מבלבלן הכלה הוא הלל~~
~~ל טלוטי מלה מקבלו ומנשבה הסכים על יבו והסכים בעתו לבעת המנוק עיין טבת ומנ"ל בהסכים~~
~~כמנה רבו". ומל מלה נראה לנבים הנבירסו הולה עם מלות מלה סין קל ומאמר מלוו בהבק פיסנו מבלבלים קלוו~~
~~מו מה מהוספת פרוטה עם מחה מנבו ומרמל קאו מלו מפרולה מל סתם נפרוטת מלה מנולמו~~ "שנבף אמת הלוח
הסכימה בעתו לבעת המנוק, פירט מן מהל מוסד הסכימה בסתו לבעת המנוק פירט מן הנולה הסכימה בסתו לבעת
מרוס" בנו מסכת טבת בל פ"ב מלו ולק מו מתנו, בתנוו ג בהבריס עלה מלה מבעתו בהסכים הקבה עמו
מחה מבעתו, ופירט מן הנולה ומבר מת הלוחות ומן הנו פומבות (מלו ולק סדר הבהבריס) פירט
ל הנולה ומבר מת הלוחות והסכים ולק מחה ולראות מלונו סדר בה בלק בהבמרו הבתנה מת הבריתו
פי הנאות לנינה בטבת בהמלקו ומרמו בנמן ומו הנבלה סודר בבריתו הוספת ולק מחה בתחולה ובמחר
הומרת בהמלקו ומרמו הנו בנמן היתר הפרוטה מנולתו סוד בבריתו פרוטת מלה מנולתו בתחולה. ומנכה נראה
מתנתו בולן לו ספרה בדרך מלולה בהבריס עלה מלה מבעתו כי בנמן יש מרבנה בהבריס ונ"ל מחולקת בתנתו הומבות
הנמרו בהם בפירט מן מהל מנבד בה מלונו מולה הנמרו "כיצד אמר מה אם ישראל . . עד הסכים"
ת לם ~~ובהבמלת ומנמן בקל הנולתו מלולה~~ ולם מו מתנו שמו פרל מלו קולה בהלנו מאמר
מל מלו בהבמלת בהבריס מנבה מלו מלה ומקבל להם בנמן מנבה תולה הנו מנולם ונ' מל מלו מנו
מנמ מל מלה ומלקה מנבה מ בבת מנו מנו מנולתו קובל להם בנמן מנבל" ומל בהסכים הקבה מל ובו בבמל
מק מנבה להם מובו מבל הבלים ובמנב בתסוה מנבה בה מנוב מנבו מנות בנמרו בה מל פה מנבר בו. מנ ומנין בובמות
לם והנות בנמרו מלת לם. והנה בבמנן מנין לבלק ראוה מבמל בהסכים הקבה מל ובו בהנו מנמנין מנמלה בנמרו בבמנות
מנמ הוספת הפרוטה מבל הר סומ מנבה מהר. מהראה מבלם מנב מספר"מ ב מ". והנו מובן
מלו רק" הלנים. כן מחנ מלות בין ק"ל "נבים" בין בין מסלמו "ג"כ מנ"ו הפרמ"מ ה"ל. ומנ
בין סוד הפרמ ה"ל ובמנבר ר"ב מל לם. ומראה מבמר מלות מת מבבין מלקבל מנת המנה הנו
ב מלום בלוטת מב ובלא ר"ב מל לם — בנמן מלות "משה הצדיק" הראה המהר מבלם מנבה מנבל
מ ס"ב ובהבריס רשה ה"ב מל לם מב מלה מבלבה בלם בהבריס ומ"מ מנבה מנבה מנבה מנבה מנבה)

[illegible] ר' יהודה [illegible] מתרה [illegible] הש דברי [illegible] דברי [illegible] בבאן הש [illegible]
[illegible] גמ' בהסכים על מלבת [illegible] הנוסחאות [illegible] שם יי [illegible] [illegible]
[illegible] בגמרא לבאר ר' [illegible] ומשלו [illegible] [illegible] על כך [illegible]
[illegible] שלא היתה רק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] טרקוטין טעה [illegible] מדבר בו אל תעשו אל אלה אלא טבל טעה הוא [illegible] עמי אינו כן טעה [illegible] האלה.
[illegible] אומר מפי הקבלה [illegible] אל פה [illegible] ר' יהודה אומר [illegible] הקבלה [illegible] אל תעשו אל אלה אלא [illegible]
[illegible] כולן [illegible] אומר [illegible] [illegible] אל אלה אלא [illegible] [illegible]
[illegible] פה עמוד א עמדי (עיין ביצה ה' ע"ז) (מעמן ר' יהודה בן בתירה בר פלעטיה דרבי עקיבא עיין [illegible] דרבו
[illegible] לר"ל פרנקל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לפי המדרש כי [illegible] אומרים בבאן הא דברי ר' יהודה (בב"ל)
[illegible] התורות דאומרי' רב בן בתירה בבאן הש דברי רבי עקיבא - (עיין עוד ברש' [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הנק תרי דרשות דפסא' מדבר בו והק דשובו לוהלו [illegible] ,,חדר לזוחזו ופירש"י עיין [illegible]
[illegible] ומלת לזוחזרין פה ניין לו פירוש מעולו [illegible] לזוחזרין לזוחזרו ? וכדעת המדרש הנ"ל ובו' בבילה - (עיין עוד
[illegible] רבה טמאות פ' וט' [illegible] אומרו רבותינו [illegible] דברים עלה מלה והסכימה דסתם [illegible]
[illegible] דכל מאמר זה אם ישראל [illegible] לבדרות מו אל תעשו אל אלה אלא [illegible]
[illegible] ההסכים הקבה עוד שמאמר לקחה [illegible] [illegible] - ונוסחא זו מסכמת לנוסחת [illegible]
[illegible] (עיין [illegible] בחומרא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] קודש [illegible] פרש מעשה מאוה ל מעוד ריצד בתלמוד [illegible] לפיסקא
[illegible] בטבעו ולא ביבמות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ויקרא עלו"ה מן ההר לאמר אהל מועד עמכ"ל ומן הקבה ויקרא לו"ל. [illegible] מדרשות [illegible] הש כי בבאן
[illegible] בנוסחן אחר. ושם פ"ט אותו בבבל דרש בעבל מועד מאמר מה אם סיני שלא [illegible] קדושתו אלא [illegible]
[illegible] לא עליתה אל אלא מדרשות שנאמר ויקרא אלו"ה מן ההר לאמר אהל מועד שהוא לדורות [illegible] [illegible]
[illegible] אלא לבדם לתורה אולו אם קרא אותה בקבה הסכים לדעתו לשנאמר ויקרא אל משה וכו' ל"ל (עיין עוד בהרוש
[illegible] פ"ב דשם אותה הבאן אומרי אחר מוכנא כשרתן הקבה למשה את התשבה ויקרא נתנה לו [illegible] [illegible] (עיין
[illegible] בבבל בשבת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(עיין עוד ולקוט שמות ה' שלא נאבדעה דבריהם. ולקוט דברים ה' תתל"ב.
[illegible] דברים שעשה מעשה ובשתא עיין עוד ולקוט [illegible] רמז תשמ"ו ושם מדיון
[illegible] ויסקרת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שם ר"ל [illegible] אומרת לו לפרש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] פה פעמ עמדי עיין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בבבל בשבת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] מאוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ין עוד בב"מ ובברור אינם מכוונים לו. ועיין עוד בתוספות ריש פרשת ויקרא. ובמה ויקרא **כאשר**
שבר את הלוחות כיצד וכו' עד אלא שנצטוה לשברן" מלבד כל, ובהגהות ס"ב ומדרש רבה שמות פ"מ"ו
רש"י ז"ל ובן בתנחומא כי אם תשא הקב"ל שישא מלא הוא מקרבן פסח בלא בן שר ועלה אם אינו הסכמת הקדוש ברוך הוא לשבר
ושבר שברת ושבר אבתיך שברת. ובפרשים הנ"ל ובפרשה אל. לקבל את הלוחות שהן כתובות ומנוחות
ברשות ת"ש אמנם סיון אבות פה דקנו אנו לחו בהדק ו' דברים ד'עברתו הן השלמות. ועיין עוד באברבנאל ובן (?) **הנ**
ל על הלוחות אל תתני חרות אלא חירות עד לעבדו עיין שורבין דרש דיה בשקל"ר אלו ישבר ועיין שמות רבה פ"
ותנחומא שלח סקב ובאפקר רבה ישלשבר פ"ב.
המלוכת בין ~~ראה~~ הדבה לבטל ור' ובמאיר ורבנן ור' חרות מן המלכות ר' נחמיה אומר חירות מלאך המות ורבותינו אומרים
וכן אגדתא אחרי כן בהיאור מהרש"ל על הפרשה.
חרות מן הנסורין ועיין עוד שם"ה לוי ונתמה כי בברשה מ"ש ול טס ומעלם ר' ירמיה ר' נחמיה ועיין עוד
יקרא ותשלום איתמר ר' והובה ור' נחמן ורבנן אלא שם אומר ר' חרות מן מלאך המות ור' מן מלכות ועיין
תנחומא כי אם תשא ושם הנוסחה מושרת ובהגהת איתה שעה היה מלאכי השרת עושין קלקוד וכו'
ד' לבת מתנות" עיין שמות פ"ל ~~פרשה~~ ומשם נראה מהקטרוג היה בשעת קבלת התורה שלמטן הדון
לת פרש להאור קיא ~~מאמר~~ דמה אנוש להקטרוג שהיה בשעת הבריאת האדם ~~ע~~ כי בעלי הראשות עכן בבר"פ ת
ועיין עוד בשבת אודות הדרש שלפרשה עליו עמנו ועיין בש"ר ~~מדרש~~ מדרש לך להרב ~~מ~~ להגות מלה
ר' יוסי הגלילי אומר ומשול לך משל למה הדבר דומה לאדם ~~ש~~ שהלך לבית הספר ~~ש~~ ~~ש~~ ~~ש~~

אמנם חובת האלהים נמסרה לה ולבני אהרן לברך את עמו ישראל ומדין לאמרה שמו שאבד שאבד שמעולם בין בלוחות את תורה

ת אשר הורה אמנם בדברים נאמר שם בבמדבר /

אמנם בתורה אומר לו לשבר אלה את הלוחות ולא

מפי הגבורה שאומר פה אל פה מדבר בו ושברן

ון ושברן עיין לעיל פרי בן בתורה דרוש עבדו מהאלו

שאלה מלה על הפרוטה מאמתן הגרלו מחוץ לכל פסקא בזאת

שבר מלה את הלוחות אולו שאומר לו מפי הגבורה

ומצרו והנה אי חטאותם לה אלהיכם עולו שרמה שם

ת כתב אשר מעליהן הגבעו

ם אומרים לו שבר אלה את הלוחות אולו שאומר לו

ה הגבורה שאומר ויהיו שם כאוטר 3 ונה אצל אלא

שאלה ושברן

ם גם קמו גב על שברי לוחות הגבעו בתוך הארון עין

בתמ"ו ועיין בונקום

מלומדר ע עדרה אומר לו שבר אלה את הלוחות

שאומר לו מפי הגבורה, שנאמר ~~שבר שבר~~ יהיו אור עלה

לעינם כל ישראל מה להלן נפטרה ועלה אל כאן נטעדה

מפי הגבורה ועל הפורטו על החנסה סוף פרשת בהרה

קעוד בסתרו שם עיין עוד בבלו כאן

מקום אומר לו שבר אלה את הלוחות אלא שנאמר לו מפי

הגבורה שאומר ואתבונן בשם הלוחות היה אסף

ם בתה שיכול להראות עיין בגרים שוכל לשברם והלו

ם גם קמו גב על שברי לוחות הגבעו בתוך הארון עין

בתמ"ו ועיין בונקום

מלומדר ע עדרה אומר לו שבר אלה את הלוחות

שאומר לו מפי הגבורה, שנאמר ~~שבר שבר~~ יהיו אור עלה

לעינם כל ישראל מה להלן נפטרה ועלה אל כאן נטעדה

מפי הגבורה ועל הפורטו על החנסה סוף פרשת בהרה

קעוד בסתרו שם עיין עוד בבלו כאן

מקום אומר לו שבר אלה את הלוחות אלא שנאמר לו מפי

הגבורה שאומר ואתבונן בשם הלוחות היה אסף

ם בתה שיכול להראות עיין בגרים שוכל לשברם והלו

ם גם קמו גב על שברי לוחות הגבעו בתוך הארון עין

בתמ"ו ועיין בונקום

מלומדר ע עדרה אומר לו שבר אלה את הלוחות

שאומר לו מפי הגבורה, שנאמר ~~שבר שבר~~ יהיו אור עלה

לעינם כל ישראל מה להלן נפטרה ועלה אל כאן נטעדה

מפי הגבורה ועל הפורטו על החנסה סוף פרשת בהרה

קעוד בסתרו שם עיין עוד בבלו כאן

מקום אומר לו שבר אלה את הלוחות אלא שנאמר לו מפי

הגבורה שאומר ואתבונן בשם הלוחות היה אסף

ם בתה שיכול להראות עיין בגרים שוכל לשברם והלו

ם גם קמו גב על שברי לוחות הגבעו בתוך הארון עין

בתמ"ו ועיין בונקום

ונתרצה אומר בשאר הבריות אשבר אשבר שאומר לבני הקבה אם עשיתי לא הוי

ומדינן עונש עליך שנלוו כן לא תהיו עושין. יגיון / עוד לעניל

מתחדש היה ריקן מפרשה מ"ב אלא מסיים עם

ר בלוחות היה נחוש דוקא לאלהים ולו

עיין לעיל בפרדרש דבר אחר שפרחל וכו'. פסחים פ"ד ע"ב

אמנם לוחות נשברו מחמת פרחות. ועיין עוד בתחומין

המובאה לעיל. ולדס תחילת הדקרים כאן נשמעה

ולפי זה מוכח שיש לגרוס לעיל 22 קהלקוש דאולי מאי קמ"ל.

לו מפי הגבורה טעות. לאופות כת ז פירש עיין

מסורת הפרדרש שביין לקמה מקומות יעלה

ומדוסדר ע עדרה אומר לו שבר אלה את הלוחות

שאומר לו מפי הגבורה, שנאמר ~~שבר שבר~~ יהיו אור עלה

לעינם כל ישראל מה להלן נפטרה ועלה אל כאן נטעדה

מפי הגבורה ועל הפורטו על החנסה סוף פרשת בהרה

קעוד בסתרו שם עיין עוד בבלו כאן

מקום אומר לו שבר אלה את הלוחות אלא שנאמר לו מפי

הגבורה שאומר ואתבונן בשם הלוחות היה אסף

ם בתה שיכול להראות עיין בגרים שוכל לשברם והלו

ם גם קמו גב על שברי לוחות הגבעו בתוך הארון עין

בתמ"ו ועיין בונקום

טלבוט שמעלה לכל המצות וקבלתם אשר שלמו

ה לעשות בעורכל מכשים ומעמן אל בשברי לוחות עמוד

כאן ומשברם לעינם כאן הוא אומר אשר עשה אלה

לעינם כל ישראל נעלה ולבו לבה הצבה הגרלו הנוסרו בכאן

עיין עוד בבלו

ומחומאו כי אל תשלו ה עקיבאו אומר הקבה אמר לו לשבר

ה מלה שנאמר ואתבונן בשם הלוחות היה אסף

ם בתה שיכול להראות עיין בגרים שוכל לשברם והלו

ם גם קמו גב על שברי לוחות הגבעו בתוך הארון עין

בתמ"ו ועיין בונקום

והשלכם ונשתברו נעלה מורה מכאן בלו בהגבהת הגבעה

בגדת והכאו ראוה דהלק הרותנות הלה כנלו אומר לו

שהם שנשברם עיל הגבעה מחמת לכל פסיקו דאת עיין

בגמ.

ולדת אהרן ולשרעיר דקמא עיין סוכה שר"ה ד"ו. ועיין יפ"ת שם והסיר האה"ר לדרש

ל הדרשה הרוטקאו מהיאום אינהה כסוים דאת אלת בשקת נ"ל /

עצמיד אומר לו שבר מלת הלוחות עולה מספר הגבורה שנאמר עשר שברת״ עיין רבינו בחיי
בבראן אותו רוצה להביא ראיה בחקירה הסכים עמהו רק שמתמלה יהיו לשבור עולמן והיא ראמת מחיל לכל באת ומעלם
ל״ל וכבאותיו ב״ו. ודע שבמלת שבמתה ובאות ה״ל מאמר מנוחת אלקיהם מלאכה ברוך ולכל לעמן ההסכמה ואת הבאין הבאים
ברכים עוד עיון הה גדול. ובכלל נראה שמספר הדברים ד׳ ערבים כמה דברים בה בדה ומקור הראשון הביב לקח לו אות
פרט רבה המלכים/ והיסוד עוד על דה כמה מפרשים שונים עוד ונגד דברים אשר המובאים בתלמוד בלשון אמורא שם
תיאו כמו הקדמון בל הפיר מאיר אלא ג״כ בשפר מן התורה כאמן השיבים לעולם ולא באות להרבות דברים. ונגד הלשון
זה הדברים ובן השמים הקל וחומר מבן שבר דפסח ומעפ״כ הוא מדבר מבין קל וחומר אין באות כו אוש בחמשתן
ד משוטטת הסגיון מבן שבר דפסח ומשר השמים אותו לאמן תחת לבמו פה פנים חבשות ל״ל עוד יד
שיתוקיה מכן ידידה עלה מרבעה דברים והסכמה בעתו לבעת הינקום עיון מבלת ברכל
בלו עבר ופסמים ל״ל ג״ו עה ושם אומתו״ר שלה דברים עלה חדקיה המלך על הדולן
ועל גב לאו הודולו גנד ספר ההאות. מן כתת מטל הנחושת. ... שירתן עלמות מבין סתם מ
איחין לאו הודולו. ובכאן לאו חלוב שירר עלמות מבין רק הסור הבאות והמבחלת. ועוד
מולוך שכאן מומר בהסכמה בעת המקום פסתם מו גיחון ושם בגמרא כשאר בלא הודולו
הל אמרין רבינו הודה להשות שלה נתמלת היו מחדא הסכים הקבה ובחדא לאו הסכים ובחוק. ונגד הכי מומ מסכים לבאר
ל. והיה מנוסחאו דולעלו כאו הוכחה דהסכים הקבה עמו לצמאת ספר בבשאו הרפואות וכתיבת
ול בספר הרפואות הנחושת הנחושת והצרעו עצה לדאות עם הצמחו ברכות והטוב עומק עטותיא אר לו שבעב
פר הרפואות. ונגד דאות מומ מחושה לא הלם מל ומל ובגא עוד עיין עוד הולין בל ב״ב.
בן איזהו סיל שעשה איוב לדברים עד מלוד שיבאו איוב מהול. עיין בלר״מחק אוכל תם ויטר
ירם תם ויטר בלחוב ושעון דהיו מקרא לא באמר רק להיה האוכל הבאו תם ויטר. אבל לא שנאום
דברים פסוק ט תאמתו פרטה כי עין נמה באמר תם ויטר שמר ירא ורע והלה אמר מסר מרע דר
הרחיק מלאו מן הכיעור ומן הדומה לכיעור. ומן תם ויטר פנולד מהול. ועיקר עוד הגבית הגדה
הול אמר ומתם ויטר בעל המלה עקרו תם ולא) עיין עברים ל״ה עוד ובהתחומו על להיה תמים ומאמר שם
ב) אף אדם הראשון שלא מהול שמר ובקרו מלהים את האדם בלבו ל״ל אדם נברו
כלם שלו שלו היה לשיך שוב תיקון כלל בי בשם הבית רעון ה בראשית] ועיין מדרש רבה בראשית פר
לו הו ותא שם פילוסופוס אחד שאל אות ר הנשמעו הנשמעו הנשמעו אוש חבורה היו המלה מ

הסמת סתמת מי קי חון הבאה האה״ר יקוק לרד״ק נה״ה לבן מרתם שיבא בקאבדה
לקיה סתם גיחון והסכיה בסתו בעת הינקוש בסחיק ל״ל) ושם מעיין סוב ברד״ק הוטב יעל.

[illegible] נתנה לחופש בראשון ואל"ל ע"ש ואל"ל מורת שורשים הראשון לא נולד מהולל אבל בסו
[illegible] אותו ר' ולתת מ"ר [illegible] משק בהלתו ביה כתנב בכא ובאה כאדם עקרו ברות ובתוב התש אנה
[illegible] הפר ואל"ל מורת פנולד מהולל אחר עלתו — אל שת ולא מהולל בקלתו של מבול)

אף נח יצא מהולל שאמר אול לדיק תמים היה בדורותיו (מתמים דרכיו מפרשים) (עיין בשל"ה בס"ד אל"ל שם אותו ר' הבלו ו
אף שם ולא מהולל שאמר ומלכי לדק מלק שלם (שלק = תם מפרשים) (מלק שלק שנולד מהולל אל
אף יעקב ולא מהולל שאמר ויעקב אול תם ושב אהלים (תם בדרכיו) 17
אף יוסף ולא מבול עד אל רק ולא מבול מבלל רבה בראשית פ' פ"ד ושם אותו ר'
ומן בלבד רבה פ"ד אל. ועל מתמות [illegible] ולקט שם
שמאול בר נתמן אלה תולדות ומלש יוסף ולא בלה לדיק קרוי לאמר כן אלו אלה תולדות ומלש רא
הלו ויסף אולו שלו מה שאורע לבה אורע לבה מה בה נולד מהולל אל בה נולד מהולל — עיין בבראשית ב
ואולת אל רק ולא אורי ואורע נחל

אף משה יצא מהולל שאמר אחרון אותו כי טוב הוא וכי אבה הוא אמר ט עובה ומטובת אל מ
ולא שבאו מהולים עיין שמות רבה פ"א ואחרים אומרים שנולד כשהוא מהולל. וכן הוא בפרשת [illegible]
שבלעם הרשע יצא מהולל שאמר בלעם שומע אמרי אל" ה מאמר הבה לה מאוד ומרשו
סוף נוהל ועלו עומם משמע מלשון המפרשים לדיפק. ולא המפרשים כאן נתחלו בבה. והוא נר שב
אם רה בלעם מלשון המפרשים רבה פרשה שמות מהאו דאמר לוה עקיבה מאנשי רוחם מופלו חכם שבמלכ
ונדבן מן מנוה שמם [illegible] ולמוד תורתן עוד אונבן אל שכן כתוב עליו בדברון ומלכ ו
לאו היה בלעם שומע אמרי אל עוד לאו נולד מהולל. ומופלר עוד כי רבה לבאות אותו עם מלה שכן מפורשין בלי
בלי המפרשות (ושלחבל עוד אחרי מפרש דבה)

אף שמואל ולא מבול שאמר בשאמר הנער שמואל הולך וגדול ונוסף (האמר הבה הלא מופלר בפנים בו
תבאו לבה) שם המפרשים פירשו דולמנן טוב טוב ומלה ובוחן ומופלר עוד לפי שמואל מלוש כמו מלה
להשות מגלה אותו עד מדות. הוא פ"ב בותן ובא [illegible] שמואל מלוש לבוד עין סוטה בן עזאי אל יבטח אדם לבוד שהיתה ובתו
נולד כשהולו מהולל והיינו אורים שהיה ובתו ומוחק הלות [illegible] אחרות ומיעוא נחל.
13 אל ורמיה ולא מהולל שאמר בשבבם אולם ההן ודשתיך ומרחש הקדשתיך (לשון שקדש
המעי אמו והיינו שנולד מהולל [illegible] אות ובמקום הר ומהמשרשים)

(בראשית) בן נח נולד מהולל עד עוד התנחומא עד הה יחיינו. המלן ומרבד נולד מהולל עין בר"פ
בשם ר' הרביה מהבמ ולא מאומר ומעיק ומרבו. בלעם בלעם הראה הקדר
בשם ר' הרביה מהבמ ולא מאומר ומעיק ומרבו. בלעם בלעם הראה הקדר
במלות ר' טב לדבריו לקוחים [illegible] שהאדון [illegible] מעט [illegible]
[illegible] ר' הגיר להיות כי השלות הקהלה [illegible] מביא ג"כ מאמרן בולן אל קטנים
[illegible] הגיר [illegible] כי השלות הקהלה [illegible] מביא ג"כ מאמרן בולן אל קטנים
[illegible] אוכ הולך ברחבו קטנים [illegible] בתם לחנוך תרח ומלקיה. והקה
[illegible] אוכ ובצא כי אוכ ויחסר טם אחרי כי רק אנב [illegible] ראוכ ומ מקום
[illegible] בבוד [illegible] בתן. ובקר נוסחא שלנו מחוקנת ויתר [illegible] ומפר שה אין לפנו
[illegible] אחרי כן מצאתי מהולקל מעתיק עוד הבלעם מאמרן הבסיקא [illegible] קיר ויה
רסי [illegible] הוצב כי השם ינעתק ונמצאת אותה אומר מדבר עוד מהל ר' ואל
סר ינעת לפנו החבור אשר עליו יהול מוסרם ונמצאת אותה אומר ר'.

13 אף יריבכל שנאמר בגוים ההיא מקום [מקחק?] את דרכם בל בן שלמתנו עבדו נאום ה' [לשומרם בחיות ב]
יהם בתורתו נאום ה' דבאות? הנוסחאו כאן בהסתכלות הינקרון הינו מלונה בקצת. עיין מלא ובשמות ובדברו אונקלוס
במקום לו. והבו פירש מלות בכתב חותם והנו לשון תם כאו מכתם ע"ר דאותאה בסוף הדרין שלחלו אל ומנתאו היה ת
ודבר טהורה מעלה ודו הקבה ונולד מהול. ג"כ הבו בלשון הגפרטל. עיין עוד בשלמה הבו בהעברו עיין כאן הפטרן לפרו
ו הנוסחאו הכתוב במקרא. ודעיין בבאר דשתר ג"כ להם דאמת. ודרוש מחותם ורוול להיות עוד בדרשתו היינו ורוק בתורתו והלו נעו קבו
רוח ג"כ ורוות שנולד מהול - ודע"ל עוד. עיין בדיקה בתנחומו שלונה שבעה מבולים, ובדב"ר. שת, נח, ישבע, ומפל מלה מלים

14 הר יהוא אומר בדי"ת כרתי לעבדיו ומה אות בולן על בתולה מלבד שהם
ולת על סדמו ולאו נסתכל מהבלו בהתולה. עיין בבא בתרא דף ט"ג דקאמר רבא עבדא לבוזה בעולם מברבא מת
ביה בדיה לאו אים תפלת ע"כ. והקבר הבר"ו גרס ברדם הכו הלו מלמרעה עלה מלוק סע לבדרון, ומנגד
אות נראה כו לו הנק מומרים דנולד מהול הם כמו מאחר מוסגר בכאן והם רק עשק גרראו לפר שבנו לד
ומים ספר ג"כ שהיה נולד מהול ומנה ג"כ לו הנק דנולדו מהולים שנינו להם שום שוכות לבנן ועיקר דברולה
ולים הרחיק את עצמו מן הבינלר ובולה לבינלר בדאות שעשה סוים לעדמו שלא להסתכל אל בתולה ובלעם בלות
ראה בחוש שהספר הבה מאחר הלו מנולד מלו ובלור באלבן אחר חפל המופל לנות לו הנולדים מהולים אום ל
שבקר הון לפנו הנקרות אשר מהם שלום והלו מוספים לנוסיפה לוחת. והמחבר הבה נראה לו השתמש בם
ות כבו יבוסן עליו לו הבחנות המפולדים ואם כו הנה נעשים דבריו רק בקבר רחוק מאוד. הגרו גרו
ב. ומבלים ומצא שאומר מסתכל בשאלת מלו מה רקבר בגלות מלשא ומונו נחל ולו לפיו עוד בתנחומו בסיע דאמר

15 איזהו סיים שעשו נביאים לדבריהם עד ומשמיטין את האדון מה שיכולה לשמו
ות לסיע שהשמיטים כולם דבריהם בלשון לקבלן לאדון לשמוע דבריו ביכר הטסם של סיע שלו ובא
אבר לבטלה כדאמר בן עזאי בפרק ראשון בלשון לקבלן ביולבנו ע"ל ויתבטל אותו וכי מי נתן לו הוא אלא הרי אומר
ל לבדו ומו כדולל לשבר את האדון מה יכולה לשמוע כדולבנו אי אמרה שמע מי לא ירא וכי מי נתן כח לאריה לא אלא הרי אומר מקום
ומו ומל בקרבת עיר עוד בלולו ובן בדולתו ומבל סדר עיין בלולו ובן דבריו הכר הנה דמוכרים אין הקרה
ה סה כמה הקהלות מבטלות מאין בגרק להם ולהבריר בהנוח ובנבנה מהלולו הוכנו לעיל (ולעיה סמ) ומבלתו יתרו
שלה ב"ה ובן ו מהאדמ"ל כ"ר מולבן

16 איזהו סיים שעשו כתובים לדבריהם עד ולא ישנו אלהות חוץ" עיין סוף דקל יד עמ ומברתי
ו מה שכתוב בתשובה הרמב"ן מעלה ברשאך בי מונות מול תקרב מול בתח ביתה אל הרשות ומוד הרחק מעליה ברשקר
נות והרשות מול תקרב מול פתח ביתה בי מונה ע"כ. ומוין שבת סיע כל כתבו בשמעל לבו מבוין ובמנות הולאה ה

בסמן איזה עיין עוד שיולקולו אל מוכר לאמר תחשיל בלשון התנחומא ושלח לפי ה
ריין מוד פירש"ל על מקרא זה והדור האמר שרשי מקח בהרון מאות האדר"ל כמן י

ומסיתתא פגי דונמת ע"ל דעבל אנגיא טפ"ע) והגיא גורס כאן בתרגום גו אפיגורסיס, גו מפיגורסות ובגין הוא מלפרסי דף
לברכות בגמרא —

ג) נתוב טרחה טרחה עד דפרר אל פת ולא ידע[ין] כעת לא מלאותא עד מאתם הדינה
בגמרא לא מלשמלא עמה המשבעות קבת דמרן לבה בגא עד "כתוב מכתב" מה תשובה תאדה תא דה כגון
לברכה ברכן מרחמן עליו על מזון שו ושרוא כגון שרבל בתרגום קבוף ברכן מרחמן עליו עלא ועכ"פ יש לחפש
אחרי מאמר רצה. והנה הגרא מביה מפסיגורסיס מתרגם "כשעים" ומפשר דבר המנהגא בתרגומא בשם בגין
הוא התלוים ועל הטעות הנוכרים הדרשלמא שהיה מלמדים שרגין לבים חבל הפסל ועל פתרי עולם הדה ובשעה
מרגלות שלהם הוו לבמים לוקחים מנה כל כספו לטובת הכנסיה. ועכ"פ בעל עבודה ובא נראה
שמר הדה הוו מאחר מאוחר ונתחבר מאת סופר מאוחר הם נמס

ד) הרחק מעליה דרכין דזן זונה פשאומרת לך ומלמדים כל הרשיה"
לעול **אל** ומרבה שה דא בה הוא האיבא פאמרים הדומא לעיל. aufgefallen
Fremd und Barnellalfallen

ה) איזהו סייג שעשו חכמים בכל הערבר על דברי חכמים חיוב מיתה עיין בברכות
חכמים עשו סייג לדבריהם בדי שלא יהיו אדם בא מן הלילה בערב ומאחר אולם לביתו ואולם קומתו ומשתה קו
מא ויחיד מעבר קריאת שמע ויתפלל ויטפחו טיבה ומכבו ישן כל הלילה ובכל אדם בא מן הלילה בערב
ות הבשת איש רגיל לברות בגדיו ואם רגיל לטבות טובה וקריאת שמע ותפלה ומכל פתו ומי
פרי חכמים מיתה ויהיו הקתלו וכל ומלרות אמר לפי לפי הטבעם הנורא המשך הסמן ~~ידה עשו חכמים~~ אומרו סייג שעשו
חכמים והיו בקרבקריאת שמע אומר מן בא ורוש לפשוט מהו סייג מכל הסיסקא כל הסובר עד חכמים חיוב
שם קאו על סייגים שעשו חכמים לבריהם ע"ז ומשון הוא — ג' פשיך לעיל הרא מיתא כ"ל אומר עד קרות הבקר
מן הסדרים ועיין ומאו כל ע"ב והנה הרא בן עד מלחמה רבים שולא בבקר חרטו לא אלא בבוא כרם שם
ומשר שיש מן מומן מנו העולם בקריאת הבקר שלא היה קורא אלא בעל ועיי. בבכורות מי שם מיתא:
מיקרי עמוד בשחר. ע"ל שייך לכל.

ו) רבן גמליאל פעמים בכל שלום ותפלה מן הברכות בכל ע"ב ושם מיתא "טבה
ה הוא בתפלתו ו טעמן והבינו ערב ובוקר בבקרים ונמצא ואל כי גם בתום מיתא ובשבו על
בקר ובעקרת בעמן הקיים בל מתמלן הכל הוא הק בברכות הקרי ראוה עצם בברי הדר לוי הכל טהר

שברותיו דמרכות מוקדמות מן הכל הלשון שלו והוא מדבר בא מן הטדר ל' עיין שבת והעוד מקומות עם שבשדות והכא
ולא מטרכתו ובין הלשון שעשה לבות הכנסת מתוקן ותר מן הלשון ולק להבר וכן מבר בשן חסרים בין המלות
ותוספתו שיוכה.

30 בן עכשיו חכמים

... עד ושרים עיין המה רשום על הסיגא בו. לו נראה שהמלות "ע"
כמוס והרבו ועשו סוגים לדברי הם" עוד נמשכים אבלסול והכי פורלגא שהה אועבו בשדברי חכמים דמן קל" עד חצות
ודברי" רב עד עלות השחר כל בדות עמדו לאו אמרו חכמים והרבו לעשות סוגים עבול שיהיו קורין קל" אחר אחר
כמכמים. ואח"כ מתחלת פיסקא חבלה ודה עכשיו ~~[illegible]~~ ל' תלמידים ל' לכן שאמר מבבר והאה ל' יב
אלה חבות היתה מתלן בדין סוגי לתשבה, העידת תלמידים בירסו שלנו הוא היא ומה בדין העידת תלמיד
עשות סוגי. ובעמן מחלוקת ב"ש וב"ה פה עיין מרכות כ"ה עיין עוד לעמן פרק ג' פיסקא ולעמן תלמידים פרק
מן גמלוות הדרך וכו' ועיין עוד בעמן בדר אבין ובר אחרון ל"ל מעכן פרקא —

תוספתא לשון ופרשים מן עוד ~~[illegible]~~ Stellen müssen auch in allen diesen letzten Stellen und
~~[illegible]~~ לשון תלמידים הרשה המהר עוד מנים ~~עדות פ"ל עיין חלו ומלל ומלל~~ לוחלו קיום
לשמט (בעמן שעמן תלמידין אעבדה לבלו ובלו ל"ל) ובקלו פסחים פ"ב ע"ב. יסמר חסידים ס"ר
הרשה עוד מנים (בלעבדו לר' יוסף בפירושו על מרכות. והרשלל רשמן מרכות) עוד לשפר חסידים תשב
ומשפר (ולפי מדרשקת המהרב) תשפ בזה לנו מטה ולו. בבית שמאו קש"ל אין אומרים תנרה אלא לבנ
(ובים) על עוד — ובדברי בה מעמן הרשה מנים לקרים פו"ל. ולקלל רת תקב"ל ותנא פקרו אלי
לר פ"ת. — שהרבה בלו מנים היו בישראל ומקרבו ולו. הרשה המהר מנים לוקרא רבה פ"ב
לות המדרש על ורבים הלוכ מרון. ~~[illegible]~~ ובלו פה ברבו עם רל"ן בן איסי בן לבוניא.

אבות דר"נ נוסחא א פרק שלישי

[illegible] בתחילה עד שיפטרך לחרות

[illegible] בתחילה סח תלר היסמוך את עינו והביטם אל הטרקסח את שוקו ורגלו נפטר מן העולם

[illegible] לו ידו כך, הרי זה לבדו ואין לבדיק לבדק ורגלו נפטר מן העולם עד שיבא לידו כך. והתוספתא פ"ב דפיאה גורס

[illegible] ויש לו שתי עינו והביטו את כריסו והמעיים ויש לו עין עוד בתוספתא דוקסרמאנדסטל עיי"ש הגרא"ו (בדיוק הגרא"ו) את שוקו ורגלו פטר

[illegible] בעולם עד שיהיו לאו כן. ר"ל. ובמלכה אלא שאם אותו ולא מו שאינו צריך לישון ולישב ורגלו ורגלו ורגלו

[illegible] העולם עד שיפטרך לחרות ולא מו שצריך לישון ולא... וכן ביין... ולא מו שאינו לאו חיצה ולאו שמ

[illegible] ואם פסח ועלה עליהו כאחד והם ורגלו שת מן הדרגה עד שיהיה כאחד והם שאומר צריך בדין תרה

ב) הוא היה אומר החוטא... שלא לחרות עקוד עד ~~שלא לחרות~~ עיין שבת דל"ב ושם אותו "הה תנינו

[illegible] אליעזר אומר שלום חלפון ב"י אליעזר שאומר משום ר' יוחנן בן נורי המרקח ביצדיק בחומתו והמשבר קלון בחומתו ב

[illegible] מפדר מעותו בחומתו והוא ברומק כעובדי עכו"ם שכך בדבר הרע הרוח אומר לו עשה כך ולאחר אומר

[illegible] עשה כך עד שיאומר לו עבוד עכו"ם ועבד ונעיין ולבוט תהלים פ"א עמ"ב לא יהיה בקרבך אל זר והלא בכתוב יש לו שתי

[illegible] פעלת. פיסקא ד' דהחולבט אות פתו בקרקע והמפדר מעותו בחומתו ורגלו נפטר מן העולם עד שיפטרך לחרות

[illegible] בלבול. והלא פיסקא ד' לו נראה דהטרם הוא משום בוגד אוכלין הלוכמעט מטובה ולפיכך נעשה מסר ובדר

[illegible] מאו ליבו עמות נעיין ברכות כל ג' דיק אולם רבה פ"ט, פסחים פסחים דל"ל קיו ע"ב ולפי זה אין לגרוס פה ג"כ

[illegible] מלא כעס אפר ויהבוט ורגלו והב"י וכן הכר מוחקים לה ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ג"כ מלת חוכט ולפי זה אינן לו שחר פה. ונראה ~~[illegible]~~ לגרוס

[illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

את המלכה בירושלים ותרעו לתפארת על ראשה ומלת "ודה" חסר וכן הוא בלי ספק ואחר נדונקא והרבה נוסחאות כפי
~~בלהות~~ בתנאים הרבה היו עכ"פ נשובשות כי מה דה "ועבר על דברי רבי עקיבא" (ומיון בפרטים שנתחלו לוושב
מוסב שתרומל עם חבורו והיו שרתן לו עלה לשבר אות הדלוחית אין לה שחר כי אל"ב הדיק יומר ר"ע שיתן
בעזמה כי הוא בעצמו הוה חושב עלוות. ועכ"ל ראוה מדה כל הנוסחה פה היו חבלה מאוד ונוסח ת
בלבל היו המלכה ומסבר התנדר"ל הלה לקטט הספור הכמה הוספות נרדרך כל הסופרים המאוחרים ונטר דה
להתקבוץ כל פתרון ושרת כי ההוספות האלה הם סותרים לעיקר הסיפור. הידענו מדה שהנוסחא פה מורכבת
בלבל עם הוספות הסופר [illegible] – [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

רבי דוסתאי בר' ינאי . . . . . ברעק. י / ומדרש רבה בראשית ת"פ סא ושם אומרו בהמשך מדע
שבל רבי אלעזר ורבנו הלל והלשון רבי אלעזר אומר אום ברעת בתכיר ברעת בשאנה בשופל שרין אותה ובעל אוהבה יכלו
שנטל ואום של בכור ואום שנהם כאיחד טובים. (ועיון עוד ומדרש בקהלת על פסוק דה) והתחלוקו פ תנו טרה אומרא
ר"ל אלעזר אומר בדרכים הכתוב מדבר אומר שלמה אום ברעת בורה אול תעמוד בנלבוש שאומר ולעבר אל תבהל ובלבוש
אום תמר בה ונמרו אומר בכרת ת"אום אחרת ברעת ברבועה ראשונה אל תשב לך ברבועה שנה שמו ובוא ברד לעולם ותקבוצמן
אום אומרת ברעת ברבועה שנה אל תשב לך ברבועה שלישית שמו ובוא שבפין לעולם ושתבפו הראשונות ותקבוצמן
מרוצות כי אינק ובעל אויבה יכלו" (והוא סמך מלת "בכרת" הוא טמות (אולי ע"י ערבוב דברים איבאות ומלך באושם)
בס * מורכבין אונמנ לוושה נוסחאות ע"ב נוסחאות הילקוט ברשת ר' אלה דוסתאי בר' ונאי פה הוא היא נוסחת הילקוט של
ה של ר' אלעזר בתדרשים) והדבשה של הבורר ונו' אין לעלות כך פעם אחת המוקל הפיסקא. וכן מצינה הע"א
מלת ובכרת" אין בוודאי וכן מלת "אחרת" בילקוט והשרשים חרשת" (?). שאב הבנתו כאו "ושברו" תחת "לבדו"
וכל אומות מורכחים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

רבי ישמעאל בר' יוסי אומר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אסתא בולן פה הי' מתבטא ~~עפ"י פלסאה בהסתלות בהה לעם הה שמר ר' אסתאי~~. בהק דר' יהושע עפ"י ובמו
ה קהלת נאלו טעם שבקהלת לו יומר ר' יהושע רק במס ור' נתן היו דאמר אלה) הרבה בראשות שלא של ר' יהושע יומ
. גם עצו גם מדות ותאום עפ"ר הרבה בראשות שגם שם ומרבור רבו ~~דאסתאי~~ נאלו טעם ר' דאסתאי
ר דריעה. וגם פה ר' עקיבא ~~בדרש~~ דרוש תלמודים כמו בהר"ן הוא מוכרח בקהלת רבה) אחר באתו לבן
ה אסתא היא ותם בגדולה הלה נראה שנאסתת המדרש רבה בראשית היו יותם בגדולה לפי שהיו הותם
מה ונאסרת המדרש ובן המדרש קהלת הם קטועות בדברי ר"ע. גם לפי הרבה קהלת אינן שום חלוק בין
ר' נתן ורבו אסתאי והושע. אולם בהה בראשית נתחלפו דברי ר' יהושע בדברי רבו אסתאי. מה שמר
לשון הקדוש Einzelfamilien מאמרות וגם אל הקדוש Zweig אל הקדוש מיל מיל
ה לא יין סוד המדרש תמוגאן ה' תיין שרה בגם שם Urlaubsfamilien Urlaubsfamilien
הדרך מחלוקת הו ולו בטמן אה גם

יסקא א ט) (לאור ת"ס בדברי יותק) שיין מפרשים שמחקו כולם ~~בה~~ התיבות הללו ואבל מפשר לעוסק-לה
בשעת העשרים.
בזמן שלא עוסק לומדת תשמה בשעת ~~[illegible]~~ . . בשעת הדיות ובראה שהם הוספות ~~[illegible]~~ מאוחרות. ועיין ולקו
הלת שם . ויש מי לומדת תשמה הדשרק אל תשב בטל בשעת עמות לפי שטוב לומדם שיעשה
ה פעמים ברוחה". ~~[illegible]~~ (אל דרק לפום פעמא יעבדא) [illegible]
ושיעלה ר' אסתאי ומשלשל Zweig אל [illegible] [illegible]
[illegible] ר' יעקב אל [illegible] רבו [illegible] [illegible]

יסקא ג ט) שיין מפרשים ובלו ספרם המאמר בכאן בטוע ולא להשלים אותם עי' הגרא ביומות ~~[illegible]~~ ביומות
לפי לפי דבה חודר ר' עקיבא בדברי ר' ישמעאל (ביומות לו עבדי רב אחה בעם בדברי ר' יהושע אשר כאן בדר' ישמ
ר תנרה ל' עד שהה לברוס כאן ~~[illegible]~~ בְּמִדַּת וַבְּכִתְב (בְּיָדוֹ) ובהגרא נשאר יתם הגהות הגרא פה
ת) ולהשלום המאמר עי' הרמעלה שר"ע הולו יה אולם תלמודים. ומפשר עוד לאמה שורתם ובראה
כאן ביומות ובמאמר לו ידבה ר"ע לחלוק על רבו ישמעאל. רב יאמר תנשה (כרי) ותלמודים ובה
שיין אם שאורע עם יה אולם תלמודו.

בעבשה בחמיד שיין ~~[illegible]~~ מסרת ברכות ות"ר ושם הוא כל הסיפור שבכאן וגם בתשיו ואלו הן השומ

כאן בדשת ר' מאיר על שתה מיינם מלבד עיין עוד ולקו משלי שם עם בה בדשה בין בדאת
שלמה תחלה אל כל רחא הקרים לו ~~[illegible]~~ קשם הסברי ושם עיין עוד בפרשי על בדשת בדלת
תחת הבאה מקום ולקוטי משלי ח עם בה היבא בפרשת ~~[illegible]~~ אבל ~~[illegible]~~ רק שתה בדתות
כל בדשת עוד הסיפל ה ולקוטי בי אישק ובדעת מוכרה יכשר אי בה הגן רק מאה
מקרות. ובתלמ"ל מה שיין עוד מה בדלת הנוסחא כאן עם הולקוטי שבדברי
שרחים שם מאות האהבה לבל.
ומעלה בחסוד מחבר שאין בפיהם ~~[illegible]~~ הראה האה"ר יקוק לספר חסודים ~~[illegible]~~ תנ"ב
ושם מובת בהמעלה היה בלול השמעאל רבא לא לול רה!

נוסחת האבות דר נתן

אומר אתה לשון בקורת

בקנטיתי אותו

הלך לו בבית הקברות

ואומרת חבא לחברתה

באי ונשוט בעולם ונראה מה פרעמות באה

אומ יכולה לבאות נבא שקבורה אתמול

ומה שאת שומעת אומרי לי

הלכה ובאה אצלה

לה חברתה כלום שמעת מאחורי הפרגוד מה פרעמות

בעולם הרבה לקה אותן ושא לא לקה

אמרת

אם שתו רחות

פרות בושמות בו

ברת אחת לחברתה

נשוט בעולם ונראה מה פרעמות באה לעולם

חברתה לא כך אמרתי לך אינ יכולה שאנו קבורה מחמלת

שאת שומעת אומרי לי

ובאותה אצלה

לה כלום שמעת מאחורי הפרגוד

לה שמעתי

הדבר ברבינה הראשונה בא שרפין לעולם שלכל העולם ונשרפ

מה פרעמות שבא לעולם של כל העולם לקה ולא לקה

לא לקה ולא נשרפ

לה כל העולם

ם נפלה קטטה בין אשתו של אותו חסיד לבין אמה שלאותו ריבה

[נאריאש]

ה אחרת

פרות בו אות בו

מע מה אומרים מאחורי הפרגוד

מחו לו

ם שבושק לבונו כבר ושמעו לבין החיים

נוסחת הבריתא במסכת בכורות

דומר לשם מבאש בסדר ראש השנה

והקמטתו אשתו

והלך לו בסדר ראש השנה

אומרה לה חברתה מדאי לחברתה

באי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פרעמות

אומ יכולה שאומ קבורה מחמלת

ומה שאת שומעת באמרי לי

הלכה היא ושטה ובאה

אומרה לה חברתה מה שמעת מאחורי הפרגוד

שלא כל העולם לקה ושאו לא לקה -

לשנה האחרת

ושמע אותן שתא רחות

שמספרות בו עשב בו

אחות אומרה חבא לחברתה

באי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פרעמות בא לעולם

אומרה לה לא כך אמרתי לך אינ יכולה שאנו קבורה מחמלת -

ומה שאת שומעת באמרי לי

הלכה ושטה ובאה אצלה

אומרה לה חברתה חברתי מה שמעת מאחורי הפרגוד

אומרה לה שמעתי

הלך ונרע ברבינה הראשונה של כל העולם כולו נשרפ

אומרה לו אשתו וכמה מה אשתקד של כל העולם לקה ושלא לא לקה

ועכשיו שלכל העולם נשרפ ושלא לא נשרפ

שרה לה כל הדברים הללו

אמרו לו הוא ואם מעטים עד שלשה קטטה בין אשתו של אותו חסיד ובין אמה של אותה ריבה

לכו ואראיה

לשנה האחרת

בו עשב בו

ושמע מאחורי הפרגוד מה פרעמות בא לעולם

הנוחומ

הברוך שבונו לבונך כבר שמעו בין החיים

Stalle מסרה Rabbi Meisels הקדוש מזיעלין

ובעיקרו ושם ובתוספת ד"ה בפסח.

ין פה בספרים — עיין ר"ה דף יז ע"ב בפסח ובדונן על התבואה. ואל"כ יין לגרוס כאן בסדר ראש
שנה (וכן נראה דה"מ"ת בסדר ר"ה נתקנו בדמן מאוחר) להגי' רש"ו הגי' מרא הרכות אינו מוטרת
כל דבר חומרא ומוקל מדה שנוקל לוטלב אבאות נגי בסת התוספות ה"ל, הגה וש לומר כי הגדת
עפ"ה הגולם סדרוגנ) לא ובסה כל מוקם הדבון ב"ה — ועוד ישל ומכשרו שם הוא מדבר
בין התבואה והבאמן היו בעמ חות בעמ האדם שיפסידו תבואת השבה ע"ו ברד מו ע"ו ליבשון
מושון נראה ע ורכ — ובכלל נראה לו להגי' רש"ו בהרבות הגי' מתוכנת ורק ומש ומש

ב) מעשה נחמ"ד מחבר שהיה רגיל בלבנה ס"ין ומאות כמ ~~בשם רבינו אלעזר~~
~~מקל שלב מאבדל רשבה קבלת ה"ו והגה שם מאבאו בס~~ ושם ומ שת מעלים האחת בשם ר"ל והלב
ית ס"ל בגו ~~ב~~ והאחרת השם ר"ל סגי בא והתל היה ר מאור אך בכאן לא נבדר שמצדל
כות הלבנה ומאו פאומר כמה גדולים דברי חכמים הלא בשיל ~~שלבנה~~ שנכה כי בעים שאין להם סוף
ולל לחולת וגה כדברי חכמים דבאים שאין להם סוף אסור. — ועיין עוד מבדל בלת המעלה ~~שם בשם ר"ל~~
אמר שם דמבדל מדרות הלבנה וקרוי עגול שלה לחמק סל הלא המים — ובכאן נראה הגורבא ~~שלבנה~~
~~שהרי~~ ב שלא המעלים וחבר אבל לבסוף חסר ~~ל~~ דהא לא יכל להיות ברוך ~~שלבנה~~ שבחר
דברי תשבה ודברי חכמים שאמר שות לחמיק סל הלא המים) ועוד בוודאי הוא לפמ כבר
מ הבספרים — ובה ~~ג"כ~~ כאיה שה אמרת דב"ר נתן הגיאה ~~ובמן מאוחר מאוד~~ — ועיין עוד
ינו ~~שם~~ ושם ~~נראה~~ המאמר הבה לעות ומרמת דלן ~~פה~~ ומ ~~ג"כ~~ ~~חוברה שומים~~ — ועיין בזוה"ק דגיו
לו האיוק רבה רש"ל להעיד ~~ה~~ הלו מים שאין להם סוף ואין בהקון מוחמחוים דל דבר
בחולה סבר המים שאין להם סוף חוטתו מותר ~~לשלם בגיא~~ — ועיין עוד בגיא

Stella מעשה נחמ"ד בבנימין הצדיק שהיה מאוה על בקבה מל כסיה. ~~שם~~ סיון
בא בת רבו יו ושם אירא אשה ושבעה בוה מתמ"ל — ובנסמאות ~~אחבת~~ על הגלון ~~שה~~ באבת) הלה "אתה
ברך אשה" ואינו נשלן ועוד בכל עוטא קבלת בשם ומ ראה שהמאמר שם ~~ג"כ~~ לעות ומבאן. ~~ושם~~ ~~שם~~ הסיקתא
בל חפשתו בשתי הסיקתות ולא מבאותם) ושם ~~ג"כ~~ אירא ושבעה במה. ובכלל הגי' רמא בשם ושרה ומתר
התבאות והלא מבטסר בחולו ~~ה~~ על המלה ~~ה~~ הש"ס אותא ~~לבאו~~ מות בשמים מעטות הלון) אין להם שחר. וכן
ד קשים התבאות עוד בגשו עלו מה"ל בחמים" (הבגרא מחרק עפ נוסחת הש"ס עיין בש"ו) — ועיין עוד בכל
לו על הפס. ובדבקה חבדל מאות בשם מבוא ~~ג"כ~~ מעלה בות הש"ס הש"ס אך בהיוה שומים ~~ה~~ הומ בקו בגים ש
תחת ~~כ~~, ~~ו~~ עוד ~~מבים~~ מסיים, הלו ~~ל~~ בדקה חבדל מאות" (בנוסחו בלן בגמרו לותא ~~לשמשה~~ לסוים בכי. ונראה
גם לפמ מחבר הוגדל היתה נוסחה בו ובנראה מהמקרו ובדקה תבדל מאות המוכו לפמ ספור בה ובטעות
ה שם ~~לשמשה~~ ~~ל~~ ~~ל~~ ~~ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פרק רביעי שמעון הצדיק

א) שמעון הצדיק . . . על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים היה אומר חסד חפצתי ולא זבח . . . [illegible] סדר חלב ודם לצקו ונבחו.
ובן בנו בבבא"א מחק תיבת "בכנס" ובריס ומלה" היו חביבה ע"ל [illegible] ומרגן אבלקאוה קאי.
[illegible]

ב) שני תלמידי חכמים . . . ובן בתובות ל"ב ע"א [illegible] בריתא [illegible] דמבטלין תלמוד תורה להבאת המת ולהכנסת
הכלה. וכן היו מטיילה ב' עב' על [illegible] הלטון שלא תה' טרוטבים ועיסרים היו קטה להולמו-ונשאה שאמסדר האבר"ל
בתשבה ובמו הבריתא [illegible] והוא ביחד להטיפלא פין צה בלטין ונשבה (והיה ובמו הלטון שלא תה' שעסרים בתנשה
[illegible] תקרנ [illegible] ואחרת ויטנגן" הוא ב"כ בקלה ואין אות והעון ואחר כה ב"ו הכ"ר לאחר מסדר
מה [illegible] מלטון ולנתתם

ג) מעשה בר"י בר אלעאי . . . שוב מעשה עד על אחת כמה וכמה - אין בהלאות הן בטלים לעול [illegible]
[illegible] מות אחרון בידו על בר"ר [illegible] לטים להולם ופוסלים ואין בהריהם מתוטרים
הלב. ובאמה [illegible] מעלות בחזרת סברה שלא הפסיק בר"ר אלעזר כי היה שם [illegible] אנשים על בדרכה" [illegible]
[illegible] בהלכה" שם שאין להפסיק [illegible] בטלים על בדרכו, והשלמה ובהרת בשלא היה שם בדי בדרכה" [illegible]
[illegible] ולפי זה על בר"ר אלעזר [illegible] הבריא הבייה" [illegible] בדרכה" [illegible]
[illegible]

ד) והיכן מצינו . . . עד מקום [illegible] הפיסקא 3 [illegible]
[illegible] אחר [illegible] בהלכה" ואבלו בהלכה" [illegible]
[illegible] מלות שכן קרוים בדברי הרבים [illegible] בתרי האיה הם בחלקים. והנכון כפרו שאר הטפרשים
[illegible] בתמתא וכפאותא בסורבין ובהברכות סא ע"א ובמפרשים — ועוד נראה דהגורסא היתה וכן מצוי
בספר הוסיף בחת מהמפרשים על פרוי ר"ר אלעזר שאמר לתלמידו נתפסק בלה כי יין [illegible] בברכת הי"ל כן
[illegible] על ויכן היתה ידוע כל כך עד שרי כן יולדו ואמר לו שם פרוש שכן מצינו שהקבה נתפסר בלה [illegible] ושל יין עוד התרגום [illegible]

ה) על הנבואה כיצד [illegible] עד דלא יהיה מטר. יין המפרשים - ויין בכר ולשבר הכל לברכם פרוש ובכל
[illegible] עבודת בית המקדש ע"ר ושכן הוא יין עוד בספרי פיסקא מא ע"ה ולסבר) ובכ"ו שמע משם הגיה בשחק בה מלות
[illegible] ויש. ויין בראשית רבה בראיתא לסבה ולטרה בדברי אחר לסבה ולטרה אלו בקבלות לגאמר בהקר
[illegible] בדברי חלות הרבים ובתרי תשמרו והבריר לו מעלבד. ע"ר. ולפי זה יופסר בקבלת הכל שו' [illegible]
[illegible] הגהות הגרא"ל [illegible] שבמה [illegible] הפס הי
בזמן חבוקת עלה לבדבר רבה לעל ל' בדרים על התשרה הראה המקר לבר פ"ל ל' בדרכ פ"ו
אחר הקבר הראה מקום לבתרים לבר פ"ל. [illegible] ולעל שרל בכן ולקט בשלח ופסיקתא רבתא פ"ה. [illegible]
[illegible]. ל"ל — כן מפני שהעולה כולה לה' כ. טירס בדר מהרי"ל אב. ו. יעק שטרלוך אומר בשם אחרי מעלה
[illegible] כן הפסוק בדות תעשת העולה. ביא אלעזר ו. ו. יעק מבדל בדרמולהרן לאפסל. בשעל מאן דיק יין בדרכ
[illegible] ויקח שמואל את טלה א. ב. ו. דאן ו. ו. בדו שטרלוך אמר בשרל טיאנקלוק. ולכן — כן ותת חבו
[illegible] מוק מאבר אין בדר תבלים ובלע כדם פסוק ובעת אלהים מעלות נמוך כדאשמעת.
ו) כן ובקטה כלה עין עוד (מהרי"ל) בר פ"ח ובמורת המקדש בר פ"ח אות ג הראה
[illegible] ובהכנת מא שרת כלה. ירוקין יח עוד מה קבלת כ. פסוק ובקוט ר [illegible] רל"ה.
ז) עין [illegible] ובעה בזמן הנק מעלות בשם ר"י בר אלעזר נראה לי כי לפי הבעמאות השם [illegible]
[illegible] מהטל [illegible] ולות הימלה היא בלה והבל [illegible] ואל"ר ול להביה [illegible] בכלות מעלה [illegible] בכעות תחת
בלה. וכן ול [illegible] ומבינו וכפי רשת קפמ"ד.
ח) הראה הגה"ר [illegible] בדקנות הם ברכה לבר פ"ל רה [illegible] בה הם הקרבנות שהיא קרוב
[illegible] שנאמר [illegible] תעלה לו . . . [illegible] [illegible] ובהכתב.

[illegible]

[illegible] הלוי וואהר סיי לודת לאון [illegible] בעדה שבוא חבורה ותרון מבודות בית המקדש [illegible] ונתלוו

[illegible] עקרעיין [illegible] בעלזאי הלוי פורה [illegible] לבית אבן קלא [illegible]

[illegible] Stella [illegible] Abulai [illegible] Hamburg [illegible]

Albert de Rabbi Nathan [illegible]

[illegible] צל גמילות חסדים כיצד מי תשיג יומות [illegible] אבל

[illegible] עיין מרות בסוף

[illegible] צעם אחת היה ריבן זכאי . . . עדיין קדמת בעו. מעיין [illegible] והנוסחא [illegible]

[illegible] ההר' והיגרא [illegible] ריבן [illegible] מבינו הבמאי [illegible] חבורות [illegible]

[illegible] יולהק בו חורת פלח [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] יוכעזא אפסיינם [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] ירושלמי שם ע"ב - ועיין תרגומת עוד והוספר סדר
[illegible] כל המעשים ביחוד כדברי [illegible] והדרכים בזמן המעלה פרו בן דראו בפתחת [illegible]
[illegible] ומהם מאלוה [illegible] המעלות. והעדות הגיה בזמן הטיטוס דהיולן ברושלים
[illegible] ושמחת ויסבלם ויותר נראה להגיה מומרא דאת השובבות עקב עקב הולקוט בריה יא
[illegible] ראה שלקח הדברים והמדות ושם כן רשום שם אברל. ויחר הגהות הגיה [illegible] ויחוד
Parallelstellen. [illegible] auf in Lukas
[illegible] Historischen [illegible] Grundlage der Weissagung. S. Geiger
[illegible] Jost [illegible]

ב) בשלשה דברים שאנה הקב"ה עד קולו של בה אומנו דומה לקולו של בה. עיין סדר הבר
[illegible] ולשם אי יתאו תמיד מאור אומר בשלשה דברים אדם משתנה מחבורו בקול בראיה ובכיס
[illegible] ובמחוה משום ערוה, הדרת מפני הגדולים והחוסמים ע"כ עיין רש"י שם. ועיין עוד בתוספתא ר"מ
[illegible] בקול, בראה הנמש, דרת, ובקול, מראה הנמש ודרת מפני החוסמים והגדולים. קול מפני הערוה ע"כ ועיין
[illegible] בתמא ושרמת עם נוסחת הגמרא. ובאמת נוסחת התוספתא [illegible] יותר נכון קול שיר אל אם היו משתמשים בשמש
[illegible] ירושלמי אבל לא היתה מגיעה בגלוי. ועיין עוד בירושלמי [illegible] בסדרון שמביאו שם ע"כ. ולכן בריתא אינו
[illegible] נוסחת היא בתוספתא. ובאמת בגמרא שייך [illegible] תרוהן ובדבאמר שם בירושלמי. ובהבלו ובהבלו מפני
[illegible] הרגלוהן דומות בו לשם בה שלא ראה אדם אחר [illegible] ויאמר שלא היתה [illegible] אבל גם הכי סלה היו [illegible] גדולה [illegible]

ג) ובנעימה נראה שלא [illegible] שמעון בן לקיש) והשתא אתי שפיר פיין שנעימותיהן [illegible]
[illegible] אבל לא יתקנו [illegible] המסרטים [illegible] לחשות [illegible] ולפי [illegible]
[illegible] ובדרש "דרת" בגמרא ובתוספתא [illegible] ובדרש.

ד) ובקול עיין לעיל 99 [illegible] Parallelstellen auf [illegible]
[illegible] Geiger [illegible] Jüdischen [illegible]
[illegible]

סליקפירקא

[illegible] מראה מנוס לראות מראה [illegible] בעל הגהה [illegible]

ספרק המישי אנשיגנוס איש סוכו

מיהודות איש סוכו עד כדי שיהו שרבים כבול לעתיד לבוא־עניין ברור בספרו בשבחת אלו אונש
ברו אנטיגנוס שהרי אשת חנונא ב"ר יהושע שמובר הוא בתרגום ת"ל עוד.
ן אנטיגנוס איש סוכו היו לו שנ תלמידים עד אלו הוא ודעים אבותינו וכל לוז הוו אומרים רק.
ו הה הספרים כו בשת מחשיב לבנת הרמב"ם ז"ל הבינוהו כי בדרך הקוקוס בעצמם שעשו בדורים, כו
ע שרק תלמידיהם פרקו.
ן) בדורקים על שם בדרך הקוקוס ע"ל הקוקוס בהקבו בתשא בל קטו"ע הדר עם בת
שהבינו לפיס קו בשת הלשם האמרת
והיו משתמשים הלו כסף ולו בהם כל ויהם עד הע"ה אין להם לוים. הקו' גרוס ולאו היתה
ת שלאו היתה הספרים ופון מתמשין על אנטיגנוס ותלמידו להיו עוד בחלום) ובהרון אומים בדורים לו —
לאו עבדם מחק מת שלאו גרוס שהיתה בזמן נסה עליהם לדק הוו מתמשין הבדוקים הלו כסף ולו בהם. לשון
הוו אומים בדורים לו — גר Dünkel, Parallelstellen גר פרק בגרוס
Sinne Grenzen. Eben muß man in Bezug auf die Fabelwelt aufgefassen, Flügel
ן. Hirsch, Kleinwerk, Die Kleinkülter Effekten, Israel Israelitische
Gesellschaft der Philosophen ל ע. מ. ע. מ..

פרק ששי יוסי בן יועזר אומר

יוסי בן יועזר איש צרדה היה ביתך בית ועד לחכמים. עד שאינם מגיעים ברגלו ובגדיו עפר. עיין בבא מציעא פמ"ו ע"ב

ומן הדא דכ"ו מחדה

הלכו בגדות בעמקות ונבלות, והלו מתגרים בעפר רגליהם והלו שותה בגדיה אות דבריה"ק ושלמן הוא מהרו"ל ישר לפמ"ש

עיין בהקדמה

הגר"ר הלא הירושלמי על והלו מתגרים בעפר רגליהם. וכן מוכרח מהדא לקמן שדרוש הלכה בגדות ה"ח ר"ל הגהות

ולא הה "עבדים" ומר תחת "כשדים" שאומר "מלמד" תחת "מלמד" אינש נחלדים - ועיין מה בבו"ל דברים ושלים

הירושלמי הבא שהלא ורק דרש מדרש פשט - לשון הגמרא מלמד לעשות מלמד על ישראל

מדרשים Paralellstellen zu finden.

ב) דבר אחר הוי מתאבקן . . . עד שאמר להם הרבה דעת נבוכה עמו בתשובה. עיין לדעת פירוש ו' ה"ב

ג"ר

ב) מה היתה תחילתן של רבי עקיבא עיין כתובות ס"ב ע"ב ונדרים ל"ו ע"א ושם ע"ב מהדר תחילתו של רע"

עד שהרוש המסתרים ובנו אדם הלבנאם לע"ל ישועה

ל ברייה שונות. ועיין הגהת מהר"ב פה והסדר ב"ר והסדר הדורות לשם רבי עקיבא ובירושלמי שבת ל"ד ד' ובבבלי

ברכות ס"ב ל תהלים אודות רע"ל והלו מתגרים בעפר רגליהם. וכן מוכרח מהדא לקמן שדרוש הלכה בגדות ה"ח ר"ל הגהות

ולא הה "עבדים" ומר תחת "כשדים" שאומר "מלמד" תחת "מלמד" אינש נחלדים - ועיין מה בבו"ל דברים ושלים

ופירוש הבא שהלא ורק דרש מדרש פשט - לשון הגמרא מלמד לעשות מלמד על ישראל

מדרשים Paralellstellen zu finden.

ד

ב) ובוודאי שקרבן בירושלמי אינו לגרוס עוד בירושלמי פ"ק דמעילה דרבי אלעזר
בי אלעזר היה יהנק תינשלת דברשו מנסק לעיין שבת ל"ד ותוספות שם) וכן חלו בבראשונים
ה"ה ה"א.

ג) מובן שדברי הלחולין שיש בקצת פעולה מאוכן לתוך פיו מרעבון כמו פלעקין לתוך פיו נפשע הבאה
מתמתן דיסרת ליום פ"ח מטלה ו'. ובטלו כל הסברה בכמן קטלע ויש לה שלומו ע"ו הפרקי דרבו
אליעזר - ויש לחפש עוד איך לא נמצא בהלכות בלי בתלמוד בבלי מתחילתו של רא"ו כמו שיש שם מתחילתו של רי"ץ.

ד) ולמה נקרא שכעוצ'ציית הכמת וב' ושומרת וכש היתה. עיין עטין ל"ו ע"ב ושם מאיתא
מת ושונות שהיתה ביזבתו עבירת על ב' כסתות, איכא דאמרי שהיתה מוטלת הין ב' גדלי רומי
ב' ב' בהירשון (כסא שלון) ומתמת פה מסכרת ותיר עם האיכא דאמרי (אוק בחיוף ישראל
והגורנא הלס לסאות עורי. ובקרו הבא כמן
אמרו עלדתו שלכ' ובכך שמעון בן עזאי ב' עד טומרת וכש היתה. עיין כתובות סה
ו' ל' ע"ב והתוספתא ושם (ס"ה) ובירושלמי פ"ה (כתובות דל"ל ע"ב). ועיין בנפשלים
ה' - ה' כמן יש קורבות בהרים עם חסרים ויורה תובות. ולא ודעתי להולים.
ספרי ספרי ... Parallelstellen
ה) ולמה נקרא שכעו נקדימון בן גוריון יבלו הרעיל הגבה ית עולמן אולא בשבילוק. עיין בנפשלים
מת יש ושם יש אוירה שונות וכש ושם ומופרת הגעלה ותר באריכות (עטוומס אויפ'הליכסר) - ועיין בנפשלים
ות הגרא אוים נחלים - Parallelstellen in
ו) שנוקדה לו חמה יש לעיין עוד עלות שנעה ובמעמת נעבדה ובוספת ע"ב
ה' ינדיר עליהם חמה.

ז) וכמה נשרו שם כלבא שבוע עוד שהיה עיין ב' עטין ל"ו ועיין בירושלמי תענית פ"ק שש
מאות ... שמצאו בתוך בעולת ויחסין אחת דכלבו שבוע היה ומשפחת כלב בן יפונה. ואולי
דה ע"ב נקרו שם כלבא לפי שהיה ומשפחת כלב ובמן עדי

ח) ונשבא אספסיינוס להחריב את העזה עד שלא הפרקי עיין עטין שם ועיין עוד
ט) קונה לציצית הכסת עיין הימה האהר יכנס ... ד' דבירוש
ב' שם שמגיון ... בלשם האדרין בן בדבות הכסף. ע"ש ע"ב עוד
ב' ד' עקי עירכו היאורי ע"ש ... ...

ה) באמת הרבה פעמים היו בשביל לראות. ולקבלת הדבר פרנ עם שובה חדשה עם ראה ובגלוין כל מעמד והעת
מעמד כי כולם ביחד בן בקשת הכסת. כלבא שבקע ורבי יוחנן בן אחרונים הלו לפרעם ירושלים המבנות אבל פה
ור כי רק שבעים בן אחרונים הלה לפרעם. ~~אולם~~ ואולי היה שבעים אחרו האחד שהלה לפרעם אותם בקיטו ושערו הלה
ורים בחומרא ומלמא ודיבו על ~~ה~~ בגלוין

ו) מאות עשרים ושתים שנה אודות המספר. המבחרים כי כל אחד מהם היה יכול לפרעם ב' שנה. ובגלוין
חצו כאן שנה והמספר נקבת מלת שתים ועיין בחלה.

ז) מה הין אנשי ירושלים עלום היו מבינים העלום ~~ה~~ עד לשחם אותם בטוט. עיין בחלה דמפרש
ים מעל עלמר שהיו חורשין עליהן כדי ~~ל~~ להשחיתן. ובחוק הוא. ועיין בגמ' ~~שמפרש~~ שמפרש עצלת עלמר ~~קלמר~~
ומבינים קריות לבריאתן כדי לותן מקום הזרים להבל לבוחם שמבלי לשחתם אותם בטוט כדי לחוק המלחמה בה ~~א~~
הכבר שלא ובירו בעלו ברוך על ~~המלחמה~~ והותר עבין מה שמפרש שם ~~ל~~ כי כל ~~אנשי~~ עיקולו ~~ל~~ רמו עיקולו בעלה)
~~אנשי חומרים על~~ — ~~ובאמת אותם~~ היו שולין את הרבן עיין ~~אותם~~ כאונה רבה פ"א כי ה' בן בקאי ריה בזאת.

ט) הצין ~~אמתמסיתו~~ עד זוך הפרן ~~עיין במפרש~~ ~~מה~~ Parallelstellen zwischen
הפסוק ~~אמתמסיתו~~ ~~עד~~ ~~זוך~~ ~~הפרן~~ ~~עיין~~ ~~במפרש~~ ~~מה~~ Gizzelikarn nachzuschlagen עיין בחלה הפסוק

פרק שביעי יוסף בן יוחנן

יוסף בן יוחנן עד עם האשה - המשך מתחת יומי ול לדיון בסדר הבחנות ובדרכו המלכה ומהרב פיאלקו.

2) אי היא ביתך פתוח לרווחה רוקבשה. עד עלה איוב מהרעה ה תחיש לבואו. ולדרוש ולחדרה לשון
הין" עיין הגות והיא מלוגל. והלא רוצה לגרוס דרוש מדרש בסמן מערב רמ"ל הולוק מדרש. ופיע עוד
ין עוד בחלא דמביא משם רב האמורי דמרוש מבכומים לדברי הברוחא פה. ונראה עוד הלא בשם אמרו
ואל בשם כלו דמה שהיא לנו היא אבות דלת שבאו מחוכל ישראל והאדרת של בדרכת ול מנסאות אחרים אחרים ל.

ויהיו עניים בביתך. עד ויטע חשל קבאר שבע. עיין בהא התרא ט"ל עמ והולכו אוכ"ד ההבדר
מדה מת תמיד אולם לאברהם הקבשה בדברים (ביבות) וחוכ"ל מראה שהכל בעת ול וחרון לאברהם אבינו - וכ
מלה הרעמות בגדול" הגרא גרוס ובשהא עליו הפרעמות הגדול ומחן מלת "הבאו". ונכון.

3) אבל אברהם . . . עד בהאור שבעי. עיין שם סוטה י. עא ועב חד מאר פרדס וחד אחר פלוג
מחון סה ניקה גב רב פונדק ובן בוא מה מפרשים. ועיין עוד בחדרי קבלה ה ון ופרשה
ו ופרשה ע"ד הסוגל הכל מסמים כי אברהם היה מקבל אורחים ומדבר עליהם מה שיברכו לשמים ובן
ברכל תמלאה ובן הולכו רוב עד ע"ד לקלק). . . . עד ~~[illegible]~~ לקתבנום ורחשמו שם. עד אמרלב ט"ב בינו שמרוב ע"ד הבתנבות שבין אחר
ל כמעוד בני בינך ענוה. . . . עד אמרה מושבת עד שם שוחאורי עיין במפרשים ועל הכי בשם הופרש
פירוש על ובהו עמוס בע בותק בסמוס פירוש לשון ענוה כמו עד מה מאורה לעולות אולם לבה הם ב"ל בדברי שוחר
ברשום. ומוסר עוד בדרוש ~~[illegible]~~ ואל תקרי עניים אלא עניים כי הרי אנו רואים שברוש פה בדברו
שלה כמולו הוא בדרו הכתוב.

4) ובזרעך שרשים עמותן ולב קבדמן. עיון בהא הגרא גרוס והבמן שרשים עמותן ומחון מלת שאמן"ל
בגרוס ע"ד הגרא. ושמן הוא בהא ולמד חוותם עמוה לחוק יעלה בות חום הוא בעצמו קבדמן. ~~[illegible]~~

5) ואל תרבה שיחה עם האשה. עד בלבד עצמו ומת אותו הות חבורו. עיין במשלה הה - נראה
מדות השם יוסף בן יוחנן הדור האחר כי בפרק בשבת יד עב וטו עא הוא כמו כאן אבל בתוספה טב עא ותמורה טו
ביאה ינוסף בהנאלה עיין שם ומצאתי גם שם יוסף בן יוחנן ומי יודע אולי בדר הטעתו לשם האחר ע
עד בסדר)

6) בנוגע לבאור והיו מעיים ב"ל, אמר בב מפל אולם שיהיו משמרין הבאה האחר ~~[illegible]~~ עמ בדרכים ומתוך בו
בהא מהרשא ובאו רבה בה עד כב שם עמ. ועד מדרש שמואל ורב האמורי שמבינו ברוחתא בעת
בנוגע לאיוב בעמן הד בפתחים הדור האחר על ~~[illegible]~~ רבינו ועה לאבות שמבינא ברוחתו בא עמ
הר ובא ~~[illegible]~~ מה"ס ט בעמן אחל מל אברהם שהיה מבטל אי בהדין בדרומולוס עמ בעלק) עד
נבת שם ומאוחר לבשמן ועל בדרכות ~~[illegible]~~ גם ב"ב תנא בר תנולאי בהלין קבתיבין ליה ב
בו שב רחבתא עמ ~~[illegible]~~ ועד עוד רב האמורי שמבינו לכל הנק בדרוש בשם מדרש אבק בנוסחב
ת רבה.

7) עד בדרשנות ~~[illegible]~~ בדק בפיאה מאמרי רב העמוה עמ הוטב. ובדק
האמורי שם עמ הינלק שמבינו מאדרן הנוסחאו משונה בקבת.
ל עד בדה בדה פמ מא מפשבה שיחב עפ הקטלה מבל שיחתה שמשמה מוכן
מא בדברי הגדולים. ומעמן בדרה מת עבמו ע עוד מדבל בשם בפמ בדבינו מבב
ן מהר ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

[illegible] לא מצדכן לא היתה כך בבא דבשלתו אצל כ"ן באות מבורר לו ועכ"ל הוסיפו הוא [illegible] הדרך פורטוגל [illegible]
ובכן נשאה ג"כ מה דבר אחר לבן ובאה ג"כ מהאדון [illegible] ווערקן דאותא שם אי"ו ענין ברוך לומר באות
עשוי בשתק מוט שכן יותה מוצאו בשטון. ומוון עוד המפרשים שתלבטו מה יעשו. — אבל נראה ג"כ [illegible]
דבר בטבורו לא היה לפנו עוד הדבר יותר מה דהוא מבוא פורטוגל נדה חשק הטעונה ורת"ל הזות ובל רשי
מן דעבות ונשלם דעות דיומרא כאן חוץ בשתו טהורה אשורה והוא נוסחא דאבות דר"נ שבבבא מאיר נשרבו
באבות דר"נ של [illegible] לרפתים אורו שם דאורו בשתו נבהו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

פרק שמיני יהושע בן פרחיה וניתאי הארבלי

יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חבר . . . עד לכל דברי תורה נוהגת.

1) עשה לך רב כיצד . . . נמצא אדם ההוא חוטא בדברי הגלגל ומוא ברכה . עיין הפרשים והגרא"ז ביאור

ה רבו "תחת שיעשה לו את רבו קרבן" והגהת הגר"א מוגה ומדוקה. — לרתב ההוא שיעשה לו מות רבו הוא רבו עם רבו

ה שהיא ורבו ויהיו עתידים לתשמה. ופחוק. ונותם נראה פירוש ה"שם שלא הראה כי יעשה לו רב קבוץ והיי

אד תמוד ברב אחד. וכ"ל בדברי הרב מאור לקמן בלוא הוא רב לחבר את בדברי המישנו.

2) חיק שיאמרו לו תלמידיו בשלמא רבי (אבל תמוד רב אחד) ובשלמא רבי ופרשו לו ברבות הישוב מה מעלה יקר

ים מאבל רב אחר אינו ובעל את קושיותיו בבודמוק. — הגות הסיר בן בדרש מאחרי אות (פרשה ר"ה) מלה

יא, מלה, הלכות, תלמוד תוספתות ואגדות, ורק בולקוט קהלת ובוחטלמו בשלמות הגלגל

ה הגדה להמלך — כתב הרמ"ן מה בלא חשבו "גמרא" אופטר בהלא מבלי טבומו ר' יתן לא היה עדיין גמרא - ובה

ך לפי הבקרת — ואחר נראה תמודנו הלמ טבומיקם בראו לגמרא ובדרל עיין עוד

2) בדאת הבכולתו לאחר מהרו פרוב אחדות פירוש ובדרל — ועכ"פ נראה כי בראן חטומה

... שבמחו לו במשנה מלך שיאמר לו בבדרל. אבל אופטר כי בה חוטו לדוק הבא אדם מלבו אחרי

3) היה ר' מאיר אומר הכומד תשה ברם אחד . . . עד מפלגר בין הגרבות בלא טוב ופרה

הפרשים הסירו בדקפ"ג אמר שמעון ר' מאיר אומר אל אם לומדת תשה ברם אחד אל תאמר בין לו לחבר

בין פרלי) מדברקיגרא והתם מדבר הגרא. לבדרק בה אחלר אי הגרא בעד מלך לשבה שיבד בה גמרא

בין לשבה שיבד בה גמרא

in den Stallen müssen noch näher verglichen werden, Stallungen

ich noch herauf daß in einer der Lebenden

Hier sind die Ausdrücke

in pflanzen Ausdrücke:

קנה לך חבר . . . עד חבורו אחבורו — סחר דרך ארץ

סחר דבורה

5) שלשה שיושבים ועוסקים בדתורה . . . עד הגלגל לומר טמלן ומיד טוטה ועוסק בתורה שכרו מתגבל

רום שאמר יטה בדבר ובדרום כי ומל עליו. עיין הגרלות עיין הפרקי אבות מרבי אבות ה' ומלה

ובדרות מלן ועוד ומרה בלן ל"ב עוד בתוב שם בה בשלש שנה אבד. ומיון עוד ולבוט עמוס ל' ותבלום פ"ב.

ל שלשה טוטרין ועוסקין בתורה עד כאלו עמדה אוטבה אחתלפמ הגלבה עיין הפירוש הרע"ב הבתוב מרה

ה רבי המאירו שהביאו לפיסקא בזות מהאדר"ן ומלק הגירסא ותם נכונה עמ"ל. ועל עוד הבדל בגמרא

ה מדברים לפיסקא בחביאו ג"כ לתחילת פיסקא בזות בלק האדר"ן לעמ"ל נבא ומלק האדם ההוא דבר

ה טוב ובדרכה הגמר הגיהר על מבדרין לבד שם אחר ר' אלעזר לוד עמ"ל — כן הגמר עוד על עיר

ה עמ"ל בגמ והודה ובדרו מחבר בדבר בשמיאה מבמתם בדבר ועמ"ל — בתוספות שם בדגמרא

ל) ע' תבאר ה' טב ולפי הבלאה לבחות לבדקים שם הבדקים מאות האדר"ן בגמ אמר שהם מקוטעים שם

ומל עוד ספרי בדקים ה' שה שם ומל הגמ"ל שם ומל הבדקים סמוכים ותתרלתבאר מלה

מאבר ולפי בה נבבין לומר בחסר גם בגמ הבא אבה מלבחות תבר מאת לוהבשיע בין עמ"ל בתבאר ומל ועוד

ל) הגהר מרמה מקום לספר חסידים תתקמ"ו (אין הספר לפנ)

מ"ר מרמה מקום לשהר ה' ח"ל) בגם שם אותא בדל מ"ל תבדקים העסקים בתלה מאד נמצרו

ביאר הר מהרש

אין בזה הוספה עכ"פ בגירסת הרמב"ם והאות ספרים בגירסו להם באו בתוספת שם והיום בעובדה היא שלא לא
לעיין בבב"ו ובשהם גם בגרסתו שם שלום העדה אחת ובמא ומעובדתו עד אחר ויסדה [illegible] בשם הספרי
בשנים שלושים עד . . . עד ומא מלאך וחבטן מרגלא — עיין בשלה ל הרב ג' מאכלות וברכות
ל"ח — ומלו הן ותחלבו לו מלו שמח לשבין כל קים נעשות מדרה) ומא הסביק הקקה בוד ופס —
הלא ספרי רב אלו ברכות והיסקא באות ומברכת מהשלה יאכלות ומדברי הגמרא בברכות
רחץ ומצד עיינו המאמר (פיוט בה הרבצ) ומחבץ מלאך הגרגש (בנה הדרין ד"ט ע"ב ע"ב ברטמלן ק)
ובה ג"כ אות עד אחר הוסרת הדאות וכבר היו לנגד הנוסדר דברי הטס (אודות עבדים
ל"ד) עבדיה עיין עוד בבב"ו שהראה ומקק לשבת ס"ב ע"א ובגדולין דף ל"ד כמ תבנה עבד ובגדולין ד"ט
5) יחיד שעונק התורה . . . שלו ושל . . עד סלק הסוכה. עיין בשלה שם — ושל חבלר עוד
מלך המשל הגדה — ובטלו אנו רואין כי הסיסקא הראות ומברכת ומשלה ב ומשלה א ו מאכלות שם ופרו
עוד בברכות משלה בגלגשה תוספתא לשון מדרשים שם Gorallel Stallen
6) ויהי דן אות כל האדם לכף זכות. עיין שבת דף קכ"ג ע"ב ועיין עוד מפרשים
עיין בבב"ו בשבת דף קכ"ג איתא ת"ר הדן את חבירו לכף זכות דנין אותו לזכות. ות"ר מעשה ע"כ.
מעלה בראת לו תמו בשבת רק מעלה שמה הה Gorallel Stallen
7) ושוב מעשה נר יצה אחרת עיין שבת שם ועיין הגמ' בדתב"ר מראה לו שצה המעלה
בגופו בדמות שבת. ות"ר ומעה ג"כ מהבב"ו אלגו שהוא שם הסגנון אחר (מרגלו) מאכלות — אין מפלא הנגנות
מתעסק בדברים בטלים מחקרים המפרשים (ב"ו ומ"ח) ושלן והגיע הגיה אבן אלו בפסי
מה עוד מנגה. מטבולה של הרוחה אסר לא שבר בשבת מודו. גם משלה בגלגשה Gorallel Stallen
כשם שצדיקים הראשונים הוו חסידים כך יהותן הוו חסודות. עד סוף הפרק — עיין
מלכה מראשות רבה פ"ס בשלה בגלגשה (היום דבהותן שלו אבדהם הוו אוכלות מן הגנה
שם הוו קלט (חיי שרה)
8) מעשה בחכמורו של ר"ח בן דוסא עד סוף הפרק — הגיה בדבר המפרשים דבגמרא חל
ק אותה מעלה בראת מחמ[illegible] שלו ד' פעמים מן יאור. בשבת דף קי"ב ע"ב אותה כתמרן של רמ
ומה שלקה בדעת נראה לו מאחר הגיין ל"ל כי לפי המדרש המאמר לא הי' עוד
מאמר לו מלכה ו' ר"ב ומן המלכה ג' חסר שם אחר מלת "לצים" יל מל שם ובטלו בדברים
עוד ד' מלעות אלו חקירה ודרישה הרבה — שלעיין עוד פוטר אמונתו ותרו"ם יו"ל פרק הקדמה
ע עוד בתר באיך סוף פ"ג ובאו ב ודבר אחר רשה פ"ו עוה"ר לתת כי בתרגום
שלש מעשים מן לגל בנות ובתרגום שלומן לפי ווינציא הבאות האחרונות לא מצאתי רק
מ מעשים ומן עוד בהתרגום בהתרגום עד בגלגלין בעוראי [illegible] ובתרגום מעניינים
מעשים לשבת. ל"ו ומפר [illegible] ומעמ"ל אין סמך אצלו שבעל בתרגום שאיך בבדון מהאמ"ת כמן
לכה שם יוסיפו [illegible] שקודם לה [illegible] חב שהיא פירוש על וקנה לך חקרי — בעמן הטבילה שלאחתה
קה ע באחר מדבר על התמאס ע"ב שהיו נהר מקה נעיין שם הטבל ומן ע בסבר פסקי
ים מדרקאמלי ישם ר שמה כל בעלי חשובה לדיקים שיש טבילה מאכלות בר עמן על הטבל
ע רב יוד חי אל חטו ומאהר) — ול לעיין בטבל אלה היקומות כי עדות ברור שבחבר
ל היתה לפמה עוסקא אחרת ומהאמ"ת

הוסא ותמורו של ר"פ בן ואורך דברו חז"ל כי ברשי"ל אל אבות דר"נ תחת תעמת כ"ד חוונים עבודת ב
ל בתעמת עליו ראה בראות מעלה חסידות של חמורו דר' יוסי דמן אוקרת" וקדאלו היתה לפנ רש"י
ל' כסא ר' דמן דוקרת - לוט לעיין עוד בדברי נושרוקן. ובכל נראה לפה רק רצו להגדיש הספרי
מדרש רבה ועשו ב"כ בהתתן של האבות לחסידות. — ול לעיין ב"כ כי פיסקא דאת רולה חין לה ש
יכות בפיסקא קדמת - ואולי מלמה בפרק לאחר זה אל ורול להיה עוד בדברות הראשונים.

ב/ כשהגיע ליבי הספר אה"כ ובאתי בדברי אודות "רלי - אבל בטוח ג"כ להאחר להיות בנוסחא
ל"כ הי' ירא ר"ח בן דוסא אולי כיונה אל מעלה ראות באודר"ן. ועל הספר הופתח לר' עסיק להביא
שאלה לרמז פה להאב"ר.

פרק תשעה ליהושע בן פרחיה ונתאי הארבלי

שמעון בן פרחיה ונתאי הארבלי עדים [illegible] מתחילת מן הפרעות [illegible] לומר כאן מלות
רחה"ל וכן מאחר מחברים אותם הגמ' והרי"ז ונשלקין.

הרחק משכן רע. עד יבוא לסמוך בתחלו כולו של דבר. עיין [illegible] שעמוד בלב מלקה ו ולא
(תורת הבית) כאן אומרו זו לרשע זו לשכנו. עיין [illegible] בתוך פרשה מלמעלה וכן [illegible] בעברין
עד זו [illegible] ועד. והנה בדברי הר"ר ושמעאל בזו מלה מן ברוך [illegible]. הם דמעט דברו
ודיין על דרות קמפרשים. הבינו ימלך כל דבר ומצוה "כאן אומרו זו לרשע אל זו" ועוד פ"
ב) עשר נסיונות עשו אבותינו את הקב"ה [illegible] עד עמדכם שובקל הקבה עקבונו
ן עברין שם ופוטקא דרות [illegible] ומרכבת (ומעורבת) מדברו רש בן לקיש לשקראמר ר"ל ונסו
ת עשר פעמים) ודברו ר"מ בן פרטא (כמה גדול פרחה שלמה ל"ה.. [illegible] מרגלים... ומבאו שם רבינו עלי
ם ומבנים) ותניא אומר ר והלבה עשר מסונות [illegible]
[illegible]
ם טרפאתם הנחתו על הפרשה ומה חקיבה כמה שנעם להקעטר מסונות (מוק שה) עד שהגיעו [illegible]
ה לבריך לד [illegible] וחוך חיה קטר אודות דרות [illegible] לבה

ב) ד' שמעון [illegible] מסברו לשון הרע נגרם בעונם שבן מדבר [illegible] עד מלך
ומרש בו. עיין [illegible] בעברין שם. ובמלקט לפרשה בהעלתך. מהדברים [illegible] המות
בעבות דרל עיין [illegible] כלום בהולקה. ל עיין עוד בסברו ובתוך שם [illegible] 2. [illegible]
[illegible] אל [illegible] [illegible]
כלות ההמלקה עיין עוד בגמרא ומהגרא שמלקה כל סדר המאמרים פה — [illegible]
ג) הגרא הגיה בגמרא "שלא חומר על ספה לא לעבר מעשה באים. [illegible] [illegible] ואותו
מה [illegible] פירקא אותן כל בן אלסדר והמאמר שאחר הלא היה אומר אל על עשות הרוח מעשים באים וכולו) לבו
[illegible] (בהסמוך לאומר לו הבן דברו רבותין והמסא שם דברו תשלא [illegible] אל על עשות מעשים באים) ומס
[illegible] דרל רש עיקר הדברים ומס יש [illegible] לרשבא — עיין עוד בסדר רבה ה' ינרא
ד) נאלתות יאשמעון הפורעמית עד סוף הפרק. ועיה רעה עיין מה דרין [illegible] — אל [illegible]

ו) בסמן נגעים [illegible] אמרו על לבינו של [illegible]. אמרות הדברים שבן בכרית, בעשרה הרגה [illegible]
[illegible] ולמרכלתו בא ב"ה ושבנו [illegible] ודלקו שם ומעשה [illegible] — כדרך [illegible] בדרכיה כאן הגמרא [illegible]
[illegible] לתורת רבינו המלך ויקרא [illegible] ומעשה [illegible] התוכ' ר' בן הרוקא אומר מכאן אמרו זו לרשע אל לטרת
[illegible] (בגבת הבי אין לה שחר) והנה [illegible] על המקומות הרשאים בסמים ליתא [illegible] בן הרוקא והגרא
[illegible] מעט מ על הקשה דבירלו מן מקות כתב ובן אמרו דתוספתא אר"ל דבו של ר"ל ד
[illegible] לעבר [illegible] עוד [illegible] ולפי גירסתו בספרא [illegible] יהיו [illegible] בן הרוקא [illegible]
[illegible] ומה [illegible] עוד [illegible] — עכה אין להגיה [illegible] בהגרא [illegible]
ל) עלי עוד לתקרה בספרא [illegible]. בבירלן [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ומאמר ושבה ארץ שאין לה... המדבר [illegible] לתקן [illegible] יתרו [illegible]
[illegible] בגין [illegible] מדבקת [illegible].

[illegible] לדעתי חשוב לדברי תנשה [illegible] הגיה לקרבו לדברו חשק חזק ואותם נכון [illegible]
[illegible] שעלה הרב בן רבי"ם ואחר) נתלוה ובין [illegible] חברים. [illegible]
[illegible]

[illegible] לפי המספרים בשלו הרבי אלר לא — העיר עוד [illegible] האהר על ספרו כי תבא עליו ברכה
[illegible] לחרים ולחברים רבים [illegible] עליו בה עליו. ועל עוד בעל טיב בספרי עליו רעה שהרבה
[illegible] עוד לחבר לרעים ונתן עליו רמיזן עדות

[illegible] ביחד ברעים מרים לאהרן הרמה האהר מרים דגם שם בברשה ולא בנחסן כו' 159)
[illegible] שרבים אהרן לחרים ועל מרשה כמן משפיר. — שלשה בפורה ושמה לו עדי
ספרי הבעלותיך לא כלו ובוטלו שם ובכלו שהדברים מאוחרים על אופן אחר
[illegible] שלמהים ודברו ובן הוא בספרי ובוטלו שם דברו ובלא בהרבה
[illegible] עדות שרש מרים דברו בקודר מאהר)

[illegible] נסתלק מאהרן מוחל בשרפת בלא עליו שבע מאהרן נבטרע ועל הבדרא פלא נאבר והשמן
[illegible] כמעט עליהם הרבה ונסתלק מן בעולה. [illegible] נבטרעה מרים ועל בבא רבא
[illegible] נסתלק מוסר מלכיעת ~~ומאלקותנו הראשונים היה הבאור מלכים~~
[illegible] הבדור הראשון האהר מרים לזמן לה יב מלכים ומוטה לה עב ומר נשאו סלע
[illegible] לפי הגמרות הכל בלא נתנשאה מעת שנולד מעלה אבל לפי קבלת חכמים כי היתה מלכת
[illegible] מרים מרים כי לא פירשה מעלה — לאהרן היה הבכור מתנה האהר שלה פנחס
[illegible] מעלה קדמונו היה הבכור על ספרי ההעלותיך ומלכות שם.

[illegible] על ספרי ההעלותיך וכי תבאו (עה) הלו באופן אחרי ועל שם כי מעבר נתן חולק
[illegible] כי בהמו של מעלה דברו

[illegible] על השרו של אבא הנאהר מרגנה מרים לרשו בתורה ב חלקת עב ורעו לנו ומקבלתנו על
[illegible] על נוסחא אחרונא והעבת הלו לא

[illegible] עה משנה עונה על דרכה לשון דה בני מעה בקבי חסלך נדן ותעמת לכ עא)
[illegible] הקנו בנין על לכ עא כה עא והחוט דב קו ולב לא עא דבחוש סט עב ובתוס בה קי עא
[illegible] חלב והיה לו לבעיר כי בתוס לכ הכל מעמה מרים ותוספתא אבות אל אין כן ובמנ
[illegible] דברים שתו הסגיחת חסרים בנין (עד קא ושא ואין דברו (ראוים) ובכב תוס דב קו מסרים ובן
[illegible] באבות אמולו חסרים שם הבחרים דר נתן (עד שם בהגבת מהרב ורי"ב חות) ובלו בעב בתנוך
[illegible] ספת הכל קאמר ובן הוא בקבלו דר אולידר (ב נ) ועל הגהות רבי לוב כי חסרים שב
[illegible] אמולו ידע קדול עוד.

[illegible] לאין בקמה דמלה עד לו לבראה מרים ומלכות מרים בשם עש — ועל היותר בפרקו א. ע ספרי בעלמ
[illegible] שם נשמה שם מחלוקת עש.

[illegible] עד בנו מראה מרים דבר מומ מלכי שחין יב בתורה עד
[illegible] הקנו בנין עד בנו עא בה עא והחוט דב קו ולב לא עא דבחוש סט עב ובתוס בה קי עא
[illegible] חלב והיה לו לבעיר כי בתוס הכל מעמה מרים ותוספתא אבות אל אין כן ובמנ
[illegible] דברים שתו הסגיחת חסרים בנין (עד קא ושא ואין דברו (ראוים) ובכב תוס דב קו מסרים ובן
[illegible] באבות אמולו חסרים שם הבחרים דר נתן (עד שם בהגבת מהרב ורי"ב חות) ובלו בעב בתנוך
[illegible] ספת הכל קאמר ובן הוא בקבלו דר אולידר (ב נ) ועל הגהות רבי לוב כי חסרים שב
[illegible] אמולו ידע קדול עוד.

[illegible] לאין בקמה דמלה עד לו לבראה מרים ומלכות מרים בשם עש — ועל היותר בפרקו א. ע ספרי בעלמ
[illegible] שם נשמה שם מחלוקת עש.

[illegible] עד בנו מראה מרים דבר מומ מלכי שחין יב בתורה עד
[illegible] הקנו בנין עד בנו עא בה עא והחוט דב קו ולב לא עא דבחוש סט עב ובתוס בה קי עא
[illegible] חלב והיה לו לבעיר כי בתוס הכל מעמה מרים ותוספתא אבות אל אין כן ובמנ
[illegible] דברים שתו הסגיחת חסרים בנין (עד קא ושא ואין דברו (ראוים) ובכב תוס דב קו מסרים ובן
[illegible] באבות אמולו חסרים שם הבחרים דר נתן (עד שם בהגבת מהרב ורי"ב חות) ובלו בעב בתנוך
[illegible] ספת הכל קאמר ובן הוא בקבלו דר אולידר (ב נ) ועל הגהות רבי לוב כי חסרים שב
[illegible] אמולו ידע קדול עוד.

[illegible] לאין בקמה דמלה עד לו לבראה מרים ומלכות מרים בשם עש — ועל היותר בפרקו א. ע ספרי בעלמ
[illegible] שם נשמה שם מחלוקת עש.

[illegible] עד בנו מראה מרים דבר מומ מלכי שחין יב בתורה עד
[illegible] הקנו בנין עד בנו עא בה עא והחוט דב קו ולב לא עא דבחוש סט עב ובתוס בה קי עא
[illegible] חלב והיה לו לבעיר כי בתוס הכל מעמה מרים ותוספתא אבות אל אין כן ובמנ
[illegible] דברים שתו הסגיחת חסרים בנין (עד קא ושא ואין דברו (ראוים) ובכב תוס דב קו מסרים ובן
[illegible] באבות אמולו חסרים שם הבחרים דר נתן (עד שם בהגבת מהרב ורי"ב חות) ובלו בעב בתנוך
[illegible] ספת הכל קאמר ובן הוא בקבלו דר אולידר (ב נ) ועל הגהות רבי לוב כי חסרים שב
[illegible] אמולו ידע קדול עוד.

[illegible] לאין בקמה דמלה עד לו לבראה מרים ומלכות מרים בשם עש — ועל היותר בפרקו א. ע ספרי בעלמ
[illegible] שם נשמה שם מחלוקת עש.

[illegible] עד בנו מראה מרים דבר מומ מלכי שחין יב בתורה עד
[illegible] הקנו בנין עד בנו עא בה עא והחוט דב קו ולב לא עא דבחוש סט עב ובתוס בה קי עא
[illegible] חלב והיה לו לבעיר כי בתוס הכל מעמה מרים ותוספתא אבות אל אין כן ובמנ
[illegible] דברים שתו הסגיחת חסרים בנין (עד קא ושא ואין דברו (ראוים) ובכב תוס דב קו מסרים ובן
[illegible] באבות אמולו חסרים שם הבחרים דר נתן (עד שם בהגבת מהרב ורי"ב חות) ובלו בעב בתנוך
[illegible] ספת הכל קאמר ובן הוא בקבלו דר אולידר (ב נ) ועל הגהות רבי לוב כי חסרים שב
[illegible] אמולו ידע קדול עוד.

פרק עשירי יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח

1) אל תעש עצמך כעורכי הדיינין. משנה ב׳ – הבינו חכמים הראוי קיים
ראוי עיין מבטוש לדבריו. והגיד״ו וחלק כמה חובות עיין ק״א. וגם אין נראה שבא היה פירוש מן
רבי הדיינין. פירוש הרב״ם ~~ושרש עורכי דאורכי בתוך~~ Die Stelle muß für-
~~wortlich mit Worten gegeben werden und es ist nur die Frage welche~~
~~in gefährlichen Konta und was für Freiheit der gestanden ist.~~
ובזמן שהם בעלי דינין עוד דין בתחלה כדין מאה. עדין שהרי״ו ~~ולדון לאחר~~
עיין הוספת בעלי דינין ~~עלמה~~ עיין שביעות דק״ל עד״ו נראה כמו פירוש להמאה ה״ה
שעומדים לפנק והיו בעומק כדשעים

2) דין פרוטה כדין מאה עיין סנהדרין פ״ה ע״א וגם ~~בכל~~ ברשת ר״ש בן לקיש!!

3) הוא היה אומר כל מי שיאמר לי קודם שאני לתדולה... עוד היה מחדר אחרי בדבר
הרבי. עיין ~~שבת~~ מנחות דק״ל ע״ב ואדרו שם. והקה שם ריתא חדיות אומר ר״ ~~ושטיע~~ בן פרחיה בתחילה
הוא אומר לירד לה (לגדולה) אם כוחתו ונותנו לפי הורו עגר כל האומר לו עלה אינה אם מטול עליו קיטנים שלמין שהרו
אול בית אינה וכשעלה בגלל להרגיש את דבר ~~בקשר~~ עיין ברש״ ~~ובמשנה~~ והתוס״ ד״ה בתחילה. ועיין בלבר
ה. ברלה להגריא מאה ברש״ אם היה לפנו רב האדרת שלו בלא ברכת המלך היה מבריע הנוסחא כפירש״ מקריאה

עיקרה בראון. עכל מדה ריין כאיה דאולו ~~בקשה~~ תרוויהו אם אותבו אלהים (בתחלת) ~~מדה~~ ויהי לגמן עליה הקריאה
ויקרא האדרת לגדין גדלה. ומדין לגה דרכי הירוש ראשון הפיסוי של שהרי שאול ברח ~~נשמר~~ ואחר כך
הרג חות דוד ריין לו שלם הגנה לפי דה (~~לפי~~ מהדר קלרה ~~שלו~~). ותקה בראון מירה רי רי בן טבאי ~~בדין~~
~~בדין~~ עיין קצו ולקו לפירוש רי ההוא היה אומר מוסר על רי״ בן טבאי (בתחלת חוריתא אות בשם רי בן פרחיה ורבי
לקר הדברה ר״ע עדיפות להות ~~בכל~~ להפיסקא הדאות היתה טוירת להרג טמונן המתחול רי בן פרחיה) וקוה
מלאות לכון. ומכן עוד ~~שבת~~ ~~שמש~~ תפסתא ~~מ~~ Verteilung auf Verteilung עם שמש שמש בן יוחנן
~~בן~~ בן טפרטו

שמע עקיבא בן שטח אומר הרי ~~מרבה~~ מרבה לתקנה יות הנדים... עקיבא מוסר ההיר – עיין מבטוש –
מלות והגי״ הלגיר הגיהו ומחלק שאתה חוקרן לתת מתוקן). ומעמד גרים הלו מרבה לתקנה... ופמ הבאה הראשון. והלו
הוי בהבריק לתתוק ~~שאתה~~ שאתה חוקרן שמו מתוק דהבריק ולפיז המוסרו לתקנה. יבין עוד. ~~מתקנה~~ הר
~~מתקנה~~ ~~מתקנה~~ מתקנה. Es muß auf Verteilung möglich. ~~Es muß~~ פרק ~~מתקנה~~
~~Gesetzgebung~~ ~~Gesetzgebung~~ (Klassifizierungen Vorgangsweisen
~~Vorgangsweisen~~. Nur ist die Frage wofür ist nicht passenden Stallen geführt
könnten und was für Freiheit von einem Stalle zu Freiheit und was für Freiheit

4) ר״ע בכמה יעלב הנוסחא בין ישלה ובראה מהאחרו לשלה דאות ע״ל. וע״ עוד בתשלם בגם
ומה הבינא לאדרת עד כוכה דאות ע״ל. וע״ הגדל בירוש ר״ בתמיאל מראה ג״כ כי האדרת בין לרוח פירוש
דה המבר מראה מקום לתשמתא שנהדרין כ״ב דהלמוד לא יקבל לתלמ דקריהם. ועכ״ה התגבות בדמן מטאונ״
בשם לא ידעתי להלום —

2) ר״ע שבתנ״ת. ל ובדין גו היו גם בחול״ ובתוספתא שנה דרין ה״ו הגמרא הסרים שם דבדרי רי אבל בחול״ והמוסתא שלם
בתרב בתשלם והבאות דר״ ~~שלו~~ שלו והיו בעומק בדבאין על מנת שיתקעו בעולות הדין. ועל דעות חסר האחרת
שלהמנו. ובראה שחסרון הדבה דברים קפריק דה כמו הפירוש יאמר מהבקות האחרונות בדבדי ודא בן טבאו״ ע״
ב פמ״ה. 2 ומעל דבדי שמעון בן שטח.

פרק אחד עשר שמעיה ואבטליון

אהוב את המלאכה . . . עד והשאום הביאו אבא שאול — כעת לא מצאתי עוד על הפיסקא
ן אומר קובלים זו תלמוד זו תוספתא (parallelpassages) הדומה ועלו לחפש עוד
אהוב את הגלות . . . דוגמא שהתורה . נברית כן . המלאכה נברית שיאמר
המלאכה . . . שבת לה עולה ק. עיין קולא דוסרל התוספה גדות התנסה לשרתו עליהם מ"ח ברוחות
ם ששת ומים מעלה מלאכה הלא מצוה, ובחלק ותר נראה כמדרש הגי' והכרי והגיא בעורסים ששת
ים מעלה מלאכה (שבת ~~לא~~) והגוים השביעו שבת כל העולה מלאכה בגוף הגיעת אות ושמרו בני ישראל
את השבת וכו' ובהוראתם ברות עולם ~~שבת~~ ובאו האו ברות נמו אורגל הנמן בששה ומים ועלה מלאכה — עיי
ד בקלו פה — לקמן עוד חוס לו ומבאו עוד מאמר המקרוים בעורסא בגות.
B) ר' עקיבא . . . עתים הועל . עד (ותשלם) מן המתה ~~לקמן בשבת~~ עיין הי' שהרשה ינקם לבמתם
— עד בעין בדיק ושרר, בדיק ונפסד. גל הלאר האון פשוט.
C) ר' ~~שמעון~~ דוסתאי אומר מן שחוס לו עלה מלאכה ומעלה כל שבעה . . . עד כל מות שלא עלה כל שלה
כונת המאמר הלא ברק כלל מי ע"י בגות שהלק בטל כל ומו השבועל סופו לבאו לידי חלול שבת שיעלה מלאכה בשביעי ובכל הלשון
לה הדרש ~~שבת~~ והבא הגיה המאמר שם שרגון זה בגרוס נמו הגר"א). ר' דוסתאי אומר חוס לו עלה מלאכה כל שלה סמ"ל שיעלה
מלאכה בשביעי כולה ~~[illegible]~~ מלעיל) . ועוד ותר ~~[illegible]~~ נרתת הגהת הכר בשם הרי"מן שאם לא עלה מלאכה
שלה שסופו שיעלה וכו' — ובמ"ל עוד —
D) ר"ש בן אלעזר אומר אף אדם הראשון לא טעם כלום . . . עד והדר מל על הגן אבל המלל. עיין בראשית
ה' ה' יד ואותו שם ובריותה לתן לו מצות שבת רמה בגות ~~[illegible]~~ אומר ונת בוקר השביעי לשבת שבת ומים תעבוד
שמה שאמר אות ~~[illegible]~~ ונם השבת. והגר"א הגיה "ואומר" "בעלק" הדבר שהוא לשון הגמרא נר"ט אומר
E) ר' בן בתירה זו ~~שאין~~ שעיין לו מלאכה מה יעלה אום, שלו חלבר חדרקה . . . עד לק ויתעסק בהן. נועשות
מלאכתם ה יום הלא בעבודו ~~[illegible]~~ לכל מרבה שיתעסק בכל הבדלות לבדות חבבות שיש לו ~~[illegible]~~ מהבי בשינו
ין מעט) לכל זה ~~[illegible]~~ כדי שלא ולק בטל המבואה לידו עון (הגר"א)
F) כ"ם אומר לא הלרה הנבה שרוחו על ושרתל עד שעשו מלאכה שמאמר ועלו בקבל ושבתו בת נם פיסקא
שובת אחר פיסקא ר' דוסתאי. נשרתתו לבתוב אותו בסנהדרין
G) ר' שרפון אומר אין אופשר את אולא מתוק הבטלה ~~[illegible]~~ שמאמר ונגע ואמר על עמו ר' יוסי הגלילי אומר הרי
כפה. עד אינו את אולא מתוק הבטלה. פסקא זו קלה להולמה ועיון אות (~~[illegible]~~ מהיגו מנגוע שנכפה עוד ~~[illegible]~~ שנכפל
בכל ו"כ דחוק) ובם מה הוא הוספתא ביגוע ואמר על עמו. והגרא מחק. לכל דה ובגרים "ר' הגלילי אומר אין אדם
H) אבל מדברות אמר בדרך המאמרו מלכאה מחט כי לפנו היתה הגיהו כאולר הוא לפנות בספרים בלא בהבנת
I) עד תשלק יתשב המלאכה בשבת ואומרו המדרש "ר' בן בתירה הרי שאין לו מלאכה שיעלה מן מאוס לו לו חלבר חדרקה
ק ויתעסק בה הלו שלת ומים תעלה מלאכה ודהו עמן ותר חבן מאפלו לו לו בחה להתסרקס חוי
עשר המלאכה שהבטלה מבואה לידו ש עמוק כמו שנבר בגתנות בפ מ"ה. "לל. ובאו מדה ובפנו התשב
מ הרתה גורסים בשבת בשבת ר' מבאתיא בגות בלק מדרש בבה) ואולו לו לה הגיה שמן נפשתא בגות (בל"ק)
J) ר' בנהר שלהגיגו כמנין בה מבבם מהבאות חגיה מאור עולם פ"ב) גדולה מלאכה שלא שרתה שביעה על
שבת וכו' עד בעתרק נמון הספר מבמ)
כלל לו לבעור עוד כי התשלל הגיגו כמן שלא מאמרים מאת האב ר"ן ובגדולה מלאכה שהרי הלבלר ובאו בגלומו
הרבי מתבאמרין בה
החיוב בחטו וכו' על, מאמר ב גדולה מלאכה שהרי הרבה הנשב עליו מלאכה שנאמר מכל מלכותו אשר עשה ו ומ
בגופה מאוים שבמנו על הוטב

אלא שתוקף הבטלה היה אותה על ראש הכל ולכן הגירסא בלא ענינה היה לה ביאור שלם לעדות הדבר
עד שלמדנו חידה מאמר הפלוגה לדה

(1) שכן שמענו לשון לאשים ולנשים ... אמר ר' נתן הטעה שיתקיים מעשה בשלמות המשכן
קס והנשיאים הביאו את השהם עיין מפרשים ובתרגום ובחרוזים וגם גירסת כן שמענו חיוב מלגלב
ר' יעקב ומהכרעת הגרא דגירסא זו אחר דברי ר' טרפון אומר אל הקבה לא הטרה שרשותו של ישראל עב
כי מלאכה שאומר יעקוב לו וקדש ושרשו המלרים (הגירסא שם) שמענו לאשים לנשים עין" עד סוף הפיסקא
תוא — ופיר עוד עד שלמדנו מאמר הדומה לדה

(2) ושנוא את הרבנות ... עד סוף שמעה הין אותו. לעול אותו ושבא.
(2a) אמר ר' עקיבא על הבהמה עמו על דברי חלמה דומה לקולה. שיאמר עם
בלת בהמה בהתשא. כן * עזאי. מיבל עמו על דברי חלמה. יאמר שאם שלה — עין בדו
הדומה יבוא לאדם רבה ה' ויקרא פא ושם אותה מין אחרו על תל שאין בו מסה עמולה שלמה
הגי מנן (עיין מ"ר שם) ומן לפתנא דבו מלה רבה
ועיין עוד מדרש רבה הראשית פ פא שם אותה עם נבלת בהתשא וכל הן עזאי ור עקיבא בו
אמר אומר עם נבלת הדברי חלמה סופק להתשא הבא עוד דרשתו ראון רק מיבחס לך לבתשבל ב
שלשות עמוק בהפ. ועיי. בירות שם ובשה.) ועיין עוד בולקוט להביא דברי המדרש
דברי מאמרה ראון הדומה שמאמר שלשים תחת שלשת מונחת. בן עזאי אומר (ברלהו מנמנו
תנא שם) חוס מנהל אודף עליו ואולם חלבים והמרים ותרומסין ולמשל ... ומלה ומטר על פתחיהן של
ת, ביה לי אמר ושם אומר שלשה הלו דה לשון יעלה מספר ונבלא בי לתחלה — ובלל אותנו ראוים
דברי האמרה פה בהה שמוזכרים לדברי ר' עקיבא אינם עניינם להם לרחוק מאוכלה מדרש כעיר בדבר
בנמו פמו אליהו אל המדרש ויקרא רבה פ"ל. והמסדר אשר ודע אוכלה מחלוקת ודע יבן עזאי והראשית רבה
בתב אוד הדברים כדי להגדיל המאמר בדברי תורה. ואמת פירוש דברי יש הם כמו המאמרים עם לו דר
ומי מכבל לו מצאה. ודה ב"ר לאות קי אחרתר האמרה (ונקל בב"ר עין עקרון מאמר!!)

(2B) ר' יומי אומר רד מעטה עד סוף הפיסקא עין מפרשים הגדולות הגרא אותם
אותם ומחלוקים אבן בפיסקא הקודמת אין ידם מנוים. Pessulkolfallen
Pessulkolfallen

(3) ראם תתודע לרשעות ... עד פיהמין פתח הקלה לו. הגיחו ביד ב פעמים ומרבה אין
מחרן מאוד מאות הקשה — דמה והדא הלוטי. עיין אח ד תב עפי מלרי אולה אוי
(ג) אחרים דברי ר' נתן הראה האחר מקום לחלי המחולל ר' ויקרא ל"ה ויקריבו נשיאי ישראל וגו' נשא ה' לי. ולא
עוד.

(2) קימן ולא את הרבנות כי בדר מלאך שלא יניח אדם עטרה לעצמו ע"ד מאורי שהביא להשבחא באות לאחרת
ית עי' דרות המלכה אור לרבנות שמקבלת אות בלה ומה מה את יוסף קודם לאחיו וכל. שלא קבח כמה
אדם מלרים ע"ל דה חסר לבמה ומדרש רבה ב קשא הר"ר מפרדים ואל תתודע לרשעת שדריתא
אינו מלאך שלא יניח אדם עטרה לעצמו קימן יהלוך ברבנות לאחרו נחקא אל הכלים ע"כ ון באהר שהיא
אה ביים אל הלעצות הקדמת הרבנות ע"ל — (2a) מדות דברי בן עזאי ע"ד עוד הרבות סע"ד בי
יה קשה ע"ל הי נחמה (המסורת הדרש נקשה מאד נדה כ"ו ולאו מבאתה שם) — בעמ אל תמרים וחחבים ע"ד ולקוט ישעיה ר' תמה בל
כשנלת הרא הלוחות ינדה שלמדו מחוק הדחק ע"ל (מהר) ע"ד עוד ולקוט שלו ר' תל שמזיו להאמרת דה נוטש ושל גב
גירסא וחורמסין הקוש חרוזים ואוניה נראית) — (2B) דברי ר' יוסי ע"ד עוד לקמן מלמ"ה כה דברי בן עזאי
ה' ויקרא ינדה פא ע"ל דברי בן עזאי ודברי הלל. ושמות דבה ה' מה ע"ל. ע"ד מבדלים בה יגם מאה עמין לפנ
(שמות). הגיחו בנדה ריבה לזמן מ מאמרים אלו עם הרבתא בין עד קמן בשם עוד

[illegible] היו כמו באו ונכסין [illegible] בגלות בין לר"ה) בפעולין לבין ולהעמיד משם בגלגלין מתוך של ישראל. הבינו הגיון
[illegible] מאד * ר"א הדולקה ואל ינבוף לתיקון שובת לו שם הגלות. [illegible] עוד יש הגיות
[illegible] בלשון הבינו ונשלחין לשון – עיין עוד עדרין ט"ד Parallelstellen zu suchen.
[illegible] עוד [illegible] בתלו אויתא "שר" המשתה"

ג) אנטליון אומר וזכמים הזהרו בדברי ... עד סוף הפרק עיין מעלה ירות פרק א
[illegible] שם אותה תחבו. ותיגלו לעקם מים הרעים ונתו התלמידים הרחוקים. ומאחר ונמצא שם מים
תחלה אחר הראון משמע [illegible] כי הגלות והיה [illegible] לאנשי על שלא נזהרו בדברי חכמים. יש לעיין עוד
[illegible] בכל שמאז שלו הנראה היתה להמסדר [illegible] ג"כ גירסא אחרת בהמשנה. הבינו הגיה פה (אצל התלמידים
[illegible] ותחבו) כי והיכי תיתי שהרי [illegible] וחוב חובת גלות הלכה שבעת תלמידו. והעמק ותר כמת הבי
[illegible] תחבו מתחול פינטקא תפשה כדו זפרל מים הרעים. ובע"ל

ד) איזהו מים הרעים הלו אומר ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם [illegible] מים הרעים כיון שיצאו לבית
[illegible] לבאו [illegible] בדי ע"ב קורא מים הרעים [illegible] ופרשים ובחוק ונה בא ירחה בהבינו מחיר. ובע"ל מאדר.
ה) ד"ל מים הרעים כמשמעו – הבינו ברוס אלו האפיקורסין ולא ובעמת מצו ליה לברוס הכי. הקי והאחר
[illegible] מים עמוק שיש מעורות [illegible] המטמטמין את הלב ובחוק ותר נראה בכשמעו בהראן
[illegible] אובה ברל כלומר מים בה תלחה (עיין בבא) ובה היה חוקים הבשל-עיין בבית המדרש פרו
[illegible] ובהראה לוים על עיין מבבא ובבא מובי פשוטו כי ג"כ אינן להבין הפשט שלנו רק פשט שלהם ל"ל. ובע"ע
ו) ד"ל לעבודה קשה כלומר בדרות ושיעבוד מלכות ולא לטעו אול מלה מקלקס רוח ומעבודה קשה והיינו
[illegible] הבינו אותו. הבי' מלקר לשון // ובכלל נראה כי כל בחברים אלו מאחרין הס. ולא לעיין עוד [illegible]
מסכת אבות מלשון בלו. שבח לה שעזרני עד כה כן יומיים לתמכני לעבודתך למצא האמת
[illegible] הנראים אותו ונטלין [illegible] ע"ר גרס עלסו ל מלכות הבשעה מכנסת עה בחמונו של אדם
[illegible] עמדר נכרי אדם) – בעמן בות תין לו בתת הנעה ע"ל מאירי בשונו לשון קבת-והתשל עם פה יש לו
[illegible] אחרת מלוכל שהוא מהיא בדל דשם בחברון שהם מעקירין את האדם על בעת קונו כמו מאירע לבואר.
[illegible] ע"ר בשמבדל [illegible] מדברות לשון שהנלות יהיה עוקר ע"ר בסמס. בעמן מים הרעים [illegible]
[illegible] ע"ר מדבר הטירים כ"ח ע"ה מים רבים דמדבר מים על אומות העולם [illegible] והכלל
[illegible] בברי פיסקון בעת עם בריכים עוד עיין [illegible] כי הם מלקטים מאורי וקלה ובעת את הנוסחא
[illegible] לו בהבנה כי

עובח לאל בורא עולם

פרק שנים עשר הלל ישמעאלי

הלל ישמעאלי. — אוהב שלום ורודף שלום בימיו עד ורבים הלומדים [illegible] מעין. [illegible]

2 רבי מאיר. . . עד כל בית ישראל [illegible] ויקרא [illegible] ומפרש רבה [illegible]. [illegible]

[illegible] לעב ופסרו [illegible] סנהדרין [illegible] תשע [illegible] טמונה.

2 a רבי מאיר ר"ה הגדול [illegible] ותקן מלות מלו ומלין נחלק בשם הבית הגדול מאיר רבי שמעון ר מאיר מאיה יחלקה.

2 B מה הלל [illegible] מאיר הגדול שריס עושה [illegible] ונשין הלו טרן [illegible] בהלכות.

2 C הלל הלו ושם הבי מגיה עשי הלכות [illegible] והיה ושם. ובלל הנוסחא בהלכות יותר טמונה ותקן מתנגנת. והבי מיתא טם. וכן שנו בה אופים שעשו בריבה בה עם בה [illegible] הלק מה הרן ושם לו מבלו מחבר והם מאמר [illegible] בלת מהו עולה מטרק לבו מחבר עמדו תולל בשעה [illegible] מאמר מו לו מנו בשלו עונה בחבירו בושתו מנו שאנו הלא שברחתו עלו והיה ושם מבלו. [illegible] עד [illegible] בלבד יש לו בנאה שיש בלבו שרב הלק מבל חבירו ועשה לו כק ובשלו [illegible] בבדה חבלו בה לבה #

3 דא מפני מה בכו ישראל . . . עד עמדים ומרים מי לא יבכה [illegible] הבית הגלוי לבו ובר מאות הרוש טרולם הגיהו פה עפי הגרא שהבי הלכות חורת ומעי והתוך הרשת בלוים. והגרא יקרים הנוסחא הלב בגלת לעיין בלו אולם ולת שאה להגיה ובל.

3 a עד כמה אלפים היו בושרל . . . קב בלין שם הילוך על סמר [illegible] הגדלת [illegible] ~~ועוד ומאמר~~ Map [illegible] בלבד הגרא בריס ועוד כמה אלפים בושראל (מנוסח) שהיו מה לכין אחר [illegible] הנשתו של אהרן נעראו על שמו ובל. ובל [illegible] אם יש לקבל בירשו בדת.

3 B ויא לכך נאמר ובל. עין [illegible] לפיסקא בדת [illegible] בה בכוש להיה הסר לי דמון לבה בנדרל [illegible] אויבה כלל שמנו כי [illegible] ובושע פרר בה אהרן את ולבא מלבה שת אהרן [illegible] הקרחו ענו בקבר ונתקבל בן ישראל לסופרן [illegible] מלה מובל ומלבדר מבל מו לו ותמובל. ובין עוד מפרשים ונראה

C. 2 עם הבי מהבה נמדינו לבין כי חסרה בבאן פיסקא אחת והיא מהבאות שלום שלאהרן בין בין [illegible] לאלתו ואחר פיסקא בדת בל פסקא יעד כמה אלפים ואח"כ בא מפנ מה בכו והיא נבדה [illegible] בבדת בבאות שלום בין אשאיל לאלתו ואחבה [illegible] ואחר. [illegible]

הוספה

[illegible] הפוסקים ז"ל מי שרגילה אולרגר לפתח בורים וכל מאחרת הוא ומאמין לה כל מקום כ

4) בצאותו שעה . . . עד משה עבדי מת עיין ולקמן

[illegible] ומסעי ומדבר שם ובבאות הברכה אתנחומין - ולקמן ופקדי ולקמן.

[illegible] לא נעמדתו של משה פלבד רבו עד על מה שיסמכו על עיין שבת קרפ

[illegible] ולדבריו כאן האמר הבה לרצון ע"ל שלמר מאורר. והיה תיבות

[illegible] לרשעים כן הם בשים כי מהיכי תיתא מאמינו כן (בבו) ובכל כן היה

[illegible] של הכתב הבה שנאמר לתת להוספתו פעולת בחיתא בבוה. בומות

[illegible] בשבת שם כמו באמתו בפרבא לאור חבושות בבית המדר. הבדר

[illegible] רגע בבה חוזה נחלקה. וכן הוא מחק מלת לוהב ויב חוזו נחל

5) שוב אמר ליה למלאך המות כך . . . עד משה ונבדי מת. מלת שוב "שוב

[illegible] בלה [illegible] ההבנה עיין בבוה ואם נהיה ונראה [illegible] שוב הוא כאן

[illegible] אחרת אל אל עוד אמרו עוד. * עיין שבת פט ע"ב שלם יש דמין לבה

[illegible] אולם שלם ומבש השלם מת התנהה בכל אות המלאות הלנון כאן.

[illegible] שלום עד זה אל זה ואמר [illegible] Vorallem Platz

[illegible] את בצאים ועמן כן הוא בדר. - לעמן סבר רשב"א בכל השנים ובדבה מיקום אחר אדיקה ומעשה

6) ויא כתות עד ואמר הק פיסקו עיין [illegible] בכאן כי הלא הגיע ולראו בה אל בה ואו

[illegible] הראוה שלטלין פלות בה יבה. ובלדראו יש להבינו כאן כמו [illegible] ומעבר אולר הבינו הפנים

[illegible]

7) אוהב את הבריות . . . עד מן העולם הבא Gewiß sei noch eine Parallelstelle zu suchen.

7a) אבל אנשי סדום . . . עד בלל ההיבראו עיין בבא ובאבות הראל שהראו מקום לסנה דרין

[illegible] בבר פ מא תנא בבו אליה פ לא ולבנן פ לו. והלה בב חסרים בה מלות [illegible]

[illegible] אים זה עם זה

8) ומקרבן לתורה . . . סד כאלו עשו אותם כאין בה נגה דרין 3 ל"ב בשם רוש ולבל אבל

[illegible] ובשינו בר ולסי בגמרא.

[illegible] בבינון הנוסחאו בשלוקה

[illegible] בבל הבאים בבר הבאים בבר הבאים בבר

כשם שאין אדם חולק עד והברתו נתנו פלשתים. הפיסקא הבאה בבאו היא מסורסת
ולעומה מתחר אופ מתנו אומר לשלו מ"ל כן הגיה הגרא ז"ל. ושמן.

9) וכן מי שעובר עבירה והוליד ממזר עד... באין פלשתים פלשתים
ביון מיו בות הראוי שהגלה מקריאתו דבריו דאיתא שם שמעדרים מתבוים (רשמביאים בכורים)
ומאה רבים בדברי (ב) דהכא מוריו מלמד מיעות המשיח לסתר לבוא. ומיין
בוטין ס"ב ס"ב בדברי ר"מ שם שמעדרים אונס טהורים לעתיד לבוא ושבו באשדוד עיל
ביון עוד ויקרא רבה פ"ב. בדברי בעאל חיוטא שבדרי אב הטרקא מן דמעת
ס שרקים על מעדרים ועל דברים גלו מתעוררת עשה הבאו שהרא הה מקום להם.
10) הוא היה אומר אם אין אני לי עד שבא מוריו מוסיף זכות — ל
שה לגלות עד מאוד. ודמן עד.

11) הוא היה אומר אם תבא לביתי... עד את בא אלהיך. מיין מוקה בל
ע עוד מוספתא שם פ"ד. הגרא אמתק פה תבלות לעולם הבא" ושמן — והקה
ב היה מראה שהבלות פה מסורסים הם ורק כל אם אתה תבוא לביתי
בא מובוא לבותיך כיון אלו בא שמחים כספים ובהם מעולים לרגל וכו' לבוים שהקבה
בא לבותם ומשמש ובהקה ורהק מוקבא מיתשלמו מיאה פיגל שבימין הקבה מאמרים לשמור אות
ותו) ומחר מקום שלבו אוהב רגלו מוליכות אותם לאומנ עד מאמר הקבה) אלו בא אבל
מבריאים ומעריבים לבתם בנסיות ומדרשות. ו. ולגרוס אחר ואל הקבה מברכים לעולם הבא. כן
ב מיקל הדברי ר"מ עוד.

12) הוא היה אומר אם אני כאן... עד החזירך למושב מיין מוקה ס"ב פא ומדה
ומוספתא שם והמשלמו שם.

12-) הוכרה והוכן בה. עד צערא אגרא בשלקה ושנם המאמרים הללו בשם בן
ב בן מיין מפרשים ועל דברים לא ושמחו מות הרשע. הגרא הגיה הוכרה רמו בשלקה
בשם עדל שם.

Hinzu sei noch 12 מעשה הלל הזקן שהיה מלך ירדק. עד למושב
eine Parallelstelle zu suchen.

13) אף הוא אמר בלשון בצלי ארבעה דברים מיין מרגלים ודבריהם אין
11) מיין עוד הילק מרגלתא יתרו פ"א והולקוט שם עפ"ה דה נשם מיתא מיין עם שיעוק קטין
בשם ר"א בן יעקב ובן גדול עוד.

פרק שלשה עשר שמאי אומר

עשה את תורתך קבע . . . יעד חכן ומשפט . נראה ~~[illegible]~~ מלת יפה עוסק על הדבר דיפה תוחתו לבסוף.

1) ומה שלמד אדם יעשה סדר חוק ומהפל. יין מברשים ונולם פירשו דגם הק סיטקא היא פירוש לעשה תורתך קבע וה"ז הפשר הנכון בלשון הרשב"ם שלמעלה היתה הנוסחא ולא תחשוב לסמוך ותעל לחותרים מלא תהא תוחתק בקש לק ולאחרים שאיר סדרא הרבים ור' ואולי בדברי מלת "עשה" לומר שיעשה ג"כ מדות ~~[illegible]~~ תשלה בתורה (ומדות הראוי). דלעתא לבה הוא מעלה ד"ר ונאי בקאבתרא ס"ל מדות (מדות הראוי ס"ל)

2) אמור מעט ועשה הרבה . . . סד ויעקב אבינו לעבדיו. יין הבא מבעוד ס"ל מדות הראוי הרבה ~~[illegible]~~ מה שתנחומא ורא הלקוט שם ודיין מברשים - ~~[illegible]~~ והלה מתמתן מה מרחקת מאוד מהבראשית רבה ומסקנת הוותם עם התנחומא הנ"ל ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

פרק ארבעה עשר רבן יוחנן בן זכאי

רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ושמאי. . . . סד כי לרבק בצרת עין פינה [illegible]
והבא בתשובה לב"ד ע"א ותלבינו שם דעות הגדולות בקרוה לשונות. עין כ"ר שבעת הראן
שהעורל רבי יוחנן היה תלמיד הלל ואיך קבל גם משמאי והאבות הראשונים הרמה לספר יוחנן
בעלות שיין כי כל התלמידים שהיו להלל כן היו משמאי [illegible] הביאו ראיה מר יוחנן בן זכאי כאן
בזמן לדבר שלה ויהי הרגיל [illegible] האבות הרגילים להיק דסה דרין יא בשמואל הקטן היה
לדבר שלה וכשמת אמרו בלון הוחסיד הי אינו מתלמידיו של הלל. לבהוס שלפנ היה הקפדת אורתא
150 ריגלי ותוספתות ובלבאו הוא שמות [illegible] הבהוסי [illegible] Parallelsellen
הוא היה אומר אם עשית תורתך הרבה וד . . בתורה. ותפרקי אבות
ראו אם למדת חנוכה הרבה והגיא הגיה ג"כ עפ"ו המשנה ובלון - האבות הרשב"ם הרמה מנים
הדברים ב"ט ב"ב עדים לסמל ולדר לעמל של [illegible] עש.

2) חמשה תלמידים היו לו כרבן יוחנן בן זכאי פלגי מים — עין מישנה סה
רמה לשונות שונות. ופה יש רמה הוספות. ונושחת המשנה הוא קס ולתם ותלנת. ובגלו אונתן
אנים כי כבר בשתיק גם בהדא דוטאו כי [illegible] [illegible] מהמשובים ינינן
יתה ומרגיל במדבר [illegible] אותו ג"כ מורה רגש ר"ו בן זכאי [illegible] מאוחרת הוא.

3) ליהושע בן חנניה חוט המשולש [illegible] אותו גוטמי ולבתו. [illegible] עין מפרשים
משום שהיו הגיגא המשנה ובדרך אר"ל עיין ציבורשין) או משום שהיו אוהבתו ואבות אבותו בלי תלה
ת אינו פוסקת תנוחה. וראשון נראה ויקר.

2) ולישמעאל בן חנניה ורשה במבר. המשנה אותו סה ולר שמעון בן נתנאל [illegible] ורא
ו. ובאותה שם שהיו אבות אבל דאו ראוו אם יוצא גם סה ר שמעון ור"ל נראה בהגיהת הגיגא
ה כמו שהוא המשנה — אולרי תלמיד שרבו [illegible] לו. הגיגא הגיה שתבות אולו דרינים להות אחר
ה יולם יות דברים ונגון הוא. דכאן אינן לו שיות כלל — ובלו גם כאן יש להבין אחרת
בות דר רתן

אמר להם צאו וראו איזה דרך טובה . . . סה שבלו דברים — דרכים עין
המשנה ויש רמה [illegible] שונות. והמשנה הנוסחא ולם מתוקנת ונראה לדיין שבכאן כבר
ה רמה הוספות מאוחרות. — הכאן אותו נכנס המשנה ליתא לקבול לדאו אבל הקאת שלו
ות דאו תנון ודואה [illegible]. ולל — [illegible]

3) כדי שיכנס היה לעולם יבוא המשנה ליתא וגם אין שיך [illegible] ובלבאו הוסה מאוחרת הוא

שיק לנומר 2 סה יש לדיין ג"כ כי המשנה אותו "היה מוקף שבין" וכאן [illegible] הוא "היה
ה להם שמות" ובלבאו ג"כ [illegible] הנוסחא המשנה ולם מתוקנת וכן נשאה [illegible] מלקין פ"ח מ"ג מר
[illegible] תם ולעבים היה ר"ו מושיב מוקף שבין של חכמים אל"כ מורה רגש ר"ו בן זכאי "מוקף שבין" אוף
שו שמכים לבעת דרוק [illegible] בדל הסרך המשנה עשר פוסקה [illegible] מאוחרת הוא.
ין / [illegible] כי תשבו עם אות ויא מיינו מאסף [illegible] כו הקדמון מיבל -
ין לבעיר עוד כי הנוסחא קטנה מתוקנת יותר. כי הטראת שכיבה היא כמשה רבינו עה"ש
ונו"כ [illegible] ריק שתחתה היא לבשת שתעמוד להם חבר כיהושע בן נון ובו"ל —
2 אולרי. [illegible] תוהת הרגע [illegible] לפי הגיה) ע מאורי שמקיא בשם האבות הרגע
והמגיה שם רלבה ושבטל דעות [illegible] ואינדרן ואינדרן לו האיר דאבות ויש [illegible]
וד בספרי הגלוים לע גרדיגים ע גרע ושבטל ופירושע עד כו יגרע [illegible]

3) שרבן טוב אומה טוב ונבון טוב. המשלה אותו רק שרבן טוב. והמשלה היא הנוסחה
שרבה ועם התפרצות האדם בונים טוב ונעים לו שום פורעים.

3) ר' שמעון אומר הגיה כאן והושיף מלת "נבון" כמו בכל הבבות ובכולן.

3c) נבון ר' יוסי ואמר "שיש בה ושרבן רבה ואומה רבה". הגיה מחק ~~שיש~~ שיש בה והגיה שרבן רב
רבים ואומה רבה" ונשאר כי אין רבה רבה אמר רבי אלעזר. אבל הגיה בה שבכל דברי ובריבים
ו' ואין אחר לה טוב

4) כשמת בנו של ר' יוחנן בן זכאי . . . סב כדרך שבא אדם מנחמים. "נבון ר' יהושע
אבל לו רבונך" הגיה מגיה והוסיף כאן מלת "ר' יוחנן" אחר מלת ואמר לו.

4) נבון ר' "אליעזר בן עזריה" הגיה מגיה ר' אליעזר בן ערך וכן בראה מאבות הראש ושאין-
Parallelstellen zu suchen פיסקא ganzen zur auch שאר שאינו ש

5) כשיצאו מלפניו . . . סב סוף הפרק. איין שבת "ב" ס"ב ובכל קבלת פ"ב כל
סוף "כי הטלר הולל חרפ". ושם אותו בטנפטר ר' יוחנן בן זכאי הלכו תלמידיו. ו"ר" מוסב הוא
ר' עקיבא לדוסים על ר' אלעזר בן ערך ובלא בהוספר וחסין לשמר לו וספר הבריות טלגן בבה
סבירו דבאו על ר' יוחנן בן זכאי ואיין חובות הראש)

פרק חמשה עשר והם אמרו שלשה דברים ר' אליעזר

א) רבי אליעזר אומר יהי כבוד . . . עד בשורה פרוטה. עיין במשנה והקדמה שם נמי עוד בבאו רבינו ית' והוא מתחיל בענין אורכן של חכמים ז"ל. ונוסחא דאדר"נ נראה יותר מיקר כי הבוריו כאן ר' יהושע ר' יוסי ור"ל) לא אומרו רק שלשה דברים ובדמתלות ותמצא הם אמרו שלשה דברים ואח"כ מביא אומר ר' אליעזר אריה זה. ועיין עוד בסוף הפרק בדבר הסירה מדרגה הדרה ר' מאיר ועיין שלק בלוין. ובן מבאות אח"כ גם המאורו לא"ג.

ב) ר"א יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך כי בדבר בדמין שיש לו לאדם מאה רבוא ונוטים את ממנו אל יבזהו אם עצמו בשנה פרוטה עיין מפרשים ולא נתה אמת מסתלקה הסיבלותם. ואח"כ כל בפיסקא בדות אמרסת היא כאן ומקום הוא בפרק שבעה עשר אחרי ר' יוסי יהי ממון חבירך חביב עליך כשלך ובאן יש גרעון הבבאו הטעויה בבר אחר . . . כי בדבר בדמין תלמוד חבק עצם חבלק ונו' ומלות ואל תשח ממנו אות מלות ממנו הם טיבכים כאן ג"כ אחר אל ובגוף עצמו בשוה פרוטה ואל תשח ממנו אות אמרי. כל ועיין בל פרק שבעה עשרי

ג) ואל תהי נוח לכעוס כי צד מלמד שיהא אדם כהלל הזקן ואל יהי קפדן כשמאי הזקן מה הוא ענותנותו של הלל הזקן . . . עד יהיו קורים אותם גרים של הלל. עיין ספרא שבת בל לא ס"א. ושם בתם טעות כל הדברים האל בכמה שינוים

ד) מעשה בשני בני אדם שהמרו זה להלל לא יקציד עיין שבת שם ובל שם כמה שינוים ובם סדר משנה הוא כדה:

סדר האדר"נ	סדר הבאורא בשבת
מפני שיעמדם של תלמידים שלו	מפני מה תשוקם שלו בהלכות
מפני מה מעלותם של אפקיים רחבות	מפני מה שיעמדם של תלמידים שלו
מפני מה ראשיהם של בבלים ארוכים	מפני מה מעלותם של אפקיים רחבות.

הדברים בדאדר"נ

הנה הנשאר בכאן הם מוסרים ויתר באורים בתלמוד שבת ובקרבן הם הדברים שונים ויתר ובראה ית ויחנוסחא בהשאלה של מצני מה ראשיהם של בבלים ארוכים ובתלמוד בתוך לגיות ארוכים כי

שהם הם הנבואה של המשל היא הגאולה והאחרונות לא תבוא אלא ע"י השתתפות ובוצאו הפירוש בראשון
[illegible] כל"ז שלא בהלכתו. [illegible] עלה בדעתם בתחילה לכן מצאתי בהבא שלם הגיא [illegible] אבל
[illegible] אח"כ בקרוב מ"ו ע"ב בהאי דאמר לבם שאם ראשה נטוה אחרו לו סגלגל ואח"כ אוכל הוא
[illegible] וכ"כ שם בפירוש הראש להדיעו [illegible] סגלגל [illegible] גלגל ומבושר הוא" ואח"כ הדבר [illegible] ב"ב
והנותם פלא שהרא"ש והר"ן פירשו שם גם "תרוטות" מגולות נרשו" שם איתא "רחיתן ולא
[illegible] מעמן לבם לפרש כן — הגיא [illegible] הגיה בפוסקא בגאת כמה דברים. ויש
[illegible] ובקא חיוב רוחיה וגרים והיה חופף ראשו ע"פ הגמרא שבתן כן [illegible] הלשון ג"כ אבל הבבא ראשונה
[illegible] ובא לגראתו" כן הגיה "טאוה" הסלק "הלכה" [illegible] — מוד הגיה המלות [illegible] אתה דרוק
[illegible] כך שיאוים מלבים אל ורבו כמותק בישראל "אל תל הלו דהיר קרותק" [illegible] הבבא בשלשות
[illegible] גם המלות הלכות רבות יש לו מאול וכ"ו מו שהיא הגמרא שקת שם-הדבר [illegible]
[illegible] מדרשים [illegible] Parallelstellen zu suchen.

2 מה היתה כוונתו של שמעאי הזקן אמרו מעשה באדם אחד. כמה [illegible] דורות [illegible] כתב
אלף דורות ... עד כאן לא עליך בו באמונה. סיים פירוש ודיין מסרתא שבת [illegible] ר"ה
[illegible] — אבל לפי כל הסימנים [illegible] כמו שאחרי [illegible] לא [illegible] המלה בעיני כל שמע
[illegible] כן רק בישראל ובדבר שכבר התנשה שבדל סמה הלק להבנת [illegible] [illegible]
[illegible] שהיה בדין [illegible] אבל היאה לו כי גם תמונת האומות לא יוכל לבטל
הבלה המסורה [illegible] אמרות הבבלה. — הגרא"ו הגיה בכאן לפי נוסחת הש"
— ופירש מלות אמר לו כך מסרו לנו אבותינו הרשומים הוא שהאדם [illegible] אמר לו [illegible]
[illegible] אמר לו" [illegible] תשובת הלל אם יותה מלאון להם [illegible] לתמונת [illegible]
[illegible] הזמן [illegible] בכל הבלה המסורה.

3 מעשה בנכרי שהיה [illegible] עובר. גיירני ע"מ שתשימני כהן גדול — ויין
[illegible] ומיולקט [illegible] גם כולן הטיפלו ותם מאמרות ושלומות —

3 שוב [illegible] יום אחד לפני [illegible] מיתתך מיין שבת [illegible] ע"ז ושם לא האמר הדבר אבל
[illegible] שם מסורין המלות [illegible] מחר שמא ושות לאחרתו"

4 יוסי בן יהודה אומר משום ר' יהודה בדבי ר' אלעאי שאמר משום ר' אלעאי אבין שאמר
משום ר' אלעזר [illegible] אליעזר הגדול שלק ולם אחר לפנו מתתק והלו מתחנים [illegible]
ר' יהודה קרקו [illegible] רבי אלעאי תיבת רבו הלאו מלות הבבלים הלא ובל בבבי אלעאי (לכן [illegible]
בנוסחת הש"ת) — שלק ולם אחד לפנו מתתק ויין הגרא דגלו מחיל לה כי דבר בבבא אלו
[illegible] אליעזר. והמשלה הנוסחא מלוה בבבת — [illegible] ולשם אותה לתיות [illegible]
[illegible] כל הבנין [illegible] בהריהם בשחלו אל.

פרק שמה עשר ר' יהושע אומר . . . .

1) יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות . . . סד נתקלו הוו נפטר והלך לו. ריין
ית הרגל מהרגוה פה מקום לולקוט בהר הרמון ופלם ו ירא מוקם באה טובה הבה היה בטוב אמר
משמוקם בר חיוא בוקם טובתו של חבורק היה דמו בטובה ואל תפמס בו עין הרע לדיין אלף מ"ר
ם קב של סטרגה ומרגרא רבה ה' לב"ן

ר"א שלא תהא עינו של אדם צר במשנתן של חבירו. ריין עוד באמרת הרגל
הה מקום לורשלמי בפרק חלק (סנהדרין) ופם מ ירתא כו בחדו היתה. אינו לשה בתלמידים.
ל יצר הרע כיצד אומרו אלש שלרה שלה . . . . סד מבות הטרים ובא למלוק מה יצר טוב. ריין בסלית
ה ה' לב ושבת דשבת אמר סמו ובקהלת רבה פ' ד ובולקוט ה' בחשוות על פסוק לפתח לחטאת רובץ
מתגרת על פסוק כי יגר לב האדם רש"ל והקהלת פ' ד' עם חלוק בדבר ובפסוק. ובתנחומא ה'
בחשוות (בתנחומא מטעם שלהרגש שיגר הרס אינו בא לאדם בלבד שהם חול ל שמם מ"ש) ריין מוד
מדרש תהלים מ' מדרש לשם והאומר שם הוא מסרים בידיהם עם מלחמתנו פה (בב"ר) לותא רק הק
שה דברי ואשתמנוס דולק הרס בא מלחמת ושלה ישרה

2) לאחר ג' שנה נולד יצא כוון שהחל שבתות אומר לו ריקה . . . מד מרק הפיסקא ריין
יקתא רבתי פיסקא ח' ופם אותא על פטרן ואמר ושמו כך אמרה בדר בראת להלו שבת והתלבה
הה לו ומסרתם חות הלבת מחלוקה מות ומת בראת לנאולן האורה לו התלבה ומסרתם (נגון) מות
ת הנולן והנו מוסרים (לכן הוא בולקוט ומדרש תהלים מרמוד ל"ט ו"ב בגיבלה לשון לבן) . רובה
שות לא בקשיבה רק הכוא באדרן. והבא ראוה רלה לחלוב ה' כל אומרלה לשלה

4) כשהיא הולך לדבר מצוה בהתחלו מתעניין כו - הגיא ויחל מלת לו' ואל. ריון שם בבא מוסל
ין מינוקסמתם מות נפשות כמ) ודחוק והאבות הראש והכ' הקות עורמים מתעדנים כמ' מתקשרים (נעבדים)
ב' דחוק. ולי נראה דהוא מלמן נמתלק הברכות כח סא ופירש שם "בברת לחלוק ולא מן בראו
כ ובזה מבלמו תבנומו מבלמו לשנה חוכל הדבר 63 עוד. Levi überzieht diese Worte
mit „ich demüthige mich vor dir" — Es ist noch auch in andern Lexica nachzusehen

3) ויא"ל זה יוסף הצדיק (ריין מבנומות הלשונות לפול. 24 . . . 20 ובא עליה. ריין בבראשית
ה' פ' ד' ומבמרא ומא לה ס"ב ובולקוט תהלים מדמוד ל"ב והקה בבאן הסדר נאות ולא לבי סובלרם מבנה ה
מר מיסורים פרק עורבים בולקוט (בפלמדרש ובגמרא סדר הברכות הוא מתר אסורים, בולקוט כפלים
לגת עורים ל"ב) אבל בפלמדרש הדברים מרוכים ולא כי שם נתרשים ל"ב עולה מלמד לבשונים, ונותן לחם:
הבים. — מלך הברלה בנכון על אודם לבריגים „אני עושה אותך רשע" ומל"ה מומר מת גרים אני עושה אותך מרמאי
ל מאורי מנראה מלם מלמלמה ובמו בהאדרן"ם המות לל מעים ריעה בשל מחרים עם מגרים לבם
שלה. — כי בהמר

תשלם

ו הוא מרקיון מיוחד ויצ"ק, בראש בלבון מין הבינים ברקן מ"ק כמה נסתאות
ינות האמ בהאן דון מדרש. בוא מוד מנגם האבטן.

ו לה מאוד להבין והגיגו מחלף מלולל. ובודאי הם הוספה מאיזה מוסר לברלם אות כל הפסוק אף כי חיון
ברלה שום טעם – אולם יש להשלום הדברים דו מדרש תנחומא בוישב שם היא אומרה לו" מלאכת אותם ביום
לה והיו אומר שומר אות עברים ומו המדרש מהיאון בכלו התוספות בסדר דקנים על התנשה "הרוח משמש
לל הברות ומצ סעה לה" מובב לדיקים – מיין בסדר דקנים. באבות הרוח נהבוא באת

36) אל תתמה על יוסף הצדיק שהרי ר' צדוק .... מד יפטרתו בכבוד גדול – מיין עדולין
ת מא ושם הוא המלה חשוב הסגנון אחר (בהוצרותא בכלמה תתבמ"ל).

37) אל תתמה על ר' שהרי ר' עקיבא בגדול ממנו מד ... ומשר נבלות מריצות ושרצים – הגרא"א
רי מעשה דר' עקיבא גדול" כי מיין שאלה לו שר לדלך ובא גדול מרס ובן אחריכן רא גדול מרס. – ~~ולא~~
ל לשון המשלות הללו מה מורה על איחרש והמיין בשום לב ומאוד כי כתבקם כבר הוא לשבר מינו המשלות בסוד
ונו גדול משה ויוסף שהרי הלקח משה נתמסר עמו, מי גדול משה שהרי הקב"ה נתמסר מו – הלק לאורלא מיין ר"
מא ושם אין תאו כי רס הלק לדבר [illegible] יא לאפרים מי ~~[illegible]~~ נמלות zuchen Parallelstellen zu sollen

38) אל תתמה על רס שהרי ר אליעזר הגדול ומנו עד סוף הפיסקא-ים בכאן ויש הגרא"א מעשה דר' אליעזר
ר ראובן בן אצ שרובלי אומר ... מד מי הוא ידע יצרנו. – מיין ברכות מא ~~מ~~ מ"ו ושם אותא
מר רבא לפי הסתרת הוצלטבקלתן ילר הרס בוחה לבבוב ונושה מין שם מפתחי הלב שנאמר בבוכו אות ומל ומאולל
– כמין חטה הוא בוחה שנאמר לפתח חטאת רובץ מר – והנה כל הפיסקא בלשה להולמה דב מאוב. ומיין מדרשים
ירויהם בתנים והגרא"א הביה אופלו בלשה ~~שתנשב~~ שתנשב מוטל מוטל בורוסה נבלל להרצון המת מ"ל נחל ומי אז
ם בחלום מי יעלה לו ילהר שבידו בא ומאה בעבדו ומי אבל בשמנוך ובדר בורגו בבית ראש"ל מיין בגרא"א – והבו
ומיין מלה תלבל לבנוסחא מאפת מחה היא שלהה ילקח.
יה בשם במדרש "בדרך בוה מראש" (בא מתחילה) ובאן בבבאה יש לו ולהר בבטלה ונשבה

39) ר"ש בן יוחאי ושראל מוחם ראוים שלו בהנים מיין סוכה נ"ב ומיין עוד בסוכה בדרי
ראנטינוס אומר ומלמ לפטור מות כל העולם מוים הדין (מבלמה לו שבם ר"ל בן ותאו מומר שומר
פטור מות כל העולם מוים הדין * Hier muß man nach Parallelstellen zu suchen.

40) ושנאת הבריות מיצד – מד מל הפיסקא מיין מדרשים והגרא"א הביה ומחק מלת "בן"
ומנו המפרשים ומנו. ~~בן הביה מלד תחת בשלה מל גדולה "מאזהרה גדולה"~~ – והנה נראה
הדרש הזה מאותר הלו ~~[illegible]~~ להוסר מל המסכת הבאות היה לבבד מינו הדרש הוכיח על "ושמא
אין לא תאור". ומיין אולר ~~[illegible]~~ בר מ"ר מ"ר ומלמ גדולים ותשת בהנם שם על הפסוק ומלמו בקרים מא"
נראה באמת מין בלבת מדרשים שבאהבת לרעך כמוך כמוך היינו ובלום לאחר לפרש מבאו רק מל ושראל
מ"ב ~~[illegible]~~ מד מפר תולדות מודם מל גדולת ברכות מל בנו האדם) מומה לבדלות התנאו מה בעולם
שה עמק מולו בל הפק) אבל מיין בה הבירות הנעים בתנ"ל ~~[illegible]~~ ובמדרש שם ומיין בפסוקות הראקב על
בבת בבנים. ומ"ר המדרש מה מ"ל בשיק מיין גדול מעבד מום ~~[illegible]~~ הבדלה הבאות גדולה היו

סליק בדרקא.

ו 41) מ"ל מאורי שבביא לבריתא באת ~~[illegible]~~ ושם חסרים המלות "מה טעם כי אנא קראתנו"
מ. מיתא שם ~~[illegible]~~ "רעק" תחת עמק. ובס ~~[illegible]~~ בנות נשמה ימר.

ו 42) בצדיקים דרר שוורדעין שטרלר סיון תיקון מוטל בעריסה" אינם
ד"ק מיקבדיה מין בבא מדרשים מוכ" בזהה. רשע לצדיק ומרגש להמיתו" מקל לא
ינת מוד.

43 אל תתכעב על ר' שהרי ר"ל התרגל קדול מעמנו.. לשפחה לרחוץ רגלי מלמידיך. ונ"ל הנה לנו מלאתי מוד
בינא לדה המאמר ועתה שבמתה מ"ו המלוך ~~[illegible]~~ מיין שלבי ומנו כמין דה בירושלמי המלות פיג הב"ב לא
מינת מוד שם

פרק שבעה עשר ר' יוסי אומר.

1) ר' יוסי אומר יהי ממון חבירך יקר ... ויש אתן סימן בקרא אלו הגרא (ב) להגיה כאן גם הקבא השלישית „לא מסלוק יהיו לשם שמים כאן כל המאמרים בהחמלה תלמודיק ועיין.

2) רואה את ממון חבירו ריין מהמלים ומאוכלות הראש הראה מקום לתלמת הנמס ס' קדושים ס"ה ין שרים אתה מותה ודרש סדות ריין מתה רשאי לתתלש שנאמר ולא תגזול על דרש רסק. וכן הראה קום להבו דסיור עשיה בלי ושמו ומאו בחולין קה ס"א

3) ל"א יהי ממון חבירך. כשעה שתבמיר חכם שנים אצלך עד סוף הפיסקא סיו דשים שמעלו בהבנת הפיסקו הבאות להגרא הגיה „בדמן שעני נכנס אצלך וכ"ל ולס"ו ראה שבפיסקו שבבא דמות שמעלק טוכת לעיל פרק חמשה עשר ובבא דאל הפקים עצמו מלה בטלה יכת לבאמן-ולריין שם Hia

4) הה תכן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך. ~~[illegible]~~ עד מקשבנות הרועים סיין ספרי ריקא בלה. ריין כרלוכרין עלמ בלשתו הביאו שם עם המס בשם הספרי דוטא בלשון ובאמת דבריש הדבר „לאמר" ובאמרתו. שם בספרי - ומפו ספרי דה יש להלום כאן עם האבין.

5) יהושע עם זה שאני מוסר לך אינו מוסר לך תישים ... עד סוף הפיסקא. ריין ספרי ס"ה ול ל"ה ריין סוד מדרש לשון הלשרים הרבה פא על פנוך כאו לק בעקבו הלבון ע"- הבו הביאו להתקום דב ו תהי מלפנו לבנוהין בתולין לבדו עודין ב"ל. ס"ל - הגרא הגיה „לא שלאים אני מוסר לך אלא כבשים" להפך ע"ר ראו עבם לעמה הכריחו לבות ~~[illegible]~~ ובדברי הבא בתוכם הם בדברים לך ובכלום הם נעבות הם מלבלים כו ינה ו היו כבל בן שנתו לסולה. ובבוכן בלבאו מינו מבבר מבכרות ושקבות כל ~~[illegible]~~ מולבות ובלה נ בבין לבה ים שהנחת מעשו תושים לעור עו שהבקינו)

6) א היה רבן יוחנן בן זכאי מהלך בשוק ... עד כלי מלת - סיין לסול פרק שלי 14 ובספרי ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ שם מקום לתוספתא פה ובהוכלתא ~~[illegible]~~ יתשו בלסבו הקבולות ~~[illegible]~~ שהראיתו עליהם לסול ~~[illegible]~~ ס"ה ל. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ובל עלה הקבולות מלסבת הבסלה הבלות בכמה סנבומם לשונות. ~~[illegible]~~ ובלסתתלם פה מסבמת בולתם בלבי הבלש של הבלה בבלו ובלי ות בבומם בבגבא אינא לבק מלמה בלא בלבלבן

נשחת הגרא בבתובות כו ס"ל ~~[illegible]~~ והספרי בפ' ובלק. - אבל בב הבלסתא פה מלובלת מאוב ובלסה ובל לתן בה כמו שהגיה אותה הגרא לתן אותה עם הגרא והבלתא (לא ובדתם מה לבתוב בבן בפ' ושו עם בחבל השלשי ריין בפ' Vorsicht ist noch nöthig.

Eine Parallelstelle ist zu suchen!

מעשה בריבה אחת ... ר' ~~[illegible]~~ ועשר שבחותיה

1) ריין מאירי היה לפנו נוסחא אחרת בארבע ~~[illegible]~~ ירוקה ל"ב ישרה ותשי ל"ד עוב נטלק לב נוסחא אחרת.

2) ע תשלק נוסחא אחרת.

ש שוב מעשה דריבה אחת ... דר לא כתב עליהם אלא אביהם שבשמים. דיינין ודיינין דה, ש
מה הנדונו ולקבל טעם על פסק לאמר כי בלעדי יכרע" והנדרש איכה —

ל כל מעשיך יהיו לשם שמים לאמר בכל דרכיך דעהו והוא ויישר אורחותיך - דיין הרכות פ"ג מ"א
מלו על פסק דה (הב' דיין ג"כ יומנו מא ע"א ולא מצאתי דבר דה טעם) — מלות לשם
הם בשים להולמים. ודיין מפרשים. והיותם ברוב הוא לאמר דה מכון לבלתי
שהביאו הצורות היאול בטעם רש"י הצורינו שהוא בלבדו מיוחד מדרש ל"ל בדיק אדם טובו עינו
ומבינו מכולם לדברו תשה וכן הוא אומר כן אדם ראה בעלמך ובאדנך טמא ושים לבך ונא כל
אמר טעם — שלב ראותם טמאמר דה מקרהו הוא בספרי ודיין ולקול ובדקאלה בעלמך ונא מצאתם עוד
אמר הנה בספרי ויש לתפס אחרון עוד —

רבי שמעון אומר הוי זהיר בקש. מדוחים על הרעה - בכאן חסרה הבבא השלישית של רש"
ל"א השלום אומרה מ"ה המלך והלבוש "אל תהי הלם בפני עלמך" ועוד - "בכאן יש עוד גירסא "אל תמלך
לתך שיחה" ובמלך אליעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה . . . עד סוף הפרק ס"ין במלך ושם הגי כא
ו שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס, ודע לפני מי אתה עמל, ונאמן הוא בעל מלאכתך
שלם לך שכר פעולתך. ודיין עוד מדרש שמואל!!! והיה לפי גירסת המלך יש יותר מלה
רים עוד לא שמאמר כי הוי שקוד, ודע שתשיב ודע לפני מי אתה עמל הם סיגי דברים לפי נלהם
עשים למעלה האדם אותה הע הכבוד ר בעלתו. והבבא הרביעית הל היום רק הבטחה בסלמא. ל
מתין סה היה הבבא השלישית "דבר אחד בתורה אל תשכח מאד. ואח"כ הם עוד מלה דברים. דס
מי אתה עמל, מי הוא בעל בריתך ונאמן בעל בריתך שישלם לך שכר פעולתך. והמלה דברים
לה הם קודמים, הוספה על דברי ר' אליעזר אחר ג"כ לשאים כדומים - אלה ואולי שיל
השלום ג"כ מי נוסחאו שלנו סה בגמרא המלה בפרקי אבות כי בהמלה הבבא השלישית
אלי סם הקלהלין מי מיוה אדם עדה רק ג"כ מיומן הבטחה. ר"ל ע"ב

סליק פרקא.

ל 7 6 עיין תשלל ונתרבו יחכת
7 7 7 ע תשלל ומפניו חסרה התבה ובתפלה ובתפלה באדרן ע"ש
7 8 7 ועוד יותר נראה שבכאן נתערבו דברי ר' טרפון ודברי
אליעזר. ובן המלה והלך. ומאמר ר"ל חסרה כאן דהמלות ר' טרפון.

פרק שמונה עשר ולנגדן היה ר' יהודה הנשיא

ולנגדן היה ר' יהודה הנשיא מונה שבחן ... מלא שוד וגרכה. עיין לקמן בסוף דברי אושי בן יהודה וכדי להשלות הדברים אודיע כאן נוסחת הגמרא בעמוד סג' עא' לגנות דברי האברל"ם

נוסחת הגמרא

בן יהודה היה מוקף שרטן של חכמים
ר' חכם ומופר.
יהודה חכם ומשירלה
[illegible] כל של אנדים
ישמעל חנות מגונת
שמעיא אומר בלום
יוחנן בן נורי קופת הרוקים
אליעזר בן עזריה קופת בשמים
ר' אליעזר בן יעקב קה ישני
יוסי נמלקו נמו
שמעון טוחן הרקה ומוכיא קיסמו

נוסחת האברל"ם

ר' יהודה הנשיא:
* ר' טרפון על אבנים ויא על של אנדים
* ר' שמעיא אומר בלום
ר' אליעזר בן עזריה קופת של רוקים
ר' יוחנן בן נורי קופה של הלכות
ר' יוסי הגלילי מלקט יפה בלא נסות הרוח

אושי בן יהודה:
* ר' מאיר חכם ומופר
* ר' יהודה חכם ומשירלה
* ר' אליעזר בן יעקב קה ישני
* ר' יוסי נמלקו נמו
ר' יוחנן בן נורי קופה של הלכות
ר' יוסי הגלילי מלקט יפה בלא נסות הרוח
ר' שמעון בן אלעזר חנות מלא אגוזים טוב
ר' שמעון שונה הרקה ומשקה קיסמא

אין בש"ס שם מקומו ומקומות ברל"ם פרק ובגמ' על של אנדים: מפרש באברל"ם מה על של אנדים
ומה נמלקו חנות מהם עם נקבות ונמלות בו על בו רק רש"ל הגה תלמוד ושאלו דבר היה מקומו אל ראוי
מה שונה הלכה ומגדה הלל וחכ"ל ובה שונה קבלת מנוסחתנו פה וכן בגמ' אומר בלום ובגמ'
קופת הרוקים הביא רש"ל מאבות דר' נתן פה אבל גם כן בקטנים מה שהלא לפנינו וצ"ל עוד
מלו יש מומר שופט רש"ל היה מדבר הטבחים מאבות דר' נתן דומה להדבר בש"ס בלומא
ן היה רש"ל מזיר על דאות וצ"ל מדוי. ——— ואמר שנה לי מדיא וכ' רל"ל בדברו
בו טרפון מיין אח וכן הוא בנוסחת הספרים — ויה דומה ר' עקיבא ולפומל ברש"ל הנוסחא
לפנינו והוא גם כן מעמן יותם וכן יש שם באותו בה מאומר בלום כמה שינוים כי לפי
דברי האבות דרבי נתן ס"ר מלות "ונראה בסיום אומר בלום — וצ"ל עוד —
2 לעות עקיתו של רבי יהושע נעמו תלמידיו להקרו ... עד דברי פומין ודברי מכשירין
ין חגיגה כ"ב ע"ב ומ"ש ומ"ש ויהא ע"ב מעלה בעת מיק הנמה שינוים וכן בתוספתא מועה פ"ב.

ע"ב ע"ד ודרשוף 1307 ודרל לחתן 1221 עב סלבר
חול מאד

[illegible]

[illegible] לרגל [illegible]

[illegible] בפרנקפורט

[illegible] ערך בקרית הספרים [illegible]

[illegible] הנוסחאות ותוס' ושרה ומתיקות לפי הספר שם בא"ר ותמן בן בשוקה ור' אליעזר בן חסמא להקל המו

בדברי בן בוקא — התיבות "אלמלא לא קיימתם אלא לשמיד דבר זה" חסרים בא"מרא והלא ג"כ ותוס' שמן. ולפנינו היו לפנ

מספר של הגאונות הדברים הללו "אלמלא לא קיימתם אלא לשמיע דבר זה" [illegible] — הפיסקא מגלה [illegible] את ה"אמרת

[illegible] ... שה' אחד [illegible] חסר [illegible]. ולתוספתא הלא ראו בגמרא [illegible] ברכות ל"ג שלא נראה [illegible] כי לא יבר

[illegible] מהריתא מפלגו אמרו פתגמי. — הפיסקא, אי מה מסר דבר חסר ולא יתר אל דברו תלמה [illegible] כל נטיעים מה נטיעה

פרה ורבה אל דברו תורה פרין ורבוים חסורה [illegible] כאן ולתוספתא אותה — ורק יש עוד כמה שינויים ויש להשלים אותם

[illegible] ולהכל דבר [illegible] הגמרא מסכמת ותוס' רק התוספתא. והיא ל"ב שלמה ותוס' — ועיין עוד מקומות [illegible] ל"ג

[illegible] ויש חיבור ולוחות הרוגלו שם מסכמת עוד ותוס' גם התוספתא. ועיין עוד ולעיל קבלת [illegible] ועיין עוד

[illegible] קבלת שם על הסוף דברי חכמים [illegible] ועיין עוד מסכת סופרים פ"ג ה"א ופרק י"ח הלכה ו

[illegible] שם לבמסכת סופרים ובמקומות [illegible] אותו דרש דה דר' אליעזר בן עזריה על פסוק אתם נצבים היום וכל סופרים ושוטרים

[illegible] — ועיין על זה הספר אוצרות הראשונים כאן שרוצה להביא בסופרים עוד התוספתא [illegible] ל"ב ד"ג. עוד. — הרב

[illegible] הביא אושרים בשורש "לשון" ועיין בגאונות הראשונים שתמה על זה בדרך. — והביאו הביא פה (בגאונות) כמה

[illegible] הרבים על פי נוסחת הש"ס בתוספתא ואותנו בחול. (בגאונות הראשונה עוד ולא לגרסא ל' [illegible]

[illegible] ומה בגמרא שם לשם ולשיק חוסרים עוד) — מה שיש מינים מתקרים. ועיין בגאונות הראשונים שהמאמר

[illegible] ומאמר בא"ר רבה פ"ט אם מתכנסים כל [illegible] חומות הדולם מינים ירולים לעקור

[illegible] הספר מתחיל מן התלמה ל"ל. אבל עיין נמאה שזה הוא כוונת הבריתא כאן. לבאמן נמאה

[illegible] רק שזה לעיונים מתקרבין "מינים" = מינים ומלמדין — כל הפיסקא הבאה [illegible] לשיקה עוד ברוטה והעיר

[illegible] ולר' יוסי הגלילי מלכים יפה בלא גסות הרוח והיה משגן בה כל חכמי ישראל. [illegible] מאמר בה [illegible] להולמו עוד

[illegible] ולבאר. והביאו מתוך "תוספות" [illegible] המאמר בה. [illegible] מלקט ובה בלוגיות הרוח שהיה מלקט מדת חכמים ומשנת חכמי

ישראל. ונמה שרוגן בה [illegible] מדרש [illegible] מלקט אותם מכל חכמי ישראל (ו) — והאבות הראה

[illegible] מלקט ובה) לפסחים פ"ט ד"ה "ובו יפותיו" בהן שדרתו יפה לקט הרבה מכל החכמים הלו. שום עסות

[illegible] מלשתוך בו מדות חכמים פירש מלקט הוטב ברירה אחר ברירה ועיין עוד מה שכולם לו [illegible]

[illegible] הדבר ב"ש עדיין עוד Hier noch zu suchen ob sich nicht vielleicht eine Parallelstelle finden

[illegible] איסי בן יהודה. עד עוד הבריך. עיין לעיל [illegible] 1 ד. 2 # — לרש"ן גמליאל

[illegible] ון קלין וועם [illegible] לה׳ ישמעאל חברת מעזונות בתב הבא׳ בי׳ אין [illegible] איזה נוסחא
[illegible] הטוב — ומעמ מעמ לדעיא דעתם [illegible] ר׳ יוסי אוירן ר׳ יוסי הגלילי
[illegible] ר׳ יוסי נימוקין עמו [illegible] ר׳ יוסי בן חלפתא [illegible] חלפתא [illegible]
[illegible] על הספר הדומות ודאי לא תביאו עם והכאו כי ר׳ בתם אוירן ר׳ הגלילי. [illegible]
hier Gr. Frankl [illegible] Weiss [illegible] Borückwirkl.

סליק פרקא.

פרק תשעה תשעה עשר עקביא בן מהלאל

מפותן ארבעה דברים אל לבו . . . . . עד שיתגאה על הבריות ויוציא מסכת דרק ארץ פ"ל ושם יש
ברק הרבה סם מועיל שונות וכן במסכת כלה הוצאות קרטעין פ"ד מ"ט - והיה בטוח כה מאוד מדבר רק מ"ל
יפ. ומה שנראה ג"כ ותר שעון כי כל המספרים השונים נוכם כה הם גם כן כמשולה בברים. וכן שאה ג"כ מירושלמי
פ"ב בברכות שם להק מטוה ומאמרו עלה ר' אבא ברוה דרב כפי ר' דסיכמן משמה בשם ר' לוי שלמתן. דכל מקביא (ביינוש אותה
ביאו וכן הדתנו בגת מפרטים ושאה שהוא טמ"ו וכל מקביא) מפסוק אחד ובכולו אות בוראק ור' וכן הוא מבדל בה
על פסוק בה. מכ"ה נמצינו לומדין שלבמהם הוה הנשמה בפיני אבות "שלשה דברים" — ולפי זה תהיה נוחת האדם
מאורה לומים — וכ"ל עוד —

עקביא בן מהלאל אומר . . . . עד מרחיש במעותן — במסכת דרק אמ"ל פ"ג ובמסכת כלה ריש
בנאמ" מ"ו ין במסכת דרק ארץ פ"ג ובמסכת כלה פ"ד הוצאות קרטעין פ"ל והיה נוסחתם פה מאוד"ל מסכת
ר עד נוסחת נוסחת מסכת כלה כי גם שם ר"ל מפרש לדברי עקביא בן מהלאל "הוא מעלה הטנופת ר' (אף שונן
ברים מסכימים מל ר"ל) מ"מ"ל במסכת דרק ארץ ד"ל כל מפרש לעניין הנוגע רמה ובן אדם תולה (ו"ל ל"ל גם
מסכת דרק ארץ ושרה ותר ו"ל בעומה ותר כי אין מדרק התנאים עוד לכל הוולכן כדה דברי התנאים שלדמו להם
ר' הדרות מתנאים האמ"ל ובמסכת כלה כי בשמהם הנוסחא דר' אליעזר בן יעקב" ברים לעניין דאל כי אנלש
ר' ובדרק ארץ ברים לה כ"ר שמעון — אמרות השונות בין מסכת כלה ובין האמ"ל ל"ל דהנוסחא במסכת כלה
קנת ותר כי לפי נוסחת האמ"ל ר"ל (ד"ל מאמר הוא מעלה חושק וחומר לעלה חושק) הוינו תנאי נמא - במסכת דא
ו הוק ד"ל פה ובכלה ברברי הנשמה ור"ל לא ברים דרך הקרא ו"ל -

(10) ר' אליעזר בן יעקב אומר רימה . . . עד דמרתו - עין תמשה בל"ל ו"א ובקבלת רבה ס
בקבלת רטובה רבו אולמ"ד בשם מ"ו"א ג"כ לפק ברשה הבית אבין הראה עוד מקום ל"ט נ"ב ה ולא וכולתם
הוא עוד בחות — במסכת ד"א אינתא לפק משמיה דר' שמעון ו"ל - הדור דברים מבוא שמצאים בחות
ר"ש בן אלעזר אומר אמשול לך משל . . . . עד סוף הפיסקא. עין ד"א רבה ובמסכת
ל. ובבא בחות מסכמת ותר עם מסכת דרק ארץ ובמסכת כלה בבא בחות בטוחה בקבלת. — הבאות
בבוא הבאה מקום לפ בחות אבות מהדרש האמורים ר' פ"ב ס"ג דבא ברים "ושכללם" תחת "וישב בכולם"
ביסוא בחות בראות שונה — המפרשים הבא הבאו מקום בבא לבר' פ"ב לפי דבריו לו בר חיתא שם
ים מאדם בלא לשבחו דבתם אליעזר בהוטם וכאן אליעזר בים שלמה - עוד מוחקין
ס"א בבבר והאה"ר לתבת לנו הקדש מטום מולמו הקדש ש"ב פירוש אילו לנו ואל אלקל תשבל בחות
ברים —

Es ist noch eine Parallelstelle zu suchen.

(10) בנוסח להשמין עין בבא בתרא ע"ה ע"א גבי חורים של כור הדרשה על תפיק ונקיים
ים הקראה לתרב האמורי הדיר על בחות דמוין להמשל פה .

2 בשחלה רבי [illegible] עשו תלמידיו . . . לחיי עולם הבא איין ברכות בה"ח ומה דברו [illegible]
בזו ולקמן ס"ל – ובמסכת דרך ארץ פ"ל ובמסכת כלה בפרק הנ"ל – והנה בברכות לומא עוד אמר
ומנאו בתרגומו מן הבינים ופירשו תלמידי חכמים. ואולי הלשון חסרים פה וקר"א ובכלה
[illegible] דבר אחר מפני שלמדתנו אמר להם מה אלמד אתכם צאו וכו' עד סוף הפיסקא. הלשון
כלה לפלמוד ובגרא הגיה למדנו ארוחות חיים אל"ל צאו"וכו' ע"פ הלמדנו בברכות ובמסכת ד"א
הגר"ר מחלוק בין מחלוקי דברכות להק בסנהדרין לסת ומאב"ל דלשון מחלוקי מחלוקי אמר אבל במסכת כלה אותה בלשון
[illegible] למדנו דבר אחד בלבד" והגלה למדנו הלכה – ובגר"א עוד – מחלוקי אמר אבל במסכת כלה אותה בלשון
אמר"ר אליעזר בן עזריה חמשה דברים למדנו מר אלעזר [illegible] . . . עד סוף הדבר. – הגר"א הגיה פה
ויין" (תחת בחיוניו) שנקרעו" תחת "שנקרעה" ובאו על כולם וכן הוא בכלים פרק מא – אבל במסכת ד"א
בלה לגרסא כלל להק תמהה (ואולי מעתק מלבד בפירש"י) כן נשמע שם בכלל בסנהדרין בלשון בשרעי מחלוקי – "טמאים
ומטביליו אותן כמו שהן והזהרו בהן שהן הלכות בקבועות" תחת "טמאים הם והגהרו בהן שהן הלכות
מעות שיאמרו" וכו' וכהגר"א הגיה ג"כ האח"ר – ובגומות ול בנוסחתנו רק סודות הברים וכגירס ת
ג"כ הוא ג"כ לקמן ס"ב כ"ה וכן נשמע (אולי שלש חסר בהבא בהגהרו בהם ע"ל) וכן בד"א נבואו בכל
בנה טהן" תחת "בטהן" והכלה הדברים פה נטושים בל ומשובשים מאוד. — אבדות הסיפרות הוה
הלו סנהדרין ס"ח בנוסחא דהפלוגתא היינו אבל בדור שמתלב ומרגלות בם בלא מערבו בלחכמים משלש
ומאמרם מלו מלות ולא טמיה בקול ובלד נחלקו חובל בדור ומאומים שמערבו עם הבנין מאבו בשקלו טמו.
בא מיבאו בות בקול ובלינו ומנן טבילה שחמאים אומרים שאינה מה שבתובו חובל חובל ורא"ש מבר ובא
ומנו חובל בדולו חד לו הלאו. – כן הלאו בלה ברש"ל שם אבל הבבר שיק עוד מין הרבה — ומשמרים
בנוסחת דרק מהל מיתאו הלכות בדולות תחת בקיעות — muss sie ganz noch gründlich durchstudiert werden —
היה שנוגע לזמן הפרק הזה שאה שאין מקומו פה ושל כמו בד"א ובכלה (ופי' הו
ובאות נוסחת כלה בבות מקומות כלל עם נוסחת ד"א ורוב הדברים הנמצאים הם אצלינו בנוסחת דרק אר
ל"ל עזאי" לא "עקביא בן מהללאל" כי דברי עקביא הם [illegible] כמו משנתנו ודק היו ג"כ הדברים בהזמן
[illegible] (אין מלמד ל"ל) והנוסחים רק מדרש פה לפי טהם דומים בשם לדברי עקביא אלק ג"כ
מלה הדברים בשם עקביא אל כמו מדות המצטרפים האחרונים) בכבר שיהיה נראה כמו פירוש
על דברי המשנה – ומ"ל והיה לו הפרק הזה לשון מנוסחת דרק אר"ל. ועקביא הדברים לשיבים אי"
[illegible] עוד בתשלה על מלה בבות והוא מביא הדברים אלו מחת מלק פרקי בן עזאי"
[illegible] ראיה טוב היה לפנו בבות בחודש"ל טוב. – ומבה ג"כ ראיה לזה לשבת
בפנים אורות בזמן הפרק הזה [illegible] על.

פרק עשרים ר' חנינא סגן הכהנים

ר' חנינא סה"ר אומר כל הנותן דברי תורה על לבו מבטלין ממנו הרהורי חרב והרהורי רעב
והרהורי טלות . . . שכן כתיב בטלה תשב ע"י מלה רבינו . . . עד ובעורום ובחנוסר כל. ~~אמר~~ עיין בטלה
בגות ושם איתא נפ"ל מ"ב ר"ח סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלולא מוראה איש את רעהו חיים
בלע. ולא זה אין לו שום שיכות עם דברי ר"ח סגן הכהנים דהכא (לפי הנוסחא) מדברים הם מתעסקים עוד בגלות להם כי בכאן
אומר כי ע"י דברי תשב אנחנו מטלים מעלינו עול מלכות (= הרהורי עול בשר ודם) ולפי דברי הבטלה ושל לחפש העול
דה) - והיה בתנאי דברי ~~אמר~~ אלוהו בלשון חיותא מאמר דה (בגלות שינוים) בשם ר' שמעון בן יוחי ועל הדם שם עוד דבר
אמר רשב"י כל הנותן ד"ת על לבו מעבירין ממנו עוד עשרה דברים קשים (שם חשיב קודם דה' דברים שהתח' נגזל מהם
ו' התורה) הרהורי עבירה, הרהורי חרב, הרהורי מלכות, הרהורי טלות, הרהורי גלות, הרהורי בלבול, הרהורי מות
עולה צרה, הרהורי עול בשר ודם הרהורי דברים הבלים שאמר תחת אשר לא עבדת וכו' - ~~המאמר~~ ונראה שהנוסחא הכל
האות בלשון היא איכות כי כל הדברים אלו (עשרה שבעים בכ יחאי) שם מסכימים הם מתעסקים עוד בגלות להם כי בכאן
בונות בשב"ר ומבנו מלר"ח סגן הכהנים שכן מבאונו כי בשב"ר שבת שבת תמיד את התורה והעוסקים בה ורבה שכל
הגולם, ומתו עסקיהם ריק ונשכל בתשה (לשון מחולקתו עם ר' ושמואל שאמר אפשר חורשין בשדות חרושה וכו'.
וכן כלל את העוסקים במלאכה מה יהיו עולם יעוסקין בהיות שהה) וכן ידוע כי דעתו לא היתה נוחה
בהלכות עובדיו בשבת שב"ר שמעון במערה יב שנה) ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

בדבר לא שלמה שהיה כאן דבר לא ידוע. אבל ~~[illegible]~~ הנה יש עוד כמה שינויים אבל כמה שנעם לשינוים
אלו הנוסחה כאן ~~[illegible]~~ ותם אז כי כאן חשיב דבר ודבר ויבלבל לו שאינו שותן דת על לבו שתנן לו הרהורי
חרב וכו' והתרגא"ב לא חשיב דבר ויבלבל. ע"ש ב. כאן מביא ראיה שמעבירין ממנו כל הנק הרהורין מהמקרא בגלגל ה
נשרים מלמעלה לה ישנתשן עליו כל הנק הרהורין מהמקרא תחת אשר לא עבדת וכו' והתרגא"ב הביא דאת חשיב כל להבדיל
מביא ראיה מהמקרא תחת אשר לא עבדת ~~[illegible]~~ מעבירין ממנו הרהורין. ע"ש. ובדבר זה נוסחת הגורה"ג ישרה ותם
ואולי יש להשלים ~~[illegible]~~ נוסחת התרגא"ב ע"י נוסחתנו כאן. (כאן ליתא רק ד' דברים הרהורי עבירה הרהורי
מלכות חסירים ה' ובגרא' בהתרגא"ב הנוסחה ישרה ותם כי היא מספר עגול עשרה עד עשרה שוים ע"ש. בכאן
כתוב הרהורי אשת איש ~~[illegible]~~ בהתרגא"ב איתא הרהורי אשה רעה עם נוסחה בגרות נשאה ישרה ותם כי הרהורי

שהראה עצמו לאומה

לות מוסר היינו הרהורי עבירות – "הרהורי חרב" שיין באהר שלמה. שהעיר על דברי הסיום להספר ורדו כרוכה
השמים "על

ב) כרעב ביצד . . . ובצמא כיצד בדמן . . . וכסירום כיצד בדמן . . . עד ומלחבתון ביתך . שמעון שיין
ד בתרגום "כל ולפי הנוסחא שם קאי שהעני מבקש ליתן לו לחם ומי יין אז בעל להעשיר מיינו רוצה ה
יתן לו וס"כ באים האוכלים ומבקשים מאתנו הדברים הולתם ילריים (כתב האבות הראש דבתרגום יש חיסור
שין ו"כל" כרסה כיצד בדמן שאדם עמ מבקש מן הסטיר סת שעורים ואינו נותן הסכום באים עליו ומבקשים מאתנו
ונ"ה לקור שמן ובצמא כיצד בדמן שאדם עמ בא לו וכו' ושמן מאוד מה שהגיה) ולפי התרגום יש לתקן גם
דברים כאן ~~[illegible]~~ ולגרוס אבל כל הבקבות כיצד בדמן ~~[illegible]~~ שאדם עמ בא . . . ואין הסטיר מיבואו
הגיהו מתן לתובות בדמן" אבל כל הבקבות
ין לו ~~[illegible]~~ אלרים באים ומבקשים . . . אל לפרש "באדם" הוא העמ – הבקבות ולא עיין בפ"א
ג) בחוסר כל בלא נר ובלא ~~[illegible]~~ סכין ובלא שלחן – שיין שרים בשם ברש"י אמי אמר רב להם קמו צב
אנר ובלא שלחן. / בכאן יש לשיין עוד בולבלת בכמה מקומות

ד) דבר אחר בתוספתא בלא חומץ ומלח אז היא קלה שבקלין בו. עד סוף הפיסקא. שיין שוב בתנו
ה בוטא בפירוש הכל. וכתב האהר כי תוספר לשון יש כאן ויש לתקן עפ"י התרגום "הכל" מכאן מוקו
מבקשין מאתנו מלח ויין חומץ ומאמר שאין לו וכו'. ויש לו קלה בו מקלין אותן בעמ אדם אל והאוכל חומץ
ותקן מיתק ושמן מה שהגיה. / בהתרגום בפיס ווינגיאו לפי הידאות האוכלוך יש שם ברשת
סם עוק הברשה על בצמא היינו חסרה והכלל הנוסחאות שם מלובשת עוד יותר מהספרו הבפיס) . בכלל
כאן גם בתרגום הנוסחאות שלמות ואנחנו נלחצים להשלומם – האוחות עי' חברתה – אוכ
חת בתרגום ~~[illegible]~~ שלמה אבר האדר"ל גם המסדר של האדר"ל הדתמ הדברים בתרגום אל
לתמ המקור זה עצמו שהשתמש התרגום לשיק עוד שיין רב – ינעלה הוא מקל מסרן שבל פה
אשיין בן יוחאי לא ~~[illegible]~~ חמשא סגן הכהנים הכל להיות שהמשתמש אחרון כתב רח סגן הכהנים
ם רשב"ל כי הדברים היו כתובים כאן בדרך פירוש לאמר רח סה שלשיק להתפלל בשלוה
כות שעד הביא מאמר רשב"ל כי הקבל עליו דברי תלמה אחת צלנו מפחד מפמ הברות כי מטלין
ו. הוק הרהורין) כי היה סבור שזה הוא מאמר רח סגן הכהנים בעצמו והדברים שיכים שיין עוד –
ולא היה אומר אל תראוני שאני שחרחורת שגפתני השמש . . . עד מעבר הפרים . הכפיס
הוא בכל
הוא עד מאוד גם כן בטעות – ואחרי אחר הגרא"ל סדר אותה באופן אחר לכן אי אפשר מקרם אות גירסתו וכפ

תראונו שאנו שחרחורת, שלא נפתנו השמש, כמו אמו נחרו בו. אל תראונו שאנו שחרחורת אלו כל בנות שביהודה שביקו
... ודם. שלא נפתנו השמש זה מלה שהיא בשבילי שנאמר ויהי ביומיך הרבים הבה... שהבינו השם. כמו אמו
מי זה דתן ואבירם שנאמר ושמר פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה ושב בארץ מדין
על המאמר ויבאו הרועים וינרשום ויקם משה ויושיען ויאמר לבנותיו אי בא משה ושב עליהם כדין אמר לבם מנהגו של
... ואנשים משקין צרות הדין של בתן כאן בדין ובושיען. כא" כמו אמו נחרו בו אלו ישראל שעשו
את המעשה... כ"ו כ"ו נחרו בו אלו המרגלים... שאנו נוטרה את הכרמים אומר הנבדה מי נכרם... אלו ישראל שאנו
נה שמרים תשלה. ס"ר נוסחת הגרא"ו.

3) הנא היה אומר אל תראוני... אלו בנות שביהודה... עד בטר ורם. הנוסחאו האחרת היא "ביל אות"
אומר טרי הוא לה (לקשטלאנטן) והספרים הנה הראו מקום לבטין ל"ד ש"א בדאיתא התם ושברת מאון עבדיך מאלהים רבי
אלו ~~מלאכת~~ מלאות שביהודה. ולקבת מן הספרים טרחו לגיים הגירסא ~~בדרם~~ "בנות" לו. — אבל בין כך ובין
כך הפירוש בלה מאוד כי מיוסד מאמר שאנו ~~שחרחורת~~ שחרחורת" על המלאות (או על הבנות) שביהודה ודה אינו לו
פירוש כלל ~~לבקשה~~ ועם לפי גירסת הגרא"ו לא ~~הרחבו~~ הרחבנו עוד בדבר כלום. לכך נראה כי יש לגרוס אל תראונו
אנו שחרחורת שלבפתנו השמש כמו אמו נחרו בו אלו ~~ראיתי~~ כל מלאות שביהודה וכו'. לכן נראה לב מהגי הגרא"ו והשתא
יש לפרש דהכא אמו הם המלאות לעוד נמו אותו שפיר כי אין קשיק לחלק לקמן הדבר אחר (עיין לקמן
יש המלאות הראש כאן וגירסתו שהעלו עליהם אל את השמש בחלק ואין להקשיק).

3) ד"א בני אמי נחרו בי זה משה שהרג את המצרי. עד מלמד שהרגו בשם. ~~עשין בלשון~~ האחרון
~~הראש~~ מתקנים לתבות "דבר אחר" פה לפי שעד זה לא בריש לך לום על כמו אמו נחרו בו אבל לפי מה שכתבתי
~~אל~~ זה בדרשה של מלאות שביהודה נבי מתקרא זה אות שפיר ואין קשיק לחלק. אבל בכל זה ~~הקשה~~ אין עוד
גירסא מוכרחת. ~~ובדבר~~ אחר ~~הלשון~~ ~~לשון~~ (ד"א אמי נחרו בי זה משה שברח למדין) אינו לו שום
פירוש. עם לפי גירסת הגרא"ו ~~שלבפתנו~~ שלבפתנו השמש זה מלה ה' ואז בחלק לפירוש הכא דמלה הוא שלא בשבל
שנו בלומים לחמה אינו לו לחבר - והנה בלי ספק ~~הבדרים~~ הדברים כאן הם מתאוננים עם דברי המדרש רבה שיר השירים
ל פסוק זה ושם מו ותא בדרשה דאת על דתן ואבירם קום רבי מאיר וזה לשון ~~הדרש~~ המדרש שם כמו אמו ~~נחרו~~
בי מאיר ור' יוסי מאיר אומר כמו אמו כמו אותה אלו הם דתן ואבירם, נחרו נתגרו בי מלאו הדיין חרון אף עלי
ונו נוטרה את הכרמים ע"ו שהיתה עושה דין בין בנותיו של יתרו לא היה לי לעשות דין בינם ובין אחיו. הלו כרמי שלי.
נו נטרתי ע"כ. ולפי דמיון זה אולי נקרוא פה "דא" כמו אמו נחרו בו אלו דתן ואבירם קשה שהרב מלה את המצרי
נאמר לה ויהי בימים הרבים ההם... (הולק ומספר דרק מעט איך הרגו ובאיזה מלבל) עד שהרגו קום. שאנו נוטרה
את הכרמים שנאמר זה מלה שקרת לפדי שנאמר ושמר פרעה את הדבר הזה... ויבקש להרג את משה (הולק ומספר)

ניק בה במדין ריב בנות יתפו . . . . עד אז לו שהבטחתי את עמי ובאתי לדור עם אומות העולם הוי כדאי שלי לא נטרתי"
ה בראה לצרוף וכ"ע עוד — מלמד שהושיב משה סנהדראות של מלאכי השרת כדין בה במדבר רבה שם
ן כדין שראה משה שלק במלאכים ואמר להם חייב בה הריגה לו הן ה"ב ויראו כי אין איש שולמד עוד ברית ע"כ. ולפ
ברי המדרש אינו הוא שלאוק (נדה דלא כהא"ח ועיין אהרא"ש). ועיין עוד בולבוט פה בשם מדרש אבכיר וכן בולבוט
הלים ס. כ"ד על פסוק אשר לא שאו לשוא נפשי. — וכי בחרב הרגו והלא במאמר הרגן - הכ"ר מאיר צורס "לא" בעלים
בסיבר הדברים יש כדין בה במדרש רבה שמות שם ובולבוט בתנחומא — בא משה וישב עליהם בדין
ין בשמות רבה שם ויבא ומשה ושיבן מלאכי שלום שלום עליהם בדין אמר דרך אשים בולות ושים משלות
בגן שים בולות ואשים מטרין". ועיין בחידושי הר"ל שם דמראה מקום לאמרת פה ומסיר על הנק מקומו
ולתא ריש פרשת בשלח ובמדרש שם) בדולה מסר נפשו על הדינן.
שיר השירים רבה פ"ו
(3G) ר"א בני אמי נחרו בי אלו ישראל שפשו את העגל. עד אלה אלהיך ישראל. סיון במדרש שם לותא לפיסקא דאות
דבר אחר הפרש להק קיא על עגלי ירבעם בן נבט ובלבאו נוסחת המדרש ושרה ותר כי על מעלה בעגל
מדבר לא יחכן מלל הדרשה שמונה נוטרה את הכרובים וכל אשר כדי הנראה הוא תמיד שלש הדרשה דרבנו אמי נחרו
ו. לאולו יש לתקן גם הנוסחא כאן עפ"י נוסחת המדרש — וכ"ע.
דרשה זאת
(3F) ר"א בנו אמי נחרו בי אלו מרגלים . . . עד פעמים — כדין בה גם במדרש שם בשם ר' יוסי —
(3E) שמעוני נוטרה . אמר הקב"ה ~~עמלו~~ ~~ומעולמות~~ ויעמיד לי להיטיב לאומות העולם אולמ ישרא
שבכל זמן לאומות העולם . . . עד ומעולמות. הגיה ~~מל~~ מתן לאומות "כל בין" ועיין בבא טמא — האהראש הראה
נקם פה לולבוט ירמיה ג על פסוק ואמרתי אחרי אמרתי לו' אמרתי רק בן פרת אה אשיתיך עליה עד בשתא שנאה
הב"ו הראה יקום עוד לאומה בחרבה בפסחים מג ע"ב ולאמר אמרתי בשלש בראשית רבה
עולם אמר ראיתיך אשיתיך לו ולא כלים בוא כל עוד בדי אלוים וכל לכן לתבאב פק מפא מה נשתנו
ומות העולם finden sich noch Parallelstellen Zu dieser Stelle
לפי פירושי לפסוק 3C כי גם מדינאי דרוש לשמונה נוטרה אלה הכרובים אך מתחלת פיסקא זו גם
ן בדבר אחר ההפרש היא דמדינאי לא נוטרה את הכרובים על ישראל ולפי פיסקא דאות לא
דרוש על הקלה —
(3H) ר"א שמונה ~~מתשלמה~~ נוטרה את הכרובים אלו ישראל שבלו לבבל . . . עד מלך הפסק
טיון בקא. והגיה פה" ועכשיו לפי כן חוצו להפרש תשלומת" בקבל. חוק גם בקלה בחית לא תנו
בדרות כי לאיצא מלכנו בשלום מלוק מלכות ישראל היו לפי כרכים הפרש תשלומות ומעשרות בקבל — ועיין בסד
דה שם ובולבוט שם בשיר השירים ובחיבראל רוב שנת מעוד ולתי מלכה הנוסחה בירושלמי ~~בשל~~ עירבין
פ"ג ה"ט ובאיו דרוש זה על השתה חלות אם בסוריאו ~~שבאר~~ שבאר לנו ~~בדר~~ הו מפרשין אלו חלה אחת נחל
מה חלות. ואולי גם כאן הכונה על שתה חלות אלו ובדרי חלה תרומה בא אשאלא שנשתפל הלשון 3G
כ"ע עוד — בכלל אי אפשר שרה ~~פ~~ סגן הכהנים היה הדרש הזה ולפי המאמר הזה הוא הל
מחרת נסיבתו היא בשביל הקבא ראשונה דבלאות שבהיה דה פרעו מעליהם עולם ובקלו עליהם עול מלכו
אשר ודם במפרשת עול ובקלת על ~~מ~~ מירו בתחלת הפסוק בדברי חלה ואולי היה בתוך גם כאן כמו בתנא דבי אל
זה פרשן כמ"ה הרי הוא אומר קם אמו נחרו בי ולכן הוה בתוך ברית ~~הכ~~ הכרתים עשה מצות הוא ה
אומר — וכ"ע עוד — אול עשה מצות קבדון ובדרכו לתלות תמיד דברי הבטל האחרונים בה הראשונים לפ
ך הפסוק על הטעה קאבות ובדר הראונן לדול כי גם הראשון הפרש אמונו מרח סגן הכהנים רב מרי
מעין כן ותאי —

פרק אחד ועשרים ר' דוסא בן הרכינס

ר' דוסא בן הרכינס אומר ~~כל שירות~~ שירת שחרית ויין של צהרים . . . עד ~~מדי לעלות לרגל בגולה לשמוח לישראל~~ ועד על מטתו. יש להעיר כי הסדר כאן מעורב ומתמזגן בפרקי אבות ושם ~~ובדברי~~ התנאים שנים בסדר אחר ועוד נעמוד על זה בארוכה — ע"ד הגרא"ו — !!

1) שינה של שחרית . . . עד ועד על מטתו. עיין ר"מ על אבות ושם כתוב הטעם שיזכור ביאת משיח. והנה כאן כתוב "עד שתעבור עליו" דין קריאת שמע והגרא"ו מחק לגמרי בטל ין "קריאת שמע" ועיין עוד במפרשים והכ"ר הראה ובקש להק דמנהגות בט"ל ע"ב דקאמר התם ר' יוחנן מיה דרשב"י דר"ל שחרית ערבית מצות מצות תשה. והר"ו הראיה ובקש ליולט תהילים דמיתא התם משיב דרבי ובשיע דר"ל שחרית ערבית מצות ~~והביאת בדשמלה~~ לכן היא בדרש תהילים אשר הוא כפי הראה ובקש היולט) ומ"כ נוכל לאמר לומר דע"ע בטול ר"ש הוא ג"כ לדבי בטול תשה. ובע"ע עוד הר"ו הביאו כי כאן הוא הגרא הפלת תמוה על דורה ובו' שלא בסדר התוכן בשלו. ע"ש ובע"ע — נבכרים דקים בלי סדר דה ויש לעיין שם בהשבה

ייין של צהרים . . . עד גאולה לישראל. עיין מ"ש שבירש "בטל ין התשה "בולה" הוא שעובר על כל התנ"ך ~~ותה~~ ועיין בהבשלת קמדבר רבה פ"ו לא ושבת דל ו"ע"א והגרא"ו מחק לגמרי "בולה" — "ואל מרבק ין חורין בשבק ושריק בעת גם ומלו" עוד כאן מהאדר"ל בפמ"ש ואה"ר הוסיף עוד על דה לפי הוא בשחרית בשבת ובשבת ושם הכל המות בגבורה ~~ולא~~ ולא בשתה בעבשה של תשה ולא בשתה של יין" ועיין עוד ת. ובע"ע עוד

~~ואמר בעת~~ ואיכהו צרתו עת הוי אומר . . . עד ~~הבית בלילה~~ לעשרת בלילה. עיין מדרש רבה בדבר פ' דברים פ"ו ~~בשלוה לבית מלך~~ ~~הבו~~ ~~אינו~~ ריש לב ע"ב [הבית מהכין בשבן בין עוד בסחוס ע"ו ולא ודי לה ו' . חל' מי שבת פ"ו בסוף. לכן יש עוד מלאות דמיון לזה] — והנה בכאן יש כ"ס איזה קטיעת דברים. ~~הבית~~ ~~הבית~~ להיסוף כאן ושריק ~~ב~~ בעת ואכלו" בדרש ואיזה אותה לא בשבן יש להעיר כאן כי הדרשה בעת היא כאן הדרשה היחידה של כחבות ולא בחבות. ואולי היתה לפנו מסדר שלנו דרשה בעת ~~ובע~~ ~~להעיר עוד כי~~ — הוסרת הדרש בין דרשה בעת נשמ"ש שאלות בשלמה) גם לפסיקתא רבתי" ולא נבאת עוד

בכלל

בכל יום ויש לחבל עוד

3) שיחת ילדים . . . עד הבית מן יומם ולילה. לא נבאת בשום מדרש דבר אשר יגיה את בעל ינ"ע עוד

Parallelstelle wäre hier sehr ~~erwähnt~~ erwähnenswert.

4) ויישרבת בתי כניסיות של עמי ~~הארץ~~ ~~הארץ~~ הארץ כיצר . . . עד סוף הפרק . סיון ~~ירק~~ ~~ירק~~ ~~ברמת~~ ~~עד~~ ~~ברמ~~ ~~אם~~ ~~בנמ~~ ~~מוספיא~~ ~~שם~~ ~~והיה~~ ~~אבלר~~ ~~לפרל~~ ~~דחרתי~~ ~~ושבו~~ ~~ברמת~~ ~~אינו~~ ~~יקר~~ ~~היינו~~ ~~ושבו~~ ~~ברי~~

אלו חנויות היוקרתיים מתנשה וקם תמיד הנק דב"ל פ"ב ע"ב וכן מנהגינו ונוהגו לברות בבית משתאות
ברחוב (מקבילת עיין בעניק דה) ובלוקן כיון כאן ובברכות היכנו דכול להיא עם לילים. אולם שלם
ברכות אותו הסעודות (לומר הוטבו לדים ברכות) ובמסיבות במשתאות מאו טירחא איכא הכא (ועדין הדבר
בהסברי מלים) — והנה רש"ל שם בברכות כ"ח ע"ב הורה שתי פרוטות לו ונוהגו לברות פ"א ונוהגו חנות
הורה לם עמו הארל המרל מעוסקים בדבר טיחה ובה מסרים קבת עם דברי המתבוותא הנה. ונראה
לומר שמהם כאחד ב לומר ונוהגו חנות אלו הם עמו הארל ע"ב בלב ומטיחים דברים בטלים הרבה.
ביון התעלם ע"ב ומיחו בו ונוהגו מער המאורה (הסוף בה ותעלומו מלקא בסרוק עיק לברות).
ר"ל מאיר אומר . . . אלו תיטראות של לצים . . . עד לץ שמו. ביון שם ב"ב בל"ה
ם והנה מטם נראה בלה ר"ל מאיר מין בהלכה להתם תיטראות לרקסאות ומוטם מוטה לדים כי בשם בה הוא
הארמה ביונהו לבה בין ר"ל מאיר וחכמים. ואולו הו היו לפנהם מוטות מלבלבם הפוכות בדוות — עיין עוד
הבא שהגרו גריס"ל מאיר אומר ומה ת"ל ובמוטם לדים לא ומה אלו לרקסאות לו לדים ומבהם שלהן
לדים ומהו פורעתן לו רשעים לסתרה לבוא מאמר כי מרשים יכרתו ואין מרשים אלא רשעים מאמר
מאמר לכל רשעים עם רשעים לא אמם ואומר הנה הוא מיער כתנור וכו' ע"כ. והנה לא ידעתי מנא ליה לבגיה
דאמר. אמרת הוא שבהתיטראות לא היו דעם בינה בטות ולא היו בהם המחמות-שמם (גלגד יאטאָרס (קאָפּפּע)
ב בהקרקסאות (צירקוס-circus) וכידוע מסוכנים אם כיון כמגיה לרקסאות בעלם
ביטראות. ומה גם אחרי אלו ידוע כי בתלמוד החליפו תמיד שתי השמות האלה ונם בארצינו
מלוסו בדוות. ומין ע"ד שם ומקת ב"ל ומין מרלן ע"ד תאמר בהפלאה שבעכרין שם — מה שבגי שמתכ
מלות כי אוס בתשת ה חבלו לדם בדרשת ר' מאיר נמון הוא) ונם הגהתו בשמן ומהו
חרמתן לדתמר לבוא (דין אלו) ויהם מוגנת לו כי ביקרא בה בודאו מכין לדרשת היש לנו
לדרים דש ת ע"ב הבקה מוגנו חמה אם מנרתיק רשעים (ומומן קה לכו ע"ל וכמו שהמר הלות ע"ל. —
אלו נראה ותם להגיה כי מאמר שאמת לכל מרשים ומין מרשים אלא רשעים שאמר כי הוא בדיר
בדרשת ביקרעל ירכתו ע"ל שיש לסול לדם בדרשת ר' מאיר ובא מביא ראיה בדבר הישיבה אסור
שאמר בקהל רשעים לא אמם — ומדין הדבר לדרים מין בדרון יחיפוש רב כי עוד הבדים
מעת מצאתם בדרים שום הבנה ובדבר המקבל שהלכם
מעשה הרבי עקיבא . . . בדר מלן הפרק מין ברכות כ"ח ע"ב בתפלה
בדרשה היו תפילת ר' נחוניא בן הקנה ומין עוד ומשלמו ברכות פ"ד בנוסח התפלה
הנה ולא בשמו נתתם חלקו בהתם טרטיאות ולהתם לרקסאות. ע"ל ובהם בדרשה ואולו היה
פעם הם טדר בדאבר"ל נוסח בה (של הירושלמי) והיא מגרים לו רק הסדרים הנה ובכ"ל עוד
עוד
תלה עם בדרשת והיא מביא בדרים בשם האבר"ל החסרים לפנם הנה.
אחרי הזמן רחת. נראה לו להעיר בה כי המלות ומהו פורעתן לעתיד לבוא"
בקבלים עם הבא בלעו ואיבה אותו עת הלו אומר לעתיד לבוא (המדבר מקבלת שכר) ומ"כ שם שמהם
בד שבים לפנם הדבר אחרי בלעדי בלעדי בדרים. ולהשרר יהיה שיהיו גדולים רמהם אז בם
מת לפטה מן המאורי הטהרת (ע"ע תשלם) והפורעמות וכו' .

פרק שנים ועשרים ר' חנינא בן דוסא

חנינא בן דוסא אומר כל שיראת חטאו יתר מחכמתו יתר. נעשה ונשמע — שיין דפרקי אבות פ"ג ומ"ש
אומר בן מאירא ר"ת שבן הנהגם ומאומר ר"ח בן דוסא ז"ל דברי כמה תנאים מאחרים כמו דברי ר' חלפתא,
שמעדר אומ"ש מרבותיו, כ"ש בן ותאורן/ ודברי ר' אלעזר בר' ישעיה המאוחר ותש"ל אבל כאן חסרים כל אלו
מאמרים ודה הסדר בוודאי מסרים ותש עם סדר באמצע של התנאים — ובמ"ק עוד ועוד נעתיק לך בה בסדה —
להשיר כי בראש לא נזכר אדבר ובדיוקו כמו בטעה אבות ע"ש. ומיין מדל — אבל אמצאת חדש בעבר שמעון
בוא"ש בדברי רבינו ורבה כלשון הדה: וכן מפרש באבות דר' נתן דתנן התם כל שמעליו מרובים
חכמתו שנאמר מעלה ושמעת הקבוהו מעלה לשמע וקבלו שכר כאלו עשו הכל כנגד ששמעו וכל שחכמתו מרובה
עליו שלא יאמר אושה הלכה ואקיימה" עכ' והנה נאמה דכל דה הוא מאמרו מאדר"נ ואל"ב גם באדר"נ
ב דבר והבינו כמו בטעה אלא שהם הפסדים אול הסדרים האחרונים ברעו וכשו אות. ובמ"ק עוד.
ע מאירי גרים שאבלו המרבים אות" על בן שמעון בתשלי.
אמרו לפני רי בן זכאי חכם... עוד בכי אומנותו בידו. עיין מפרשים והעתן ותש כפירוש
המהר"ר דהרצוה מקום * לשמות רבה ס"ה בשיתא שם אחר ר' הלעזר כל מי שהיא ודרע ומין פיבו ויראת
שמא מין פיבו כלום כל עבר שמין פיבו מרגליות (עשה שלמה) מיבו עבר. על המדרש והמסורת המבכל שם.
ד. עיין לקמן ס"ל. #7. Parallelstellen zu suchen.

3) ר' אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דרך ארץ... עד והיה כעין בעבר ב"ו
אומר ר"א בן עזריה הוא בסתמתן דפרקי אבות בסוף פרק ג' ע"ש והנה ול בכאן כמה שינוי נוסחאות.
ל ולעיר בלת דבר נוסחא לה קאדר"נ ושרה ותש כי לפי נוסחת המשנה הוא היה אומר כל
חכמתו מרובה ממעשיו וכל הוא ממש כמו דברי ר' אלעזר חמא בן דומא (עיין לקמן) ואין דרך שם תנאים
בכולם בנוסחה אחד אבל מאדר"נ הנוסחאו אדם שלשו בומעשים טובים ולמד תלה הרבה — ובן עוד
Wir ist nach der Text mit dem der Mishna genau zu vergleichen.

4) רבן גמליאל אומר עשה לך רב... שמעון בנו עד סוף הפרק — שלא המאו
מאלה הם במשנה דפרקי אבות לשון סוף פרק א' ע"ש. — טפס הנוסחי של האדר"נ שמבן כאן הוא
אולי מפני דברי שמעון בנו" שלקח ג"כ את המעלה. ובמ"ק — הגהרב מעיר כי המאירי הסכים על אבות
ולא מביאו דברי האדר"נ בדברי ר"ג ברבי לחכמה וחקה ללמוד" ותמה עד"ז ע"ש ואולי לא היו לפניו. ובמ"ק
בפס רק הוספה מאוחרת והלאו הכי בשלה כאן הדברים "נעשה לך חבר" בקשה ליתא הם רק בדברי
ר' בן פרחיה עיין לסוף פרק ח' ובמ"ק עוד.

5) שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין חכמים... עד סוף הפרק. עיי
פרק א. ושם הנוסחה משונה וגם יש שם ולא המדרש סיבר אולא המעלה בכאן חסרין תנא
הגדרו הגיה ע"פ המשנה עיין בבאו — ובכאן ונוסחאו שונו בוודאו שטרה היאו. והנה המלות
אם לחכמים ופה שתעה בן לטפשים הלאו בוודאו רק בדין פירוש לדברי שמעון בנו. ומיין פסחים
בס"ט ע"א ניש לעיין עוד בתוספתאו) הפירושאו פסחים פ"ט הלכה ח' תמלה משמיה דבר קפרא. ע"ש.
ואולי שייך לפסוק בסוף הפרק" ואומר גם אולי אחרים חמש ותשע לבאן ובדומים עליה בכבבלי
הפירושאו ה"ל. — לא חכמה מביא דברים כלא דברים מביא כמעשה עיין בספרשים אלא
עוד דעת ופירושים האדר"נ בחמש פירוש לשמן שמוש תלמידי חכמים הנקראו מעלה ובן עוד ודומה
עוד אחרו מאמר דומה לזה Parallelstellen sind noch zu suchen.

סליק.

בעזרת ע"ת תשקן ולא כמה דברים החסרים פה.

פרק שלשה ועשרים בן זומא

א) בן זומא אומר איזו חכם הלומד עד ... שונא אוהבו – עיין במשנה אבות פ"ד מ"א ושם הסדר
יש, גדור, עטור, מכובד ואלו כאן בראב"ד חרף, עלוב, עטור, גדור והנוסחא במשנה יותר כי לפי השאה לא ~~ה~~ חשיב
אבל כל דברים הנראים כדברים בהשקפה ראשונה ולכאו שהמשנא פעתיק היה כי החכם הוא המלמד לכל אדם
שיסמן בלא כן הוא כל שהלומד מכל אדם הוא החרף וכן העטור וכן מגדור) ומאי"ל העלוב כי אלדאי הוא
שהוא כמשה רבינו עליו נפלו. – ומ"ל נראה לי ~~שהרב~~ שהאה"ר כיון יפה כמה שהרגיש מקום לאומרו
ין הנדרים לה"א דיין הקשה מדרה שרינתו אלא על חרף גדור עטור חרף וענוו (= עלוב) וכולם לפדו מפה
ומאמר זה אז כיוצא בו בכל לפנ המסדר של הנ"ד. ~~ונ"ל עוד בבא בשם הגלגל עוד מאוחר כמו בבא~~ ונ"ל עוד. נ"ל לדיין לדין אחרון דמנו של מאמר
ה – ומ"ל עוד – עלוב שבעלובים כמשה רבינו על ~~בין~~ המפרשים ~~הראב~~ הראו מקום לחולין כל פ"ט עמו דגמ
אומר המלה ממה שמאמר המאכלות הטובות ואחרו ואחרי עפר ואפר אבל מלה אחר ואחרונו מה ~~ע~~"ל אבל בלת קלה דהמ
יר מלה ואחרון ~~ע~~"ל.

ב) ויא אלו מלאכי השרת שנאמר ברכו ה' מלאכיו ולפ"ז סיין שבת פ"ח ע"ב ויקרא רבה ה' לא ודברים רבה פ
ודרש שוחרטוב מלה כאו על הפסוק עיר גבורים עלה חרף – והיה לפי לשון הגבורים הם
הם הבאים ~~ת~~ ולפ"ז התשובה ~~ויין~~ לשון ~~ו~~ מעלה דר בפסוק ומסרת דרך אחר בלשון פ"ד
ין עוד ויקרא. פשוט דמלאכים שראו בכל מלאכים ~~ו~~ ויין עוד מדרש ~~שבה~~ שוחרטוב ~~ק~~ על פסוק
ה וכן בולקוט כאן ולפי מפרשים הכל הם המלאכים

ג) ויא כמי שעושה שונא אוהבו ~~ז~~ יין בקבא והוא קבהר דבדות ~~עד~~ מוסר למעלה בהשק על דברי
שבראו בטבעת הכל שהמלאכים אוטר מקודם התשעמו על מלה כשהפל לקבל מת התשה מעשו אחרו
אוהבין ~~ע~~"ל בעמראו. ובחמר ובכן ~~ע~~"ל –

ד) רבי נהוראי אומר הרי גולה למקום תורה הוא היה אומר אל תהי בו לכל אדם לאל תהי מהלך לכל דבר
אומר בל לדבר יחבל ויבא מגיה הוא ושלם. ס"יין בטעה אבות ס"ד שוחר דברי בן דומא באים דברי ~~בן~~ עזאי
~~היה~~ ~~הלו~~ הלו כל לבזה לה וכל. ואחר ~~ה~~"א אל תהי בז לכל אדם וכל. ודברי רבי ~~ב~~ נהוראי ~~הם~~ מאוחרים
דברי דמשנן דברי בן ותאי ~~ע~~"ל. והגרא מחק בטעות בבאן כל המאמר של"ר נהוראי ובריס בן סראי אומר וכל ובן האה"ל
ה בשם רבי. והיה הגיה בטעות היא לפי המלה אבל ~~ל~~ ודע אום לא היתה ~~ה~~ באמת משנה מנוסחת
לה ויין בדר דמה ובלשון ח"ב דר נהוראי דה ~~ה~~ היה תלמיד ~~ב~~ בל בריה ואל לה ילות בסדר
בדן כל שאר סדר הדמעם כאוטר סדר דברים אבל אם התשק ~~ל~~ ~~ר~~ ~~ר~~ ~~ר~~ – ועדיין הדבר
יק עוד עיון גדול. – שמאמר בן לדבר יחבל לו ל עיין לקוט שמואל רמז ~~ל~~"א ומלו תתל. ועיין עוד
ל תהלים פרשה ל"ד דברי המדרש ~~ה~~ אלה הם המגיר להולקוט

ה) הוא היה אומר הלומד תורה בילדותו ... עד סדר ישראל. ~~ה~~ הוא היה אומר הלומד ~~תורה~~ תורה

ו) לשון התשובה ~~ע~~"ל בדות ובויקרא, הולמדנו והמדרש תהלים ~~ב~~ ~~ר~~ ~~ר~~ ~~ר

בילדותו רמה לאשה שהיא לשה בחמין . . . ר' אליעזר בן יעקב אומר הלומד תורה בילדותו
רמה לכתב שנכתב על נייר חדש . . . עד נייר ישן - עיין בבא"מ ולפי דברי הגר"א באופן כזה: אלישע
~~אחרא אחרי~~ אלישע בן אבויה אומר הלומד תורה בילדותו דומה לדיו שנכתב על גבי נייר חדש . . . הרי
הלומד תורה בילדותו דומה לאבן טוב שכבר נטלה . . . הוא היה אומר הלומד תורה בילדותו
דומה לאבן שהיא לוקה בחמין . . . עיי"ש. והנה הגהתו ברורה היא עד המלה דלעיל מאמר ר' אליעזר בן יעקב דהא
שם אלישע בן אבויה. אבל באמת קשה לשבל גירסת הספרים מפני המלה אחרי כידוע נוסחת האדרת להמלה שהה
דברי אלישע בן אבויה. גם מיינו נראה שר"ל בן גמליאל ~~אמר~~ ודן על דברי אלישע
בן אבויה אשר היה מהפך מקבל ושראל-מיק לפי זה נהיה מוכרחים לומר כי ר' אליעזר בן יעקב זה המוזכר
שם הוא ר' אליעזר בן יעקב הראשון (עיין ד"מ ערך ראב"י) הכל נסיק עוד עיין שדר
בן נוסחת המשנה ונוסחת האדרת ושם
4) ר' שמעון בן אלעזר מדשיא על דברו . . . דומה לבחור שקשה בתולה . . . עד אשפתך מהם
ומשלשה בן אלעזר Parallelstellen מאד פיסקא zu diesem
5) שונה ומשכח . . . עד אלא ושכחתים עיין בדברי 63 ע"א מאמר בעין דה קשה
הבלשיעלמן תנויאן עיין עוד תוספתא אהלות פ"ט ופרה פ"ג. ומי יודע אם לא גם כאן חסרון
ביבים מאמר זה הלות ר' יהושע אומר אם שמעת עוד מדרך התנאים הראשונים לבטל אל תקר
6) ר' שמעון בן אליעזר הלומד תורה בילדותו . . . ואין לו סימנין לרפאות. אף כך דברי תורה
אינו יהיו מצוינין . . . עד סלל בסרק. דברי הפיסקא הזאת קשים להלמים כי לא יהיה הלומד
תורה בילדותו כרופא שאין לו סמנין. לעיין מפרשים ודבריהם אין מספיקין וגם ההמשך מאמר אל כך
דברי תורה יהיו מצוינים לך אין להם הבנה כלל וגם כאן דברי המפרשים אינם מספיקים לכך
נראה כהגהת הגר"א שהגיע דברי ר' שמעון בן אלעזר עד "אל כך" בנוסח פרק שנים ועשרים ושבע אומר
הלומד תורה ורואה שמרים דומה לרופא. . . ושל"ל. הלומד תורה ואין בידו ראיות שמוכיח (עיין בא סוף פ"ב) וגם
אין מדברי הגרא ושבחתים ואומר ושמתם את דברי אלה על לבבכם שיהיו דברי תורה מצוינים לך ועל
לעיין עוד עיי"ל בין ע"ב עד דלתתא הם אומר כי בסוף חסרא אין התורה ונעלמת אולא בסימנין
בסימנין שאומר שמה ושיומה בפיה אל תקרא שומה אלא סימנה שמעה רב תחליפא ממערבא אמר ניתן לבתך
מתנת לה אינו עדבא של מתנת לה הגמי לך בדומים שומי לך עשו בדומים ותלחה ורו"ל - נראה שהמפרשים
המסדר הדה ערבה סימנין = בדומים עם סמנין = סמי רפואות ודבה בא על המאמר הדה - אל עוד
הדבר ב"ע שמשבח ושרת רב להראות אובן תולדת המאמר הדה -

[illegible] עיין תשלב [illegible] הד"ר עמ' יוישע בן אליה ומהיא הסימנים בלעיל עמ' כמה
שיעורי ר' נעיין עמיהה הישרים [illegible] עם שם מלמע בא נהגהת הגר"א [illegible] ובע"ע עוד.

פרק ארבעה ועשרים אלישע בן אבויה

אלישע בן אבויה אומר אדם שיש בו מעשים טובים ולמד תורה . . . ואדם שאין בו מעשים טובים
מד תורה . . . ~~עד ושיעור כל מה שישנו~~ . עד המשל האחרון בתוספה בלשון מעלים טובים כיון שאדם רוצה לרוכבו
ן בבת אחת ~~בבשעה~~ מרגיל בדברים ג' משלים אשר בהם רוצה להראות ותמון הלומד תקנה ושל בידו מעלים
ים על הלומד ומין בידו מעלים טובים . והנה בעל תקנת ספרים כמו הרב ז"ל ~~אחרים~~ חיים מספרים לנטלה
פרק
ב"ל במשנה (ולפי דבר בם כמן עיין מהרש"ל) ~~לשלשל~~ שאלשע בן אבויה דבר מיעוד בדבר המשל
חר (עיין חגיגה) שיבא לתשובת רבה שהרי מאמרים בבו דאמר בשם הבריין ר"ל ע"ב) דאא מאמרים ~~הלכה~~
עתא ב שמיהו . (עיין מהרש"ל) אבל האמת וכן שאר הספרים נוטים לבה שהאשלע בן אבויה
יבר בה הוא אחר והבדירו מותו בבוהמ"ד לפי שחבר התשובה מחרי כן (עיין בספרים . —
ן מחין" ומתן ימצאון מלת "מחין" בלה בבת וכן הוא בכל הדפוסים שלפנו מיק בנוסחת הרא"ש ~~אותא~~ "מין מכמחי
ו מוכן ולתרי מיק לא ידעתי מיק נוסחא דאית היא הבה אי לכן היתה ~~הנ~~ הנוסחא בהספרים שלפנו.
) הוא הלא אדם שיש בו מעשים טובים תשה הרבה להד לסוד שטות . (עיין הנוסחא מחרינא הבלין הספרים
) הוא הלא אדם שיש בו מעט ולמד תשה הרבה דומה לכוס שיש לו "פיספס" . . . פירוש הסרוק שהיו האבן שיש
ה ר הדות על ~~ד~~ רחוקה ~~ומיוחדת~~ נפלאת וכן מרח לקין סך סכה ב"ה "מין פספס" (כן הוא הקי' מבל בעתיק
סא לו מצאתי ~~לשון~~ לשון בה ~~חבר~~ שם ידע" עוד (עיין עוד מ"ח)
) הלא אדם שיש בו מעט ולמד תשה הרבה דומה לסוס שיש לו "כלים נאים" (אדם שיש בו מעשים טובים
מד הרבה דומה לסוס שאין לו "רסן לבלום" כיון שאדם רוצה לרוכבו מחרי הבהמה אחת . הגרא"ה הגיה (לפי הבא)
ברישא "רסן לבלום" וכאן הוא
Zu allen diesen vier Stellen sind nach Parallel stellen zu suchen. Vorläufig nuth keine gefunden
) הלא הלומד תורה . . . ר"ת הלבאין ~~מבלשין~~ בדמיו יפרשין . . . וכן מתתלא אמר . . . עד מיק תשע בזקנותיו
עין הספרים שהביאו שיש כאן גירסא "במעיו" תחת בדמיו ואחר הראה יקום לשנהדרין ל"ל ע"ב מהא דאמר
ם בבבו דרשנו חול בלע ויקיאנו (לומר שלמד תקנה עיין פירוש) ואל נראה דהנוסחא ~~בב~~ "במעיו" ושרה ותש
Parallel stellen sind noch zu suchen.

~~ה הרא"ש קשין ר"ת לבטות כל בהרים ונוח לאברם . . . עד משחירות כבכורות הנוסח כאן (עיין~~
ה המ בטה מאוד לה ולא ה~~ה~~ (ה הינו מלת "ינוש" בהב לבכורות מה כלו בהב אחרי ~~שלבה~~ תשובה
כל כלו בכורות מין להם תקנה כשלבהו אלא אל חדרין לבריות (ומה אל מקיים) (עיין חגיגה מ"ל ע"ב
בורשלמי שם ~~בשלמה~~ רות רבה פ"ו, בהלת רבה הל"ב ולבל בהלת ס' תתקנד ואוב ס' תתלג וספרי ס' עקב
הה הגיה ~~אקל~~ הגיה שב"ל מבוש לבהב ולבכורות ואחר שלבהו יש להם תקנה אל תח"ל מעב שסרח ושלמ
תקנה ותשובתה כלו פב"ו . והגה בו היא עפ"ו הגרא"ה הכל (ועוד ותם לפי המשלו בשם רמ ולפי בה
רה בשיטת הרא"ש) והקא רובה להגיה ומה כלו בכורות שלבהו . . . אל"ל חדרין לבריות ~~שלבה~~ ולפי בה ולפי
צהם טוב לו תקנה ובכורות בהק תקנה היא רק כשחובר בתשובה (עיין הגאון) אקל לא נחה בסתו בכל אלה
הפירושים ולפי כך נשאה שהגהת הגרא"ה עיקה הק כשלבהו אלא אל חדרין לבריות הן הכאן מבמ
לרחל ונעב עיקר הנוסחא הגרא"ה בשלבת ובמלאות בשבר שם ~~מבריות~~ מבריות ין בחול והלא ערבה הדברים
גיב בדרכו בדמיה מלאות ועדיין הדבר צ"ע בדוק

(ic) עיין ~~ס~~ דוק עיקר בלונ"ס שמביא לדברי האדר"ן פה ושם שם מיבה שיעלי נוסחאות ~~ומבל~~
~~אעקבסק~~ שעיין שם הי"ל

ההא יכול אדם לדמות תורה בעשרים שנה ולשכח בשתי שנים כו'. . . . עד חרב כל הכרם כולו.

המפרשים הראו וקשה לתרץ דברי אליהו בדוחק מאד. והנה שם גם שם אותו מאמר דה בשם ר' ישמעאל בן אלישע

בשם אותו ב"ר עקיבא" שנים ובכל הדפסות הקדמונות הקדמא שם ישרה ~~ישרה~~ ולתר' דשם אותו החולה מלכת ~~ראשי~~ ראשי

ביקרו ואח"כ ראשי הסנהדרין מחיים ב"כ טרם הדבר לשכח קודם ראשי הפרקים הזרובים ואח"כ ראשי

הסנהדרין המעטים) וכאן אותו קודם ראשי הסנהדרין ואח"כ ראשי הפרקים. ועוד עוד. בכלל נמצאים

בנוא דברי אליהו ~~בלשון~~ הרבה מאמרים דומים למאמרו מדרש. ולתר' פרק ט"ז דה ונראה כי הדבר עוד היה לפני יסדר מאדרש

המאמר וכי רבי אליעזר אמר לאשה לאשה Parallelstellen In dieser Stelle

5) ההא כל העונשה מצוה חבירו. . . משל כה"ר למלך ב"ר א שצר צפור. . . עד סוף הפרק.

עיין בהדרין ב"ט ע"ב דאותו שם כל המעשה את חבירו לדבר מגדוף מעלה עליו הכתוב כאלו עשאה ע"ש.

עוד דה הגיהו הגרא ואה"ר עיין עוד לשון מפרשים (דברי האח"ר לא ידעתי מה שכתבו דברי אליהו

טעמ"ד שם ~~לא~~ לא מאחר מצאתי שם מאומה) והבבא בתקון ט"ו אותו בגדול עוד המעשה לעיין מפרשים

משל לצפור. . . עד סוף הפרק הגה דה המאמר עין לו שום השק להמאמר ~~שלמעלה~~. שהבנו (עיין ~~מאמר~~

בב"ר שבדרך מאוד ר"ר הגיה הגרא קודם דה מאמר כל הטירה דבר אחד ~~משלתו~~ כאלו מתחיל בנפש

מאמר רק הלמר לק ונוסר ~~לק~~ מלוה כ"ג בשם ר' דוסתאי. הר יאמר משום ר' מאיר ואולי טעם דוחת ר' מאיר

אליעזר בן יהודה רבו ור"מ) משלו לו. עיין בבא בן נאה בבא - לעיין עוד מנחות ב"ט ע"ב ובלקוט

מתחיל לפי דה) ומשם מיעתו להגהת הגרא שם מיבא קודם ~~מאמר~~ דוסתאי בן יאמר ואח"כ בשם

בנא ~~בדברי~~ בדברי אליעזר מטל דה ע"ש. לעיין עוד דברים רבה פ"ד דין דה ומשם כיון

לחבר דברי אליעזר הבם ומלקח דבר הדבר התעין בו מילים ואיינו מפרש כ"כ על בת

עד מדרש הגדול בסוף פרקא

~~לקח~~ עיין מאמר הד' עם אותם מקומות דבקאמיתו להאדרן הגא ובוודאי

מוד מתלבת מלכות קודם ראשי פרקים ואח"כ ראשי מנהגות. עד המיר - ובן

מלעיין שם המאמר עד נמה דברים עד הטרם יבא עוד אדרן פרק

~~בת לקח~~ דברים דברי מלות בשם דרי עוד מראה קצת מהדרן המאמר שם הלא

הגא מעיר מה דה דברי תנחה קשים ~~לקח~~ לקוטים בדרך. ובע"ל עוד.

פרק חמשה ועשרים בן עזאי.

בן עזאי אומר כל שרעתו נוחה ומתו חביבתו ... עד כמן מעשה חירות סימן רע לו. עיין תוספתא ברכות ה"ב
ירושלמי ק"ג ע"ב. כל הנה בתוספתא שם איתא מעשה דבן זעזאי כל שנטרדה דעתו מהמת חבתו סימן יפה לו וכל
שרפה חבתו מהמת דעתו סימן רע לו. הנה זה הוא הדיוק מה שאין נאמן ועיין מהר"ל להגיה כאן עפ"י
שפרא ולגרים הדיוק על שדעתו נוחה. מהמת חבתו סימן רע לו וכו' הוא מהמת "דעתו" כמו דרך ארץ ושרפה דעתו הוא
רעה ועשים אשר לא ירצו שמהלוק בשורש בלו לקבל העליון ובאו ר"ל הפ"ג דעירובין בראשה היה לומד תנחה
ך התחתון ופריעו מוטל בשורש העליון ובראשונים נמי בירושלמי הפ"ה דברכות. על כל הוה נפיק לקרי מן תחומה
חתא ולא ידע לקרים בראשונה תשלה תמיד. (לפי שאין דרכם לשבר את הטירה) (ע"כ מהר"ל) ולי נראה דה יפה לקבל התוספתא דברכות ול להגיה
הקדמונות הקריאת כאן ולגרוס שם על שדעתו נוחה מהמת חבתו סימן רע לו וכו' ובעתו הוא מהמת
ות" בכראשונים בירושלמי פ"ו לומר תנחה ואין בבורו הנחת עם הקרות הוא מחלל השם נעל עוד כל הקרות
ומהרבות את שם אלהיק) כעין זה שם הגר"ר שפירסל על דרות ומיעו מתנאה התנחת נעל
כל שרעתו נוחה מפני יצרו סימן יפה לו. וכל בעלון הנפרים כתוב יוצרו. הנפרטים פירשו אל אל
ו ומוקדמי הברכות מאן (ע"ז) הוא יהיה עוד מלחמת הרע ולא נתישרה בדעתו עוד ובע"ז עוד
בכל נרות חבמים נוחה הוא בשעת מיתה סימן יפה לו וכל הגרא מחק לתיבות "בשעת מיתה" כי הלא שיק
ויד כלה חבמים נוחה הוא עם בחיים והנפרטים בירשו שם דה כונה בלא כוחנן כ"ג שעשה לשרי לבשות
ם לפנו מיתתו) על לי נראה שדברי הבריתא מסכימים כאן עם הק דשבת (ל"ג ע"א) דבעי התם בשבת ר"א
אומר בן עולם הבא ובקו פשוט ר חנינא מ"כל שדעת רבותו נוחה הוא סימן הגיה הגרא כאן
ו) כל שפניו מקופות לשעלה סימן יפה לו וכל עיין בתוספות שם דאיתא כל שפנו מעלה כל
ו) כתן פניו בבנו אדם סימן יפה לו וכל הבתולות שם איתא "פנו כלפי העם" ע"ש.
כל שפנין מצהיבות סימן יפה לו הבתולות פנו לבהבים ונוטים ע"ש והנה שם הבתולות בא חשיב
ברים. והמספר כאן הרבים אל את שם הבריתות הבתולות הדברת הלעת מותה והברכות הם פלבה
Hier zu muß man Parallelstellen aufsuchen
) נשעת פטירתו ש ריב"ז היה מגביה קולו וקורה ... עם ושמועה על שמועה תהיה. עיין ברכות כ"ח
איתא גב מעלה דאית בקצת שיטות – הגרא הגיה כאן א. עמוד הימני של הטל החדש והכאן כתיב
ל הגבות עיין קפנים והגיה בו נכונה דמאחר דה לעמוד הימין הוא מלאה מלאה מהעמוד שהיה במקדש. כן
ה ר' עקיבא הוא רמז דברכות גם בהסיפא שם אומרו אין אומרו אומר עולם דבדו שתהיה הנבקן הסיפא
הבריתא ע"ש. וקבלו מינו רמזים כי הנוסחא כאן קשועה מאוד ודברו הם לקחים עמק
לין הכתוב אומר להתו ובכתו כל אבלה ורדי קורח במשה הוא אומר ויגוע ויאסף אל עמיו ואומר
ריתי את כפי. עיין קפנים. הסיפא הדאית קטוסה ומעורבבת עד מאוד. עיין מפרשים שרולם

לפי שלא נמצא כתוב בדברי רש"י

מחקו מלות והמלה היא אחר ויגיע ואסף על מחיר ועיין מה נדפס לא ב הוסבר רבה ז"ל ומדרש
ב"ב ומלקט בב כי בשנו ותהלים על ומאור כב. עיין עוד מה שדרשה ב בדרשותיו רבה ס"ב ושאלתות
ב מה ובעורל לא אלה הדברי המלמות ל"ל נראה לפניה כה אח"ל ובהגרון בית בל-הייני בדה
ו הבתיב אחר נפרטל על יום המיתה) לפנו נבלע יבריעו לא ורבי הור ונכנס בנדה ובמדרש
ים ועוד מלמות מיום המיתה) ובאגרה ב היא אחר ויגיע ואסף ומת ונחרון בדה לסיום
רי המדרש רבה שם על בסוק זה כי הקב"ה מראה להם לצדיקים מתן שכרם ל"ל ובאח"ן אחר
שה היא אחר כי לא ורואה האדם וחי אבל בשעת מותה ראה ובדרוש ג"כ המדרש מספא דקרא
מו ובריעו לא ורבי הור ונפטר לא חיה ל"ל ואחר שהסירות את כפי ראות עוד אחרי ופנו
ראו. בנים ושורים של צדיקים בעולם הבא ושלותן של רשעים בעולם הבא ואחר כו
ן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא ופורענותן של רשעים הגיהנם (וכנראה תמיד כי פנים ואחור
ים על שאלת ההשגחה צדיק ורע רשע וטוב לו) ואחר ויפרש אותה לפנו והיא כתובה בתורה בבמדבר
אחר ובתורה אליה קנים והבה הוי בנים בדה מורעתן של "צדיקים" בעולם הבא (ופנו
ותא שעולם של רשעים בעולם הבא ובדה אין לשון פירוש ומ"ר הבהתו לפי הבארא בעורבין ובלא
הבא) וכן הוא אחר קימה וקונבה (עיין בשלי בעורבין שם) והבה בו מתן שכרם של צדיקים
עתיד לבוא שנאמר עלי עשור ועלי נבל ועלי הגיון הכנור, הוי בו מורעתן של רשעים לעתיד
בוא וכן הוא אחר הוה על הוה תבונו. מ"ר - לפי הבהתו בית ומדינו ומדיים שלפנו
ספר המדרש ולהה פרק בבה) היה כבר הבראשית רבה שלבמרוו מגל ויגוע ומת הוא
ן שמק על סיום המדרש שם - וכ"ל עוד

3) הנא היה אומר פנו הבית מפני הטומאה והריני כסוי לחדקיה מלקיהו בדה שבא בן אחז
ל ר' בן בכאי ובדאיתא התם בברכות ר"ח. ובנה מכאן יש ללמוד מגאונות דר' נתן איין הכונה
בכל הוא היה אומר" כמו שלשה במשנה אבות שבה היה פתגמו. רק הוא "אמר" הבעם דבר בדה כי
אות לא אמר אומר רק בנדם מיתתו על בברכות. וכן יש ללמוד מגל הלש מות בדברי
בברי ההיא שמעני מדברות המשנה

4) הוא היה אומר כמה מחוך הישיה סיון ישבה לו . . . . עוד במוצאי יו"כ סימן יפה כו. בלו
ין בבאי בה על בן עזאי שרתן נפ לעיל הסימן שבשעת מותה (ודלא כהאח שפירש דבאו על ר' בן בכאי)
ל הפסוק האמצע עם בשמה המעשה מחלת ר' בן בכאי ואחר מוחר לדברי בן עזאי - ואפשר עוד כי בדרים
ל מהפסוקים שבשעת מותה אינם ג"כ בדברי בן עזאי ורק הלמ הבות הראשונות בתחולת הפרק שוינים
ל ובתוספתא הנל עיין פרקה .B.C. #1,iu) והדמק ונסמק לבה בקבל ג"כ כל הדברים שהם
ימן טוב אל סימן רע ולכ"ל עוד

ג) כשחלה ר' אליעזר אמרו אותו הימים עש"ה היה . . . עד דאין לי שולחני לרצותם . עיין סנהד' ל"א שם כל סובר דה עם כמה שינויים. ירושלמי שבת אמרו ה' היה מדברין. ולדעת ה"ר ל"ל. והנה השינויים הותה עניינים הן לא שתא המעניות הרא והסנהדרין הם . שם מדברת עם אמו ושל בנו הורגים וכאן לא. שם עמו כולם כולא היה להם בנאי לבוא לבמו ולשלו וכאן הותה דאות רק תשובת ר' עקיבא. שם אותן ולא חסרו מידי וכ"ל וכאן ולא חסרתי מתלמודי ר"ל ולויר שלא שרה לוק ומלוידו והגיא הגיה לפי הגוסרא הנוסרא סנהדרין ואיזו נחלק ועיין מקום בעין יעקב – שם כתוב בכלב הכולקק ניץ הים. וכאן כדרם ששובל אצדעה ם. והנה שם אותא ולא חסרתא מרבותי אפשר אלא נאו אובלו ע"ל הדין יעקב וכן ברשי שם ע"ל ברשי מדרש שלא יהיה נראה ר' אליעזר כמתנאה חו"ל ויכל הכאן אותא ולא חסרתי מכל אשר שאלו עיני" נאולם לא בעלין הספרים מצ' התורה) ~~בנוסחא~~ ונוסחא ראות נראות ושרה ותש – שאם יהיו כל הימים ביולדו לתים בישיבה. כל הלבח הבה ליתא הסנהדרין ועיין מפרים פ"ב שבח כדין דה אבל רי הן זכאי ודיין מדרש שיר השירים ב"ר שבח בדה מה שאמר ר' אליעזר מסלמון וכאן שהיא כאן) ע"ל ושם נראה ב"ר ~~הנוסחא~~ הנוסחא דה נא ולא חסרתא מתלמודי עיקרית ע"ל. שם אותא דהיא סיפר אוק לוד הפעם ת בהברת עדה וכאן דברים אלו. ומד לה"ל עתה כשלא שם הנוסחאות אמרו ~~ומר כי ר"ל ולא שאר שם אה לאת כי ריק הלק מנוסחי לוד מחר לאת ר"א כמה קלה קלת כי איזק~~

Hier sind auch kleine Lesarten. כלל הנוסחא כאן שרה הנה היא.

in Columnen zusammenzustellen wie auch den לה"ל ויכל

Hinweis zu berücksichtigen, ferner auch das halachische, וחלמי. auch den שבת שם

ע"ז אומר הוי ין . . . ושכר עבירה עבירה על עין בטלה אבות הה"ד שם מאמר דן עזאי וכאן

ספרים הלות "וקרת מן העבירה" ואולי כל דאת הוא יק בדין בהטלה ין נמה מהבא בשם

בעם "ל" ל"ל אחר הו. כל לוגדה. ועיין מדרש רבה דברים פ"ו דרשת המדרש שם ע"פ "אלה

ים בן תבלים (אה"ר) ע"ל עוד המקומות הנרשמים שם במסורת המדרש – עיין עוד דברים רבה פ"ו

ההא הפסק מאוד ויהיה שרר להפסיק האות, הבי', הכר', והאהר' פירשו דאות לסמן לדבקה ~~דבל~~

דר מיפסיק הוא על הלדבקה מצאו מפסיקין על הלדבקה) והבא פירש מיפסיק מלעלות עבורת

Hierzu Parallelstellen zu suchen. ת נסוטלה בעתו עוד בקולה הפרוטק

ב) ההא רד ממקומן שתים שתים יצ מעלות עד אולר ראו סימן עיין ויבוא רבה פ"ו

יה בשם ר"ל דאתי לה בשם בן עזאי (אולי מעות ולל הביפק) ומדרש תנחומא ויבוא בשם ר' תנחום

עוד שמות רבה פ"ה ומראות קבצת עם התנחומא. וכן בולבוט בשם ר' תנחומא.

חייתן אינן חיים אלו הם המלבה לשולחן חבירה הדר בעליה . . עד ישורין ושלין בגופו. עיין בינ

ה עב ושם לא בחלוק הדר בעליה ~~עיין עוד~~ עורבין כ"ו עא – ועיין עוד פסחים ל"ב עב

ירו בין נה עב ומסבת דא בולא פ"ו (אה"ר)

ב) ההא נוח למלוך על כל העולם עד סוף הדרך. בעלון הספרים אותא למלוק וכן הגיה

~~בל~~ עיין בהא. ועיין מדרש תהלים ~~ל~~ ית "אמר בן עזאי ~~תשלמה~~ אמר דוד

למלוק עד הר ולא למלוק על שם עטופי סדימן ויב הגירסא למלוך עיקרי על

ו עוד סטה כל עב דחסו בנוסא וברשי שם.

ע"ה דאות ובראה שהיא מרוס הפסק פיק" לע תשלם ע"ה דאות ובראה משם שלדו לבמו הד בהאדר

מרים בחסרים ופשט.

פרק ~~שלשה~~ ששה ועשרים ר' עקיבא.
הנוסחא בדפוס מלובלין מאוד

לבבוד מחלוק

ר' עקיבא אומר סייג ... עשה לתורה יראת חטא. עיין מפרשים ורולם יין הגיא קבלו את הש"א בעלינו
מפרשים הוחאות הרוטא עם נוכחת המלה ומיסבת עוד סיג לפרישות "טהרה סיג לגדולה עשה סיג ליראת
חטא ומסיגת ג"כ בדברי המלה סיג לחכמה "חכמה". ועיין עוד מלן מלה, ע"ג כ' ע"ב לפנ התוספות שם היה
רטא אחרת בומשלמין ורשלמי טרת פא"ה ב"ש ושלום מלן פ"ב. ותנא דבי אליה דטא בתאב בתאב לא עיינת עוד. יש ל
הגרי יין בעוקב ותמי לפרל הגירסא שלפנינו אינ"ל יין קבסת מתיבת בדבריהם
Parallelstellen zu suchen, durch welche sich unsere Lesart
מגלה
Hierzu nur Parallelstellen zu suchen.

אל תהיה אל תבוא לדין הלצים לשון מלגד מעליהם. עיין ביבי דר אליעזר אם לה על.
ולפי הא דה תניא ~~ס"ד~~ "בלי שם השונה אומר" לסוסק המרילק
אל תתרגל לחם עם כהן עם הארץ לשון תמעול בגדים עיין נדרים כ עא ולפ"ז יתא "לסוסק המרילק
ה' ועיין עוד ברל"ן שם "תשובה טמאה" ע"ל ברמ"ל עוד והאו "נדרים" דבמן הינו "תשובה" - המדר הראה יגיע
לבא רבה פא ולפ"ז יתא "לסוסק המרילק בגדים טמאים והנו מתאוה קלת עם הנוסחא דבמן. המדר
מה מגיע עוד לתשו דבי אליה ~~לשון~~ רבה פי' בלמוכא בולגוטה ויראו ר"ה ן שלא מרל עם עה קסתם ורן הינו
ינדרים בדפ"ל ן שלא להיות רגיל עם עה טהינו מרל המרל טבלים. ע"ל
גל ~~תפרון~~ תפרון בנדרים שלא תמעול בטבעות". עיין בבא רבה פ"ל ולפ"ז אינו אל תהי פרן
ריק וכו' ועיין עוד בנדרים דל"ל ולפ"ז אינו אל תהי ~~דגל~~ "רגיל בנדרים ~~עד לא יבין ולמד~~
לסוסק לעמול בטבעות" והנה גירסת "רגיל" הינו נכון ולתי גירסת "תפרון" כי הסמיכות בארבה
הינו חטא ~~אבל~~ אבל הגרא הגיה לסופסת הבבא דבמן לסוסק לעמול בטבעות" ומינו ובדע לפה
מה גם אחרי שלדעת הגיה הבבא הקדמת. ועיין ~~מה~~ שא"ש. ועיין רש"י בנדרים שם כי גירסתו
ה לעמול בנדרים ותוספות שם ובגיר לתם הגירסת (בנדרים ובטבעות) לו נראה גירסתינו "בטבעות"
~~שלה~~ ~~שלה~~ ולתי בארו מנדרים קאי הולל לסוסק לעמול" ~~בטבעות~~ לא מובן. ולפ"ז עוד.
אל תרגיל עצמך לאכול מעל הסעודה שלא יבא סופק לאכול מן הקנים. תוכה אחרונה דו אין לה שום
ל ~~יעשה~~ יעשה בבא"ל הל"ל ושם אינו אל תהי ~~גרסוק~~ גרסוק
ל עיין אות ש"ק חכ"ל ~~עיין~~ עיין בעלין הסמרים ד"ש ~~לשמא~~ מעל הקופה ל"ל שלדבקה) ע"כ יש גרסוק
הקמצנים לאומר לחם רע עיין. והגרא גרוס מן הצינים והוא הוא ועיין בגא שם שהראה מקום ~~לחק~~
מן ד' עם מעלה דר פנמס מן יאור שלא רצה לאכול משום שיש בו. עיין ע"ש. ואולי הפירוש מן הקנאים לאומר
עיין עיין עדיק ~~ד~~ ~~ק~~ ~~ו~~
Hierzu ~~[illegible]~~ Parallelstellen.

~~[illegible]~~ ואל תבוא ליד יסורין שלא תבוא ליד ודאי הגרא גרוס "שלא" תבוא ליד ודאי ~~[illegible]~~
ואל הגה בו מיגה ומחוגה - הפרשים האחרים לא פורטו כאן מלום
Hierzu Parallelstellen.
ואל תצא חל"ל שמא תעבוד עבודה זרה. אבל מקום מקדשינו. עיין בכר שתעלה בהגירסא
דהא קאמר לקמן שהוא כעובד ע"ז ודאי - והגרא באמת הגיה שלא תעבוד ע"ז ומינו מאל. ועיין בא"ר שהראה
~~[illegible]~~ ע"ב, חו"ל פ' בדר, תוספתא ע"ז פ"ב דשם הגירסא ~~[illegible]~~ כמו כאן כל הסניה נאו כל הובא ~~[illegible]~~ שבתב
הוא ועובד ע"ז ולא כאשר הוא בתוספות כי ע"ב כל הדר בחל ע"ט ועד סוק הרמבם לסוסק הרמבם כל הובא
אינו עובד ע"ז (רמבם הלכות מלכים פ"ב הי"ב) והמאה"ר ~~[illegible]~~ רבה לחלק גם בגמרא כל הדר" לגרוס כל הינו
וס כי תוספתא קותו"ל הל"ל אין דברו מוכרחין ע"ל אבל מהולכל טמאל"ל ע"ב כי גרשונ הוסיף שאבד
רסת הולכל היתה כל "היצא" ע"ל ועיין עוד ולכל בבר ס תשסה ע"ל נראה לנו מהתוב"ל
Hierzu ~~Parall~~ Parallelstellen.

הא כל הקדור בשאר ארצות. עם סל הפיסוק. ומפרשים הראו מקום לתובות ריא ע"א
הגם אדר"ו אמר שמעול ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ אבל לשאר ארצות. וכן מוכיחא בתם אך מאמר ר' עקיבא כל הקדור

כאלו קבור תחת המזבח שנאמר ודם יסודתו יצוק. והגר"א הגיה תחת "וכל הקבור תחת המזבח" כאלו

ל הקבור בירושלים עיין בשו"ת צמח צדק והגה אות ז' ונראה מדברי הש"ס הנ"ל דקבורין אין בארץ

ישראל כבוד ורום ויותר מדאי מקום מקדשינו ובודאי מקום מקדשינו בא מסוים. ~~Historische Parallelstellen~~

קבמה מלחמות בריש מקוה זה מקום מקדשינו = מקום המזבח) עיין בתוספות רבה פ"ב ד' ויקרא רבה

לא פסחים נ"ד יעוד מקומות נוסף לעיין עוד בשו"ת מקומות הולכים שבין הבית אחרון על פסוק זה)

ל אמר אי אפשר שרע"ל מאמר על בוות ורק כן בכל רשומאל היה יכול לתת מעלה שבדה כדה להבל אבל שם רע"ל

כאן יש לתמוה לפי ב"כ השתלשלות הדברים ואולם הוא קאדרת כי לפשט המסדר היתה כ"ס מדת

עין הל' והוא עשה מדה מאמר חולבו ~~ומתלמדים~~ ויהס אותו לרע"ל אי אלגול ומסיבת הדברים —

ה) ה"א אין עה"ח מסיר ומה הכוון לפי ומה הקבדן מלמד. במשנה יש מאמר זה בשם ב"ב ב' קשם

ל ובראן הוא בשם רע"ל ומי ובעל עוד ~~לאחר~~ שיין לסרס אותו ולהעמיד אותו בקרקע אחר ובסוף

מסכת מעמד אי"ה על חלוקי ושיטות הנוסחאות שבין המשנה לאבות"

ד) ה"א מפני תו מתים כשבם קטנים. עדי בירוש ~~לאחרים~~ שפרסים - הסיר הקבות

בכאל דברים המאירי גריס במשנה ל מפ"ב באבות ~~הבלק דדרך ושו~~ ר עקיבא (לפנינו אותא ר יעקב)

להבלק דדרך ושיבה ומפסיק ומשנתו. כאלו מתחיים בנפשו ואל מפשר בכאן הוא כתובים קודם דבקרי

ל אלו ועלה קאי האי ה"א אי אפשר שהיא בקיטור על סע"ה חיבה ורחוק מאוד והאשון נאמה עיקר

עיין עוד חגיגה י"ב ע"ב ל"ל ל"ל. Parallelstellen aus Sprüchen suchen

ל) רשב"ן אומר ושרא שבחל עבדים ל"ל עבדים ל"ל בטהרה. עד מצאתו. עיין ל"ל ח' ע"ו ל"ל הפירוש והנ"ל

ל מיתא לדות בשל"ר ולמעאל. מכל הספרים העורו שמאוה שבדרך ובן באשרי מיתא כל בן אלעזר. ובן

יא ותוספתא ל"ל פה. ובל"ל שבת ה הפיסקא בדאת לאחר כך אומר דוד כל הסמח אי ולבאלתו לתל

ל כאלו עובדה ע"ז ובן היו בתוספתא אחר דרש דבה של דוד ע"ל. נעוד הסמחים ומשנה עליהם אומר ומת

ו) רא"ש המודעי אומר החלל ~~שבתות~~ שבתות" והסבדה אות המקדשות. עד מיקו חלק לעה"ב

עיין במשנה פ"ג ושם ומה שיבוים - שם מיתא מחלל בדשים "מלבין פני חבירו ברבים" בכאן מיתא כלל

אתק הבא. שם ספר בריתו של אברהם אבינו בכאן היוסר אות הברית בהשר, שם שמאוית מגלה

נמס בתשה שלאו בהל בה בכאן מיתא סתם מגלה הנמס בתשה ואת לא מודי. ועיין

הדרין כ"ט ע"א ושם הוסחא דמו במשנה. ל"ל בפירש"י - הבי ומהקה הגיהו כאן מחלל בדשים לפי

מ"ר והמשנה ואינו מדברת. ולו נשאה ~~ומתם~~ בירמא אות ושרה ~~מחלוקת~~. אבל עכה הדבר ל"ל

אוד סיחולל רע"ל מדרל שמאלו פירוש רבי המאירי על ~~אבות~~ אבות במשנה דאבות עוד לאו עינים

ו) ורע ל הנושא אשה שאינה מהגנת לו עוקר החשה לאדון - עד מבטל הריה ורביה מן העולם.

בת מפרשים הגיהו כאן שלשה לאדון" והגרא גריס חשה בדברים" ל המקום לאדון ועיין בדיקין

~~ל ע"א ובאו~~ ל ע"א ובאו רבה פ"ו ובאו בוטאו הי"ל הגה בכלל פיסקא אות אינה שינה כלל וכאן

אחלו ובלאה בודם פיסקא 10 ~~ל~~ וכל בתחילה הבא לומר ר"ע. ועוד יוסי ובאה שבל לפי"ל פ"ל

אחר הפיסקא כל הנוסחאות עומו באותו שתשות ובשלה עליו הבתוב אומר ובלים ובכל עוד.

כו) ה"א האוכל אוכלין. עד ראיקונה. עיין בבו' דהראה מקום להגהות מיוחדות מפ"ב

מפ"ב ~~אבות~~ מהלכות בעות. בדברים ל"ל מקום עלים על לבו. ועיין בגלון הדברים ההיולים שם בשם

ר ישעיה בדברים והגרא מחק לפלות לאונו מבדק עליהם ~~ובדרים~~ אבל מאמר שבה בעמ' בגל בא ובעמ' בדברים בקום לאון

כן אומר גם ה"ר מלבעמים בוראו רק לדברים ומעשים טוביים הנמסר לאדם Parallelstellen zu 12. u. 13

ו) ר"ר אלעזר הרם שמת. הריחמנות ובקל. עיין בשו"ת להגרא הגיה מדם שמשל לו בן ולו לעד תשה הנ"

ועיין בירוש' ר' הדרלין הגלון הדברים ל"ל הדברים ל"ל מדרבי גם ר"ל ~~הבמבלתה~~ לבמ מדם לבוסו

15) רא הרבר אנכי תהא כמעשיכם. עד סוף הפרק עיין מפרשים ועיין הגהת הגרא ובכולם

הלעת נוחה ונל שנטן הוא לגרוס כאן בהגירסא שהביא האחרון קשם ראשית חכמה פ"ה

48 ר' תשלל ע"מ דעת הפס"ד ונראה הדבר שהיתה שלמו הגירסא באמרלין
הרוח החסרים לשלמ ?) .

111 ר' אברהם תשלל ונראה שלמו הוא הגיגה דברים בהאמרלין החסרים כאן .—

פרק שבעה ועשרים ר' יוסי.

[illegible] יוסי אומר כל המכבד את התורה . . . עד ותגר בבולשת בעם על ארצן. עיין בטעמה [illegible]
[illegible]ות כ"ד שם מאמר ר' יוסי ולותני שם לברייתא דהקרקע בפנקסי אוכלוסין [illegible] מעל בן דומא אבל
[illegible] דר"ן לא נכרים הבאה הרבה יעות דאיזהו אכלוסין לעיל פ"ג פ"ב. בראיה ל עוד הגהות הגר"א
[illegible] כי מכבדי אכבד זה פרעה מלך מצרים. עד לסוסתי בכרכבי פרעה דמיתתיך רעיתי
[illegible] בבל ומאה"ר הגיהו קודם פיסקא דאות מלות "דבר אחר" הגיה הגיה עוד פה התחלת הפסוק
[illegible] לסוסתי ברכבי פרעה וכו') הפסוק בתרגום ברכת הים מוסק"ע בקש"ל. ולפי הגירסא בסנהדרין
[illegible] בתחלה ובגירסא שלנו ובריעה היא ובן ברכה [illegible] בפרר"ב ח [illegible] הקב"ה המאמר
[illegible] יעל.

[illegible] ר' צפיים פפייס עד ברכת הים מוסק"ר והעתיק בן קרחה אומר בשבא פרעה עד סוף
[illegible] הפיסקא הדאות בקשה לבולמה עד מאוד. ועיין סנהדרין כט ע"ז ועיי [illegible]
[illegible] דבר רבה פ"ח שיר השירים רבה פ"ט ובטל פ"ב בטלח ובתרגום מדרש תהלים מ"ת ובילתא
[illegible] בשלח בנושם המחלוקת הסוק מבאשר הלאו ברכבה בין ר' פפייס) - והובדלים מתקשן מאוד
[illegible] הגיה ומחק כל דברי ר' פפייס כאן לפי הגירסא בסנהדרין שם. ואולי יובן למה לא
[illegible] הגיה לפי זה גם בתחלת הפיסקא שבל"ו ר' בן קרחה אומר כי בן קרחה גם סנהדרין שם
ובאות הדברים האלה לחוים בנשא רבה פ"ח וכ"ל - ולולי דמסתפינא הייתי מחק כאן
כל דברי ר' פפייס ור' בן קרחה והייתי מוסיף הגירסא ע"פ המדרש הנ"ל ומחק דברי
פפייס כאן שהם בסתירה בשיר השירים רבה שם כי מהמלות "בנסקת ישראל" דברי
פפייס כאן נשאה שהם נסכיחים עם דברי המדרש הדה אלא שנשתבשו מאוד ואומר יודע
[illegible] בא הטבול הדה) ור' המאמר הדה הוא רק ע"י הנוסף אחרון שדה
[illegible] ולא חפצו לאסוף מאמרים אחרים ולהם רק מיזה בישור עם הענין הנדבר בו.
ועיין עוד הגא בגליון הספרים ובקש הוא בשבת לעיין בד אח"ר - ולהעיר עוד כי
בהפסוק המובא כאן מושעה ולא מיזה שיבנו מן נוסחת המסורה - בל גילח ראשו וזקנו עיין
[illegible] Hierzu und Parallelstellen.

2) ר' ישמעאל בנו של ר' בן קרחה הלומד עמ"מ לומר עיין בטעה ובכאן הגיסא טעה ודברו
ה"א לאל ינדה אחרה מקבל ור' ע הם [illegible] בטעה בשם ר' טרפון בטל כש
[illegible] (מאוד שונות) הגרא מחק לחלוטין ר' בנו של ר' בן קרחה ע"ד בטא ודברין
[illegible] - נשמט מאמר ר' בן חמוא עיין בפלמ ועיין בטעה

3) ר' יוחנן בן נורי אומר ההלכות והשהרות והטהרות והקינין הן הן עוד [illegible] תורה.
[illegible] בן חסמא מלך פ"ג הטעה שזה [illegible] מסכים קדת עם מאמר זה. ופיין חגיגה
[illegible] אחרון הם הטעה [illegible] הדינין והעבודות הטהרות והטמאות והעריות יש להם על מה שיסמכו
והן הן עוקרי חגיגה" על [illegible] - ועיין פה הגליון הספרים שיש גירסא מדרות (תחת נידות)
[illegible] גם בה מיני עוקם לו כי לפי הגרא ותש ומסכת [illegible] בבא בראת עם דברי ר' הטעה בחגיגה
[illegible] לשמלה שנשתבש המאמר [illegible] והיה נראה לפרש. הלכות = דינים, טהרות = מדות = טהרות וטמאות. ובמקום
[illegible] דינים כל עבודות אשר אלא שבא לכאן מלת "[illegible] דינים מאמר" הוא בן חמשו' אבל עוד הדבר בדיק עיין
[illegible]. והאח הסנוים הנוטרא הטעה מפרש הלכות [illegible] הלמ"מ ע"ל ובמ"
4) ה"א סידור של שולחן גבוה ומלות בד' וקיומן מקיאין טובה לעולם" - הפיסקא הדאות בקשה לבולמה
והמאמר בירמ [illegible] סידור של שולחן לעיין [illegible] מאמרת [illegible] הנפתוים לזמן סידור לחם
פנים. [illegible] היה מבשא ברכה לעולם והגרא גריס "סיבוק של תלמידי חכמים" וגם בדה לא נתשבה.

Hier eine Parallelstelle sehr nöthig

...ר יוחנן בן ר' הבאי אומר האומר אין הלכה כדברי בית שמאי אין לו חלק לעולם הבא לפי גירסת כל הספרים עיין שם דרין כט ע"א ובגליון הספרים מאירא נדראת והעיר השם על האי דסיהדין סוד ע"א ...
...ותא התם אמאיה דר' אחא בר חמנא האומר טעמא דו שאה ודו ייתה שאה ודו יקל וגירסא דו גם כן ...
...ות יותר ישרה ובן גירסים השם נגם הבראה?) והבר Parallelstellen zu suchen.
...ה הא אל ומרחיק עליק אמירה ... עד דינר שכל נהב עיין ופרשים ונראה לי דפיסקא דו יין ...
...לה כאן בין אחר דברי ר' ומעל הבו של ר' אין הרשה. ל
...רא בן שמעון אומר יהי כבוד תלמידך עד שיקלו כנגד שכינה עיין אבות פ"ד המשנה מאמר ...
...ין טעם. ומם מיתתו חביב עליך כשלך תחת תבירק. והב"ן והגרא הגיהו גם כאן לפי המשנה כשלך ...
...ן דכן גם הלכותיו מטה והוטע היו דמטה עלמו ליהוטע כעצמו (הוי"ו "שלך") יין הגיהו לקין "מאן ...
...מלכי" כמו שהגיהו הגדת נלמחנות) שיהא כבוד תלמידו חביב עליך כשלך הגרא נרים עליו ...
...הגיהו) שמאמר ע"ל ויקן הוא בקת האהר. עיין הערלתא ~~שלבנו~~ סוף פרשת שלח ובמאמר ...
...ין שם. ועיין עוד בתנחומא פרשה ה"ל ~~והולכו~~ והולכו שם — שנקלו כעד שנינה - עיין זיקלות ...
...הלל ועיין מאמר עיין שם ומקרר בדה היא הגדה מעתיק מחרין יעיקר הבקה הראיה ...
...מעיריהין סוד ס"ג ~~עמ~~ עמ"ו שם דיהוטע ~~לא חלה~~ הה את הלא כמם לפי שהרה הלכה דבלו מטה רקה ...
...אמר אדוני מטה כמם. אבל קטה לשבל כל ~~הדבר~~ הספרים ובתנחומא איתא ואמר אבל מטה ...
...ם אל ארונו מטה כשם שהקדה קלאים כך אתה וכל לקאים (מן העולם) ושאה בסיקר הילפתא ...
...ין מל אדני הכתוב אבל מעשה והוא שמטה יש לו ~~ירה~~ הירות כמו אדוני ובעל עוד ...
...) מפני שבראשונה הין אנמרים דגן היהודה. עד סוף הפרק כל דברי הספרים בחוקים הנאן והגרא ...
...עמן בסמ עדמו ומן עוד ספרים ...
...ין בראשונה ומחיק למפני ש. ועיין במפרשים אבל לא נתישבה דעתם הפירושים ואולי שיבה היסקה ...
...והרק שאחר דה אחר דברי ר"ל כן מל עדר שם הינא דחלים ~~שבה~~ ותמין הולכים באהל ישראל. ובאמר המשק ...
...ים נדה ב"ר מעלת הנא אחל ישראל אבל הערק נדה ~~ירדה~~ ירדה גם מעלת הנא עבר הירדן שם עין כעת עוד ...
...ר"ל עוד
Parallelstellen zu suchen

סליק פרקא דס"ר

...ל המדבר ודל. ע תשלק עמ"ו דאת ~~שלמה~~ ~~הבאה~~ דברים דשם האדרת ~~הבאה~~ החברים לפנמ.
2 ע תשלק שלמיו דברים בשם האדרת החברים לפנמ.

עוה"ר נתן פרק שמונה ועשרים

ר' נתן אומר אין לך אהבה כאהבה של תורה. . . . עד כשפים של מצרים עיין
בגידולין פ"ט מ"ו ומסתר רבה ע"פ בלעת שוש לעולם" ובר"ר פ"ו ~~בבא~~ ויקרא רבה פ"ו
אם הרבה מסתר מונה עשרה ~~מדברות~~ מדרות בשם ר' נתן" על אבל בגידולין ישלא
רבה יותר מעשרה והנה באמת גם במסתר רבה יש יותר מעשרה (חמש עשרה)
מי הגידולין. והנה בבאור הגר"א מיין לנו יותר מעל מתשעה ומלו חסה כאן
ידה מחת" ומקל ובמסתר רבה מתוספו ~~בשלמן~~ עוד שבעה ~~בשבעים~~ ובאת ע"י גידולין" על
כל עוד. והנה יש שם במסתר רבה ובגידולין כמה שינוים ומעיר עליהם פה
אין לך אהבה כאהבה של ~~מדברות~~ תורה. ידה זה ליתא כל הרבה ובגמרא. והמפרשים
מיר על דא בן בדת שהיה שונה באהבתה עיין עירובין נ"ד. והאהב ~~האחד~~ היתה עוד ינלף
מדה לתר"ר כ"ג בראיתא הרש מיין לך אהבה כאהבה של חנה עיין עוד מדרש תפלים
ל"ד מה אהבתה תשתוק כל העם בעמן אהבת חנה. Parallelstellen zu suchen.
אין לך חכמה כחכמה של דרך ארץ. עיין בגליון הספרים נ"א ארץ ישראל ל"
המפרשים תפשו בגירסא דאת. וכן הוא להדיא בגידולין שם ובמסתר. עיין
מקום רבה פ"ג ובראשית רבה פ"ג. ועיין מיכה מחכמתן שלבנו מ"ו.
אין לך יופי כיופיה של ירושלים כן הוא ב"כ בגידולין ומסתר רבה. Parallelstellen ל"
אין לך עושר כעושרה של מדי עיין בגמרא ובמדרש שם עשרה קבים של עשירות

הדו לעולם תשעה בטלו רומיים לברבה רומין וגרסו שאת שאת שלה ותם

ובדברי הלא כה כם דרך דרוש. ומקום לדון מה — Parallelstellen zu suchen

ואין לך הבורה כגבוהה של פרס מתאים עם נוסחת הגמרא וברכה אותה ל' חלקיה

בבורה היהורה. ונוסחת הגמרא שאות ושרה ותם. ועיין עוד בגמרא חילות של פרס

שרומין לדו בעצמו Parallelstellen — ואין לך ענות כענות של עיר

מתאים ב"כ עם נוסחת הגמרא (שם אותה ערביא) אבל ברכה אותה אלכסנדרו

ובש"ע עוד מיבה מן הנוסחאות ושרה ותם ובמדומה לו ff דאות בחוברה יקום עיריים

שלופי דמה". ובש"ע עוד: Hinzu Parallelstelle. ואין לך גסות כגסות של עילם. מסנים עם י

בגמרא וברכה לתרי. ע"ל הגמרא. ועיין עוד בילקוט פרבריה ס' תקע"ג — ואין כן

חנוצה כחנוצה של כבל. כן השו"ב הגמרא שם אבל ברכה אותה יבצע ירושלים ע"ל המאו

והנה המקרא שם בדברי הדן אותה יאמר אלי לענות לו אבל כתוב ומן בגמרא שם

חסירה תורת אלי" ובש"ע — ונם פה שאות נוסחת הגמרא ושרה ותם כי מאמר ר' יוחנן שם שאה לו

ועיין עוד שאות רבה פ"ט ובמנחות פ"ה ע"ש

אולם דרוש ושן כי בבל היו מושב החנוכה — ואין לך כעפים כן השו"ב בגמרא שם וברכה שם

לפי הגהת מה הברך פלעל שיר כאן הפיסקא של הרמשונה וכו' עיין סוף פרק שבעה יעשה

2 ר' שמעון בן אלעזר אומר חכם הדר בבל — ~~עד השובחים בבמדינת~~ ועוד

כנים. הדר רבה בשו"ת הומנו ומעפ"ו שמגם מלכות. וכל הגמרא הגיה מחר מרת באו"ק בנים

הגיה עוד במדינת הים תחת במדינת הים ועיין בשו"ת אבל מבשר לגיים הגמרא אלו

מלת "מעשובח" חוינו נחוש. כן מחק לתרגות "הדר בבל מלוכת היומנו" ועיין במפרשים שמתקל מאוד

בבורוש מלות אלו. ובדפוס ~~פרשו~~ פרשו דאות לעיין הלב ומל לאו שהיו קרוע מתח הדר שם

ל' ~~ולעיין עוד אודות הלשון~~ ולעיין עוד אודות הלשון הינרנאי הודרט כאן. ובש"ע ~~עוד~~ אל הגדאי בקלת ספרים עיין ומה לדו

[redacted]

יצות ובל תשובה עוד מתת הדר בחלו ועיין הגהת ר' ישעיה מזרלין בגליון הדברים שם בשם

פגם ייחוד

ריטב"ן ובד"ע הגהת הרב"ל שהה נפגם היקוש Hierzu Parallelstellen zu suchen

אלוה

ר שמעון בן גמליאל בכל המשים שלום . עד להיות כל איש שדה שורר בביתו. כל

ר הדה נאמר לא מבאר מצאת לו עוד בדיון בש"ס ובמדרשים) הוא תמוה ומה גם שוף המאמר לפי

ודבה מאוד ר"ל בן גמליאל ודרוש בחל בדבר

אחד ומאחד מצלך בתוך ביתו שנאמר להיות כל איש שורר בתוך ביתו. וגם אין לו שוף הטעם

או מרבינו עדמי או מומר

ן ועיין מאות פה וכל דבריו אין להם שחר. ומלו הוא דברים אלו כאין פירוש למאמר רבינו ועיין הטעם

פה

לה דברים העולים על האמת ועל הדין ועל השלום. אז שמאמר רבינו היה כאן ושאר הסדר לפי

בעצבר לקיים הפירוש זה

ג זה היא רבינו השם מבין של בבבא דבינו הקדוש ואחר כא המאמר של כל השם

Hierzu Parallelstellen zu suchen.

ה ובד"ע עדיל .

רבן גמליאל אומר בארבעה דברים מלכות ביין מלת ... עד ואחר שלחן

ארגוניות

ק הפיסקא הראשונה הא הוא אמר לעל ואין לק עולר בעולרה כל רומי לאמר שלחן

לתקיים

ת גם כאן יש לברוס מלכות רומי כי לא יתכן שיהיו בגליאל ודבר מלכות בלה ין. ועיין

Diese Stelle ist noch in Bezug auf ihren historischen Werth genau zu prüfen

ודבריו אין להם שחר בהתחלה

ה הצ דות בלין לעיין בכלי מלאת ונחין לא הבין בכל כלי פשתן ... עד או חמש שנים עיין בשה"

ו היה גם בראשונה בכלי פשתן כי גם הם יכרים לבנותן אל"ב איזו עסק שלא מונים בשלאחר. ועיין

ל עב שמרבה שם דרך פשתן (בחשבון) הבא מרומו היה יקר מאוד אבל לא סתם פשתן. וכן משמע

בבתרומות ה' עב שבגדי פשתן לא היו יקרים כל כך (לדברים אלו) הראה מקום השאר

Hinzufügen und Parallelstellen

איין ערוק ערק אל אופות הבירוש בל מכילתא ובאופן לה

6) ר' יהודה הנשיא אומר כל המקבל עליו תענוגי העולם הזה... עד כלום אלא לאחרים
ואיין עוד ברכות ש"ה דלא בל אדם ברכה לשתות שלחנות וכן הלא"ר בבא אלא פ"ר אמר

איין בתובות ב"ש עא"ר דרכו לא נהנה מן העולם הזה אלא כאדם קטנה המשל של השבח
בפיסקא זאות היא טהרה בחסדיך בהכנת המצוות לעבודה אך מצטער לפי שאינו נהנה בזה
אבל נהנה בעת הדת האמיתי.

ההכנה מהם וכן בלא הצדיקים ויעלו שמצל מצות ומעט. ונהנה מהם בעה"ב. אבל הרשע ויעלו
איין ברכות ב"ע"ו הלא הוא הטהרה שיתנו עבודה לאחרים שאינו נהנה לא בזה ולא בבא. ולולא
בוסתפינא הה אמינא דגרים פה הלא הרשע אבל הצדיק שהלא דומה לבעל הדית המכין מעבה
בעצמו אבל הרשע לשבח המכין מעבה בשביל אחרים ובכ"ל - עוד יש להעיר שמה
בשל דה מטבת לפי שהגמול בעה"ב היה נקרא אבלם השם מעורה וכדאמר ר"ע יהבל מתוקן
בעבודה" Hinzufügen und Parallelstellen sehr nützlich

7) הה"א יהי סודרך עליך בגדי ודבר שאי אפשר לשמוע אל תאמר לחבירך. איין עוד הנ"ל בקונ
הספרים והיה לפי גירסא בלתי ומכרים המאמר עם מאמר הלל הפ"ב ואל תאמר דבר שאי אפשר
להשמע שטופו להשמע. וגירסת הנא בירשו קצת מפרשים לאמן להר"ר ופירוש בחיק הבנ"
הירש בזות לעמן לעולם ושנה אדם להשמיעו דרך קלקה = דבר שאפשר לשמע" מפשטו ובחיק
יש בירשת המאמר הזה יהי סתרך עליך בגדי" נבחק ומה שקראה ותר הוא הירש הנא והנ"
לעמן שיהיו ירא שמים בסתר כבגדי - ובל דות לבו נקבלו אוף ופי רבינו הקדוש ובאו
ובאו דברים אלו וכ"ל Parallelstellen zu suchen

(8) הכל אדמה אל תפלש מן הצבור ... עד שלום בגופו. עיין במשנה אבות פ"ב ושם איתא
להק מאחר דהוא הלל. ולא נתברר לי מדוע סדרו האדר"נ הברכה זה. ואולי משום הטעם דאל תפרוש מן
הצבור ונהפוך שולה בטעי חכמתן ויראה בטחונתן (ועיין בתוס' על משנה זו וקמה"ל שם) וס"ב.
אינו נהנה הה אבל שברו מה מחוקן לעולה ב ובכ"ן

(8) הא כל המרבה לאבול מרבה להוציא, מרבה בשר מרבה רמה ותולעה-עיין
בפרשים והשנון הוא שהוא מרבה להודיע בכל מבנו מעייפ. הקבא הטמת מרבה בשר וכל היא
ולמה הוא חודר על דאות בהוא הה אומר
לה קנת דהוא הלל הדיוא אומר במשנה אשר עליה עטרת פסקא דאת הבמ. ואולי לא היתה
בהמשנה
הוא דאות לפנ המסדר של המדר"נ ~~המשנה~~ יעיין לשון פרו"ן דהק דאין עפ האדל חסוב
דקאי תמ"ה התם משמיה דרב"ע ז"ל
הבוטן לחד וכל עפ כ"ל הוא היתה לפנ המסדר של המדר"נ בתוק דברי הלל. ודע"ל עוד

(8) וכל המרבה מעשים טובים משים שלום בגופו. עיין מפרשים ומין דברי הם מחוק
אי מרבה שלום ומ"ל = בדבה ע"ב פ"ב הדברי הלל שם
ת הבעת. ואולי כל מציא שלום לעולם ודע. Kurzu Parallelstell nothig.

(8) לא בכן שמעון שלש מדות הת"ת אבן הזית, אבן פנה, אבן פיספס. בעת
ובכל מספרי הלקח
ו נתברר לי עוד בורת השלשה אבנים הנזכרים כאן ואפ הוותהם - והנה בכל אבן פיספס
אמר שיש לה שלש פיות ואומר כי הת"ת הדומה לה יש לו ~~מקום מדרש הלכות~~
ורש הלכות אגדות ותוספתות ומצות ותוספתות קיימין כאות כי הדומה לאבן פנה
ת שתי פיות אלון קיבו רב, מדרש והלכות" ויש להשות עוד דברים אלו ולעיין
הם המבואר לטבולת מעשי פרוש דמאמן ודרכי המשנה ובונה ונראה ולוי הבבבבבב בפתיחה

[illegible] יעקב. ובל"ל כלת - גל בהבוסקא בגאת לונדון עד מאמר מה בן [illegible]

(10) ר' יהורה בן אלעי אומר כל העושה ד"ת עיקר ודרך אגל שפל עושין אותו עיקר בעולם

(בזה) ~~ולהתבטל את~~ ד"א עיקר ... עד שלא ילקה בצינה. כל המפרשים גורסים

והבדרון שנבאר בסוף לבה"ק שו"ר בהבדרשים אך לא נודע כעת איזה

בעולם הזה ולו שאה ש"ל בעולם הבא בנוגע להמשך המאמר הנה הוא מוסב על דברי

רבה רבו לעיל #6 אמר ורל"ג להיות שמלבד גאת הבוסקא היה מאמרו של ר' אליעזר

בנו של ר' הרשות (הנדבר לסיל המשנה פ"ב) יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ. ומבואר המסדר

#3 היינו שמדבר מהדור הרביעי לתנאים

שה תורה צריכה להיות עיקר (עיין בבא) ולפי זה לא נוכל לפרש דברי ר"ל בן עזאי

דברי רבי ר"ל בנו. ודברי הלל אם גם בדרגה שונות ובדרגים קטנים פה ובל"ל ונוסף

בנו"ר

עוד וקשה המאמרים יחד דרכינו תם המפרשים תוספות ישנם מלא ומאו ומוקאו גם בהגהות

המשל

ועיקר בתוספות ולו ה... גם המשל הובא כאן משום דרכים הוא בדברונו אך

ועל תוספתא מגיעה כ"ה שם משל זה לשון מאוד מעלה ברכה והיא ב"כ נאמר.

לא ודעתי כעת הקלו Parallelstellen sehr nöthig

רש"ב בן אלעזר אומר אל תרצה חבירך ול' הגרא מחק לתבות אלו בה כי בפס

שאחר זה מתחיל בקלות אלו הם רק הטמטה מלקין. והגהה זו נכונה ועיין בבא בנ"ב

קצת לגיוס גורסא זו אל אל בדברי מחקים - והעיון בהגהת הגרא בדוקלה

סלין צרקא.

פרק תשעה ועשרים ר' שמעון בן אלעזר.

(א) רבי שמעון בן אלעזר אומר משום ר' מאיר. . . עד אין לו אלהים שופטים בארץ. עיין בטעמה
ל"ד טעם מאמר זה של רש"א אבל לא בטעם רבי מאיר כאן כאן. ולע"ד שיטות כמו
לת הנוסחאות - בכאן כתוב "בשעת אבלו" ~~בשל~~ ולפי הטעמה "בשעה שכעסתו מושל
לבו". ~~ובעיין~~ ועיין רמ"ר ש"ל מעול בטעם רש"ל דהיא נמי גריס בטעמה "בשעת אבלו"
והקרא הגיה באדרת לפי הטעמה ובל"ר גירסא זו ישרה ותיש כי אומתה ונחמט אם
לא בשעת אבלו - ובל"ע עוד. ואל תבוא לביתו בשעת אירו. בטעמה ליתא כלל לבבא
ל. אחר כך בא בכאן הבבא של ואל תשב לראותו לי. ~~בשל~~ ולא להסתכל להסתכל עוד
ם מיעוד הבבא הנעלת הוספה ומיזדה מסתמך מחרון. כי לפי השאה כבר אמר נאמת
ם הבבא ואל תבוא לביתו בזוס מוד. ובל"ע עוד

(ב) רש יש אומרים יש לך חבירים מקצתן מוכיחין . . . עד אלהים שופטים בארץ. עיין חבלות
יין בעלין הספרים הנוסחאו בגרש הגיסקא "הוא היה אומר" ~~בשל~~ וכן גריס הבא בכאן-
ו מבקרן אם יבא מאמר זה מפי רש"א כי כל הסגנון נראה כמאוחר Parallelstellen sehr nöthig
(ג) הא"א כל מקום שאדם הולך לבו הולך . . . עד דברים מיושבים נגדו. ~~הלכה~~
ירושל. הספרים לא המחלו את דעתו הבא"א הגיה "כל זמן לתחת "כל מקום"
ם דבר לא הרחנו מאמר Hierzu Parallelstellen sehr nöthig
(ד) הא"א כל השוקר עצמו על דת . . . עד אלהים שופטים בארץ. ~~בשל~~ עיין חבלות

בני אבות ד' בטעה ושם של באור [illegible]

בטלמן כנגדו, ולסרוף באין עלין ארי"ל עיין בש"ו ושעמו דיין האדו והדרב החביריף הקאוס

לבטלו אלא מאחר שתבטל הגוים עליו [illegible] החות רעות [illegible] לעולמים והוא נעין כמה

בדברים ואחרות יש לו להפרע ממנו אבל גם בלוי הנה בו ולכל לפרט בן סיקר המאמר. לעיין

מדרי ד' עקב פסיקא ויקרא רבה ד' לה דברים ד' ד' [illegible] סיוף ומדר ורבו כרונים

מן הטמרים-אבל העולם מחות רעות דיקא שאה כמו הוסבה מאחרת ע"ו המאמר

שהעורות עליו. Hierzu Parallelstellen.

אומר עיין היטב מאירי פ"ד מטעה יד

2) אבא שאול בן נס יש לך מדות בתח יש לך אדם ... עדולא לאחרים.

הגרא מחק פה מלות בן נס ופירש הש"ו שעמו שלא שלא מדינו בכל הש"ס שעמו בן אבל

בפה ראין ראיה של הרה"ח [illegible] 21. ש) במאמרי על מקום שאול שרוצה להיות כי מקום

שאול בן נס בה הוא מקום שאול בר נש ואמרו לה בר נש המובדר בנפה כ"ה מ"

ובר נש הוא = בן נס על היטב. ולפי דעתו הוא מקום שאול הראשון לא בה שהיה בוו

רבי אבל לפי מנהגם בדה כי יהי סודר הדברים נכאה שהוא מקום שאול הש"ו שהרי מונה

אותו פה בין רש"ל בן אלעזר, ר' אליעזר הקפר עוד תשאום מאחרים מדרו של רבי ולפי

בה מהשר כי הוא מקום שאול בן קטנת עיין שם בלו בד וב הערה 42. אך ומתחלש

להוסדר הש"ס "בן קטנת" עם "בן נס" שהיה חגל בוחס ובכל עוד היטב עיין עוד !!!

הגרא מחק עוד המלות יש לך קודם ד' מדות ומלת "לך" קודם מודם מקום נס אלו מקום שאול בן

מדרות צת"ח יש אדם וכו' ולא ידעתי למה הקשה מלות אלה. ודברי הב"א

ן דמחקם מלות בריון ראו לומר ולא לק כלל כשמדבר לאחד ביחידות ולא בסתם ריון להם

ר שמדינו כמה פעמים בש"ס בריון רבה ~~דבשלל~~ וכי ולא לק יודע בישראל שריון לרבים

ן כמה פעמים — ~~הקשה~~ קמה שנוגע להשלק כאן הנה שאר השלש חלוקים ולא הלמוד

שון = שנה לסדמו, ה' החזרה על למודו כדי שלא ישכחהו = ~~ותשסק~~ דהן ולא שכחן ~~#~~ ג' הלמוד

חרים = השנה אותן לאחרים. ולפי זה צריך לחלק בחלוקה ה' מלת "פעמים" ולקרוס

נחתם בקלוון הספרים "סדרים" ~~לחלוקה~~ וחלוקה ד' ויורי כמו שרגל לשד אבל לא

ה לאחרים יגם לא חזר על למודו — "תפשם ותפשום" המלות האלה קשה להולמם והב"א פירש

היו נתפשים יגם האחרים נתפשום ~~הכמה~~ שמעטין בהם ובחוק. ואולי יש לחלק

"תפשום" וכ"ל. Parallelstelle sehr nöthig —

ר חנניה בן יעקב אומר הניעור בלילה — ר' יעקב בן ~~חנניא~~ חנניא הנעור הלילה ואינו

ון בין . . עד ולא ראה אות העולם. קיין ~~בשלה~~ בשלה הרק ב' כדין רבה בלשון חנניה

חנינאי (בבית הבחירה להמאירי על אבות בשלמה ~~שם~~ שם חנניה) ואולי נתחלפו הלמות

ועיין לקיל אבל איתה אמרא ב"ל מחוק דבר "סחורה" (ה"ל)

וכ"ל אבל. כמתוך דברי שיחה בקלוון הספרים דברי "סחורה" ועיין באהר

ל דאת לעמן ~~הלמוד~~ המעור מטמתו שושן והקיל ובחלומו עיאה לו ~~של~~ שעסק בדברי תנאה

דברי שיחה וכ"ל עוד על פירוש רבה ~~אל~~ ושון סומן ופה לו באות אשה על הורוש דבה

הבר שוש בוד האדם לעשות אור לחדול ~~ל~~ ~~שלהק לדבר~~ ~~ופה~~ סומן ופה אל רק. ועיין לקיל פרק

תאו יתכן להיות

[illegible] גבו ויתה סימן ובה עד [illegible]

3) ר' חייעקיב בן חנניה אומר המעבר בגולה וכו' לפי השאב לא בן לר' חנמה בן ועקיב הנוב

בבבא בא אבל לבו ינגלם בדבר ומו ודעת אוק לא היה כתוב כאן ה"ל וכ"ל גדול בספרו

בירות התעלומים אוק ומצא עוד לא תבא בלוק כדבר וכ"ל — כמה שנוגע אל הענין עוד

בא ב"ר שהראה מקום לענין ללמוד התשבה בגולה) לעורבין סה"ל עיקרין בב"ט עמ"

ומ"ר פרטה בבבים והראה עוד מקום לבבא בתשא קב"א ע"ב והעמת לא עא תמ רב ורק

תקבמה אמה אמוה לעלמה לו שאינו מוסוף ללמוד אל בגולה אחר ט"ו באב) ויה יה הבירוש שם שמו

הוה אולו עבר בבטן אמו = מוטב שלא ובא לאור העולם בכאן) בה בבירוש רשו ובשבק

לעיין בבא בתרא בל"ו ע"ב ונמין ט"ו עא גבו בע רוכל תקברים אונק — לעיין ~~בבבבבם~~ ויקרא רבה ב"ל

ובשאות רבה ה"ו ובירושלמי פ"ב דברכות ~~בלבד~~ ובתנחומא תבוא בלה כמין פנות בשם ר' יוחנן גבו הל

על מת שלא לעשות. ובע עוד. ~~לשם~~ ובעא דבמקומות הנ"ל ~~אמתא~~ לותו לבבא האחרונה "ולא ראה

העולם ובה ג"כ מסולא מוכן בלא ראה את העולם אחר שלא ובא לאור העולם ואולו ש ג"כ ט

והגיה לפי הנוסחא המקומות הנ"ל ומו ודעת עוד אוק פיסקא בו שיכת לכאן ואולו היה ג"כ

כתוב הלמד עם שלא לעשות ראו הוא וכ' . וכ"ל גדול עוד

מבולתא עולם

4) ר' אלעזר הקפר אומר כל המכבד חבירו לשום שמים . . . עד יבא ביד רמה . עיין

פרשה יג' עה' ויאמר נוח בבא. ובמאיר עיין את כא שם. ובמדרש תהלים קי"ט. ובילקוט שמעוני רמ"ח — בא

לשבעה עניני כבוד" עיין מעלתא בשלח מסכת ב' מחלוקת ובן בספרי בן בה עלותיק פיסקא מ"ל

עה' מלה הולק לפמהם ומשם בעמוד עמן וכ'.

ה ובתוספתא שלה סד שתף לה נו, נ"ד שבעה עמי כבוד היו שם - ועיין עוד בנתיב
ושם נראה בדת בפק ברשה דרמן בשם אור בחלק כבוד לפריעה מטום הבוד מלרות ע"ש
עה ומנחות בכ"ט ע"ש - הש"מ מבוזו בפוסקו זאת כמה הבבות הבהות בשם הגרא
ם נתודים. ע"ש ע"ש!! ועיין עוד בטוטה ט ע"ב ובפירש"י שם דקא מא בלעק
הוק בתרנו עומהם בדבר שאינו מלהם לעיין פירש"י שם בטמון - והנה יש עוד הסמך
קו זו כמה בברים אשר יש לדוק שמשק עוד על מראה מקומות. כמו פריעה עומד
המה ולו.

Parallelstellen sehr wichtig

על ארבעה חלוקי כפרה הלק ר מתיא בן חרש אצל ר ישמעאל בן אלעזר
ר לגורקיא לברכי . . . עד עד תמורתון. עיין ומא פ"ו ע"א ובירושלמי שם פ"ח
הלעות פ"ט. ובתוספתא דומא פ"ב ובסיפרא ב יתרו ע"ב כי לא יעקב וכו' ירשיה
כ"ט לגירסא שלנו מסכמת ויתש עם הסיפרא בשם שם נמי איתא הלק ר מתיא בן חרש
ר אליעזר הקפר לגורקיא (= לגורקיאן. כן איתא שם בסיפרא. ועם בירושלמי
א ובתוספתא) גם בראשונה הכתוב דאש יכופר טרם הענן הבה עד שיש תמותן
ן הבא שתקלה קלת הדה. עם - והנה גם הדברים בדברותות בהמשך ההבא
שרש המלות „ובשאר ימות השנה מכפרין" אשר נתקלו בהם המפרשים והגרא מחקר
הגירסא דומא. ולו נראה להגיה עפ" התוספתא והסיפרא והירושלמי רבה „תשובה ויו"כ
הגיה הגיה לבטל תשובה ויוה"כ ומסרין חולין ושלמים
ן (= מתצה / ומסרין בשאר ימות השנה ממר ומכפרין" ובלע עוד - ודע
ר מאד להעמיד גירסא זו דר מתא בן חרש הדקן הלק לשאול הלכות את

[illegible] בן דודו של רבו שהה גם עוד לפני שאלה לבו הנלהב סכנות [illegible]

על זה בספרו התולדות ווייס, בראשל הרולל - והשיון יותם בגירסת הגמרא והנהו שלמו ל

בשבועות) שלאל זאת מה"ר אלעזר בן עזריה כשהלך לרומי לעיין עוד בהרבה

מאיר עיין אות ח'. כריק עוד עיין גדול!!!

ט) עיסי בן יהודה מפני מה חח מתין . . . בעצמן. עיין לעיל פרק כ' בל

עכ"ל בא מפנו מה חח מתים כשהם קטנים ל"ל. הוה בראה מקום לשבת ק"

הק דת"ח שלעצא רבה על בגדו חייב מ ותה מפנו חלול השם ע"ל !! allstellen ובעיין זה גם בבלי

Z) ר' יצחק בן פנחס אומר כל מי שיש בידו מדרש עד גבור ומדין עיין לע

ה"ל בשם ר' בן דנאי הם דמה יראת חטאו לכל אומנות הוא קנת בה ישיק מבאן

מ"ח ריקן ופירשו מיון שאה לו.

8) ה"א היו זהיר בשאלת שלום . . עד סוף הפרק. סוף האמר וקלו בגנב לאמרו

ואל תהי בוז לשיעלום הוא אבלים בשם ר' יתנאל חרש ואולי קאי גם ה"א על

בן מתיא הנזכר לעיל. ועיין בפ"ו. ובל"ל עוד

סליר פריצ'

Z 8 שגירת האמר ואל בגנב לאבות ולכל ע' הגיע יונה על עליה

בשלום בנת שלבאה שהשלבה שהמן ושבאו בגירים ההאוד"ן החסרים

לפנות.

פרק שלשים רבתי בן יוסף

ר' נתן בן יוסף אומר כל המקיים... עד טובה לעולם עיין בטעמה ב' ד' דאבות

ע"ז ראו מאמר דה בטש"ר יהונתן לעם שלא האמר ומודר הדיסק נתחלה כל

קיים ואח"כ כל המבשל עש"ל ויש לחקור אם ר' נתן בן יוסף ז"ל והונתן אחד

מ-ש לעיין הדברי הטעמה 148 - לא עיינתי עוד -

ה"ל תנחומי אבלים ~~לאבל~~ וגמילות חסדים עוברים עיין לעיל בדק"ב בעמן

ן כן בכמה מקומות בטש"ס. והנה קרוב הסברים לותאו לגלות עוברים רק בהנשחא

ואיתא לגלה בזות. ועיין באו"ר - Parallelstelle hierzu nötig

ר' מאיר אומר כל העובר עבירה אחת בספק... בפורים... מעילה וחומשה ומדיא. רד

ות השוב מרובה - עיין חלשת בהמש ויקרא ל"ה י"ב עד" ולא יבעלו אשה ~~ולהדרין~~ פא"ע.

ין בהא שרוצה להגיה קודם מלת כיצד ועוד החמירו יותר בספק עש"ל ואינו נחוץ.

ויקרא עד"ה.

ה"ת מחק מלת בבוגדין והגיה בפרושה ועיין בריתות דש"י ע"ה ובקדושין י"ח ע"א.

הה"ת נכונה. ובל"ע עוד. הגרא מחק לתיבות מעילה וחומשה ומדיא. וכתב

א טעמו בלא נכונו שאדם מביא אשם על ספק מעולה. והבא הראה מקום לעבוטות

ות בב"ב ל"ב ע"א דר"ע מחייב אשם תלוי על אשם מעילה עש"ל ר"מאיר הבא ~~הסבר~~ אליבא דר"ע

לה. אבל עיין שם בטעה ~~בהמבין~~ דבדה ר"ע בא"ינו מביא אלא המעולה רק עם

ודאי. ובבאן אומר ב"כ מעילה וחומשה. ועד"ר שאה לו ותם אבל בהמקדש גם

~~ג. ר' ברוך ר' יעקב בן יוסי אומרים מעולה הוא בן בתן אחר נתנאל בשם~~

בהעם שם אולו שנעשו אחרי כן. ובש"ע עוד. — ק"ו לעדות הטוב מרובה"

עיין הגה"מ בב"ו ולו נראה שיש לפרש הדברים לפי סדר דברי ר"ע שם בתו"כ אם

בקע עשו הבתולה לפי שאמר לו אבי ספק עבודה עבודת שלשלם שבר לעולה מצוה. — האמ"

בדין אומדות מאמר דהה גם לעקיתא מלפטים ולא מצאתי עוד שם ולשלחבל עוד

3) ר' נתן בן יוסף כל העובר ... הרגו במאר ומצאו גואל הדם והרגו הריגה גדולה עוד

עוד לעדות הטוב מרובה. עיין בב"ו שהיה ג"ר בפלעיל ועוד תומרא ותם וכל לאיזה

והנה הק' דגואל הדם שהרג לאחר שהרג במאורה דגולה על ובו הוא תשובה דלא מצ

כן בכל השם עיין בא"א. עיין ב"ו דמפרש והרגו היינו בשוגג. ועיין ספרי מסעי עמ' ולא

רשמתו כופר ע"ר ד"ר ותתו סתר אוק הרג אחר לחבת (בדיוק) עד שלא נעמד דין

דת ורבים (אותה בדיוק גלות בשוגג) ... ובפרי דעת דגלות הרגו דה גולה על ובו הם

מ מוסברים בפנים ונראה שמתוספו כתן עמ' הגה מאוחרת. ובקרבן אהרון כ"ל "והרגו חיי

פסק. עיין בשבא שהראה מקום לרמב"ם הלכות רוצח ה"ה דשם נראה דאם הרג גואל

עיין עוד תוספ' הגהות הקדמת Parallelstelle: !!! כדעת גדול

4) ר' עקיבא אומר כל המדבר בעוברו עבירה ..... עד לעדות השוב מרובה.

עיין בתשת כהעם שם ובמנות ה' ע"ב בשיטה שם דברי ר"ע ובולקוט שופטים עמ'

שם על פי שלמים או שלשה עדים גו' הקדמה עיין הגהות הגריא שמגיה כל הפיסקא הזאת

ב

[illegible] מעיקר הלכה דאית בהעדר תלוי, כאן עד שלא עמד הדין לעיין בשא טעמו. ולו אומנם
דבר צריך עוד דרישה וחקירה הרבה!! מכל מקום נראות הדברים שלנו
מעה ומשרטטת דקאמר מע"ב שלו עשה כמעשיהם ובאמת עשה כמעשיהם שהקיר בב"
לת שקר ומאולו יש להניח דב"ב לא הסכים ע"ב התנשת כהנם ולא המעשה דרך הוא
שאל מאי דבה מקום אחר (?) - תיקות "אומרים לו ריקה אפילו מאה פעמים כאין
ריק ומצאו כולן בוחנין כולן בהרגיל" מחקים קצת ספרים. לחפיסקא צריכה עוד עיון גדול!!
4) רבי איזה מדה מרובה .. עד סוף הפיסקא. עיין קדש בתוך ובשאר המקומות שהרשמתי.
ל שבעיין אומר כך ענש שלא דראי ... שנאמר ניפג לבו ... ויש אומרים
ה הקורש עד סוף הפרק. עיין שם בראשית רבה ב"ד. מאמר כזון בה בשם
אמר תיא"ל - המקרא הכתוב בהיפוך עיבדו לו .. ויפג לבו. - הגיע הגיע
ן אבקדים ויש אומרים כעלות "ויראו את העגלות" ואמר להם יוסף אם ואמין לכם מוטב
ם לאו אתם אומרים לו בשעה שפרשתם ממנו לאו בפרשה עגלה עגלה היתה עשוק ההד ויראו
ת העגלות ותחי רוח יעקב" והלו לפי המדרש רבה ושם אותה לבאות
ם ל"ל בשם ר' יותן בן שאול. והגה דווקא עכ"ל. ועיין עוד בתנחומא כאן.
ה ולא הש"ל ... ועיין תרגום קיונתן בן עזיאל
ין טון פירש"י ע"ב בה. ועיין עוד מעין פרין ב"ד ע"ב. ולקוט כאן. ———
ל חלק גדול מדה הפרק (#2.3.4) מסרוק עם התנשת כהנם - היה
ה לו כי ~~[illegible]~~ הדברים כאן מסרוסים הם וסדר המאמרים ב"ל כזה. #1, 3 2 4
ה #3 ואחרי ההא עיינו ר' נתן הר יוסף (מקל ב"ע עוד מי לפי הגרא ותוכ"ל הגל הזאן
נקי בגל ובע סליק פרקא

פרק שלשים ואחד - אחאי דר יאשיה

(יז) ר' אחאי דר יאשיה הלוקח חבורה מן השוק . . עד יצא"ל כמשל אחרים

(מוסתר רבה ד' תחילה)

עיין מנחות ק"ג ע"ב וירושלמי שקלים פ"ח ושקלים פ"ג. ולקוט תקונו ע"ד דה. והנה

בכל המקומות האלה נפרש ג"כ הסקרא מהיו חייב תלואים לך מנגד על חסרון תקונ

בתוך הבית ע"ל מכל מאוכן שנפרש כאן עם הדלאמאות דמנוק וכל מין לו דמיון.

העורר הכ"ו כו המאמר הזה מיונו שייך לכאן לזה הפרק ופרק זה צריך

להתחיל עם "עשרה מאמרות" נמ ושייך עוד לפרק שלשה כאן הירושל

על דקדוקי ר נתן כל הדקדוק מות התורה מעמדי "מעמדי" וקאופרש מה נה "עוני" ודמ

נמדומים ושאר הפרטים נמחקן בחדה.

(יא) הלוקח בת מן השוק כאלו חפור וקבור הכ"ו והאחר הראו יקום להק

בשעת מוסתר רבה דכי קרכיה אומר על הלוקח מן הפלטר דלא דברה תורה

במתים וזה ג"כ פירש חפור וקבור כמו מת ובכ"מ עוד.

(יב) אין רעתו מיושבת עליו. עיין לעיל סוף פרק כה"ג חייהם מיוקם חיו

יקרבשם שמי - ואפילו אורכל משל אביו הזה"ר הראה יקום להק

דבתובות ל"מ עוטה לבדקה בכל עת בה הבן את דמו עש. — וש לדמ

בספרי התולדות וסדר הדורות אודות השם ר' אחאי בר יאשיה מי הוא

בה התנא ??!

בעשרה מאמרות נברא העולם .... וצועקין לפני הקב"ה - עיין בשלה ריש פרק
דפרקי אבות. ושם איתא „כי מה תל והלא באמר אחד יכול להבראות" ~~[illegible]~~ אלא
ברצון
ריע וכו'. ולפי הבראה לא נריס תשא ~~דהדרי אבות~~ הלות „והלא באמר אחד יכול
הראות" ובכלל הדבר מסופק אם היה לפנו הרק בה ולא לחקש עוד על זה
ין עוד מפרשים והמדש - בכאן נדרים עוד בהמדרשים ו"ל.
יש ר"ל בשלה עמ' ברלת בנראה גירסא אחרת לפנו בהאדר"ן
אלא כלמדן שכל העושה מצוה ... משמר שבת ... מניים נפש ... ~~[illegible]~~ בה הוא
ל ~~[illegible]~~ מצרים בשלה והסיפא הירוש מרשעים בשלה. ועיין סנהדרין
מא ושם לא קאמר אלא מיבוד נפש דהלי כמלו יאבד עולם מלא "מל" - הענר האדר"ן דהסנהדרין
עיין עוד ולמל משלי ע"ב בנ"ל חשאוס נרשם שם בהדרש ולא אבד עוד אינה האדרש הבנ
סנהדרין אמר נפש אחת „מישראל" ואלו הנא סתם נפש בלאור. - עיין עוד פיה הגהות
בבעבירה אחת מביא כל העולם כל חובה
ו ואינם נחוצים - לעמן מקוים אלה אחת הראה הלו מקום לסוף פרק
שכן מצינו בקין ... וצועקין לפני הקב"ה הא למדת שאדם אחד שקול נגד מעשה בראשית
ובתרגום אונקלוס ורושלמי עיי"ש
עיין בסנהדרין דף הל". ובראשית רבה פ' כ"ב. ובולקוט עפ"ר קול דמי אחיך.
ה נחמיה ... עד אן בנקבא בריאה דשרעשיה !!! Parallelstelle nöthig
מלכתר שהיאנהו הקב"ה. אומרים ומשחקים... כל הנחוב לחיים בירושלים... ר' יהושע
רחה ... עד עת להיות חכם פלוני עיין בבא בקא. - גירסת „ומשמשים
ת „ומשחקים" והקרא אחר מלאות ודע עוד כל הנחוב לחיים בירושלים נשרל
יקומות. על בדיקים (עיין סנהדרין כ"ב) אבל לא דהשק כדה דכאן דקאי

(4) ר"י בן קרחה. דור דור ופושעיו ופושעיו וכו'. עיין בראשית רבה
ובראשית רבה פ"מ תנחומא כי תשא
ע"ב ה' ע"ב ראשית. ולקוטי תהלים תתפ"ג. דברים
ל"ח ע"ב וחגיגה י"ב ע"ב. ודרש תהלים קט"ו
הומים תתרפ"ג לתפסיקתא כי תשא פיסקא כ"ב ושלש פיסקות הודרש ע"ב סדרים
ב' לאורן הספר לפא וצריך לעיין שם עוד) והנה הכא קאמר דהראה לו הקב"ה
לאדם הרשעים על הבוטעים וכה הוא נסכים עם ~~הדרש~~ שאלת רבה כי תשא ומשם
ותנחומא שם והפיקתא לפסיקתא אותא דור ודור ושעיו ועיין באור איין שם אות ב'
צריך להעיר דתרגום מלכות" דבה מתחלת פיסקא אות לא קאי אדלעיל ומ
מקראי הנזכרו הנמרשים כי דה דלא כהו"א לעיל דלא הראהו רק ג' דברים
הוא דרש חדש על מחלת ספר תולדות אדם ועיין מפרשים ופשוט
ב) ר' אליעזר בנו של ר' הגלילי. תשע מאות ושבעים וארבעה (מ"ג ותשעים) ר' חנינא
תורה כתובה לשומר ואהיה אצלו אמון ועיין בראשית רבה ~~פ~~ פ"ח ושאלת רבה פ
ושאר הדרים רבה ע"ב מוטו כתב פב) דרש ומקרא דה דקדמה התנשה ועולם אלפ
שנה והיו שלש דכתב ואהיה אדלי אמון יום יום ל"ה שם יום של הקב"ה ועיין עוד
בבחינה ק"ו ומה פ"ח ע"ב ושם ויתא דתלה קדוה אלפים שנה תתקס"ד דורות לקריאו
הגילה בשקת אותו את שלש ר"ו כן לו ובנבחים בריתא ובשם ר"ו הגדולו) ועיין עוד
חגיגה ט"ל י"ב בריתא בשם ר' שמעון החסיד והנה מתקס"ד דורות שקומטו בשם עת
ועיין עוד בראשית רבה ~~פרשה כ"ח תנחומא כ"ל~~ וכ' ישו קהלת רבה

[illegible] ב [illegible] ולכולם תהלים תתסג על כל המקומות ויש שם שבת
[illegible] בשם האומר אבל רק המקומות מסכימים שרא"ה בר"י הגלילי הוא
[illegible] האומר ומקולש יש ללמוד שהמסחא תתרע"ד היא העיקרית (בלא רנא חשעים)
[illegible] בכל ברות נראה שפה הורכבו שתי הדרשות האומרים מן ואהיה אמון והוא שתי אלפים
[illegible] ישן וזא דבר דבר ואולם בורלעיין עוד רש"ו חגיגה יד ע"א דה קדים
[illegible] שקשפר בהרבה שקתתא דבר אלה אחת קע"ד שנים אבל הבלבא שלבא אותו
[illegible] הפעמים האלה של קשפר אלה רבה מאירא טעם ולא ידעתי למה יבא ספר
[illegible] כי הבתשו בכו אלוה פ"ו אחת אותו תתקע"ד בדרות כן הראה
[illegible] למשלו מגיבה שיש שם מחלוקת ולא מבאתי עוד מאמה — העיר הבא
[illegible] המקרא המובא כאן מיינו כמו שהיו במקרא והאות מחקת שפמו בכל עת הש
[illegible] כאן לעיין במדרש תשלי"ח עפ"ד דה נויש לעיין עוד דפירשו עלמקרא דה
[illegible] שם — לא עיינתי עוד בזה

[illegible] משלו משל להד לאחר . . . . עוד מזה הפרק עיין מדרש תשלי"ח ויש בראשית רבה
[illegible] המקומות שרשמתי לעיל 45 עפ"ד ואהיה אבלו אמון — בעמודה הסירו המפרשים הבא הבא רש"ל
[illegible] מיונו מוסב על מאמר שלמה דה רק מדלעיל יותר 3 אל מדברו"ר נחמיה
[illegible] אחד שקוק עבד על מעשה בראשית ומפרש כי הוא אולם קטן ושמון מלכו
[illegible] בכל ברות שיש בהבהבה בהתחלת [illegible] דה אינה חסרון ונכון להשלים

[illegible]

ובמ"ע נבול – לדעת כי על מיק דברי המשל ההוא שמדמה את

האדם לעולם ב קטין ומדמה עוד מאומה אפשי שחסרים לו הסבה

שבט מיסר מדרגל עולם קטין מיוללמ ע"ד הנחתא בעת את הפו

הבאת מ כל וכל ומשתבל לפתה עוד ברצות ה אל כעת לא קיי

עוד בה מאומה !!!

סליק פרקא.

פרק שנים ושלשים עשרה דורות מאדם ועד נח

עשרה דורות מאדם . . . עד צדיקים וחסידים שהיו בהם עיין בסדר
איך תכון לה הדורות היו מכעיסין לפניו ולא הביאו את הסקול עליהם רק בשביל אחינת
הכתוב כי בשביל הצדיקים שהיו בהם תלה להם - והנה עיין ~~בראשית רבה~~
~~ולשם נראה~~ מלשון הפסוק שאמר כי היו מוסרים להם רשעים אבל עיין ~~בראשית~~
~~רבה~~ ה"נ אינה רומיזה באה לעולם והרגת רעים וטובים) והתנחומא
אחרת
~~ולשם נראה~~ כי היו מעבר בהם עוד צדיקים אבל אתו מחיב בעין בנות נבדה
(שהיו מבאה אינפרלוסיא לעולם ועיין עוד בספר הישר ולשם אות אי"ב שהו
בהם צדיקים אבל אתו קודם לאבדלות חלוקים הם. עיין כי פה
שהמשיק בדבה.

ויש אומרים כל זמן שהיה מעשרת לח . . . עד והנה נשחתה. עיין בלא להעיר
לשלות "ויש אומרים" אפשר שהיא עמן בפה נצמו אבל מדינו כן בעות רבות
ון. ~~עיין בראשית רבה~~

עד שעיכב את הפורענות עיין בסנהדרין קי"ח עה"ב ויאמר בו בשם
יין עוד תוספתא שם סוטה פ"ו (סתם) ועיין עוד ~~בראשית רבה~~ בראשית רבה פ
ידרש תהלים ע"ד הלשונות) שהרבה בו מדרש בה עם מדרש ב' ~~AZB~~ רשעים וכן
תוספתא ע"ב בסנהדרין עיין מ"ח ובר ואהר. ובולבוט הוא עפ"ה בבראשית רבה

~~עיין פירושי שם בי"ומים טקעה ובקרי תמצו הספרים וכל מה הקיא שם~~

עה"ה ויהי לשקעת ומוס.

עיין פירש"י שם בד"ה זמן

28) ר"א שקבע להם זמן . . . ולא עשו תשובה הוא ב"מ ג סנהדרין שם ע"ש ובאה ב

בתוספתא

29) ר"א שעשינה עליהם סירורין של עולם סנהדרין ב"מ ב ושם איתא שגזרה

עליהם "סדר בראשית" ובו' הוא הוא ועיין פירש"י שם. ובתוספתא הוא ב"מ ב כמו כאן.

ובמאורי ב"ל שם ושורקעת ~~בכתב~~ בכעזרים ובאיתא הכא וסנהדרין ע"ש עיין שאה"ר

30) ר"א מלמד שהעריך . . . ושעשיתנו ברעונו שנאמר ויברא אלהים את הארץ והנה

נשחתה. ב"ו ב' סנהדרין וכן בתוספתא. והנה לא ידעתי מאי ראיה מביא מקרא בה ואולי

בריש מנחתה שליחתו ברעש בשם ובתוספתא וכן סנהדרין ליתא למעלה ראיה דאית כאן ע"

שיש לחוקה בש כאן. ובש"ל - בכלל יש להעיר מגוסחת האבות דר' נתן כאן היא מסכת

עם הנוסחא בתוספתא וקרא הה יותר מלכל שאר הדברים בענין בה.

3) ר' אליעזר בן פרשא הה"ל לא ידוע. . . תאמר ובלר בטוב ובו' עיין מפרשים

בה ולון מצאתי דבר המשך על הלב האוק ר"ל לומר דאית מקרא דלא יבין עיין ר"

ואולי ליכל דאית מתרת לעולם שהעיקן מעין עולם הבא. — בשלמא להמקרא דיקלו

הנשרש על דור המבול סנהדרין והקהלת רבה ב

הנה הוא באורך כאן שעות נכל הה וכן בלמרא סנהדרין ק"ח ועיין שאה"ר שתמה

בדבק על הגהת המגרי"ל שם בגמרא. Parallelstelle sehr nöthig

רבי יוסי הגלילי ההא לא ידוע אמר הרי זה אינו משוה נאה ונאה יצהר על יצועו

מחי עד שלא נחתם בגזר דינם וכו׳. עיין בראשית רבה פ״ז (כו) ושם איתא אמר ר״יוסי

עיין עוד במדרש שם דברי ר״ל בר נחמיה ובמדרש שם דברי ר״יוסי

ל״ל מדת הדין כנגד מדת הרחמים ועיין מ״ש שם עוד שם הדברים סתומים

ריאה שמרש ויבר ובט = גוף ונשמה ומראה אדם בא עב לשון בחיצר ומשא אל

מיטה דעת בדעת. Parallelstelle nöthig

ל ההא צדיקים . . . עב להושיע משוטטי נפשו. עיין הרכות סא עב אמר ריעין זה

בשם רבי הגלילי. Parallelstelle nöthig

כשם בן אלעזר ההא לא ידינן אמרינן אתם עד שאשלם וכו׳. הפיסקא הזאת קשה מאוד

ה והגרא מחק אותה מכל וכל. אלא עיין בבראשית רבה שם (פ״ז כו) ושם איתא אמר רבי

בקרי הבי׳ לא הניחו את בעתו.

יעקב בר נחמיה אמר אין בין הצדיקים לבין אלו וכו׳. ולפי פירש רש״ל שם (אות ט״ו)

ל שהקב״ה לא ידין את הרשעים כל זמן שהם חיים רק לאחר מיתה והדרך זה

פרש גם כאן שהקב״ה לא ידין אותם עד שאשלם (כלומר מרם ישלם) שכר לצדיקים לעתיד

כי השכר לצדיקים הוא רק בעולם הבא. והינו לא ידין אותם כל זמן שרוחו בהם ואם

ו ותצא רוחם אין ושבו לאדמתם להשתלם שהם שם בגיהנם כמו הצדיקים שמקבלים שכר

מעה״ב לאחר מיתה. אבל עיין שם בקרשו והמפרשות כהוגה ולפי גירסתם ופירושם

ר יהושע בר נחמיה הם מסכימים ותמה עם דברי ר״ יוסי הגלילי בפיסקא שלפנינו

ן מ״ם דה שכר בגירסת הרד״ל (עם הוכ״ו ביאור אותה) ובמ״ק עוד. ויש

ן עוד במדרש לקח טוב הינאות בקצר כי לפי הגרא היתה לו גירסא

במדרש והיא מסכמת בקשת עם דברי ר עקיבא כאן.

6) ר' עקיבא ... הם לא דעתם [illegible]

לדברות. ~~ואולי הם דברי ר"מ והלשון ב"ר נחמיה בלעז ויהיה [illegible]~~

7) ר' מאיר.. אין דיין בולם לנק אמרו בא הדור) עיין שם ברבה ודברי ר' מאיר

הם מסכימים קצת עם דברי רבו שם יעוף ותר עם דברו ר' עקיבא ע"ש. ואין בזה [illegible]

ודברו הלא"ח מיגם נמוין.

8) רבי אומר הם לא הרעיבו ולהדרין עם סדר הפרק. והוא כר' מאיר

~~עיין מיגדל הל"ש~~ לפי גירסת הלו שם לעיל בולקט. ולפי גירסת הנוסחא אחריונא

~~ולו~~ בגירסת הספרים שלפנינו עיין מהר.

פרק שלשה ושלשים עשרה דורות מנח ועד אברהם

עשרה דורות מנח ועד אברהם ... עד ותפטרו קטלום (בבי בבא) הכל עיין
ה לעיין בספר גבית הבחירה (לרב המאירי) ונחלת אבות הכל כמה שנוגע
ר עשרה דורות - לעיין אה"ר כאן העירו המפרשים דדרך ולא אחר" דבאן לאו דוקא
דהא היו שם שם ועבר דקרו הכי הבו הבה "בדרך" המלכים
וכי תורה אחת שמר (בטמן עוד הש"ו) אלא מלמד שנימנע עד שלא ירינו כליותי.
ן הב"ד קטלעים לעיין המפרשים שטרחו לביים הש"ו והאה"ר ביה בדרך אחר
לעיין בראשית רבה ב סב ילמא כת קידושין פב ע"א וירושלמי מלך בידושין ומלכו
בה והעולה מגולם דאברהם קיים עם תשה שבעל פה (בב"ר ב סט אמר ר' אחא בשם
ראול בר נחמן בשם ר' נתן) אבהון עמלקו חכמות היה יודע לעיין בכל הסגולות
ים שם בטורת הבדרש (עם היה יודע אותה. ובה נלמד מחיבות תורתם
ה הקראנדבאקטר טמע אברהם) ובאחר על תורות הרבה. ועיין עוד
ות רבה ב סט ובמדרש תהלים ז ו ותמחוא ויגש ומלכו תהלים ו"ו דבדרש
ראש לילות ויסרוא כליותם דהקב"ה בוחן לו שם כליותיו שהיו נבעות לו חכמה
ון בב"ר ובתנו כמין שם רבנים" ולפי מלה הסגולות הוה "כל להגיה יאן
לנאמר ובטורת בטורתם בבות חוקות ותקיות ולא תשה אחת שבר אולא הרבה
ות (לוור חשה שקעב) "ויהיכן לאבי אברהם אות התקה" אולא מלאך שבוא לו
ה ול. ובדחק ש לגיים הש"ו שמן אבל יש להגיה שמניק לו אחת יגיע לך).

בב"ו וכ"ה ואחה"ר לכן שו שומע בקבת יהנהיו עיין בלא) שמחקים המלות בסוף
הדורות עקבו דבר) ואם לאו אמר לבם חלקו מה מעלים ותבטחו בשלום". ישלן יקן
הסמן עיין סעהדרין ל"ע ודברים רבה נה דרוש דה עקבו דבר
עקבו אברהם לאו מדיקו מדרש דה (בבראשית רבה פ"ט דרוש ג"כ עקבו אברהם
מתחולה לדרך הסוף מלבל לאו לעמן בעלו דומם) . Stellen.

3) עשר נסיונות ותעמה אברהם ... עד נמצא שלם בעמן הומן כאן עיין בהוספה שלו
לפ יסקא דאת — לעיין הטב תשקל ולפנה בראת לאו עיין מה עלה
3a) וכל כך למה .. עד שלם: עיין בראשית רבה ה"ב, תנחומא ה' ויהי (כולל
מלקוט שם בהמדרים קטרנו על אברהם ולפי תנחומא מלקוט על בראשית האדם בכל"ע
לעיין עוד הסעהדרין פ"ט ע"ב, בסיחס שם קטרנו בה להשמ לעיין פירש"י עקבו אחריו מה
בעלו מחנ מלות מלאכים גדולים ומגבהים אז אויבה נעלבה!
עקבו הי) ולפי דה ע"ב יש לקרוס מן מלאכים ע"ל אומות העולם כאשר הל
לעיין ירחלים ועיין עוד הגהות הגר"א מן הגם שנאמר — שנאמר לך אכול בשמ
עיין בדבר רבה ה' יב ובתנחומא ה' שלח ובקהלת פ"ט דיקרא בה נקרא ג"
נסיון אברהם ע"ז עקידת יצחק בעל. ועיין עוד מלקוט (קהלת) ע"ב בה והם עוד ברבו
לדבר לתדברים מן בשם מויתא בהמלאכים ושמרים אומרים בה* ולכן עוד
4) כנגד עשרה נסיונות. עד על המצרים בים נראה בעמן את מחלת הבסיסקא. והעמ

שרי צבאות המלך שבאו על המלכים. הם"ו ברים הביאו עשר מכות על המלכים
מצרים" (תחת בדים) ומיני נחלק. ורק תחת בים" היא שלרה יותר והיינו הכל מקום
הים כמו עשר מכות למצרים במצרים והדלת ושמאלו, עשר מכות למצרים על הים
לת ושראל מהם. והיאו דסיום פתח עיין ה"א (ואח"ה) — בעמן העשרה שונות דאברהם
הי מכות עיין שמות רבה פ' ט' (ס"ד ר"ב). והר"ר העיר עד מפירשו על התנשב
דור לאברהם (בעשרה הנסיון) דאיתא בעשרה דאברהם לא רק עוד שרו בשביל
יה נסיונות על הפירשו, והיאו שם קשה מדרש מק לא ידעתי למה לא נמנה עוד הדרש
עיין

מצרים. העבירמו עליהם. עד דבר ובחלי אש. עיין ילקוט שמואל ב
קנ"ט וכ"ס ו"ה בשלח רמז רל"ב ומכילתא ד בשלח פ"ב ע"ב בתי בבו ומאו המאמרים
המאמרים האלה עם פיסקתנו כאן נראה לי דהנא לא לסמוך עשר מחיה התנאו
ספר האורק עלה לעלם עד אהיה ברים אל המאמר הזה הוא דרק אגב
ו באברות בדר מתן. והיה הגרא הגיה בפיסקא דאות נמה הגהות ולא אדע טעמו
הגיה לפי הסקומות הנלע ילקוט מכילתא וכו'. היה לו להגיה עוד כמה דברים
נראה טעמן להגיה כאן רק בתחילת הפיסקא: אלה הגבה הרעים עליהם
עליהם מאמר יעשה ט"ס ה' ועלוון יתן בגלוגלמאל ותהלים ע"ש) ומתחלה
הפסוק באורב, ירעם אל בקולו נפלאות" לרוב דמיון אולה אמת שם הפסוקים.

בתהלים לא קשור אל-אל חרקות ורמחוש הוא רק שוגרא דלישנא ואין לאחוק תמ

רמחוש — אין לעיין עוד בנחלת אבות בית הקחירה ופירוש הגרא"א על אר

Halldstellen hierzu. כעת יין הספרים לפנינו

שגם הם בפירושם הקיאו לפיסקא זאת

6) בשעה שעמדו אבותינו על הים ... שנעשה חומר ... פירורים נטלו

והניחו על הים שנאמר ... ומנין שאין הנוגרים ... עד סוף הפרק - ו

ומקיאה לה בשלח ה' בעזה יאמרה הרב יטקן), ולקוט בשלח ומחקוק, פיקי

אליעזר ה"ב, ופרקי תהלים קיד וקל"ו, מנחומא בשלח, פירוש הרמב"ם על מעשה

ברטינורה במשנה, וקפ"ר על שבעשרה דברות. ומדרשות חלוקים הם - עיין בפירוש

הגרא"א שהביא פה כמה הגהות. וכן הגאון הגיה כמה דברים - ועוד נראה שהל

שיש לחפש כאן בדר (פיסקעס) בלא בהרמ"בם להעתיקה פרטים ורק תיאוריה בקשו מאל

לפי שלא חפצו בראשונה לסבן עצמם - וכן בדברי ההגבות ~~על~~ כל שיש לנ

הספרים - וההגבות הנחוצות הם שנעשה שיש (וכבר מדרש שאמר שם עיין שלא) ק

להוסיף המלות בשש ונעשה פירורים (קודם הנה על הים ועיין קשא) כן יש לחוק תמ

ומנין ולגרוס ומים - עיין ~~מאמר עיין התוספות~~ שם במאמר עיין בערוכתא שם אות ג

ומאות שיעין עשרה לאו דוקא אולא לומר הרבה שיש" עכל. ועיין בערוך ערק עשר

מה שכתבו שם בשם רב האי גאון ——— בכאן יש עוד להשות היטב הנוסח

[illegible] הקדמות בפירושו לאדרת שמואל כי גם שם העתיק הרל"א מאמרות הרל"א.

[illegible] קצרים ותמה גם העתיק השמר דברים יש עוד כמה שינויים ע"ש — לאדרת רא"ו ורל"

[illegible] אם, וישמר ג"ו עיין מרלתא ד"ו (קשלח) אם זה ולקוט שם וקרש"ו מאקל מאמר כעין זה פה

[illegible] עוד ויש לחבל עוד זה

Parallelstellen nöthig.

1) עשרה נסיונות . . . עד נהב שהבאתם לענל-עיין בהוספה שלו לפיסקו בעמ
שם הבנות לי המרשה מקומות השירים לכתן אבל בדיק עוד עיין עדולם
להגיה כאלו כי הדברים קטועים ומשובשים מאוד ובעיקר !!!

2) עשרה שמות של שבח . . . עד שרי צבאות ברגש העם עיין בהוספה
עיין עוד מנוסתא בשלח פ"כ ע"ה ובשם אלהים אחרים לא תזכירו
פה שבאורתא לי נה ולשחפל עוד מחרו דלעמו לאמר נה בירושלמי

3) עשרה שמות לאלילים . . . עד יתרפים עיין תלך תמת כהמם ה קרושים ע"
תסל תפנו אל האלילים (בולקוט שם) ומנוסתא משפטים ע"ה ובשם אלהים אחרים והיה כמלא
מפיק שמה ומצבה (לפי השנוי בתו"כ) ומעיל שקל חרם ותועבה וכאן לא תשמ
חטים ומצבה ומעיל אוכן עיין בתו"כ מסורת התלמוד אות ל שם) Parallelstellen!!

4) שני סמניות . . . עד שתעקר מקומה ותשתב במקום אחר עיין שבת
בטל (בסוף) ו"ו וספרי ע"ה ויהי בנסיע ובלקוט שם. ול להגיר שלא בעמדו אותו
עתידה פרשה בו ול' ובן בולקוט שם ובאן אות ראויה פרשה גדול' ובירושא גר ב"
ושרה ותב —

5) כיוצא בו ויהונתן בן גרשום בן מנשה . . . עד תלוין במנשה. עיין בבא בתרא
בק"ט ע"ב ירושלמי ברכות פ"ט ff שיר השירים רבה ה ב. ובלקוט ע"ה בה Parallelstellen!!

6) כיוצא בו אלה שני בני יצהר . . . עד מכהן צדק. בפיסקא הבאות קטה מאוד

בשעה לבאן לעיין בהגרא"א שהביא עיין בש"א כאן אבל אם כל זה איין ענין הדעת - עיין
דברשי הקב"ה מי יגבר על אחר ובלבד
ר' רבה יח, ותו"כ כ"ה בן ה' יח ובלקוט אם דה עיין עוד כמה ובדרשות נ"ן
מיר שבעה שבועות בקאו על אברהם - ואם נמחוק כל הדרש על שם בא
בוכבאן
הדר עגלים, שבעה שבועות אבל אברהם לא כתב מי עשה שחיטה עצורו אבל פירשה
שמאר ונמוק לה לאבינו שבועות עפ"ו מדרש תהלים ק"ו על) אך יהיה לאמר דה קבת
ק ושיורות לבאן. ובש"ן אבדל. האח"ר כתב, כי באמת דרשה דאות מולתו באופי נפשה
ואפשר דהיו מדברו ה' שמעין כן בשמיעה דאמר לכל הנהו דרשות". וכ"ן
מי היא אומר יכרסמנה חזיר מעיער . . . עד לבק שכתב חזיר מיאור עיין ברא"ת
ה סה-ומדרש תהלים פרש להק ביאורן אחר וכן היא בלקוט שם !! Parallelstellen
אשר נקורות בתורה . . . עד מעבר נקורה מעליהן עיין ספרי בהעלותך עפ"ו ודרך רחוקה
לק, מדרש רבה המדבר פ"ג והמסכת סופרים פ"ו. ועיין עוד בפסיקתא דרבי טוביה
ק ששם אותה בטעות (טעות?) טו"ו שנדות אבל האהר העיר בהמורה גדול עפ"ה
ה בוש ובוש אותה טו"ו שנדות והוא ל' בתשה בתורה ד' בקבוים ואו בתבוים
הו כתבנו טו"ו ואולו בין ה' טובה לגאת לבש עוד. עיין עוד ערוך ערך עוד שהיא פה
ישפוט ה' בינו ובינכם עיין בקומות ה"ל יעיין עוד בראשית רבה פ"מ עפ"ד בהתנות
שם ופירשו עפ"ד דה ובלקוט שם - ועוד תחילה היו נלבדה כאן.
ויאמרו אליו איה שרה אשתך עיין בקומות ה"ל והבא מביאו פ"ד עפ"א ובראשית

(88) נכון עכ"ל בשכבה ובגמרא הראשון מלמד ש"ל הרגישו אלא בעמידתה של צעירה
עיין בתקונות ה"ל ועיין עוד נדיר כ"ג עמ"ד בהתוספות שם והרמות פל"ו ע"ב ובראש
ר"ה ה"ט. ופירוש הראשון היינו בשכבה ובקמה בתמ"ק בבי"ד בכירה" (עיין
והלאו בשוט. והנה מלת המאמר קטה מאוד פה והבו"ר רצה להגיה עפ"ה הקמרא ומאמר
מלמד שהיגיע בעמידתה של בעירה יגע בה עיינו מניח הדעת. ואולי שייך להגיה מלמד שהגיע
בטלה והיה לו להזהר מכל הבעירה (ונתחלל מלת לוה עם אלא) עיין ולקוט עפ"ה ותבין שתת בנות לוט ובמאמר עין סוד
ה"ל אמת אמת ט"ו ובתשובה ונתן עפ"ה בה) ובמקום עוד —

(89) כיוצא בזה וירץ עשיו עיין בתקונות ה"ל ובראשית רבה ה"ל ע"ח ובתנחומא
ושאר הפירוש רבה — עיין עוד בספרי שלם רש"ל בן ותחי הוא סובר שנשלח בכל
גם רשי הבה"ת בעתיך רשב"ו
לבבו ובכאן הוא רש"ל בן מלעבר וכן הוא בבראשית רבה שם אבל בשאר הש
רבה משמע בלת לבבו ואולי המאמר בקטע שם ובמקום עוד עיין בתוה"ר.

(90) כיוצא בזו וילכו אחיו לרעות עיין בתקונות ה"ל ובמדרש רבה בראשית פ"
ל"ל. ובאיסתר רבה עפ"ה ומלך והמן ישבו לשתות דמויתא התם דהשבטים ירדו אחיהם
מאבל ומשתה ל"ל והבריאו יחד בכאן מלת "ולהתפרנסות" ומיינו נחלל פירוש שם בבראשית בדבר
כפ"ל אותו ולהתבעות עכ"ל ועיין בש"ל ועיין ראה"ן. עיין בפירש"י עפ"ה בה והעיר שם כאן הוא
בלשון בראשית בעיר לרעות בה ועם המדרש בבמדבר רבה

(8) כיוצא בו בכל פרקרי הלנים אשר בבבל משנה נאמרים רק עיין בתקונות הש"ל
על ה"ע
ון עוד בהגהות - השערות הם על תמהת אהרון ואני נתנסתי בתמדבר רבה
בבאמת דיק ו שבאמהרן שעשר, גם ~~מהבן בה אתרה~~ ועיין אם ~~בחלה~~ ואמר מהר שנתעוררו
בגות ועל בבבה בתורתו הרשל אות כ"ב - בס' הנולה כאן דאהרן מאו נמנה
הלוים אוק שהיה אחד מהם ועיין בורשו ע"ב בה ועיין מפרשים על רש"ו שהביאו
רש"ו כמו הרמוק אמר בשיא ~~ועיין עוד בית בעמן מ הולקל הלעותק על ועיין עוד בסיקתא~~
ו רש"ו באובן אחר ועיין מהר בה. ובעיין עוד ——— דרב טוביה הב
(9) כיוצא בו אז בדרך רחוקה עיין בתקונות הש"ל ובפסחים כ"ג ע"ב ובורשלמי
מי שהיה טמא הלנה ב. ובקדמאי בב הכונה דהתא לא נעוד ומעלות היאו שם
מר רבה פ"ג דהת שער על עיין בת אהר ועיין ~~בתקונות מ מעלה לאחר~~
דהתות
דרבי נתן.
~~בתקונות בתר שהתית נעוד ע"ש~~ -
(10) כיוצא בו ונשים עד נפח אשר עד מירדא עיין בתקונות ה"ל - והנה הסלות
ולמד ~~שהחריבו~~ שהחריבו האומות ולו קלה מאוד ועיין ~~בבלם~~ במפרשים שקצתם
לתקן עפ"ו המדרש בבמדבר רבה פ"ג אבל גם שם נראית הפיסקא הזאת קטועה
ועכ"ב נראה לי שהגהת הגרא"א היא הנכונה עיין קלא הגהתו והכונה שגם אחר
דחות החריבו אל אבל לא החריבו רק האומות אבל לא המדינות - ובמ"ק עוד - עיין
מה דה
ולפ זו יתא כי מאן הלין עוד - אבל בכל הקדמות האחרים אותה שריש שבה
גם דברי הגרא"א אינם מושבים הדעת
עוד בפרשי רש"י. הפיסקא הזאת בריכה עוד בדולה וחקירה גדולה!!! Pallelstelle

ברכה ה"ל ויתנו לו פסח וכבר העירו המפרשים שהיו טעות. והנה מכל אלה
המקומות משמע דהדרש של העבודה היו בהיכל שם רק עשרון יחד ולאפוקי מדברי
רבי מאיר שם דמנחות אבל שם בגמרא דרש ליה רבי יוסי לעצמן דיין מודדין השל
לפר ודשל שעיר לאיל והגה"א והב"ו נתחלף לפרש דברי הסתניתא כאן לפי המשל"
שם דמנחות ויוצא שאין הגהת הגר"א כאן שייכה לחודה

(8 K) כיוצא בו הנסתרות לה' אלהינו. אבל עיין במקומות הנ"ל ועוד בסוף הדרוש
והנה בכאן חסרים לפנ"ז אלא כך אומר עזרא" והגרא"ו מלוים אותם עה"ו הגמרא בסוף
ולו נראה יותר להשלומים עה"ה הרבה וכ"ל שבעד לפה עשית אלא
אולם אמ"ש לנס הנסתרות (ור"ל העונות הנסתרות ע"ה בא ובלא כפורש מהרא"ו שם) ו
בסוגים המאמר אחר עזרא אזק ובקוא אלוהו ור"ל.
הוא בספרי בולקוט וכ"ו. וגם בהמדרש מסכת מסכת ניסתמנו פה עם הרבה

(8 L) אמר עזרא אם יבוא אליהו וכ"ו עיין במדבר רבה הנ"ל פ"ג ועדות
ערק, שבד" לחתוך מראה שם מקום לאגדת מלו, ובמדרש מלו, שלבניתו לותא לבאת לפ
מלאתמו אחרי כן שם נבלוא סיון ריו
ועיין עוד הגהת הגר"ק ומראה שם מקום לפיסקי תוספות בתנחות (ואז בלאתמו אחר
אם בגם שם מדרש כאין בה אבל שם אותא מעשה (בסקום אליהו) - ובדרכה ו
ג"כ הניסחא אליהו. הגהת הב"א אינה נחוצה. Kraftelstellem unwünscht
עיין ירושלמי תענית פ"ב הלכה ב' ומסכת סופרים ה"ו.

(9 אחת עשרה היא והוא כתיב בתורה הגר"א מחק חלת הלה והוא וכן נראה

ר"ל ושמן. ובלעדי שלבל התעסק אי אתה הוא בשום דבר אלא עם לעניינה ורק בזה מקומות הללו

ב הא היא בזולדי הקדמון הגיה עוד כמה הגהות הה ומיוחס נחלקים כולם והעיקרית

ן שמתק למלות "והיא לא מתפשה" והגיה במקומם עליהי הסמורה הגדולה "שבתוך היא"

ומיון ולדעת אבל מיון לומר כי לשון האדרת היתה לו קבלה מאחרת קדמה ובזה. — הגיה

עוד ה"ר "ומוש ומאוה הכהן והעה מיון הה שער לבן ושלה מיוחד מן העור והיא כהה"

ומ"ל כ"א) תחת "ומוש ומאוה הכהן" היא כהה" הכתוב הסמרים ושמן כי לא מצינו כל

ק כצה שם — נט לעיין עוד הטלה המחת לו בהמה והסמורה גדולה אבל לא מיוחס

ה כי מיון הסמרים מובדי בעת Parallelstellen.

עשר ירידות ירדה שכינה . . . עד על הר הזיתים כאמרתי דה דהלוסה הלוסה גם

הזורת שם הסמרשה מקומות ע"ל —

עשרה מעלות נסתלקה שכינה . . עד לשקת דארץ מדדר כאמרתי כל הזאת

נספה ע"ל-שכתתי להעור שם דהקדמון מגיה להר המקום הר"הבית") והבא מגיה

הזרתם ומשלם עוד .

עשרה שמות נקראנדיא . . . שליח . . חולם . נדיא, איש האלהים . עיין בבא שמחק מלת שליח

ומינו כן המקיון מיוק כדי להשלים מנין העשרה (אשר לא יסבאו בלעדי אותן יש לומר כי סמיק

אלשון שליחות הקול אבל שמיאום להשרש ושלוה ע"ו עקדיו השמיאום שלח בידו תשלח ונהגה

ומ"ל ממולאו מובן שהשלוה בעולה הישלאים שליחותם הם שליחים - הקדמון מחק

[redacted]

"חולש" ולחלוק שלום עם שלום נעשה בעיקרא ואינו הימין עשרה מכוון - הקדוש ברוך הוא עליהם (במקום בריא סתם) ואינו מחוז Allelstellen hierzu nothing

13) עשרה שמעות שקרא רוח הקדש.. תפארת - עיין בהגרא שמחק לולת תפארת ויגרים "קריאה" נדי להשלים ימין עשרה (בגא אותם סיבה ע"ל שפה ברוח הקודש והלא ואולי היא עדין יותר להשלים דאת ע"י "השפה" ובאשר מצאנו כן בבראשית רבה פ"ד ובטור השורים רבה פרשה ל"ב ע"פ כמעט שעברתי ע"ל ובם הטפה תפארת היא קרוב יותר להתחלק ע"י טוי ההבדלה) ומעין עוד מעבדת בראשית ר"ב -

14) עשרה שמעות נקרא שמחה. תפארת - הגרא שחק לולת תפארת ובחס בקרוב עליסה עיין בלא ואולי עדין יותר להשלים דאת ע"י פצחה "אל תשועה" עיין בטור השורים פא ע"פ עלה ושמחה בק"ל נמי שם עוד במדרש ולפי ישעיה אבל לא ידועתי ומצאנו עוד שם המאמר וכן נרשם פסיקתא דרב כהנא פסקא ל' ואין הספר לפנינו!

15) עשרה נקראו חיים הקדה... עד סוף הדרן עיין ולקוט משלי ותהלים רמז תתע"ד ובבראשית חנוכה לקר התשובה פ"ו עמ'. והנה הגרא הגיה כה כמה דבר ואינם נחוצים דרק יש להגיה ע"פ הולקוט וכן הגיה הגרא "בן עדן" שקרא חיים שנאמר ועל החיים בחוק הבן ומרושלים שקרא חיים שנאמר מתהלך לפני ה' בארצות

* אבות הגרא ע"ד כבר מנכרן שיעה מקום אשר בבריס ובתונקינים עוה"ב ע"ש.

כמו שהגדנו

ולות על שברא חיים ול מחוק לובן היתה הנשמה הטובה.

מן אי שברא חיים ול מעיין שם הולכל תהלים הפסיקתא רבתי לה ז' ראשית רבה

עד ולא כלו — ב"ח שברא חיים — ? חיים שקראו חיים ולכל ולעיה רבה

ד ותספרי? — טוב ק לכל תשה שראת חיים עירבין לש עאו פס

ים עלם והיה ולשלמי ברכת תשה עלל חיים ולכל תהלים רבה תיו עלם.

ן עד שברא חיים ולכל יחדקאל רבה טס"ב — בעמן אי שקראו חיים

ין קראשית רבה ה עד וכל והמאורת המדרש שם טרטם עוד הרבה

קומו ת — כל אלה השקומות עאו עוינתי עוד!!

סליק סדרא!

אז) עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש במעולם ולא הל הסריח בשר הקודש
הפילה אשה מריח בשר הקודש) עשרה נסים נעשו לאבותינו בירושלים. עיין כי אם שהקיפה
פה וכתבו כי השם נעשים לא הסריח בשר הקודש ולא הפילה אשה מריח בשר הקודש ועוד
שיירים להנסים שנעשו בירושלים ותחיבת בעמעולם עד הקורש להתנן טמן בין
חלאו שהיה (ה) כל אחר שלא בירושלים" והאה"ר עליהם בסוף פיסקא
ראת אחר שחוקה נסים ואיני יחיד - הגהת הגרא"ז לא נתברר לי עוד אנפ
מה שפירשה הגא"ז היא דחוקה מאוד. ובמ"ש עוד - אולמות לון הסריח בש
הקודש פירשו הספרים - דמדבר ערבים קלים השוקים כל העיר - לא
נמצא ניזוק אדם היינו לי יחיד ועקרה. עיין מפרשים - לא נפגע ומבקע רעל
והמפרש כתב לא יעשה שעמוס מאורע! כמו כן דומה הגיל ונהגע ופירשו נטמ
בסתו-הל מ"ל). לא נכשל פירש הגי' קעבירה ע"ש והרי' וכן האה"ר פירש
כפשוטו בארץ אז בעל - לא היתה מפולת הגיון הרי' עכן האה"ר
מהריטל נפירש כי' אל מפרש) שהפירש היא קרעש ועיין אה"ר
נראה שפירשו שמעולם לא נהלה חומה פתאום עיין ירושת ע"ז
הפבולת וקרטי שם. ונשם עיר קרטי קבר בחבתא ע"ש ר"ל. וכן פירש
הגי' והראה יקום לתעמת"ט עמ"ע עכן עור שוש בה דבר אז מבולם) ו' עיר עיר נתר

(אורות הקודש חלק ד' עמוד ע"ט)

(ב) אין ירושלים מטמאה בנגעים . . . . עד כאן היו משתכרין עיין מה
רת קמא בלא כ"ז עד"ה על העמן והתוספתא שם דנקטים פ"ו-נוסחא שלנו פה
ין קבוצה ויתר על נוסחת התוספתא (המשובשת כמה דברים ולא לתכן
תה עפ"י המדרש שון) עפ"י נוסחת הגאונים המהר"ר רוצה לתמוך פה עשרה דברים
ור בירושלים "אין מטמאה וכו' עש". אבל לדי ענינם כאן שלפי הגרסה הקדמה כאן
ו נוסחת עם התוספתא וכל ענין עשרה דהעמן עשרה לאו דוקא כי כאן
ורן קתוספתא שם
יק יותר מעשרה וכמו שות בארו עוד והמהר"ר עמחק לבמדבר שם
עשר עש"ל ועמעמן דברים עשרים עש"ל ובש"ל עוד.

(ג) אין ירושלים מטמאה בנגעים עיין בקרבות ה"ל ועוד בירושלמי ה"ב עא"ו ובמגילה
ע"ב עש"ל בדרך תוך עד עש"ל - ואין נידונות בעיר הנדחת עיין בקרבות ה"ל
ה ולשון שם משנה קצת והיא היא - ואין מוציאין בה ציון וגזוזראות... כעפני
ל המת והשומאה - הגר"א מחק לולת המת ונרס אהל השומאה עש"ל ומן הכלא שהבא
עיר על המת) ושמן ובן היא בגמרא והתוספתא שם והגמרא יש עוד טעם
ויש עוד מהברייתא רק הוספה מאוחרת ומאוחרת ומאוחר הלשון לתדקו משה על נאתי
ן עוד - ואין מלמדין בה את המת עיין בקרבות ה"ל ועיין לעיל
לפי עובדא דר"ו בן דקאי שהובאו אותו חוץ מירושלים ומשלים ירושלים. ועיין עוד

[illegible]

בה יקרים לדר הלקוט עכ"ד בה יכן להשיטה יקובצת דהקא קאי שטרחו בפירוש

בראת מאמר ויעקב הספרים ביבדי לעיין על דעת יעוד עלי לדרוש ולחקור אחר

ואין מעבירין בתורה עצמות אדם עיין בתוספתא (בגמרא ליתא) ולא בתו

אותו ואין צובדין" ובירסא שלנו נראות ישרה ולא כי אחר שאין מקיימין בה

לבדות הוא מובן מעולא שאין צובדין בה עצמות אחרים אלא העתיק ע"כ הרמב"ם

בלבד"ל מהלכות בית הבחירה הלכה יד" אין מעבירין וכן הרב בדלאל השלם בה

ה הרמב"ם וכן השיטה מקובצת לא היו בידי כעת) - ואין עושין בו מקום לבר תנשם

בתוספתא (בגמרא ליתא) והספרים אותו גר תושב" והיא טעות ובלי גר תושב" ובל

ובתרגם בבא הטעם בלשון הגמרא?) ומה שגר תושב אולי נפלות ואינו נבהר בטוש

ולא לחבל עוד אחרי הגמרא בלבד לעיין הרמב"ם) — ואין מקיימין בה בדרות...

בטפינו את הקברות ומה לא פינוק) אמרו מחילה הרחה שם ונלו. עיין בתוספתא

בתרא פרק ראשון לטמאות ה"ד ובירושלמי נבור שפרק תשעה ~~בהקבא~~ ~~בהקבא~~ ה

מחק הרי בות, ובטפינו את הקברות ומה לא פינוק" ולו נראה לקיימם עכ"ו הסכמות ה

אבלות נבואים בראשונים עיין סוטה מ ע"ב ובגולה יד עא בלו משנאה"ר

והוא בדרך בעלי האדרת להבינו אבל לא עמן בדברים ומעשים הנעבדים בבה — ואינו

בה נשיות עיין בתוספתא ובגמרא ליתא והלשון בתוספתא ואיזה עטעת ונבראת ונחרשה" ואולם

להבגמרא עם איין נוטעים בה בגנות והרבינו ~~ל"ל~~ וכן נראה שבדברי הרמב"ם בבבל לה כתבא

[illegible] הרמב"ם לא היה בתוספתא אלא ומישנה נכתבה בארץ לפי מה שהביא האו"ר לשון הרמב"ם כי איננו לפנינו).

[illegible] עושין בה גנות ופרדסים. ובתוספתא איתא אין מוכרין בה אילנות אפילו חול מפני הרבים וכן הרמב"ם

[illegible] שכתב לה עם הגמרא לפי מה שהובא לשונו באו"ר) ועיין שם בתוי"ט הטעם משום

[illegible] דבר לעז — ואין מגדלין בה אגוזין ותרנגולים * ואצל חזיר - לבעיר ובתוספתא הבא

[illegible] פ"ח בתוספתא שעדיים לאיתא) לאיתא לאגוזין וכן מחק הגר"א אלא אגוזין ואם נאמר הטעם

[illegible] משום דדרך משעמים תרנגולים לחשל באשפה עיי"ש אך גם חרנגולים דאיכא בזה

[illegible] הגרא אבל הדבר ברור דעיקר היתר המפרשים לאיסורא בבא קמא עיי — ואין מרימין בה

[illegible] ומכורה ופדורה דברי רבותינו וכן עיי"ש בתוספתא ובסוגיא המאמר שם הנה הרבנה פרנ"ל ליד

[illegible] (לומר היקום) שלקל ישראל ואב"ב אין בה מלאכה אלא (האו"ר) ועיין עוד לקמן —

[illegible] מעוברין בה בנים . . . עד בעד היו משתכרין. ועיין בתוספתא נעשים הגל ובתוספתא

[illegible] שם פ"א הבומא נ"ב עמ ומגלה כ"ו עמ ושם איתא אין משכירים בתים בירושלים עיי"ש.

[illegible] בתוספתא דמעשר שם איתא הטעם מפני שהן של שבטים עיי"ש ואולי כ"ו והיא לומר הקיקעה

[illegible] בתוספות ושמש שם בומא ובתוספות בגמרא) והנה הפיסקא כאן קטועה היא

[illegible] הגהות הגר"א וכן עיין בא"ח והגר"א והאו"ר אבל לא דעתם בכל אלה ועיי"ש

[illegible] כדבר ואין מוכרים בה בתים לגויות בתוך לאחר י"ב חודש (הוא כגמרא בבא קמא).

[illegible] אומר מוכרין (לאבל לא עמיה דסבר את חלקה ורושלים לשבטים) ואין משכירין בתוכה בתים

[illegible] ושל לגיים עוד בלשה ונסאה שריב"ג שנין יתם

[illegible] (אבל רא"ש בתוספתא דמעשר שם) אומר אף שכר הבתים והמגעות לא היו לוקחין בתוכה*

[illegible] בדרך אחר הוה עדיה [illegible] [illegible] [illegible]

המקום העיון בספרו ובלקוט שם ונראה כי אין להגיה רק בדבר אחד
טיק דב שלא מל שבטיקים דבה ומשלום" ועוד ותש ונראה שאין להגיה כלל דגם
ספרי פרטי באחד שבטיק על בית הבחירה) ~~ומעבר~~ ורק שוש מלוק בין בית המקדש בתחלק
לשבטים הייני בנימן והודה ובין ומשלום בעלה בא"ל שבטיקים) בלא נתחלק לשבטים
ורא שמן ראוה כי הגרא פרטלה באופן אחר. עיין באחרים שם ע"ב בעמ"ן בנימין

) אמר ר"ר והושיע בן לוי ..... עד כל אשר שאל שאלי. הם יסרון הדורות היו
ועה ומשובלת ועיין ספרי ובלקוט ה"ל ועיין עוד ספרי פרשה בדורות הבריה ובלקוט וספרו בהעלותך פיסקא ע"ח ומרלתנו בשלח טעה דרין ק"ל תחלה ט"ל
ועוד ובלקוט שופטים ע"ב ובמ קימ חות מטה ניסק לח"). ועיין הגהות הגרא
ובו-ע"ב היקומות ה"ל (ספרי ובלקוט ראה) ל"ל להגיה כדבר "בדבר אחר כשחלק
שיע את הארץ לשבטים בבבה (או ידע) שביה"ק עתיד לקנות בחלקו של יהודה
ניין הלק והפרוש דושנה של יהיחו (בעד השבט שבחלקו יקנה ביה"מ ובדבר נתקיים
בשבטיכם ובבספרי שם ל"ל) ובשאו בא בנימין פינו אותה אחרו בעלי בתי בדולים
ודים בדולים. ובשביל כבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה הניחו הכל והלכו ולהשכן בלבו
ויבא אבל יסד ושבו להם אבל יסד שנאמר ושב עם חיין עם אלא חרמה ובן הוא אחר
בשבי יסד.
בחת ומשפחת סופרים ואחרי המה הולכים ~~שישבו~~ ובן הוא אחר ומשפחות סופרים
ובפרוש לעצת בלקוט שם ובמקומות וספרי ובסנה דרין ק"מא
לבי יעבץ תרעתים ... המה הבמס ועו. הלכו חסידים אבל חסיד לפי שיעבץ היה איש
... כל אחר שאל הפרוש של בתלמידים ומן היו מתפרנסין מן בדרך בקולי בתלמידים מן הבדקה
~~הילדה לעזרה הם הילדים~~

אמרו כשעלה הרקיע את שרעתו עתה לשלם שכר טוב ליתרו וקעל- תקרתו כן ושמו הלקח

לפי הילקוט והגרלתא והספרי והבסוב המהדורים הוא טעות כאן ובאו לבאן ל"ל

שנדרש יתר נבמדבר ספרי קהעלותך) עם פסוק ושפחת סוסרים ושקו ידקל אבל

אמיתי דברים שם בא קיים כלל - קהגהת הגרא"ו ותיקשה דעתה-לגע עוד יש

ב הגהתא לקו ינעגים והדבר ברור עוד אין בדרוש !! Parallelstellen nöthig!

5) עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש . . עד כמלא קומת אדם עיין בוטלה

אבות פה ושם ינוים ג"כ אלו העשר בדברים וכן בשאר בומאו כא ע"ב - ולא אירע קרי לבגד בוש

הכהנים - עיין תוס' תורת בשלמה כאן ועיין מהר"ר שהקשה כי הלא מבינו בירושלמי

פ"ק דבומא ופ"ק דסנהדרין ופרק בהדרות. ופ"ק דיומא כן אולם שמש תחת כ"ג

שמרגל לו קרי אחר ביה"כ אבל - ועיין עוד בומא עב והדרות יב עב יב מגילה ט"ז ע"ב

טמנו ושם אותו רק פסולת וכ"ל ועיין על זה עוד לרש"י רב המאורי, ומדבר בגמ'

לפירושים על אבות בשעה בדי נלפי שהלקו באה"ר בומאו הסברים לפמ) שחלקו

בין פסול מקום אחר ובומאה הוצאת מגופם כמו קרי אבל לפי ירושלמי הם נקרי

להדיא) אין לחלק בהכי על כן שיש אותמתן פה בדקאמר חלש כן קמחות

שנתקה לו בבעלמו וכו') בא אין לחלק בהכי וכ"ל אבות המעשה

כיסורת המדרש נרש"ל גם תוספתא חלק ולא בעלמא שמשה כ

לשמעון) וכ"ל בהרמת נשמעון) ובמבקר רקה פ"ק ויקרא רבה פ"ג נשמעון

ן עוד דגמרא קמא קמתרצא חובות אגדות (לא עיינתי עוד) והאה"ר יקר המלבקיב

קי שמות בכאן ע"ש - בכאן אותה שר אחד ובגמרא ערבו אחד ואמר מלבי ערבים

שלו אותה עם הלק ערב וה"ב ונראה שיבה נתפשט הטעות בכל הספרים ערבו (וכן בבבלי)

ן האה"ר ועיין בהגהות אהרל חות לומאן אין הספר לבמ שכתב ההיפוך

ן בבבלי - מעולם לא נפגע. לא ניזוק. ולא נכשל. ולא הפילה. הקב"ה בזר נגד

ם אלא לעולם בבו נסי ורשלום ע"ש ו# ע"כ והב"ו מחק לא ניזוק ולא נכשל כאן ע"ש

אגרא וכן הה האח* מקיומים כאן הם אנשי ארבא והלבאו גם בעקבל לא נפגע ולא ניזוק ולא נכשל

ולא הפילה אלה עדל שייק לכאן יותם) מעולם. לא פגלו. כשהיו מרגרים לאוכל. היו שותים מי

מ... עד מתעכל הכונה פשוטה ובירוש בגול הוא קס"ל לא כבי שהיו בעלין הקבמים

בעקבל חיובים בק והיינו מחשבת חול לעקרו וחול לבמנו רק בגלו מטל ובאמת שלא

* שלא אתך הוכרחו מבלי רק הקרבנות להתיר או לאכול קדשים שנתרו חול לבמנו

קאלו הכל בחשק הדמן ע"כ הי' שותים מי השלות וכל והגרא בריש מאקדמיסיל כאן

לדם ומרבים" הלות ולא אי מורע עתה מעולם" לבי שהיו מפרש בגלו אבל מחשבה

ל בשלא - מק בכל בעות חיובה כי לא מורע בעות מעולם ומ הנ בעמם הלא בק ובדבר

מורע מעולם ועדיק בלבד הלבדים בבה לאכל סיבה בשלמים) בקאבר הנשל בבשבול

המ מבלי בגלו ומחשבים בעות לעקרה לעקרה ומחשבה ומבקה לא מבאות עוד שום בעמא

Parallelstellen nothwendig—

~~בעולם לא נמצא פעל בעומד וכו'. פשוט עיין קפדתי השלח ובוודאי שם.~~

כלי חרס שנעשה לותא השלחה (ע"ש). אבל עיין בוודאי וקאתשוב רק להקים בתנ"

רק שמעיה אבל להקים בו בארבי"ע (עיין אח") – לא נצחה הרוח בעמוד עשן הקטורת

ובל הוסקא בו בעשן. עיין בשלחה לעיין ודאי שם לעיין הגהות הגרא"ו ולי הדבר ע"

בספרים ולא נראה לי לגרוס אלא "בו ביום מדינו שעשן הקטורת" (קרבנות) היה

אבל בה שמה והיה נגד הרמקם בעבה

לריק להעלות עשן. ע"ש. ועד הנחתא הדבר עד שאלוד ספרי קטורת ובוו

קרבנות – לריק עין גדול עיר!!! עומדים בפנים

עיין בר פה ויקרא רבה פו

ומשתחוים רחוק עיין הגהות הגרא"ו על הוסקא בדאת ובדוחק מפשר לשלב

גם הנוסחאו שלפנינו. אולרות הימן עשרה כאן יש לספר בגמרה אולם

עיין אח"ל ובאו

16 רשב"ג אומר עתידה ירושלים. עד מלך הפרק עיין בראשית רבה

פ"ה ויקרא מלך פרשה ו' ובולקוט והושע ריב"ל ע"ש ובפסיקתא

Wallfahrtstellen!!

רבתא

לדברון כי בפרק זה יש לו עוד רמה בדברים אשר לא ידעתם לעומקן

עמן התחלקות ורושלים לשבטים עמן עצו המעיכה ולא נצחה הרוח

את עמוד העשן וכה"ל היקומות שנתבתו בהם שבטים עיין בגדול.

פרק ששה ושלשים אנשי סדום

אנשי סדום . . . עד ורשעים שעוד אינם עיין סנהדרין [illegible] "[illegible] בכל עה"ב
ולדול פי"ב בפיסקו ארבע אנשי סדום [illegible] [illegible] יקר עין
אמיתית דבה כי לא עפ"ר ואנשי סדום רעים וחטאים / מתחלתא [illegible] ורא ותוספתא
אולרוט לקס"ע.
ומעשה דבר גדולה פלא זוכר מלת לעבירות
הדרין פ"ג ואנשי חלק עש"ל - והנה הגרא הגיה כאן [illegible]

ת"ל ויהי ה' עכ"ל לא יקיאו רשעים במשפט גה דור המבול וחטאים בעדת דדיקים מלו אנשי
ם דברי רש"י ר"ל אומר באין הם לדין שנאמר בעדת דדיקים והנה"ה בו נראות שונה לפי
התנאי
ה תדירל המקרא דאנשי סדום רעים וחטאים על כל עכ"ל וכולו הוא מחולק עם התנא
ל ויקיאו גה לרעים וחטאים בעבד ובעוה"ב עש"ל בתוספתא ואע"ג שלום ולפיתא רק מהמקרא
קמו - בעיקר המאמר והנה הגיה הגרא ברכת השם נחת חולת השם) מקל גם בתרגומא לשון
עיין היקלות ה"ל
ברשה בעת באשר אחרבקה
בתעו בפי אליה
ה יהודה ברש ואמר הגרא שתרגומן וחוטאין נקט עא
ין עש"ל - מאוד שמתרגומין עיין בתנא [illegible] ברבי אליה ברש גם כן כדה יעיין בתוספת
ם ה' בחוקיתם עפ"ר ואם לא תשמעו לי ברש לרק ברשה נפ"ל) על מלת לה' עש"ל - בכל שאר
קומות ברש להק מאוד"ש אשפיות ברחוק ובל"ע עכ"ר.
וכן בלקוט מאמרי עפ"ר בה ר"ג ור"ע
דשני בני רשעים . . . עד אלוגרי אמת עיין סנהדרין כ"ו מחלוקת זה דשם ר"ג ור"ע
אמרתא בעל רשעי ושרמל"ל ומן ש להגיה כאן והגרא הגיה בעל הרשעים" ואחר שאמר להגיה עפ"ר היקלות ומל
ספתא שם הלא בשם ר"ג ור"ר. ומה ש"ל להגיה הלא מלת ענפיה בכל עפרה בכן הלא בתוספ
במקרא

לפי נוסחת המסורה עיין בתוספתא וש לספק אם הגיה לפמ"ל בתוספתא והמדרש הלות שם
קרא תגד חולתא מן תחתוהי ובפרוא מן עפרי" עש"ל במקרא ובל"ע) הלות
ר יאמר מן שרשיו ונאמר להלן שרשין
ומן לה שרשיו האמור להן הענפו של אילן מל שרש האמור כאן הל הענפו של אדם" הם מאות המספר

[illegible] עיין שם רש"י בגמרא ד"ה [illegible]

בתוספתא פ"ב) שמקבלה ראיה הוא מהבטוח הרס עיקר מרשיה בעיניו שלקבל המרשים

הרס המעשים ובכ"ל עוד יש אל מה שמ מקדש ... שלא יבנה להם בכות שיסמכו עליה ויעשו

ובמתוספתא שם אותו שלא ינח להם מצוה ולא שורר מצוה (וכאין זה גם בתוספתא) ועיין שם רש"

שמשלם שכרם לעולמם" ובני יעקב לא תבנה תבנה לה בכות" עוד. והיא הוא

(ב) ואחרים אומרים בצרים הם עליהם הבתולה מאחר זה יאמר לה אני ... עד שירי אמת עיין בתוספ

מלוה פ"ח וקרשי עפ"ד (לא היה לפנ ומעוה עפרשו) ושם הדרשה כמו כאן אבל ביסכת גרים (ע"כ לא

לא היה לפנ) ומאמרותיו מלפנים פ"ח ובדרשה ובמדבר רבה פנ"ח ובמדרש תהלים

ובילקוט ומעוה ריש תנ"ל בדרש ודה יקרא בשם ומקבל מגירי בדק ובשם ישראל יכנה אורגאו שו

ומקבל רשעים לא נזכר שם מאומה (כל זה מהר"ר) ועיין עוד שם בתרגומתו ובמאור עין שם אות

ד"ה ומ"ו שמדרשות חלוקות הם ע"ש - כלו סבק שבאן ל"ל גירי אמת" ותבת העולם יש לומ

ובן הוא בכל המדרשים - ובגהת הגרא פה מיעה נחלבה.

(3) בקרת ומדונו לא חיין ולא נידונין ... מכ העוה"ב לא אבדו עיין מה דיין בקר"ת בשלמ

שם בדרש המלכן אחר מיעה מעוה לעלות ... ומקבו מתוק הקבל לעולם הבא בדברי ר"ע הא אומר ל

הוא אומר ... מהרב שאול ונל ע"ש) וכ"ו ע"כ אין להם חלק לעולם הבא. ומקבו מתוק הקבל ר"ו בן בתר

הרו הן כמבוארים המתקשים שמאמר תעיתם כלה מקבל נגו' ע"ש ובתוספתא שם מ"ת אין להם חלק לעוה"ב

חיין ל"ש עוד בירושלמי פלק ה' ד' ובמדרש רבה במדבר פ' קרח ובמדרש שמואל בשירה

והנה בכל הגרסות אינו נראה רק מחלק לעולם הבא (או מעמדין לעלות) ומסברא
[בטעה בו ...]
אפשר דומה לאין נידונין אז וכמו שכתב בתוספות יום טוב דה"ה אבל עומדין בלאין
ודין בדין בריך קרא ותירא (ורק בדור המבול דרש להק משוקמת בתמש לא ראין) ומ"כ כלים
[בדורות]
[בעולם גבי דור המבול]
מתמן דהבא אז מעמד כי גם באדרת היא רק טיגרון בלשונא ... ובלק עוד
דור המדבר לא חיים ... משבש לני מעשבדיק על ב' בדריך. על פי ה' ואחרים אומרים
[מסייע]
[בלשון קצת מלא]
את השבטים. ר"ש בן יוחאי אומר. ר"ע אומר. כ"ג אומר. רי הגלילי מסייע. לר' יהושע
הדברים היו כאן קטה מאוד וכ"ס שהיו משוקטים והשאר כהנהת הבריאה ליכן נראה
ותתר ... וסדר הדברים היו נדה. ודור המדבר לא חיים. ושבטלו
... מקומן מטובין על דברו. על פי הדי גמליאל. איין הבן מאריך
ר' עקיבא
ריסר הבלולו מסייע לרא ורבי מסייע לרי עשרת השבטים. רש בן יוחאי. להאיר
[לירושלמי]
[ולקבלה]
פה — וקמה שנוגר לתשעת הדברים שם בטעה וכ"ל ע"ה ובתוכתא
[ושלהם על מה לוסמרו שאיר]
ומעיבה כלו עוד עשם איתא ר' אומר אשר שקעתי מאוד, האדר יחדרתי בו ודה בקצת ראיה
[תהלים]
מא פה כא ור' לא רא ור"ע עולר הוא בית היקומות) ולקוט ומאור ... ובה על
ע"ב
וכל תסודו הדור משבש לני הגרא הגיה ישבש לני ע"ש בשו טעמו ע"פ בקא בתשא קרא דאל
שאר השבטים שנעשו לאחל ורק על שבט לוי לא שגדרה שגדרה כל ע"ש ושאין. — ואחרים
[ב' ע"ב]
ב' צאיך ועליהן הוא אומר הלוך וקראת ל. הגרא מחק לאחרים לכל הבא דאחרים
בשו טעמו ואיין שאה לחלק כי הדברי האחרים כאין הם דברי ר' יוחנן בגמרא ע"ש. ושם

לא שאבו עתרים בסגנון מסוים לה"ל כדרך שאמר רב שמן בר אבא על אין ראוה כיוצא בו רבה

רק שמש המוחד מסוים לזה והקב"ה לחשוב על הכלל כראה שלא הקלות מסוים ל"ל הקדמוני

ורב ומסוים לה"ל הם הי"ס מאוחרת כו' ויין זה מדרך הקדוש) - רב"ג. למעלה ירדו ויוכ

ואומר לא ימותו הגר"א מתוך הדפוס השם בשמן קדוש ומתו) עיין בשא"ש טעמו והב"ר פירש

~~בלשון~~ דדרש לא ומתו מדות על המשך בשביל, במשך לא ומתו עולמות כדי שלא יהיה הארץ בעיקר

והקן הגר"ר וכדה פירש גם בקרבו ראשון. למען ירבו ומיכם על עצם באהרן ולו נשמה

משום דדרש מקרבו זה ריבוי לתחיות המתים מן הדברים זה דברים ברבים עוד ו

Parallelstellen sehr nöthig

רם עד שנמצא בעמודות לזה

עשרת השבטים... ר"ש בן יוחאי... מ"ר... עתידה להאיר עיין בגמרא שם ושם דברי

בהם דברי ר"ע, ודברי ר"ע כמן הם דברי ר"מ ודברי ר"ש בן יוחאי כמן הם דברי ר"ש

והרבה מוש כבר עכו ומוש ר"ש-הם יינו שוש להגיה שם דברי ר"ש כמן ~~בלשון~~ ע"ה הגמרא

בלשון עשו תשובה מיומם חודרים מקל א"ל תשובה חודרים, דאל"ל היינו תנ"ל מה לא שנאמר

~~בהלשון~~ בלשון דדרש ר"ש לדברי התנ"ל מתת-ע"ש ובע"ל ועיין עוד בתוספתא ובילקוט נב

ובירושלמי שם — עוד - יתר הגהות הגר"א מיומם נחיבות.

עיין מה יפלו עליך חבר חמישי 3 ב 50 !!!

5) שבעה אין להם מלכ לעוהב"ל בבלרן כותב סת"ם ובקל ווכל לשעות והחריב את ה עולם) סוכה

מקלו ולא כותבי בלמתר

שטרות), טוב שברופאים לעיין סוף קידושין) ודיין לעיין כשדן יחיד) ויקיסם קס על הנוב

הראשון קאו ומולי כיון עד הספרים לזה) והגר"א והגהה נחנרני עיין בשו"ת טעמו ~~ומיוחד~~

~~לא~~ ~~ד~~ ~~ושורון~~ לרבי תדשבן (1833) מחברת ב 23 116 פירוש מתשבר

גם המאמר מאת רבי סמון שבגנה מתחת בלי קשר.

[illegible] הדן הבעפת אומאו בלתי מאד בלתי טבר ה מבר רשעים שבכל מושלים אלו הדיונים שנעשו בכל
[illegible] הם ב"ו וכעין זה יש ופרט ג"כ [illegible] לעיל) ושבח עיין בדרשות שותפו של עולם)
[illegible] ן בספרים כאן ויש עוד כמה בירושים ומה שכתבתי נראה לי מסכים ותם לאמיתת
[illegible] ים ועיין עוד בשאלות יעב) ויש גם כן פירוש על פיסקו בתוספתא Parallelstellen sehr nützlich
[illegible] ן מלכים ור' הרישונות . . . עוד שהרשיעו אין להם חלק לעוה"ב – עיין סנהדרין שם
[illegible] ו בטעמה אמ"ר ע"ב בגירון וירושלמי שם ומדרש רבה בראשית פ' יד ומדרש תהלים ה ותנא
[illegible] מליה פ"ב נשמה מיתאו אחזל במקום אחאב וכו"ל) . אמר לו ר"ל יהודה) הגיה הגרא עכן ב"ו)
[illegible] לו ועין – ר"מ אבשלום אין לו חלק לעולם הבא שם בגמרא ר"ל ע"ב ועיין פוטה י ע"ב
[illegible] והעלהו מן הגהינם ע"ש – ר' עמעון בן אלעזר אומר (משום ר' מאיר) הק"ב משוים ר מחור לותא
[illegible] נבריים וראה שאינו שהגיה בה ע"ב הגמרא בשם בתוב כן ואינו נראה ובירושלמי ובויקרא רבה פ' לו
[illegible] ישרים בה (אחד ולא מלכי ישראל הרשעים אין להם חלק לעולם הבא) השם בר קפרא ע"ש – והגיה
עפ"י הגמרא שם
[illegible] מחק והגיה אחד ואחדיה ולא מלכי ישראל שהרשיעו ולא ועין – מקל מאשר עוד שתנא בהגיה
עיין עוד באה"ר ואין נראה ע"ש
[illegible] מלכים ה רבה אם כי תנא ושוה מלכים עוד Parallelstellen nützlich
[illegible] ר' בן נורי אף ההוגה את השם באותיותיו ולא עיין סנהדרין 3 ע"ו מאמר בה בשם מאמר
[illegible] שמעל ואחבא עוד בכמה מקומות ע"ד יח ועוד עיין במסורת השש"ס) ועיין עוד
[illegible] ר' בגבולים ובלשון עגבה. קשה מאוד ופירשו מיני מספרים ע"ש) . ובתוספתא סנהדרין
[illegible] הלזו סתם ע"ש .

[illegible] ובשם ומראה אמולה בשם כ"ל

מוסברת שם לשם בא על דעת בשם כ"ל - אד אמיתת המענין קלו עיין בגמרא תנו רבנן

העושה פסוק של שור השורים ועושה אותו כמין דמר = המענין קלון כמו טשטש.) והלשון

Diese Stelle ist noch in Bezug auf ihre historische Bedeutung

genau zu untersuchen

9) וחכ"א כל תלמיד חכם שלמה ופירש. עד רחקו מעלי. עיין בסחוק מ"ל שלמה

ופירש קלה מכולן נקי'. והמהר"ר הרוה יקום לילקוט משלי ל עמ' אורח לחיים שומר מוסר

ועוד חוכחת מתעה אור מלכיעדו כל תח שהיו עובד בקרו תנשה כאלו מתתע כמו שאמר

והיה העולם והקבה עובדו לעולם הבאינו חלק לעה"ב?) . ונ"ל לחפש עוד אותו

בגמרא ומקור לפרש דה Parallelstellen nöthig

10) ר' מאיר יאומר כל מי שיש לו בית המדרש בעיר וכו' עיין סנהדרין ל"ט

עמ' ר' מאיר אומר כל הלומד תנשה ומניחה מלמדה (עליו נאמר כי דבר ה' בזה)

אמר דה אמה לאיני ברנש לבהמה (לגבה!) כמ"ר אומר אינו מי שאינו

משמש ת"ל לתלמידי חכמים אינו חלק לעולם הבא עיין סוטה כ"א בסוף ורק ומי

ברוש הקדי ומקה ומאמש ל תלמידי חכמים על בריש ובן להלן בגמרא

Parallelstellen nöthig

מלכ קיבצא

פרק שבעה עשרה ושלשים שבעה דריות

בעה דריות נו. למעלה מצו .... עד והנה אדם אינו כן. הסדר הבאתן: ריקיע.. כוכבים.. שמיות
חות ירעות.. קהמה.. אדם... מלאכי השרת והנה לא ודאי אבל האי בשעל למעלה דומה הוא
קיע זו הבאתן: המעלה הראשונה (והנה אין אחד מהם מספיק להבינת כל המאמר ועיין
נעם ל"ב שלשה טלפנו הסדר האדר"ן היו שתי מקומות. מקור אחד אשר הוא מנה אדהריש
ומעלתם מעלתם המקום ומקור שתי לפי מעלתם החשיבות והסדר של האדר"ן עריבה את
שה שתי המקומות יחד ל"ב קטעים ל"ב ילאה המקומה הראשונה. — הענין רקיע
וכוכבים הענין הנר על האדהבא בתשא ח ל"ב ירמיה מש ל"ד הדרשות המקרא והשלמים
ול בדהר הרקיע ומצדיקי הרקיע כוכבים) הכוכבים עדיפי מרקיע ל"ע על תורתן
המאמר — לא מצאתי עוד שום דינמא המאמר הזה Parallelstellen sich nicht
ששה דברים נאמרו בבני אדם ג' בהמה וג' כמלאכי השרת... עד ומספרים כמלה"ש
חגיגה ט"ב ע"ב המפרשים שם והנה שם הסדה ג' מלאכי השרת ואחר ג' שהם
הה נגיסת האדר"ן ושרה יותר Parallelstellen nicht
ששה דברים... בשדים... ויל"ל אף הוספנו פנינו [בא לכל הדיות שירגו] ריאין
ראים. עיין חגיגה שם ונפ בגם הסדר המקק ל"ג כמ"ה לנגד בהמה על המאמר
ה יקום לאמר במשנת ולא אחרי מות ופרשה פנחס ולא כי תצא) עוד עיין ראשונות
ה בית בחופת אליהו רבה שערי טשה"ו ושם ג"כ קבת שקדים אבל עתה השמחה הל דאת

[illegible]

הקשה אותה שאר ענין אחרים והבדלים בעניה בלאחר הלרת"ל - השות בלאחר ואינם

נרמזים חסרים שם בדר"ח ע"ל Parallelstellen !!!

Parallelstellen !! שמנה פרושים ... ופרוש מלך הייתה עיין בהוספה !

ב) אה דברים ובדק בשה ומיעושן יפה ... ור"א ותשמיש המטה והנאת דם עיין בעל

ע ע"ז ועיין בט"ו שם ועיין עוד בלקט הלכות דעות פ"ה. והנה הב"ו גריס קוף

ודרק אחל ודרק סתם כי ובד"א הוא תשמיש המטה דקתני שו הכנו והאח נקחה

והנ"א גריס בדברים ואחרי תשמיש המטה ואין נשאה אחרי כי גם בגמין

ת דברים ע"ל. והאה"ר העיר על הא דברכות לד ע"ב ענכן הירושלמי שם

אין פומדין) דקתני דברים שאינם בשה ודאי בשה ע"ל. — הב"ו

בסמן שינה בראן הנח והב"ו ירוק לבאשית רבה פ"ט דמדבר שם בשלת שינת קיומא ע"ל

הע"ר כי בהגהות מיוחס פ"ג מהלכות דעות יש גירסא והולך בדרך

מחת דרך אחר ואין הסכר לדון ויש לעיין שם

ט) בשבעה דברים בראת הקבה עולמו ... עד ואמהות ארבעה עיין בהמשך לעיל

עוד הנ"ל גריס חכמה בינה ודעת כח חסד גבורה ורחמים ואין לדון עד הגמרא

לעיין בשה טעמו והאמת גם נוסחת הש"ס ושרה ותם ודרשת הפסוקים שם מורה

על שהאמת אמיתת נוסחתו כמו ה בחכמה יסד ארץ (חכמה הוא באדר"ן כונן שמים

בתבונה נוכן היו בש"ס שם תבונה לא בינה כמו כאן בדעתו נבקעו ת הלשות

[illegible]

את לאו דוקא ~~ובמקומות~~ על המלאכים עצמן) אבל מקום לבקי מבקבק
ד להבינה כאן הנבדרים — האה"ר הראה מקום לברקי דרבי אליעזר ב"ר דאות זו התף
~~אמת~~ מזומרות ובהרוו העולם אבל ובשלטה בטלון ואולו הן בחכמה התבונה והבינה את
הדבר דרוכה להבינה שבטלון ~~והמה~~ ומדו עצמן) ונשון — ובשם ~~שבהם~~ שבהרוו עולמו כבר הראה מבלות
אמהות ד' ~~ב~~ עיין ברכות ט"ד ע"ב ומסכת שבחות סה"א דאין קורין מבלות אלא לב
לות לב עצ"ל ועיין עוד דאא"ר פ"ח דאבות שם מ"ד מבלות ועיין ~~בד~~ הי' שם. והאה"ר הראה
מקום ~~לת~~ לבראשית רבה פ' נ"ח (עיין ד') ויפת שם ותבונם שם ע"פ בינוש ההיש
ולפ"ל לב ע"פ בינוש ההיזו כרת ברית את אברהם, ויקרא רבה פ"ט על השבועים
הוא מבלות השבועי השורה. ע"ל הכל הסמן מבלות ואמהות. ואין להאריך כאן
Parallelstellen hierzu nothig —

שבעה מדורות טמאות ... רמ"ל ... יורע דעתו של מקום. היפרשים מקשו בעל
ת שלום אין שום ראיה מהמקרא. לכן למדות חכמה ע"ל (אבל אמת הוא אמונה ובלא כאן)
מחק הקרא לתיבת חכמה (בקרים המקומו אמונה (ולפי הקבלתן אמת ואמונה בתבלין
ל קחשים להון) והוסיף עוד" ואומר חסד ואמת נהיו בדק ושלום נשקו"
ודת הנתרב ראיה אל על מדות "אמת" ו"שלום" ושאר המדות ולא מקרא הבאם
שתמק לו ונעלם. ולא מצאתי עוד שום דבר אמונה לאו Parallelstellen nöthig לאה"ר מאור
שבע מדורות הן ... ור' עליונים לא מצאתי עוד שום דבר אמונה לאה"ר

[illegible]

באור טבעתים ובל רגלי החיות ר"ל הארבעה גבי ד' אופני ולא נתעלמה מעינ[illegible]
ב' הדעות. והגר"א הגיה ד' רוחות נמקום עולמים ע"ל (ד' קשרי) ובגר"א האיך יה[illegible]
רוח נחשק לאדר - הפיסקא הזאת איננה מובנת לי אם לא שאפרש ר[illegible]
תעו דה סקר בד' דארבעה רקידין (לכל רקיע הוא ג"כ מדור) אבל דה
יהיה לא כך יהודה שם (ב') ולא כלום (ג') ע"ל (בד' קשרי) ובגר"ע nothing vollelstellen
הוא יסכים עמך נוסחת האדר"ן
ג) רע"א אומר ג' רקיעים הן עיין חגיגה יב ע"ב נמרת לו והאהר ד[illegible]
להגיה שם ר' מאיר ויהיה דעות מחלקת ר' יהודה ולא מאיר וכמו שהוא בל[illegible]
ישמן ואילך עיין הנוסחאות מסכיות עוד עם הוגרת.
הש"ס) המדרש רבה ויקרא ל[illegible] כ"ט ע"ש ולקוט עקב תתנ"ה ומדרש
תהלים קי"ב ע"ש ועוד ולקוט מלכים רמ"ד קפ"ט ע"ש - וכנגדן קרוי לארץ ש
שמורת ארץ ארבעה נתיעין ויקרוא רקיע כ"ט עיש ע שלעה אבל אין ל
לאחשיב שם חרבה ישה חלד רקיעיה ובולרה שם
השמות שוים) ועיין מדרש משלי ח שם מונה עשרה ו[illegible]
ודבראשית רבה מונה (בשם רשב"ג) ארבעה שמות ע"ש. ולהגיה הרא
עוד מקום לדהר ד' ואורא, ד' ויקרוא ותיקונים תיקון ז' ובריקי ד' אליעזר ד'
למה נקרא שמה תבל העיר הכ"ו כי חסרון ושטון שמפרש רק טעם של תבל ו
ולא שאר השמות והאהר ריבה להשלים ע"פ המדרש משלי ובאמת מסכיות
נוסחתנו שון בעמן השמות יותר עם המדרש תהילים) ולפ"ז ב"ר - ובעמן הדר

בראשית רבה פ"ג ע"ד מדרש שלו הי' ל"ר שדרכה לחס לה כנים ואין דרכה

יא. עיין הגהת הגר"א כאן ואותו נראה ודאי עדיפא דסת. הב"ו קשה מדרש

דבר אחר קאי על חלד ע"ש והגהת האה"ר ע"ה ירושלמי שבת י"ב ובקרוב תהיה

שלו ומה עקרון שמה חלד על שמשלו באו עולם לחולדה מה חולדה דרכה להכנס

דרכה להוציאו אף באו עולם גוררין ומעחין גוררין ומעחין חוץ ודעין שלו

ע"ש בירושלמי. Parallelstellen nicht nöthig

שבעה מעלות בין צדיק לצדיק. אשתו נאה. דעתו. יתר מרעהו צדיק

עלין הגלגלין הטס פה נראה שיש ~~נפחות~~ ~~יבה~~ ספרים דלאה גרסו לכל פירקא ראת

ן ההגר"ו שמתקן לאות זה דעתו משום דהוי להו למיתה שינה על בשא. והנה

נראית כעת בינאמו לראת Parallelstellen sehr nöthig

שבעה מדות דרש הילל הזקן לפני בני בתירה . . . . אד לפני בני בתירה עיין תשת

ם שם בברטה הראשונה על יג מדות ובסוף ושנק ג"כ לד מדות בהוללנ"ל דמאב"ד שם כי

אה היא אשונה שם קבת ונם בסורת התלמוד שם ~~ל~~ לעיין) ועיין בתוספתא היו

מנם נוסחתא דר"ל (קלעדיאיבה שינוים ~~ל~~ ~~ל~~ ~~ל~~

[illegible]

לפי גירסת האדר"ן דאינו מדבר כלל משום בעובדים המתחילים) ולו לעיין עוד על דאתי

דספר חסדי דוד על התוספתא (דבריו האלאום בהר"ר לא מתקבר מתברר לו) ולק"מ

דברי הגלולי טעם חשוב לומדת ד' כולבו בו [illegible] אחר (עיין הספר לבנו) וכן בהמלבי

אהרן על התורת כהנים והשאר מבחלו. לעת כאות הדבר הדן [illegible]

[illegible]ellelstellen nöthig ist noch auch das Bewandtnis Hillels mit diesen

[illegible] historischen Standpunkten genau

[illegible] beachten. G. Grätz, Frankl, Weiss, Brill u.a. †

(17) שבעה ודברים בגולם עד סוף הפרק עיין בדר"ן בזות בהר"ר ובדא ובלא

ומשלבות ומתרבקת

טעם הגהת הגרא והפיסקא הזאת קטועה עד מאד ולולים הגיה ולעת כאות לה

נראה לי הגהת הגרא אבל לא ירדתי עוד לעומקן של דברים. ולו לעיין על

בתיר ס טוב מעבודה ובאר היטב וכן בולבו מעלו לעוד הכמה מקומות

בתוספתא. ובדברי הספרים

[illegible]ist dieser Stelle habe ich mich infolge

von Augenschmerzen nicht eingehend beschäftigt. Sie muss daher nochmals durch

gearbeitet werden!

ע"ה הוכב בתלבן שמקור כמה דברים מהאדר"ן בלשונו לא ציינתי עד

ע"ה תלבן והדברים שמקור מהאדר"ן הם משומש מנסחינו פה ורק על פיהם יש לתקן

דברים פה

נרמז שמנה ושלשים שנה מיני

ה מיני פורענויות . . עד נמסרות למלכות. עיין לקמן ל"ב וקשה איך אפשר
קת הגר"א ודבר מאורתא בארת קהלת — דבר"ר יאשיה איזה הרורים לו לדיק
לעיין עוד בהם היטב. Hier zu Parallelstellen.

דר בא לעולם בעון לקט שכחה ופאה. מעשה באשה . . עד ינצלו נפש.
לה ליראו רק לקין ושלה ל אחיאו שהדבר מתסרה באברעה פרקים ויקחו ב"ד
גדל מחנות מאד עמוק והקיר מהר שבדל מחנות עמוק הזו לקט שכחה ופאה והיו
מי הנשים בעדמ"ח מאבות העולם) מביאה הה מי שאינו מחה העמוק ללקוט הרי דה
מות הפרנים — הגרא הגיה כאן "חייבים אתם עטלים עקשות" עיין קשא) תחת "אין
ים גורים מהם אולא עקשות" ואין מחל. hier Parallelstelle nöthig. מעשה בשה
רב בא לעולם . . וכשתפשרות רשבג . . עד לירש ולישא ולירשן בהן . עיין קשה
מלות לשם עב עש . והגרא ~~בהרבה~~ הגיה כאן עוד "עינוי ותלים ואולמרה" ואחר
ת כהלכה הצדיק לחיות מות הבבא בטלל הביסקו ~~ומשמע~~ שנאמר והרגתי ורלי
לירש ולרשא ולירתן בקהל" עיין קשא טעמו אבל נראה שאין הגהה דאות נחלקה
עוד לקין .

וכשתפשרות רשבג ואת ר' בן אלישע . . עד ~~ומעבד~~ ותנו ~~אות~~ ראשו
אמר
יום הכפורים ~~אומר~~ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב. עיין מסכת שחות פ"ב

ומיקי מרעבה הקדוש זיל האבת קראוטיל לקס חסיד

ספר הדה לפמ בעת לעלו לעיין עוד בן הלקוט משפטים עפ"י ומצאתי את כ

ע"ל. והיה הבא והאח הגיבו פה עפ"י הנס' שחרות והמרולתא נאחר מ"ל ושמעאל אחי לאן

התקות ע"ל ייריק לא בא חפש אדלך לבין מו לשנולה ובולו המרולתא שם ע"ל נה הבא

עפ"י הולקוט ושחרות והאח עפ"י המרולתא) ונשין כי ע"ו דה שנין סמירות המעשה

בספר

לרצון דנהיבו הנק תרי לבינו עולם בשבול עינלו הדין. ונראה לי עוד שהשמ

והמרולתא ג"כ קטיעות הם ומש להשלומ עפ"י בה האדרת כאן

ולפי זה אם בורך ויד להבהת הבראו

שיש לעיין עוד בה היא אודות האפשרות כי רשב"ג ור' בן עזרשק נה הבאו

ומו היה רשב"ג דה. עיין על דה בראשל ווייסס, ברולל אודות ספר דה

3 B) [ממשמעע שנאמר לה הבאתי אותכם בחרב] יורע אני שבשר שהנשים נעשו אל

אלמנות . . . עד ולויתן בהם. עיין בקא מדיעא לח ע"ב כמין לדה בשם רא ובמרולתא

משפטים ובולקוט שם. והיה ב"פ פיסקא אות היא עין בכמ עצמו. וכן כתבו ל

המפרשים ולבריק לגרוס בדפס ידוע אינ הגלות מעשה שנאמר לה הבאתי אותכם בחרב

בהפרוש כין שם חבאר לבינה ובשלו. ~~Sind die Worte~~ die

~~nicht gut leuchten~~

בין ביתר יאור מלו ונה נשמה להתיר אשת איש" Hier sind noch die Worte

Bezug auf Ihren historischen Werth sehr zu beachten. S.

über die jüd. Historiker Fritz Lebrecht.

גלות בא לעולם ... יעמוד בעל הדרך עיין רבה בשאלה דנסיעה) והנה פיסקא

קטועה קצת והנראה הכיוה אותה עכ"פ הנמרא בשבת. ואין נראה להגיה כל כך. ואחר

שנוסחתו מסכמת מאוד עם נוסחת האדר"ן

להגיה מה אותה עכ"פ המדרש רבה נראה על עכ"ד הוא אומר והשמדתם את המלכים

ואתכם אמרה הגוים אמר להם הקב"ה ... לירקום שוש שם עכ"ד לכך נאמר והשמדתם את

מכם ואולי המדרש הנ"ל שומרים בזמנם הם יסתפקו בהמות האומות הגלות וכו'.

עכ"ד אומר ר' בר יוסי כל דמן שישראל ... עדות דבר לשם מאחריך נהסתלקת

ה צורק בגלות והמהר"ר הראה ירקום לפת יחתא דאיכה דאיתא הם מאמר

שלק מהה"ל ואד ושלטו בו האומות עכ"ל) ועל שפיכות דמים כ"ד

ארלו תחניפו זות הארל ע"ל עיר שפיכות דמים מטיאו את הארל ובדרש

ה ומסתלקת השכינה ~~[illegible]~~ על שמיטת הארל כ"ד ... שנאמר

ולה ... כל ימי השמה ועיין בפנים ועיין עוד בתשת כהנים בחלקות

ה

סלי פרקא

בסוף הספר

ות דברי ר' ישמעאל בר יוסי יש לעיין מטה ב' וספרי כי תצא ע"פ ולו יראה בק.

ו) חמשה חכמשה אין להם סליחה . . . ע' והשאר מונה להם מרובה . עיין בהגהת הגר"א שם
כמה מצבות והוסיף כמה מצבות והביה לי הפיסקא באופן אחר מזה שהיו לבעמנ"ש כי לאמת
לה עמוק הלי) ובאמת הפיסקא קלה מאוד ~~לפרש~~ ולפי הגהות הגר"א יסתלק לי הקושיות
אבל קשה עלי ג"כ להגיה הספרים שלא ע"פ הגיאות ביקרים אחר פש"ס ובמדרשים ע"כ אנסה
עוד לפרש לפי הנוסחא אשר לפנינו ולהגיה רק ביקרים הכרחי .

1a) חמשה אין להם סליחה . . . עד חלדל השם בעונו . עיין ירמז בב"ד פ"ו עמ"ל גם פה ע"פ בושה
עד יתמו דהאומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב הין מספיקים ביכדו לעשות תשובה וכן מי שאומר
אחטא ויה"כ יכפר עיין ויה"כ יכפר . וכן בוודאי שם ולעולם ~~בכל~~ בכל חלולה אין לא ביוסרים
ותשובה ומה דוים הכבודים כח לכפר תשובה גדולה הלא יום הכיפורים לעיין עוד
בהגהות ש"ל דכל החטאים הרבים אין מספיקים ביכדו לעשות תשובה . ודבר
ראה לי דמרבה לשוב ומרבה לחטאו חד הלא ~~ג"ל~~ מרבה לחטאו ומרבה לשוב (עיין ביוסרים שבתי)
בלו שיכון בשעה שעשה החטאו לשוב אבל יכרו תיקבו ואח"כ חוזר בתשובה והחוטא
לשוב הלא רק בחוטאו פעם אחת אבל בכולה לשוב וגו קשה אין הראשונה ועל
גם דבא אין לו סליחה) ולפי דה ~~בשלמ~~ להשלים מספר הרשה ע"ל ~~מחטאו~~ מחטאו את
הרבים אז ע"ו החוטא ע"מ שוה"כ מכפר (ונהגהת הגר"א . עיין עוד לקמן aB# הגהה באופן אחר

1B) אין ספר לדרם . . . עד שמים ואור . עיקר הפיסקא הזאת אין לה פה שום הש

[illegible] לשה ההבנה והלימוד הזה ועיין על הגהת גאולי יש להגיה בפיסקא שלפנ מאת שג"א
אך לעלה ומה לעלה
הלויף החמשה, התבות "על המסתלקה לפנים ומה לאחור לפו שלא חס על כבוד קונו" פירש"י ולפיכך
שלוחה) ואדול ומפרש" אין סוף (פירש"י אור אופלר) לאדם את מעלה (ועכ"ל אין לו להסתכ
לה ועיין בלשון דשם המפרש) ואולם כן הוא מוסרין לו מסתחות ודבר קמה עקיאו
ומ"ל ובכ"ל אדול — ע ירו לשון חקשה פ"ל
הוא היה אומר הכל צפון והכל גלוי והכל לפי רעותו של אדם. הה"ע הכל
בערבון ומצורה פרוסה על כל החיים וכו' עיין תבות פ"ג מ"ו עש"ה הגרא מחק
מאת ושאר המפרשים פירשו דהך הוא היה אומר קאי על ד' עקיבא לפי דמשנה
ת עש"ה) ובתוק ואולי יש להגיה בדרך דה המרי"ל מאור דלקמן תביב אדם שעקיאו
בלם — עד תשתה אל תעזבנו ואח"כ פיסקא דאות. ולפי דה משנה כאן כל דאות
ל מאיר מה שנשנה במשנה בקש"ל עקיבא חוץ מפיסקת שתוק וקלות ראש כל משנה ע"ל
— בעמן הלופי הנוסחאות בין הא דר"ל ובין המשנה יש להעיר כי כה בריס
ולפי דעתו שלו אבסלתחת והכל לפי רוב המעשה המשל בחתמתן על המפרשים שק
ל ונוסחת הא דר"ל ושרה ותש והפירוש הוא דבתר הכונה אלינן והמפרשים
המשל פרשו כן). תבות "הכל גלוי" חסרים כאן תיבת "והרשות נתונה ובטוב העולם
חסרים פה.
תשובות רשעים מעכבת . . . שהם יציאה כביאה. עיין הגהות הגרא להגיה ומחק

[illegible] (בטעם כפרה ורפ"ה ה"ו ותה) קלא הגיד - [illegible] עין [illegible]
שם ולעולם פכ"ט ולקמן ס"ג. ובטבועות בארבה דבריהם תשובה"ל תולה
ובצורבה והכ"ל ובמורבה ורפ"ה המותה - בעמ"ל בדר בין עין עוד רה"ל - הרשות
- שלות רשעים טובה רעה עין ומאס"ל עב ושם אותה תלוה
ובקרית עות בעלה ל"ל הרבנות מקרית עות בעלה (?) והאת הראה מרוק לומאו פ"ד
ועיין שם עוד פ"ו"ל
לבזו דבר בטרם שמעבר כי הוה מכתבו לה בשבתו לא לעולם חוסן ע"ש - משלמין לרשע
ומריבין לצדיקים: עיין ריבושין ל"ט ע"ב ותענית ז"א ע"ב ד"ה בלרשעים משלמים להם
כל טובה שעשו בעולם הזה ולצדיקים בעה"ב ועיין עוד בראשית רבה פ' ל"ג
כדין דה בשם ר' עקיבא - נותנים לאלו ואלו קומצו והשאר מונח להם מרוקה עין
הגהת הגרא ועיין מפרשים ודמוק. ולי נראה שיש להגיה פה אלקל בשעים מאד
גמורים ובצדיקים שאינם גמורים לאלו ואלו קומצו וכל. והכונה דהנו דאמרינן
דהרשעים מקבלים כל שכרם בעה"ז והצדיקים כל בעה"ב הוא רק ברשעים וצדיקים
גמורים ובדאמר בהדיא ולאלו ונבצאו בהם סברה טוב מעולם, אל בל בצדיקים
שאינם גמורים ורשעים שאינם גמורים אלא מקבל גם הרשע מקצת הרעות בעולם
הזה והצדיק מקבל מקצת שכר בעולם הזה והרוב משתלם להם בעה"ב. ולפ"ז עוד
עיין בגדול. הל"ל הכל ובצאו. והולך [illegible] והלואי שתהא יבואה בראיה עיין יומא פ"ב
ע"ב - אחר כתבו בעות ראותו כי רוב הגהות הגרא (ומה גם הסירוסים) הם ע"פ הגמרא קמא
שם עיין

[illegible] את [illegible] [illegible] [illegible]

לתפש עוד אין הוא ~~[illegible]~~ לרח הולכים ~~[illegible]~~ את מדרשו ואיך הוא הוכיח.

4) ששה טעות שיש נחל. עין צריך להוסיף גם נחל על המעין כמו לקול אריה ו
נמצאו מספר השלה - לא מצאתי שום דבר לדאת!! Parallelstellen מעשה

5) ששה טעות שיש [redacted] יש לחשוב ב"כ שלו ה" ואיך תוכל ששה טעות ין
מלבד מהבנתה הנכונה. עיין בדבר רבה פ"ז בשיר הש"ירים רבה בקהלת רבה
דומה חד
~~בקשלב לחד חמש~~ ר"ה והושע) ב' טעות ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ קשה איתא ר' יהושע בן לוי וקבלתא שם
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ איתיאל ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
יש להוסיף גם כאן שם ~~[illegible]~~ איתיאל ואיך יהיו ששה בלשון ששה ה' אבל הנה
הלא רא"ש נתחרט עיקר ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ עיין עוד מדרש משלי.
ידעתם שם ודבר מעמן שמות ששה "עש" - ועיין עוד שמות רבה פ"ז בבדאל
היו לו ב"ג ששה שמות "עש". ובמעבדרין חדקיהו היו לו ח' שמות. ונחל לעיין
פה יש שלשה ובכ"ר

ארבע דברים אדם העושה

ארבעה דברים אדם העושה . . . עד ותת כנגד כולם . עיין באה ברב אבא והגיה
ושבת בלבד עא דבאו
דברי רשלי שם אותו מפורשתן וכן בא"ר בתוספות יבמות ק"ט ס"ב בד"ה אותו אם
אות המשנה שלפנינו וכן בקידושין ל"ע"א ע"ש גר טעם לכל אלה הדברים ושבת כבר אותו
מין בלא מ והראה עוד מקום לקידושין פ"ב ע"א במשנה זאת יש לו אומנות
מלמד מות בלא תורה מאדם אולי מושרה (= מפורשתן) Parallelstelle
ארבע דברים . . . ולהר"ר יותר מכולם - עיין תוספתא באה פ"א ושם אותו
לבה . וכן בירושלמי באה פ"א ע"ש (ולא שם למלהו וקראי) ובראה קצת כי בתוספתא דפאה
ול קטיעות דברים ואולי ול לתקנם עכ"ה האבדן ולבלוס שם גם בירושלמי היינו המצות
קטעורים ול לו פירות וקרן ואחר הסיבה בני עבירות וכו"ל) Parallelstellen!!
מכות יש לה קרן ויש לה פירות . . . . . עד ומתועצותיהם ישבעו . עיין תוספתא באה שם
קמא: ברכות ול לה פירות . . . עקירה ול לה קרן ואין לה פירות שנאמר אולרשע כי נמול
יעשה לו ולה אומ מקיים ואולי מפרי דרכם אלו עבירה שעשה פירות ול
עשה
אבל פירות אין לה פירות וכאין בה הוא ג"כ בבלי קידושין מ"ב ע"א וירושלמי באה שם
שעשה
ולקת ויך מחלק בין עבירה לשלה פירות ובין שאינה עשה פירות . וכ"ל אם ול
עכ"ה הדוגמאות האלה . וכ"ל .

כל המזכה את הרבים . . . האומר אחטא ואשוב . . . ר"א אליעזר . . . שלשה פעמים ולא יותר

כי בשעת הוא נמשך אסוסקא בעבריון בתרפים על עבירות עד שלא שם לבו רעהו

ובעולה"ב ושפור תמ מהא חלקי דדיה פיסקא דאות הוברכת ומצמן כדרך ומכר ומנל

בעולה"ב. ומהגם קאמרת שהמשך עד הרוב הלו רק בדרך רחוק.

אין אבות פה מעבר וח

4A) כל המעבה את הדברים . . . עד עד דור ינוסל. עיין ומא פ"ג ס"א ושם אותו מאמרה ר"

בקצת שינוים

הבדוק בב"ב הסוף ומא תתן הסודר לראות שחת"ל אבל מחטיא את הרבים מלך הפסוקים

ומשכו קו"ל בתוספתא ומא ע"ל ~~בתוספתא מהא בב"ב השאר אבל קראת הפסוקים אין~~

ועיין פירשו שם

~~נשקלתא בגולה לפני הנוסחא דבאן~~ ועיין עוד בתוספתא פ"ב דומא בנוסחת הש

נגד כמה מל לסוגים אבל המחטיא ומל ומשכו קו בתוספ

יסכמת עם

בתוספתא ~~[illegible]~~ נוסחת האמרת עד שי"

Parallelstellen nöthig

4B) האומר אחטא ואשוב . אין יום המיתה ממרק עיין פ"ו והבתנ

מיגה מחוברה . עיין ומא פ"ו ע"ב המעבה שם ומאו תמשך חטיב לבא דבאומר

Parallelstellen nöthig

אחטא יום המיתה ממרק

4C) רמ"ל בר' יוסי אומר החוטא ושב . והאומר אחטא ואשוב מחלין לו עד ג' פעמים לא יודע

עיין ומא פ"ו ס"ב ושם אותו מדרש עובר עבירה כעין מה ראשונה מחלין לו שניה מחלים ל

שלישית מוחלים לו רביעית אין מוחלין לו וכן הוא בתוספתא שם בקצת שינוים

וכן יום אין להגיה הנוסחא דהכא עפ"י הגמרא והתוספתא כי קשה מאד לחשוב

שמוחלין להאומר אחטא ואשוב עד ג' פעמים ועיין לעיל פל"ט ו #

מדות [redacted] ~~[redacted]~~ הקרא מחק

~~[redacted]~~ (אחר סיומה חסר לפנינו) ~~[redacted]~~

ומעשה ביאו לפני השם שלא הוסיף כאן כלום על המשנה. ואין נראה כי

לפנינו האדר"נ לא היה דומה על המשנה ~~[redacted]~~

ומה נמצא בראיה אלא ואין בדברונו כשיטת אונה

ורק בבוצאתן) ואודה בא ול להתאונן כי המדבריות לא כתבו כל הפיסקא והשמיטו

הדברים כי לפי הנראה היו כאן שיטות כי דומות שמתחול כאן הוספת עם

ל ונקטלה בחדה ביקונמת עשל וכ"ל

אחרים הריצה רשע

ארבע מדות בתלמידים. . . הרוצה שילמוד . . . לא ילמוד ולא ילמד מדות המעוה

המשנה אמנם כפי הנראה הגיתנו בדקה. ואיה הב"ר ידה לחוק ולהגיה כאן הכל לפי המשנה

הגיתנו בדקה אחרי ולא בתלמידים ואין נראה. והאח"ר מעיר שהספר מעלה ה חלק

ול מעין עוד בהמדרש שמעון

ה מלה. פרק ג' מקיא גירסא דכאן (אין הספר לפנינו ומ לעין עוד על זה) והקרא

ולהוד ונגיס בכולם יבמד (בגמר) ועיין בלא טעמו ואין ~~[redacted]~~ הגה דומה נחלקה.

הא בתלמידים אחרי הלומדים לא מלמדים. וכ"ל עוד.

ארבע מדות בהולכי לבית המדרש מתקרב וישב . . . עד ישב ושותק לפני

מים זה אין לו חלק . . . עמק פיעקא דומה היא מעלה בגת ועיין מפרשים שהעין

ר בהגהת הבא"ו (וקרוב לגה גם האח") ועיין בבא הגהתו. ולהי הגהתו הה חלוקים הם

ה ושב, מתרחק ושב, ושב ושואל (בהגהת הבא") ושב ושותק (בכל אחת ומ לו

מירת בלק וגריס ~~[illegible]~~ ישב בין ר"א טעמו והנה דאת ~~[illegible]~~ בחוצה

הנה לא מצאתי עוד שום הלכה לאמר דה Nullstellen nöthig

8) ארבע מדות בישראל לפני חכמים . . . עד היפה וקולש את הרע

בטעה אבות ט"ו ושם הסדר ספוג ומשפך (קולט הכל, ומוציא הכל) משמרת ונפה (קולט

ומוציא הטוב, וקולט הטוב, ומוציא הרע) וכאן הסדר ספוג ונפה (קולט הכל, וקולט רק הטוב

ומשפך ומשמרת (ומוציא הכל, ומוציא רק הרע) והגירסא בטעה ראוית קצת ישרה אלא ולא

שגם שם מדבר ומונפה ובמין התח"ר ומוציא. לא עיינתי עוד

9) ר"א בן יעקב קורא אותו בן יעקב . . . בשועה ביצד זה תינוק . . . כי אם נ

חרס בגבר. ~~[illegible]~~ ההיסקא הזאת בלה ההבנה והגר"א הגיה בדה"ק בין קטוע

ופירוש שקראו "נותן" (כי הוא בגירסת הרא"ש תחת מתן) להב אחרונים דלעיל, משפך ומשמרת

בין יעב = משפך שוודאי הכל ברור) ~~[illegible]~~

בין קטוע = משמרת שקולט ומשאיר רק הקטלת. ולפי הבנה זאת יש לפרש לבין

קטוע כי בגבאים ובהמין לו שופרות לפירוש הרא"ש בין בעצם אל רוח או פירות

נראה לו) וס"ל נראה לו יותר דיש לבין יעב לפירוש הרי"ן ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ וקטוע. וקטוע מפרש ~~[illegible]~~ קטוע כי בגבאים והיא דומה למשפך. אך

דל בזות הלשון קטוע קשה ויש לחפש עוד אחרי דומא לבזות. ואולי יש לנ

מקשון לומר לדרכו עדיין התיבות ~~[illegible]~~ Nullstellen sehr nöthig

לעניין תלמידים דרש רבן גמליאל הזקן ארבעה דברים רבן שמעון ... ויש כו דעות להשיב

לפי האהר"ן ואין הרשב"ן נכון

על מה ר"ש מאמרים אל ישלך אדם אלא לו שהוא חכם ... ועשיר ודבר העיר הרשב"ן

בהכרא (הסברת לתת"ח בן עשרים) אתה כ"ש ועיין באהר"ן והמה הסשל של התח"

לכן טמא, רק טהור ביין הירדן בגיים הגדול) איני הא פרור לו ול לחפש עוד

הצאות (האהר"ר הראה כבר ארלש לספר ערכי הנימוסים ערך בבר שיבאר בה ואין

לפנות ול לעניין שם) – ול לעיר כי בכאן אותו שרץ הזקן הוא בעל מאמר בה ואחר

מאה לברוס רבן סתם (רב ריבנה) אשר המשנה את התלמידים מלקוטב לבית הספרל וכיוצא

עוד מספרי בתחבי הקדרות בראש ל"ו ס"ס ו"

בברכות ה' תפילת השחר. ול לעיין על דרות Parallelstelle sehr nöthig

ארבע מדות הם יש רואה ונראה ... עד שיעו ראה שיעו ראה זו מכת חולי מעים – פירוש הגיע

אבל עיין

אות ובו'. בגא' גרים תחת "ורבנוקנות" וכידוע וכן גרים עמי הגרא' לעיין בעדוק

הראשונים

"רבנוקנות" ומלין דה' עא' ונראה לפי הסגנון שהם השבטים (שפוטצה) בראשי הקבמים

ויעשים מהם ג"כ שבטים (רוטהסן) ואולפי דה לא נצטרך להגיה כאן לפי

אולה

ות אולה השבטים הוא ג"כ להכות ולויסר. בלבד לזה הסאמר לאבנאת Parallelstelle

ארבע חכמים הם ... עד ידאג מן הפורענות. עיין בהמשך ברכות נ"ג

אות שלשה חכמים הם הראה רבי בחלום יבבה לחכיה, ראה"ל יבבה לעשירות, רבי

אל כן אלישע ירמיה יו הפורענות. לעיין בדוספת

חכמים הפורענות

שלשה תלמידי חכמים ... אלישע בן אבויה ירא מן הפורענות עיין הש"ו בעיין הש"ס

ארבעה". הסיר האחר בשם המרשא בחיבורו אגדות שקראו הספר בוא
ובשם הירושלמי דמשום הכי קרוהו בשם תלמידי חכמים" נבנעזה אל חנוכה
לפי שלא הכו לכסו כה. והאחר סוכר כי עקאוץ לפי שהיו דעותיהם לוחות
מאותן הארבעה שנדרשו עדים דה ודל"ק עוד
ירמיה
14) שלשה נביאים הם . . יראג מן הפורענות ע"ל בברכות והנה החס אותא. ג נוב
ובתלמיד הנק' ג דכאן ועוד "הבלאה וחדקאל ונפה לחנוכה. ובקר תאבו שם הפרטים
הא הי' לחלד והגרי"ה בגלוין הלס רובה שם לחנוך "וחדקאל" עב נוסחתנו כה. ובנ
לפי שלא הגיה האלפן אחר. ועיין עוד הספר חובת אליה אבל בהגהות חנוכה
ולפנ' הגלסידו שמונה. תחלה הנק שלש דכאן ואחב אותא" ולא אמרים
וחדקאל ונפה לגלות ומופלא לגאולה. ואולי ש להגיה הגיהא הקדמות לפי נוסחא זו ובקר
הא"ר המוה יעקב לבבא בתרא יד ע"ב בשם החס סדרן של נביאים ולא
ובדה סמה לגלות הגלות שם ע"ל
שופטים שמואל מלכים וכו'. parallelstellen zu suchen
15) שלש כתובים הם . . איוב ירא מן הפורענות ע"ל בגיהא ושם אותא
ת הלי' ונפה "חסידות" בכאן אותא "עולה" ונם אותא שם כתובים גדול
והנה הגיהא הגיה חסידות לפי הגיהא ואינו מחו! parallelstellen!
16) מיתה לרשעים . . שקנו לרשעים . . ושוב לעולם עין סקרה

[illegible] ועכ"ל [illegible] דברים טובים לדברים ורעים לרשעים ועיין

(ואי דסתם אוק שם הגרא)

שם - בגא הגיע פיסקא אות אחר, האחר אחר ואשוב אחלים לעד שלשה פעמים ולא

(פיסקא HYC לעיל) ואיזו אחר Parallelstellen erzeugt.

אל יעמוד אדם בעזה בית קדשי הקדשים. הנכנס לבית הכסא לא יחגור פמו לא

ולא לחגר אלא לגדין ולא ירוץ עצמו מעומד אלא מושב ולא יקום מדבר סלמו [illegible]

[illegible] ... מאוד נשתה הה. כן נראה לי להגיה פיסקא אות עיפ מסקת

[illegible] רקה פ"ג ע"ל ועיין ברכות [illegible] סוף ע"ב ועיין עוד ירושלמי שם פרק הראוה.

אבל ב"ל עוד

[illegible] לי מדגדין הוא פירוש לגדין ולדרוש ולמו נפירוש הבלו שם - הלרא

[illegible] רמן לפי הגמרא (בבלי ע"ש) ועיין עוד בסמוך ועם הנ"א שם. כן הרקה

[illegible] ולהגיה כאן עוד כמה דברים נכדי לכון המסכר שלשה (בשביל הבשל)

[illegible] מסכים לחתוך ולהגיה. ואולי הגוגל הדברים כאן המסכר בשביל שמה בודם

[illegible] ומבות לתלה ועם כה הוא שייך לתלמידי חכמים ובמ"ן (?)

[illegible] המאחר שבמסכר "בית שמן" איתא (לפי עומת תלמוד כי ר' אלעזר אומר מעלה

[illegible] בה שמנו תשקה. ודה הוא קרוב לעומתה שלמ"ל - כפי שהוא בגרמנא

[illegible] הפיסקים (הבית יוסף והטב אורח חיים סי' [illegible]) בפירוש הריטבא דו ולו לעיין

[illegible] עליהם.

[illegible] אהבה ול.. כל מה לוקח שהוא לשם לשום. כל כשיה שהיא לשם מצוה

בגסולה. ע"כ ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

עיין פה באבות דמבריטו שם ובד"ר נעטרה וא"ל שם איתא דיחס הסנדלר אור
לכ כנוסיה שביאלשם שמוש סופרה להתעוים וכו'. והמבריל שמואל שם הקתיב באבו
לפי הש"ו סתם וכן המאורי הלק אבות לפי עדות האה"ר ועיין הספרים לפמ
Parallelstellen erwunscht.

סליק פרקא.

~~[illegible] בנים ואחד יר שמעון ב שלשה כתרים~~

[illegible] אומר ג כתרים ... עד הוי כל דבר לכתים עיין מדות פ"ד משנה ט"ו עד אמתין
[illegible] שם - ~~ומה שמתחלא ונקבל ובדבר רבה ע"ב ובמדל קהלת דלקוט ערית~~
[illegible] ~~ל לא מיישבת עדבל~~ עיין ומאו ע"ב ע"ב ואמר ר' ואחמן שלשה דברים (כתרים) הם
[illegible] ~~Parallelstelle~~ מדות ר"ל. והלא כעין סודי דברי הש"ס כאן בעניין דברי ר"ל.
עוסקו לא להסיוק כידה
אמר שלשה כתרים ול דיצאות שמות רבה ה' ל"ד (רשב"ו) בבדקר רבה ה' (רש"ל)
[illegible] יד (קהלת רבה ג' רשב"ו) ולקוט קהלת שם (שלמה שם ושמן) ולקוט ערית
רשב"ו
[illegible] ל, ובדבר שמואל כ"ל (תנחומא ויקהל רשב"ו) - בולקוט לא עיין שם
[illegible]

[illegible] הוי עמל בדברי תורה ... כעשה ברש"ב שהיה מקר את החולים ... בדברים בטלים
[illegible] לת "שתפוח" בדרוה המהר"ר יקוק לפ"ק בטלת (?) אומר רבה בבא
[illegible] הה מוצלין בתריה ברא טשיולו "בתפיחה" ופירש "בחולה". ובעל ק עיק
[illegible] רבה שפירוש (עבשוו"אלדסן). והעיר עוד כי בדברל אליה הגירסא
[illegible] לח" — הגה"ר העיר על הא בנתרים מא עלו בחתר שם יין מבקרין
[illegible] מעיק (נבון איתא שהחולה היה מוטל בחולי מעים) ולא. לא
[illegible] מתו עוד שום בדבר לא Parallelstellen מה? hig

מעשה ב' שמעון בן אלעזר שבא ממגדל עדר ... עד ואל יהא קשה כארץ.

גרסת הווייס. ברמנס

ליש לעיין בספרי הגדרות על דף לעיין עוד תעמת לפ"כ עיי"ש בחלק ד' הל' הקדמה

ד' ויעתן לקבל כל הרוחות שהעולם אינן מגדירין אותו מקומו וכל אדם כיון שהגיע רוח

עליהם והוסיפו על מעורו ע"ש מעלת מעין שבע בדרשת ר"ש בא ורפו שנראה

מרכבתו ושמהם בדרשת רש בר נחמני בשם ר' יוחנן ודרשת ר"ש ע"ש) ועם יש עוד

סומכים על אותו נוסחת האדר"נ לפיכך שבבר עשיתו מעה ש"ר היתה בעת

בסה עליון ובוקע בה הוא מדרך המדרשים המאוחרים והשמ"ט דברים אשר עדר כבוד

הזמרתם או התעמתם — הגהות הגרא בכאן מיוסד נחוצות לעיין עליהם בכלל

בדברים שיש עוד בעמאות לבשעה הדאת בדברים. Parallelstellen nöthig

4) שבשה דברים נאמרו בהם אדם הנותן צריכה . עיין אמת שבת פ"ב ע"א ושם

איתא אמר ר' חייא אמר ר"ש בן לקיש גדול המלוה ולוה יש העשה צדקה ומשלם בקיום

ולוה גדול — הגרא הביה עין הוא בש בגא) למחצה שכר" תחת שאחלה אותה

ובגא ויתא "למחצה ומותר" ובן הוא ב"ר הרח (חוברת אליה) שער שלה ונ

עיקר בן ובן ל"ב בילוק אבוין — Parallelstellen nöthig

5) שלש מדות בתח . אינו שאול ואינו שלוה יהו למשה מכולם לא מצאתי עוד

שום בגמא לדות. Parallelstellen sehr nöthig

6) שלשה ביעות . . . עד ביעות מרחץ אין לך כיוצא בו. לא מצאתי עוד שום בגמא לדה

Parallelstelle sehr nöthig

ופירוש שם

ש רמצות הן שלש יפות . . . עד ועשל פירות יפות עיין שבת קנא ע"ב הטף. ועיין

הגהה כאן מעל"ל עדאה לקיים נוסחא זאת

בדנא בגלוין הספרים ובלבל בנוסחת הספרים הכלום ופירוש של"ם" לא ידעתי

ן וכ"ל עוד Parallelstellen sehr nöthig

שלש דברים בכלי חרס . . . עד ואינו מצאינו אל כל תה שבתוכו לא מבאות עוד

ם בעל גאו לגאות. ולפי המרדכי בפסחים בשם ראבי"ה נראה להקיאו הבא כאן נראה

יתה הגי כמו קארת של "קולד ומפלוג ומשמר על מה שבתוכו (= אינו מוח להקאיל) וכ"ל

ד"ל דה עיין הפיסקא שאחר זה Parallelstellen nöthig

שלש דברים בכלי צרורות . . . עד ומראה לא מה שבתוכו בעקים חס חס ומקום כלון צונן.

ן הקהות הקרא והאוחרן מלות "ואינו הולט" (דהאו מוכן מסלמו אחרו שאינו קולע). ועיין הגהה

ומרבה יצא הלן הספרים כל שעה הקיאו מאודרל" גירסא בו. ועכ"ה כל נראה דקולע

ינו הולט כחדא חשוב להאו דאולד הוו להאו מרקעה ועיין הכלל Parallelstellen sehr nöthig לא מבאות עוד שום בעגלמו

מרקעה דברים קשים לתשמיש המטה . . . עד והיוצא מדית האסורים. עיין בקשטין

עמ (מופות הגמ ין הדרך). בעגלמו לכל המאחר לא מבאות עוד. ועל עיין

בכמובות עד ד"ב ובגבה נ"ג ד"ב ובמס' כלה פ"ב נראה ולא עיינתי עוד שם Parallelstelle sehr nöthig

כל המקבל עליו מרקעה דברים שקבלום אותו להיות חבר . . . עד מוכל חולין בשחרה

ן מאוד שעה"ג והגהות ל"ל בהמובות שם דה" דברי חמורות. ובמסורת

[illegible] (עיין פס"ד [illegible] בטלדרה מיין דיזרוי נתאוים לעבודה [illegible] פה עוד יעלה את שבועה אולי אחת שהוא אונס ונתנאים שם בתוספתא דפליג על לוי ותנורת ע"ל ואינו בולב לבוה"ל ואינו יכול יהיה הקר ובריה יהודאי באו לבנין וכ"ל שם. ובכל עוד קאמרינו התושבתא ע"ל [illegible] טעמא לברל הסיסקא דאת כאן יש ולעיין עוד בהקדמת הכ"ר אי לא אתברר לי עוד.

12) כסף מצרים חזר. כתב עמים. עד כנשר יעוף בשמים. עיין פסחים פ"ד ע"ב ואיתא בתוס' ובריטב"א בשם הרמב"ן ז"ל בשם חדרו לטעמיה אלו הן ישראל, כסף מצרים ובתרב לוחות ועיין עוד פסחים קי"ט ולקמן משלי כ"ב עד התעוף בשמים (ובתוספת אליה ביה"ח שער [illegible]) ובזה בכאן ליתא אלא לכסף מצרים ובתרב שמים = כתרב לוחות) ובבר הסכימו כל [illegible] בהגב' תוספת ישרים (גם בתחלת הסיסקא עמ"ש חדרו לטעמיה ובאלעיין הבראו) השברטים שיש להשלים הנוסחא בהבנו עד הבראו מצרים עמו ישראל וכמו הבראו שם ועיין עוד בבירור שם. Parallelstellen sind noch nothig

13) יהודה בן תימא אומר הוי עז כנמר. עד מוחל על על דונך - עיין אבות פרק ה' ופסחים קי"ב ושם מביא המאמר שלו רי בן תימא עד הוא היה אומר ולא ידע

13a) ה"ל. הלא אהוב מבן השמים הד רנש שלכל המצות עיין דרך אמת בדטאו ה"ב

ן הגבולות ~~[illegible]~~ והיבשות טרם לקיים הגירסא עתיקא ומאוד. ולו נראה להמצא

את הטעות והלו מדרש ושל עה"ר ר"ה רו"ש) על כל הגבולות ~~[illegible]~~ ועוד שאר דברי

מקצת מסכתות ברכות אין ביעל עם דברי הדרך ארץ דאגדות בפרק הלכה ל"ל –

עיין פ"א דאגדתא הנ"א

ות ספוג וקנקן ופותה עיין לעזל פ"ד 2,3B א. ומה שכתבתי שם בשם הר"ר

אהל לפי הנראה כאן היה רגיל בדברים הדמיון של קנקן ופותה גם עם

ות אחרים (המחברים את הרחוק) וח"ל עיין להלכות שבעל הדאגדתא

ות מאת האגדות פרק הל"ל ודברו יותר מסכתות עם הפיסרי כאן.

כמו הרא דמדבר מעלה

אור ג"ר הוי כעוד קרע (ודע) קרעין בעמן עוד ואחר כל ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

ל"ל שעין בו פתח אלא להכנים הרות. ועיין חופת אליה אבל הראשות חכמה

מקל שער ז' ודע עוד) יש לעיין עוד אודות ההמשך של דברים

ואם אפשר להביא אחרי המשך

כמן – ועכ"ה שהם כמן לקט ושכחה – Parallelstellen sehr nöthig

ר דברים העשוים והנוגים אלו הן אהל מועד . . . עיין ומה נם עוד

ות ל"ה ע"א ובריתות ה ע"א ותוספתא סוטה פ"ב ותוספתא ומא פ"ב ע"ש – המשה"קאי

אלה ועיין מדה ולקט תהילים ק"ל ע"פ אלה עודך ישלח ה' ולכן הולקט מביא שם דרושו מאות

מן ויש לחפש עוד אחרי אם נמצא הקדמונים ~~[illegible]~~ ל"ל ועיין אהר שהדשל לתיה

הרבינאל הפירוש המקרה ה' בשלח ע"פ ויאמר ה' . ומשק אור הכרת קו הקאמרים שלו מדבר

ים שאף אלה אלה ~~[illegible]~~ ע"ש – אבל מכתשות של . . . עד מינחיך דרוכתי .

עוד ביסודת לוקח הקפס אבל האגדת הראשונה — ל הבוסקא בשאת לריר

עוד דרושה ותגירה הוטב הקבלות "הל כמו בעין גמרה אם השו הארך לעלו

ס ווו גמרה ע"ר הע מרדס טפו טאין לעשות בהם עדה עוד כמו הגדרה הנה יקו

טל הגדרי כבן נשוח בל"ע עוד) Parallelstellen sehr nöthig

15) מעשה בדרבי שרפון שישב . . עד שתלך לבית בעלה. עיין לעיל ה

ד' מעשות כאלה מ"ר והדה בר אלעזר אלעזר יעין דרשם שם. ע"ש — הושק הבאור

הזה לסמן קשה מאוד ואולי תפסרה בכאן אירה הוסקא ובל"ע. או אולי יבוה אח

הוסקא 4 # שמדבר שם מקלי בדבה ובל"ע. Parallelstellen sehr nöthig.

16) אלו שמקבר חכמים שאין להם חלק לעה"ב . . . עד ודואגן והחזי. עיין לעיל ה

~~ולהבלים שם~~ הבן לו 6 # ובגרשם שם ונשה אותא כמו הסנהדרין שלשה מלכים (

אותא חמשה מלכים ל"ל ע"ל מו הם ואולי הוא רק שיבאו בלשונו מאמרפל ~~ומהבה~~ ומבדיו

ו' הבוטות (בכאן שלשה) ובגרא הגיה "שלשה" מלכים עפ"י הגל יעיין בשלו

~~מה~~ מה שיש לעסיר עוד הוא הלשון "שתקנו חכמים" והאת הסיר בחכמים ב

אנשי כנסת הגדולה והראה ~~עלם~~ יקים לבודבר רבה פ' יב בדאיתא שם מו ינאי אנשי

כנסת הגדולה — ובל"ע עוד .

17) ר' יוסי אומר צדיקים גמורים . . . עד כדי שינצלו מדינה של גיהנם

[illegible] ל"ע [illegible] ל"ע [illegible] ל"ע [

סירא הכרוך 300 – 270 ?

Allen für ihn Ben-Sirach-

Eine Gegner der Essäer, weshalb er nicht das Gelübde des Nasiroth nicht billigte. Weiss nach ?

Nach Weiss zur Zeit des Ptolemeus Lagus.

Er soll das sein nahes Ende vorausgesagt haben und somit mit der Prophetengabe versehen gewesen sein. Weis nach Ct. (150 i.)

Nach Graetz wäre es der selbe von dem

"מנוח" soviel spricht und von dem es heisst

"er sorgte für sein ~~Wol~~ Volk dass es nicht

zum Falle kamme.

זיכרון בדרך פה

שלום־יין ברוינשטיין יצחק ברקעלעך בן 16. קעמען־מי חבר

הארבעל

Zufällig bin ich durch nichts gewesen als
mir die Nachricht

עובדות ד"ר פ"ב 10 נוסח

אוף מיון אומלו מי לו | אוף אולי לאו חודרה בחיי מי ידעה ה"ו
כשאות לסבמי מה אמת | אוף אומלאו פורה בסלמו מי ידעה מי בסלמו
אוף לאו סרטיו אומתו | אוף אומלאו פורה בי בחיי מי ידעה בי לאחר מיתתו

הפיס לאו הבאות רלה להולדה מאוה אוף שאמר כי הוספת האודרל הם
על דברי ~~הנגלה~~ הנשמה וס"ר שאלו טרל וולה הפירושים היו כל
~~בידה~~ נוסחאות ~~שונות~~ שונות של הפירוש להבאו השלושות "אוף לאו עכשיו
אומתו והמדרש הרשמי הבנמס ולא סבר טרל חוחק מהנוסחאות היא
פירוש לבאו. ובין אבול עוד.

אוף מיון אמלו מי לו | ~~הנבדה הנכרא~~ אוף אולי לאו חודרה בי מי ידעה בי
כשאות לסבמי מה אמת | אוף בכיתה לסבמי מה ותסון עלית לאחר מיתה
ואוף לאו עכשיו אומתו | אוף אומלאו חודרה בחיי מי ידעה בי

ולאו אמת ומצא אמלו הק הגה והדבר בטל עוד.

1857

5612 99

מלוים ושולרין

קיבערד יעזור על הספרי קפ בהעלתך דלך ובנו להם
מקולים מבית הטומאת יעד הר השלג וכו' מקלים = macellum
בלשון רומי שפייזע מארקט ולא כמו שהלא כסנהדרין עשה להם
בעים על קרשי עצים ושלרין גב הקשרים פא